

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Λογία Λόρεν

Διαλέξτε το χτενίσμα σας!

Πώς θ' αποκτήσετε όμορφα μαλλιά

ΞΕΡΕΤΕ να διαλέγετε το χτενίσμα σας;

Οι περισσότερες γυναίκες κάνουν την έκλογή τους πάνω στα κεφάλια των άλλων γυναικών ή στις σελίδες των περιοδικών. Αλλά το ότι ένα χτενίσμα είναι όμορφο μόνο του ή πάνω στο κεφάλι μιας άλλης, δε σημαίνει πως ταιριάζει και σε σας. Την ομορφιά του χτενίσματός σας, λοιπόν, θα την ζητήσετε πάνω στο δικό σας κεφάλι και μόνο σ' αυτό. Αλλά πώς θα κάνετε την έκλογή σας; Να μερικοί κανόνες που θα σας βοηθήσουν σ' αυτό:

1) "Αν έχετε κοντά λαιμό, θα δουλέψετε τα μαλλιά σας προς τα πάνω και θ' αφήσετε ακάλυπτα τ' αυτιά σας είτε εν μέρει είτε στο σύνολό τους (εικ. 1).

2) "Αν έχετε, τούναντίον, μακρύ και λεπτό λαιμό, θα κρύψετε με τα μαλλιά σας τον τράχηλό σας και θα φέρετε τις άκρες των μαλλιών σας από το πίσω μέρος προς τα εμπρός, αφήνοντάς τα να πέσουν πάνω στους ώμους σας (εικ. 2). Είναι αυτόνομο ότι στην περίπτωση αυτή θα κόψετε τα μαλλιά σας περισσότερο μακριά παρ' όσον είναι κοντά.

3) "Αν είχατε κοντή και παχουλιά, θα προτιμήσετε τα κοντά μαλλιά που θα τα δονούλαρετε ελαφρά και θα κάμπετε ένα χτενίσμα, που να πλασιώνει ήρεμα το πρόσωπό σας.

4) "Αν είχατε υψηλή και λεπτή, θα προτιμήσετε ένα χτενίσμα που να γεμίζει τον τράχηλο. 5) "Αν έχετε πρόσωπο οβάλ, θα αποφεύγετε τη γοσμή στη μέση. Τα τραβηγμένα προς τα πίσω μαλλιά και τις μπούκλες στην κορυφή του κρανίου. Σας ταιριάζουν περισσότερο τα κοντά μαλλιά με χωρίστρα στα πλάγια. 6) "Αν έχετε στρογγυλό πρόσωπο, θα είναι καλύτερο να κάμπετε ένα αντουλάρισμα σε ύψος και ακανόνιστο και μιά χωρίστρα στα πλάγια (εικ. 3).

7) "Αν έχετε βαρεία και προεξέχοντα σαγόνια, θα δουλέψετε τα μαλλιά σας προς τα πάνω και θα τα κάμπετε ελαφρά ολόφου από τα αυτιά (εικ. 4).

8) "Αν έχετε μακρόστενο πρόσωπο, θα κάμπετε μιά χωρίστρα στα πλάγια και πολύ χαμηλά και θα κατεβάσετε τα μαλλιά σας με μιά γαριτωμένη μπούκλα στον ώμο (εικ. 5).

Αλλά για να κάμπετε ένα ωραίο χτενίσμα, πρέπει να έχετε και νερά μαλλιά. Τα μαλλιά δεν είναι απλό στόλισμα, άλλ' αντιστοίχως μέρος του οργανισμού σας. Πρέπει, λοιπόν, να δρουν και σε καλή υγεία, πράγμα που θα το επιτύχετε όχι μόνο με τοπικές φροντίδες, αλλά προσέχοντας ταυτόχρονα και τη γενική σας κατάσταση. Στο ζήτημα αυτό η διατροφή παίζει σπουδαίο

τατο ρόλο. Πρέπει να ξέρετε ότι τα στοιχεία που χοιρίζονται τα μαλλιά σας είναι το θείο, ο σίδηρος, το ασβέστιο, τα πυριτικά άλατα, το ιώδιο κι η βιταμίνη D. Οι τροφές που περιέχουν σε μεγαλύτερη αναλογία αυτά τα στοιχεία είναι τα ραδικία, τα κρεμμύδια, το λάχανο, τα σπανάκια, οι φακές, τα πράσα, οι δημητριακοί κομποί, τα αυγά, τα κάρια, τα θαλασσινά, το γάλα και τα φρούτα.

Οι τυπικές περιποιήσεις, από τ' άλλο μέρος, εξαρτώνται από την ποιότητα των μαλλιών σας.

Τα μαλλιά που γυαλίζουν, λεράνουν, εύκολα και κολλούν πάνω στο δέρμα, είναι λιπαρά. Πρέπει να τα λούξετε 2-3 φορές την εβδομάδα, γιατί συσσωρεύουν τη σκόνη. Θα προτιμήσετε σαμπούνια με θειάφι ή με έσσανς κέδρου ή με έσσανς εύλου του Παριζιού. Πολύ καλά είναι επίσης τα βάλαντα σαμπούνια.

Μην κάνετε εντριβές με οινόπνευμα ή με παροσκευάσματα. Οι εντριβές αυτές καθαρίζουν επιφανειακά το δέρμα, από τ' άλλο μέρος, όμως προκαλούν α-φθονώτερη έκκριση σμήγματος. Τα μαλλιά που δεν γυαλίζουν και που σπάζουν εύκολα είναι ξερά. Δεν πρέπει να τα λούξετε περισσότερο από μιά φορά την εβδομάδα ή τις δεκαπέντε ημέρες. Θα προτιμήσετε ή ένα σαμπούνι χωρίς σαπούνι ή ένα σαπούνι από ελαιόκοκο ή πίσσα.

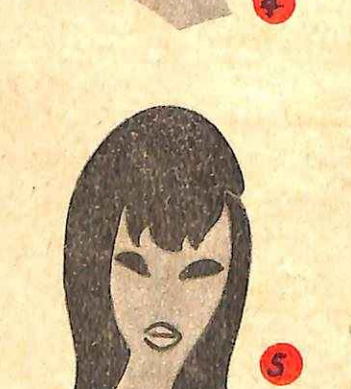
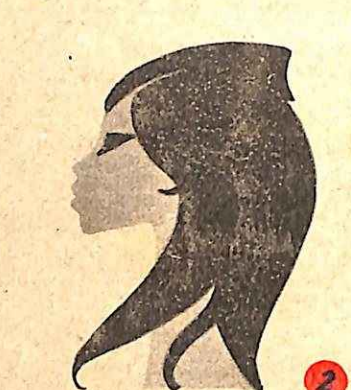
Για να τους δώσετε γυαλάδα, θα χρησιμοποιήσετε ιπποριαντίνη, αμυγδαλέλαιο ή ελαιόλαδο. Στα ξηρά μαλλιά κάνει καλό το μασάζ. Για το μασάζ αυτό υπολείπει να χρησιμοποιήσετε ελαιόλαδο ή αμυγδαλέλαιο κι ένα υγρό από μεθυστικό οινόπνευμα (75 γραμ.) και μούρο σαπούνι (25 γραμ.).

Οι περιμανάντ, θερμικές ή ψυχρές, ο αποχρωματισμός και το ηλεκτρικό στέγνωμα βλάπτουν τα ξηρά μαλλιά. Για να προλάβετε τη δυσάρεστη επίδρασή τους, είναι καλά να τους κάνετε ένα λουτρό με λάδι. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε επίσης την ακόλουθη ποσότητα: Έλαιον κάδου 1 γραμ. Γκουντρόν 10 > Βούτυρο κακάου 30 > Αμυγδαλέλαιο 30 >

Τα κοινικά μαλλιά είναι λεία, μαλακά και στιλπνά. Θα τα λούξετε μιά φορά την εβδομάδα. Μιά φορά το μήνα θα τους κάμπετε ένα καλό μασάζ με το α-κόλουθο παροσκευάσμα: Θα γυμνάσετε τρεις κρόκους αυγών μαζι με μιά κουταλιά της σούπας ρετινιόλαδο και δυό κουταλιές ρομύμι. Θα τα τυλίξετε κατόπιν με μιά ζεστή και υγρή πετσέτα. Θα τα ξεπλύνετε έπειτα από μερικά λεπτά, κατά προτίμηση με βρόχινο ή διυλισμένο νερό.

Καλό είναι να χρησιμοποιήτε ελαιόλαδο ζεστό και κρύο νερό. Μην ξεχνάτε επίσης το συνολικό βούρτσισμα προς όλες τις διευθύνσεις.

Την ομορφιά του χτενίσματός σας θα τη ζητήσετε πάνω στο δικό σας κεφάλι και μόνο σ' αυτό...

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ίδρυτής: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ-Δραγατσάνιου 4-Τηλ. 36.781

Η ΝΤΑΙΖΗ ΨΗΦΙΖΕΙ

ΤΗΝ είδα, καθώς διασταυρώθηκα με τυχαία στο δρόμο, και λίγο έλειψε να μη την αναγνωρίσω. Το πρόσωπό της, που έλαμπε πάντα από ξενοιασιά και χαμόγελο, έμοιαζε τώρα σά να το τυραννούσαν άνηχοι διαλογισμοί.

Απόρησα και σκανδαλίστηκα. "Η Νταίζη σκυθρωπή, η Νταίζη πεσμένη σε σκέψεις, ήταν κάτι που κατέστρεφε, στη συνειδήσή μου, την τάξη και την αρμονία του κόσμου.

— Τι σου συμβαίνει; τη ρώτησα. Βρίσκες σε στήρηση από τη θετική αμεριμνήσια σου;

— Άφησε, σε παρακαλώ, τ' άκουσε, μου είπε. Το πράγμα είναι απολύτως σοβαρό.

— Άρνουμαι, τη διαβεβαίωσα, ότι ενδέχεται να σου συμβούν πράγματα σοβαρά. "Η, τουλάχιστον, από τη στιγμή που θα σου συμβούν, θα χάσουν αυτόματως τη σοβαρότητά τους.

— Τότε, βρισκόμαι περὶ το να σου εξηγήσω, πικαρίστηκα. Άσε με καλδίτερα να φύγω.

Την έπιασα απ' το χέρι.

— Ανακούλω, δήλωσα. Και περιέμω τις εξηγήσεις σου.

— Η Νταίζη με κύταξε έρωτητικά, σά νάθελε να διαγνώσει, αν θάμουν σε θέσι να την καταλάβω.

(Όλες, άλλωστε, οι γυναίκες έμφυλάδουν μονίμως, αν είμαστε ικανοί να τις καταλάβουμε).

— Τελοςπέντα, ένεώσα. Δε σου πώ, αν και δε φαντάζομαι να μπορέσει να με βοηθήσει. Λοιπόν: πήρα βιβλίο και ψηφίζω.

Περμένα να εξακολουθήσω.

— Γιατί δε λές τίποτα;

— Περμένα ν' ακούσω πρώτα το σοβαρό...

Συνωφρυνώθηκα.

— Όποτε δεν το βρίσκες αυτό άρκετά σοβαρό, έ; Δε βρίσκες σοβαρό ότι έχασα, σά καλά καθούμαι, την ησυχία μου; Ότι άλλους μου ζητάει να ψηφίσω ο πατέρας μου, άλλους ο θεός μου, ο άδελφός της μαμάς, και άλλους πάλι με παρακαλεί να ψηφίσω το «φύλο» μου; "Η μήπως τάχα — και με κύταξε ελπιωτικά — ξέρεις εσύ κανένα τρόπο για να τους ευχαριστήσω και τους τρεις;

Σχεδόν άθελα, έκανα μιά κίνησι διασποράς για το «φύλο», που τη βασάνισα.

— Η μόνη λογική λύσι, της είπα, είναι να μείνεις ανεπρόσβλητη. Και να ψηφίσεις όποιους θα ψηφίσεις μόνη σου, χωρίς ν' άκουσης κανέναν.

— Όποιους θα ψηφίζω μόνη μου; έπανέλαθε έπισπληκτική. Μά ποιος σε πληροφορήσει, λοιπόν, ότι έχω άσχετο λήψι μ' αυτό του είδους τις άνοητες;

— Ήταν τάχα η σειρά μου να εξηγησώ;

— Άνοητες ένοεις τις έκλογές; ρώτησα.

— Και τις έκλογές και τα κόμματα και τις πολιτικές συζητήσεις κι όλα αυτά που δεν καταλαβαίνω τί σκοπό και τί νόημα έχουν! Έξασα, χωρίς να πάρη άνάσα, η Νταίζη.

Το πράγμα είχε άρχισι να παίρνει διασκεδαστικό χαρακτήρα.

— Όποτε δεν έχεις πολιτικές πεποιθήσεις; ... Ζήτησα να βεβαιωθεί.

— Τις έχω έσσανς! μού άποκρίθηκε με μιά γκριμάτσα ωστόσο περιφρονητική.

— Θα μού τις χάρεις και αν έλχεις, δεν άμφιβάλλω... Γιατί, όμως, τότε θα πές να ψηφίσω; Και γιατί

μψηκς σε κόπους, για ν' άποκτήσης έκλογικό βιβλίο;

— Έπειδή άλλωστε δε θα μού έδιναν καινούργια ταυτότητα.

— Όμολογώ πως αυτό το εικαζέχασα. "Όποτε μόνο και μόνο γι' αυτό άναγκάστηκες να κάμης χρήση των πολιτικών σου δικαιωμάτων;

— Γιατί τί άλλο θα ήθελες; Την κύταξα συλλογιμένη.

— Γιατί με κυττάς έτσι χαλά; έκνευρίστηκα. Βρίσκες, ίσως, κουτάμαρες σά που σου λέω;...

— Κάθε άλλο, έσπευσα να εξηγήσω. Δεν άποκλείεται, μάλιστα, η βία σου άγνοια να είναι σφοδρότερη από τους προδληγματισμούς των άλλων και η άδιαφορία σου να είναι ένα δεινόν ύπερτατης πνευματικής ώριμότητας.

—

Με λοξοκύτταξε με τον τρόπο που λοξοκύττανε οι κοπέλλες, όταν άπτεύονται πως τις κοροϊεύουμε, χωρίς να είναι και άπολύτως σίγουρες.

— Αντί να ψάχνεις για έξυπνάδες, δε βρίσκεις καλλίτερα μιά λύσι στο πρόβλημά μου; μού πρότεινε.

Σήκωσα τα χέρια σ' ένδειξι άμνηχίας.

— Μόνη λύσι που άπομύνα, είναι ο κληρος, της είπα. Θα κόψης τρία χαρτονάκια, θα γράφης στο πρώτο το όνομα του μπαμπά σου, στο δεύτερο το όνομα του θείου σου και στο τρίτο το όνομα του ευνυχούς νεαρού, που έχει το λαμπρό πρόνομο να βγάλει έξω μολύ σου. "Επειτα θα τ' άνακατέψης κι όποιον τραβήξης.

— Η Νταίζη χτύπησε ένθουσιασμένη τα χέρια της, χωρίς να μ' άφιση να τελειώσω:

— Χάρμα! χάρμα! έξέφυνσε. Αυτό είναι! Άπορώ πως κατάφερες να μού έρής μιά τόσο άπλη και λογική λύσι! Δε φαντάζεσαι από τί μπαλά με γλύτωσες αυτή τη στιγμή...

Το πρόσωπό της έλαμπε και πάλι από ξενοιασιά και χαμόγελο. Είχε έσσανς και τρυκαρισμένον άκρότο. Οι σκέψεις, που γι' άπρώτη φορά, σε εικονίδιο γρόνια έρχον έλασά, λει από έσωτερικό του κρανίου της, είχαν χαθεί, σά σύννεφο καλοκαιρινό στο χάδι του ήλιου.

Μ' ευχαρίστησε μιά — δυό φορές άκόμη, μού έσφιξε το χέρι και χάθηκε έπειτα μέσα στο πλήθος.

—

Το ίδιο βράδυ, άφηγήθηκα τη συνάντησί μου με την Νταίζη, σ' ένα κύκλο, που τον άποτελούσαν, κατά πλειοψηφία, νεαρές κυρίες με πνευματικά ή καλλιτεχνικά ένδιαφέροντα.

Περμένα να γελάσουν ή και να σχολιάσουν την άφέλεια της Νταίζης με το ύπεροπτικό έκείνο ύφος, που παίρνουν μερικές γυναίκες, όταν μιλούν για τις πνευματικές κατώτερες όμοφύλες τους.

Όμως, τίποτα τέτοιο δεν έβγυε.

Άπό τις έξη, που μετείχαν στη συντροφιά, οι τέσσερες άκούσαν σόσσορες — σόσσορες, χωρίς να πούν ούτε λέξι. "Η πέμπτη παρατήρησε, έπειτα από σκέψι:

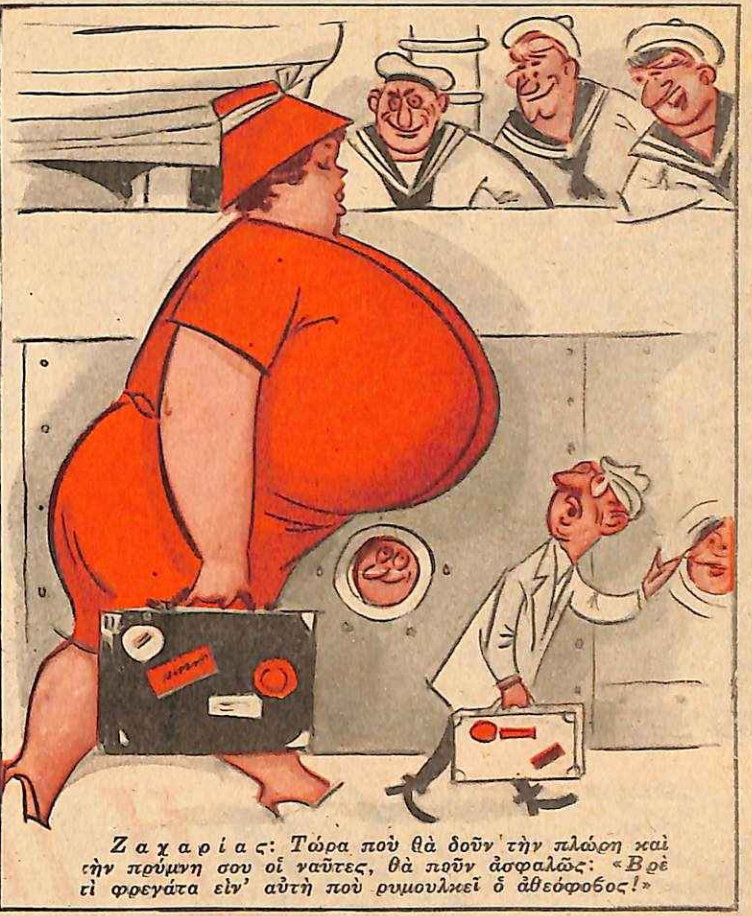
— Ξέρεις, δεν ήταν και τόσο κακή η λύσι που της πρότεινες.

— Η έκτη χαμογέλασε και κύταξε τρυφερά το σύζυγο, που καθόταν στο πλάι της:

— Έγώ, ευνυχώς, είπα, δεν άντιμετωπίζω τέτοιο πρόβλημα. Θα ψηφίσω ό,τι ψηφίσω και ο Καστάκης.

Και οι κυρίες βόσκοντας πως άρεκα πιά πρόβλεψε η συζήτηση για τα πολιτικά, άρχισαν να κουβεντιάζουν μεταξύ τους για μιά φιλη τους που χάρισε, ή που άρρώστησε, ή που έφυγε για καζίνο — δε θυμάμαι τώρα τί ακριβώς.

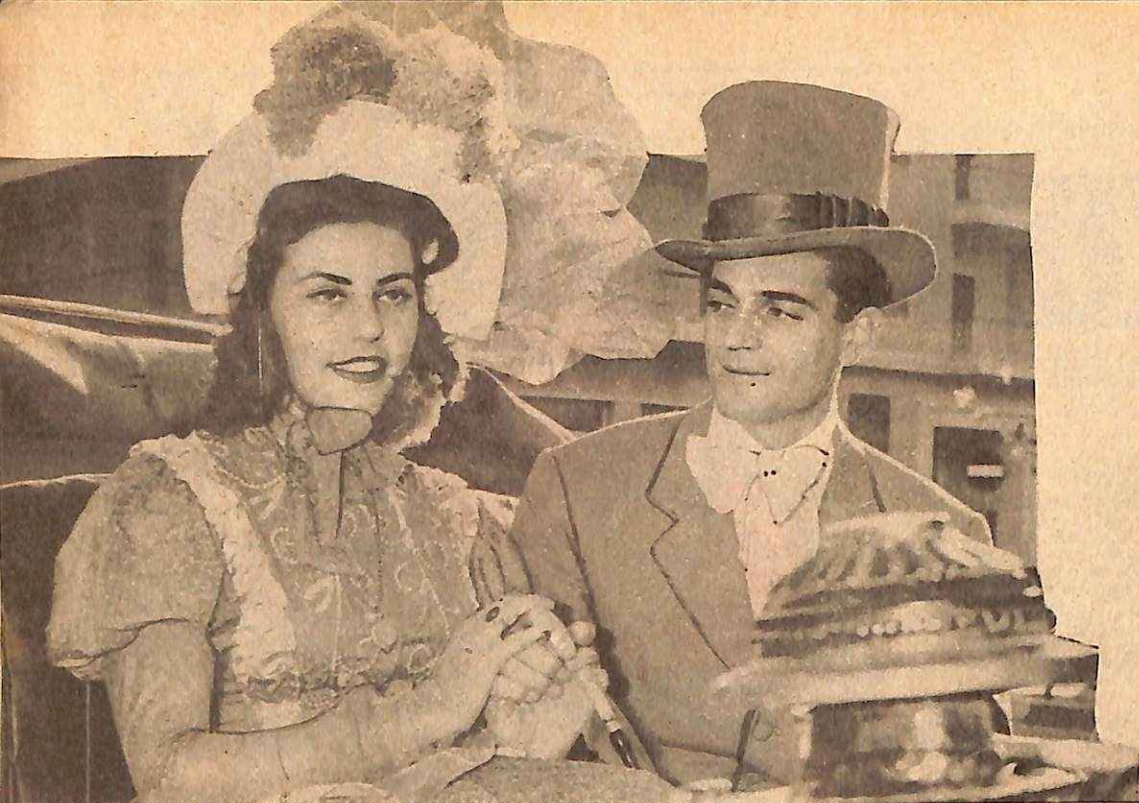
ΦΑΙΔΡΟΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

Ζαχαρίας: Τώρα που θα δούν την πλώρη και την πρύμνη σου οι ναύτες, θα πούν ασφαλώς: «Βρέ τι φρεγάτα είν' αυτή που ρυμουλκεί ο αθεόφοβος!»

Μερικά από τα περιεχόμενα αυτού του τεύχους

ΔΙΑΛΕΞΤΕ ΤΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ ΣΑΣ!...	ΣΕΛ. 2
Πώς θ' αποκτήσετε όμορφα μαλλιά.	
ΞΑΝΑΞΗΣ Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑΙ...	» 3
Όρνόνα Αθηναίοι και Αθηναίες με μόνιπια, ψαθάνια, παγιών και... κρονολία πραγματοποιήσαν μιά πρωτότυπη «έκδρομη στο παρελθόν»...	
ΚΡΙΣΙΣ ΣΤΟΝ ΑΡΑΒΙΚΟ ΚΟΣΜΟ	» 3
Ένα τραγικό παίγνι διάνεμα στο Κάιρο και στη Δαμασκό.	
ΕΙΔΑ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΗ ΑΠΟ ΛΥΣΣΑ!	» 17
Τραγικές ιστορίες λυσσοδίκτων.	
ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ Η ΥΠΕΡΤΑΣΙ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ	» 32
Μιά μεγάλης σημασίας ανακρίνωσι του Γάλλου ένσημονος Σέορ Βοναζέν-Πινρό.	
ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΗΕΙΑ	» 33
Όταν σάση το άνεύροσμα μιάς άσθησίας.	
Η ΨΕΥΤΙΚΗ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ	» 33
Μιά νέα μέθοδος για τη θεραπεία της στενωδότητος.	
ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ	» 36
Ό τελευταίος της γενιάς των «μεγάλων» του θεάτου μας.	
ΜΠΕΜΠΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ	» 37
«Η Κινέζα» με το άνεξάντλητο μπριό.	
ΟΙ ΟΓΚΟΙ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ	» 40
Σε ποιές περιπτώσεις επιτυγχάνει η έγχέριση.	
ΤΟ ΠΑΝΑΚΡΙΒΟ ΦΙΑΜ «ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ»	» 42
Ένας σταθμός στην ιστορία του κινηματογράφου.	
ΟΙ ΥΠΟΓΕΙΟΙ ΘΑΛΑΣΜΟΙ ΤΩΝ «ΤΙΤΑΝΩΝ»	» 49
Φρέατα από χάλυβα και «μπετόν-άρομ» για τους πυρηνικούς.	
Η ΝΕΑ ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ	» 55
Απλά ταγέο.— Η μόδα της υποτενυγιά.— Η μακρόταλη γοαμή στα φορέματα.— Τα καπέλλα.— Η παιδική μόδα.	

Σανιάθησε Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ

Ψυλλογία Αθηναίων και Αθηναίες με μόνιππα, ψαθάκια, παπιγιόν και... κρινολίνα πραγματοποιήσαν μία πρωτότυπη «έκδρομη στο παρελθόν»

Ο ΣΟΙ έτυχε να βρίσκονται το περασμένο Σάββατο το απόγευμα, πίσω απ' τη Ριζαίου, στην άκρη της οδού Σταύρου Μερκούρη, έπιδαν τα μέγιστα τους από έκπληξη, μη μπορώντας να πιστέψουν στην αυθεντικότητα της εικόνας, που αντίκριζαν.

Καμιά εκκοσμητική μόνιππα του παλιού καλού καιρού, με τους άμαζδες τους ανασταμένους στα μπροστινά καθίσματα, σφιγμένους στα μαύρα έπισημα: ρούχα της εποχής του 1900 και με τα καμουντιά στα χέρια, περιμενουν παρατεταγμένα στη σειρά, την πελατεία τους — και τί πελατεία!...

Πλήθη περιέργων είχαν μαζευτεί τριγύρω, άντρες, γυναίκες και παιδιά και με το χαμόγελο στα χείλη περιμενουν κι αυτοί να δουν την συνέληξη αυτής της μονιπποσυγκεντρώσεως, που προμηνύσαν άρεκέτα παράδοξη, πρωτότυπη και διασκεδαστική.

Και δεν είχαν άδικο.

Σε λίγο, γύρω στις 4 μ.μ., οι πελάτες άρχισαν να καταφάνουν, παρέες — παρέες ή και μονωμένα, ενώ το φιλόδοξο κοινό έσπευσε σε... ζητωκραυγές.

Οι πελάτες αυτοί, σύγχρονοι Αθηναίοι και Αθηναίες, ήταν όλοι έποχης ανάλογης με τα παρατεταγμένα μόνιππα. Ντυμένοι με μακριές ρεντιγιόνες ή φιλόν, με πράσινες θελάδες και παπιγιόν ή ψαθάκια στο κεφάλι (τα περιλάλητα παγιασόν) και τα μπαρσαουνάκια μόδας 1900 στα χέρια, σάβαροι, σαν τίποτα να μη συνέβαινε γύρω τους, άνεβαν στα μόνιππα και... περιμεναν.

Όσο για τις γυναίκες, ήταν κι αυτές ντυμένες με φορέματα έποχης Μιμήκου και Μαίρης. Φούστες που έφταναν ως τον αστράγαλο, κουμπωτά σκαρπίνια και καπέλινα με φτερά πολυχρώμα και ευμεγέθη, στα δε χέρια κρατούσαν κλειστά όμπρελινα ή βεντάλιες από φτερά παγωνιού.

Λίγο αργότερα, τα μόνιππα είχαν γεμίσει από τους παράξενους έπιβάτες τους και ο πρόεδρος των Παλαιών Αθηναίων κ. Δ. Σκουζές, που είχε άνεβει με την γυναίκα του στο πρώτο λαντώ, έδωσε το σύνθημα της εκκινήσεως.

Τα καμουντιά έκαναν όμαδικώς τις άνάλογες στράκες, στον άνερα, τα όλογα χλιμίντρισαν και η παράξενη πομπή, που είχε θαρρείς ξεκολλήσει απ' τις σελίδες κάποιου παλαιού θραυναστέναχτου ρομάντσου, τύπου άδρικυσης της Πλακεντίας, ή «Κοντέσσα Τζένης Θεοτόκη», ξεκίνησε αν τροχασμό, παρέκομψε την όδο Μερκούρη και μπήκε στην πλατεία λεωφόρο Βασιλέως Γεωργίου, τραβώντας για την Κηφισιά.

Ο πρόεδρος των Παλαιοαθηναίων και η κυρία Δ. Σκουζές επί κεφαλής της πομπής κατεβαίνουν τα σκαλιά του «Άλσους».

Το άραιο νεαρό ζευγάρι Κυτήρης - Παυλίδου (που κέρδισε το πρώτο βραβείο της καλύτερης παλαιοαθηναϊκής εμφάνισης), ποζάρει πάνω στο μόνιππο του που τους άδινει στην Κηφισιά.

Τί ακριβώς συνέβαινε;

Ο γράφων, που έτυχε να παρευρίσκεται στην παραπάνω σκηνή, έκρινε σκόπιμο να πηδήσει στο πρώτο απ' τα από ρυθμούς έλαιοντα μόνιππα.

Δυο μικρές κραυγές εκπλήξεως του νεαρού ζευγαριού που έπέδιναν και οι άποριες άρχισαν να μην είναι πια άποριες:

— Συγγνώμη, κατ' άρχην τί ακριβώς είσατε σεις;

Μας το έξηγησαν.

Η Όμοσπονδία Έκδρομικών Σωματείων της Ελλάδος, μαζί με το Σύλλογο Παλαιών Αθηναίων, του οποίου προεδρεύει ο κ. Δημητράκης Σκουζές, της παλαιάς άρχοντικής οικογενείας των Σκουζέδων, άποφασισαν και σκάρωσαν στα πεταχτά χάριν των μελών τους τούτη την πρωτότυπη έκδρομη στο παρελθόν — όπως την ώνόμασαν.

Η ιδέα τους ήταν άρεκέτα γράφικη. Μέσα στο άγχος της σημερινής ζωής, να έμπνηση και να ξαναζωντανέψη πάλι ένα κομμάτι Αθήνας του 1900!

Έτσι μαζευτήκαμε καμιά όνδονταριά άτομα και ξεκινήσαμε για το «Άλσος της Κηφισιάς». Εκεί θα φτάσουμε σε δυο ώρες και θα το γλεντήσουμε το πράγμα παλαιοαθηναϊκό!

— Εύχαριστούμε. Το όνομά σας παρακαλώ;

— Κυτήρης, Χάρης Κυτήρης. Σπουδαστής Γεωτονικής. Η δεσποινίς (για την ακρίβεια, δεσποινίη) από δω είναι η μνηστή μου Λία Παυλίδη.

— Τί εργασία κάνει η μνηστή σας; Μήπως ά...

σχολείται μονάχα στο να ποτίζει τις γλάστρες με τα θαυιλικά της;

— Χέ, χέ. Όχι δά. Έχει κατάστημα έτοιμων ένδυμάτων στην όδο Πατησίων. Πεζή δουλειά στην πεζή έποχή μας. Μά ακριβώς για να ξεφύγουμε απ' αυτή την βεβήτητα άποφασίσουμε να γυρίσουμε 80 χρόνια πίσω. Άραιο δεν είναι;

Ήταν και παρσήταν ώρα!

Καθώς η πομπή των μόνιππων δίσχιζε την πλατεία λεωφόρο, η κίνηση σταματούσε αυτόματως. Οι άνθρωποι, που περιμεναν στις στάσεις των λεωφορείων, οι νοικοκυρές στα μπαλκόνια των πολυκατοικιών, άκόμα και οι αγωνταχίδες με τις δεροδυναμικές λιμουζίνες τους σταματούσαν ξαφνικά από την αντανάτξη αυτής της ταίριας του παρελθόντος και χαιρετούσαν τους συμπολίτες και τις συμπολίτιδες με τα ψηλά καπέλλα και τα κρινολίνα. Οι έπιβάτες των λαντώ άνταχταρούσαν θάλασσας τα παγιασόν, οι άμαζηλάτες έσκαλούσαν να κάνουν στράκες με τα καμουντιά και... το πράγμα πήγαινε λέγοντας μέχρι το Μαρούσι. Όπου οι άγαθοι Μαρουσιάτες είχαν έβη στην είσοδο της πόλεως, σύν γυναιξί και τέκνοισ, για να τους προπάντησουν.

Μια όρα αργότερα η μονιπποπομπή έφτανε στην Κηφισιά, όπου οι έκδρομείς του παρελθόντος, με έπικεφαλής τον κ. και την κ. Σκουζές, έπεζέψαν και κατεβύθησαν στο Άλσος του άραιο προστείου, όπου άμορφες Κηφισιωπούλες περιμεναν με κένιστρα γεμάτα γασαριά, για να ράνουν τις κυρίες με τα φτερωτά καπέλινα.

Όσο για τους κυρίους, αυτοί τους ύποδεχόταν προσωπικώς ο άμαρχος Κηφισιάς κ. Τριανταφύλλης, προσφέροντάς τους από ένα πρόχειρο στήμενο άναψυκτήριο, νερό και λουκουμάκι.

Είχαμε την εόκαιρία ν' ανταλλάξουμε δυο λόγια με τους διοργανωτές της γιορτής ή μάλλον της έκδρομης στο παρελθόν όπως προσφώς όνομασαν οι ίδιοι αυτή τη ζωντανή άναδρομή στα παλιά άραιο χρόνια.

Τόσο ο κ. Σκουζές, όσο και ο Αθηναιογράφος κ. Κ. Δημητριάδης κι ο Άσος Ζάππας, που πρωτοστάτησαν σ' αυτή, δεν έκρυβαν τον ένθουσιασμό τους.

— Έπιτυχία, τόνιζαν. Μεγάλη έπιτυχία.

— Ποιά ακριβώς έπιτυχία, ένοιε; — Άπόρησαν.

— Μά δεν είδατε τίποτα, ένοιε;

— Φυσικά είδα. Μόνιππα, φτερά, ψηλά καπέλλα, ψαθάκια — που τα έρκατε στ' αλήθεια; Δεν φαντάζομαι να υπάρχουν σήμερα καταστήματα τέτοιων ειδών.

— Οι πιο παλιοί από μας, τα χρησιμοποιούσαν στα νειάτα τους. Οι νέοι... τα πήραν απ' τους παππούδες ή τις γιαγιάδες τους. Άλλά...

Ξανάφεραν το θέμα στη λέξη «έπιτυχία».

Και συνώμισαν το επιστεύω τους στα παρακάτω λόγια.

«Ο ρεβασμός και η όνειροπόληση είναι ή πιο διαλεχτές τροφές της ψυχής. Και ή σημερινή έποχή μας, ή υλιστική έποχή των θορύβων και των οικοδομικών μεγαθηρίων, του ατοματισμού και της άγχώδους ζωής δεν άφήνει περιθώρια για τέτοιες όνειροπολήσεις.

«Γι' αυτό, άποφασίσαμε να προσφέρουμε μόνοι μας, στους έαυτούς μας και στους άλλους, που έτυχε να παρακολουθήσουν τη γιορτή μας, αυτά τα περιθώρια ρεβασμού και ρωμαντικών άναπολήσεων. Ντυθήκαμε, λοιπόν, όπως ντυθήκαμε και να το άποτελέσουμε. Η παλιά όμορφη Αθήνα ξαναζωντανέψε, και μαζί της ξαναζωντανέψε και το χαμόγελο στα πρόσωπα όλων και ή γαλήνη στις ψυχές τους. Κυτάξτε...

Κυτάξαμε.

Πραγματικά όλοι γύρω φεγγολούσαν. Οι νεοπαλαιοί και οι θεαταί. Μία γραφική νότα είχε έμπνησει άναμνήσεις, που έσθυσαν, κι' οι άντρωποι είχαν ξαναγίνει παιδιά.

Ποιος έλεγε πώς ή ζωή είναι παρόν; Έκαμε λάθος. Η ζωή είναι και παρελθόν.

— Δίχως παρελθόν, δεν άξίζει και πολλά πράγματα, τόνισε ο κ. Ζάππας.

Και συμφωνήσαμε. Τα πράγματα τα ίδια συμφώνησαν.

Τέσπερις ψαρήδες, έφτα καρράδες και έντεκο ντορήδες.

Αυτοί οι... τελευταίοι των Μοικανών, τα μόνα ζωντανά πλάσματα, που δεν τάφαγε το μωτέρ του αυτοκινήτου και ή άτμομηχανή του τραινου, είχαν ανάλαβει το βάρος της έκδρομης στο παρελθόν, μαζί με τα άφεντικά τους, τους τελευταίους έναπομειναντες άμαζηλάτες της Αθήνας.

Καθώς, μετά το τέμα του ταξιδιού, είχαν ξεφορτωθί απ' τα χάμουρα, τα χαίμαλια και τις χάντρες για το «εκακό μάτι» κι' έδωσαν στο σανά τους πλάσι τις παλιές άμαζες, σπεύσαμε να... τα καμωρούμε.

Δεν τα έρκαμε μόνο.

Ένας παλιός άμαζηλάτης, βετεράνος της συμπλοκής αυτής τάξεως που έσθυσε, ο κ. Καλούτης καθόταν σ' ένα τιμόνι και τα πρόσχε.

Τα πρόσχε; Όχι δά. Μάλλον μιλούσε μαζί τους.

Σε μία στιγμή, κάποιος ντοής χλιμίντρισε.

Ο άνθρωπος στράφηκε κι' αντίκρυσε μπροστά του σαν φάνη μπαστούνι τον ύποπτονόμνο.

Χαμογέλασε όλημένα, και συνεχίζοντας κάποια σκέψη του, ψιθύρισε:

— Κι' ύστερα, σου λένε πώς το κλάδον...

Έκαμε μία κίνηση συγκαταβάσεως με τα χέρια και συνέχισε:

— Δέ λέω. Κλάδον εν' αυτό. Άλλά άλλο πράγμα το χλιμίντρισμα έ; Είναι πιο ζωντανό!

Οι γιορτές, που έπακολούθησαν στο ειδυλλιακό άλσδιο της Κηφισιάς ήταν γνήσια παλαιοαθηναϊκές. Άρχισαν από... Καραγκιόζη με τον καλλιτέχνη των σκιών Εύην. Σπαθήρη, συνεχίστηκαν με την προβολή μιας ταινίας θωδού κινηματογράφου (που έστρωπήθηκε στ' αλήθεια;) σε μία σύμπληθη θεατρική παράσταση, όπου ο παλιός βετεράνος της αθηναϊκής σκηνής Πέτρος Κυριακός άπήγγελε ένα άποόπασμα από το ρόλο του θρυλικού Καρακλέτσου, απ' τους Απαχίδες των Αθηνών κι' ή Άλλικ Βέμπο με την Μαρίκα Νέζερ και τον Τάκη Μηλιόδη, έπαίζαν το σκέτς «Τρία γεροντάκια».

Η άτμόσφαιρα 1900 συνεχιζόταν, οι Κηφισιώτες και οι περιέργοι δεν έλεγαν να το κουνήσουν, όπου το «ταξίδι στο παρελθόν» έφτασε στο άπο. κορύφωμά του: Σ' ένα γνήσιο παλαιοαθηναϊκό γλέντι, όπου, τη συνοδεία λατέρνας και ρομβίας οι «έκδρομείς» στρώθηκαν στο φαγονότι και στο τραγονότι.

Παλιές καντάδες έψνησαν κάτω απ' τα φθινα. παρινα άστρα, και περιπαθείς τραγουδιτικές έξομολογήσεις των καυλών της καρδιάς φτερούγισαν άνάμεσα στ' περκα:

«Αν παρβλθον
οι χρόνοι έκεινοι
των έρωτων
φαιδρά έποχή».

Κάποιο άγοράκι που κλαψούριζε μιάν δλάκερη ώρα στην άγκαλιά της μάνας του, σταμάτησε ξαφνιασμένο.

— Τί λένε, μαμά;

Η μαμά, μία παχουλή γυναίκα του λαού, έβαλε το δάχτυλο στο στόμα.

— Άν δέ μω' πής, θα ρωτήσω τον μπαμπά.

Ξέρει ο μπαμπάς; έπε πάλι ο μικρός.

Τί κουβέντα! Άν δεν ήξερε ο άμπαμπάς, θα καθόταν τώρα ή μαμά ν' άκούη με τόση άγαλλίασι το τραγούδι των παλαιών άναμνήσεων;

Το τέλος της επρωτότυπης έκδρομούλας στο παρελθόν, που έγινε το περασμένο Σάββατο από 80 «όπαδους της νοσταλγίας» έκλεισε με χορούς (καντρίλιες και πόλλες) και με τη θράδευση των καλύτερων παλαιοαθηναϊκών εμφάνισεων.

Νά ο κατάλογος των βραβευθέντων: Δνις Πάικου (α' βραβείο καλύτερης γυναικείας εμφάνισης), κ. Μαγουλά-Παπαδιαμαντοπούλου (β' βραβείο), δνις Γέροντα (γ' βραβείο).

Ζεύγος Δημ. Σκουζές (α' βραβείο καλύτερης άμαζας).

Ζεύγος Κυτήρη — Παυλίδου (α' βραβείο καλύτερης παλαιοαθηναϊκού ζευγαριού). Ζεύγος Παπά (β' βραβείο).

Σφύρης — Καραμαλέγκος — Συκαράς (τρία βραβεία καλύτερης άνδρικής εμφάνισης).

Ταλαούδας — Καλούτης — Τζίνης (τρία βραβεία καλύτερων άμαζηλατών).

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ένα άκόμη ζευγάρι «νεο - παλαιών» χαρετό τους διαβάτες που παρακολουθούν τις άμαζες με χαρούμενη έκπληξη.

Ε π ά ν α : Μία γραφική άποψη της παρελάσεως των μόνιππων έξω από το Μαρούσι. Κ ά τ ω : Προσοχή! Το «πουλάκι»! Ο κ. Συκαράς με ένδυμασία φωτογράφου έποχής 1900 τραβάει μία άναμνηστική φωτογραφία των έκδρομείων του παρελθόντος...

Τὸ τραγικὸ παίγνιδι ἀνάμεσα στὸ Κάϊρο καὶ τὴ Δαμασκὸ

ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

«ΛΥΠΗΘΗΤΕ ΜΕ!»

Η κ. Ντιφρέν στόν κ. Ζάκ ντ'ε Λαρόμπ:
«Θέε μου, πόσο βίσασα να σ'αξω, κύριε Ζάκ! Πόσες επιστολές άρχισα και τις ξε-σχισα, πριν απ' αυτήν εδώ, που δεν ξέρω αν θα την τελειώ-σω!... Πρώτα απ' όλα, σ'ας προσειδοτώ πως κάνω συντα-κτικά και ορθογραφικά λάθη. Κι' ύστερα... με κάνετε να δει-λιάζω τόσο πολύ, κύριε Ζάκ! Όταν με κυττάτε κατόπιν, με τ'ά τόσο όμορφα μάτια σας, δεν ξέρω πιά τι λέω, ούτε τι σκέπτομαι. Είμ' ευτυχισμένη που βρίσκομαι κοντά σας... Κι' όμως θέλετε να ξέφευγα, να χανόμουν σε μια σκοτεινή γω-νιά, όπου να μη μπορούσε να με δει!»

Τί τ'ά θέλετε, κύριε Ζάκ, το σκέφθηκα πολύ... Ήταν μεγά-λο κακό για τόν άντρα μου — το δυστυχισμένο μου Λουί — και για μένα επίσης, που συ-ναντηθήκατε οι δυο σας στο Καλαί, για τις δεκατρείς μέ-ρες τών γυμνασίων. Έκεi κά-τ'ω, μόνον εκείνον είχατε για συντροφιά. Είμαι τόσο καλός, τόσο εξυπηρετικός... και σ'ας θαυμάζει τόσο πολύ! Αναγ-καστικά συνδεθήκατε με φίλια. Αλλ'ωστε οι υπαξιωματικοί γί-νονταν όλοι ένα, αυτές τις δε-κατρείς μέρες. Δεν είν' έτσι;

Υστερα, αφού τελειώσουν τ'α γυμνάσια, όταν καθένας ξα-ναρχίζει την κανονική του ζωή, αντιλαμβάνεται τότε τη διαφο-ρά της κοινωνικής τάξεως και της περιουσίας...

Μπορεί νάμαι κουτορνόβη, κατάλαβα όμως πολύ καλά πως σ'ας είχε εκπλήξει το φτω-χικό μας νοικοκυριό, όταν ηρ-

βατε να φάτε για πρώτη φορά στο σπίτι μας. Κι' όμως κάνα-με ό,τι μπορούσαμε για να σ'ας ευχαριστήσουμε. Δυστυ-χώς, δε μπορούσαμε ν' αλλά-ζουμε διαμέρισμα, επιπλα, κα-μαριέρα, όλα! Κι' ο Λουί, κα-θώς ξέρετε, δεν έχει παρό το μισθό του στο ύπουργείο!

Εκείνο το βράδυ υπόφερα πολύ, σ'ας βεβαίω. Μου φαινό-ταν πώς, βγαίνοντας απ' το σπίτι μας, θα κοροιδεύατε το Λουί και μένα, το γεύμα μας, το διαμέρισμα και την καμα-ριέρα μας... Κι' ο Λουί το φο-βόταν πολύ. Μα δεν τολμού-σαμε να τ'ο πούμε, ο ένας στόν άλλο, και μέναμε θλιμμένοι. «Επλήξε — λέγαμε με το νού μας. Μας βρήκε πολύ άσημαν-τους, αλ'ός που συναναστρέ-φεται με πρεσβευτές. Δε θα ξανάρθη...».

Κι' όμως ξαναήρθατε, και πολύ συχνά μάλιστα. Ευχαρι-στηθήκαμε πολύ κι' οι δυο μας. Ο Λουί προπατών, γιατί έ-γώ στην αρχή ήμουν τόσο δει-λή απέναντί σας, ώστε σχεδόν φοβόμουν τις συναντήσεις μας. Μα άργότερα, όταν σχετιση-καμε κάπως, θαρρώ πως ευχα-ριστούσαν πιά πολύ έμένα οι επισκέψεις σας...

Δε μπορούσα να καταλάβω πως έσείς, που συχνάζατε στην αριστοκρατία, που συναν-τούσατε ασφαλώς τόσες μορ-φωμένες, έξυπνες, όμορφες κυ-ρίες, καταδεχόσαστε να χάνετε τ' απογεύματά σας κοντά σε μια άπραγη και άκομψη γυ-ναίκουλα σαν έμένα... Όταν μιά μέρα μου πιάσατε το χέ-ρι, όταν μου είπατε γλυκόλο-γα — πως με βρίσκατε όμορφη,

πως μ' αγαπούσατε — πρίσπεσα στ' αλήθεια ότι όνειρευόμουν. Κι' ήταν τόσο όμορφο τ' όνει-ρό μου, πού βάλενα να μην ξυ-πνήσω ποτέ!... Μου μιλούσατε τόσο τρυφερά! Λέγατε πως με σεβόσαστε, πως ξέρατε πολύ καλά ότι ήμουν τίμια γυναίκα, πως για κανένα λόγο δε θα θέλατε να ξεπέσω... και πως έξ άλλου αγαπούσατε πολύ το Λουί, ώστε να μην είναι δυνα-τόν να επιβουλευθήτε την τιμή του. Μόνο, μου ζητούσατε να σ'ας επιτρέψω να μ' αγαπάτε.

Πώς να σ'ας το άρνηθώ; Πί-στευα ότι ήταν δυνατό να μεί-νουμε λογικοί, χωρίς να πά-ψουμε ν' αγαπιόμαστε, γιατί αγαπούσαμε κι' οι δυο το Λουί.

Και σιγά-σιγά, χωρίς να κα-ταλάβω πώς, πετύχατε από μένα πράγματα που δεν έπρε-πε να σ'ας παραχωρήσω... Τί καλά που ξέρετε τις γυναίκες! Άνάμεσα στα χέρια σας, νοιά-θω να γίνωμαι μιά αδύναμη ύ-παρξη, δίχως θέληση! Κι' όταν φύγετε ύστερα από κοντά μου, με τρελλάνουν οι τύψεις.

Τάχα έχω το δικαίωμα να εξακολουθώ να λέω πως είμαι τίμια γυναίκα; Πάντως, δεν έ-πιστα στο μεγάλο αμάρτημα, έπειτα απ' το όποιο δε θαχα πιά μούτρα ν' άντρώσω το Λουί. Κι' έρχομαι τώρα να σ'ας ζητήσω για χάρη να με λυπη-θήτε, να μη με άτιμάσετε ό-λωσδιόλου!...

Δεν πρέπει νάρθω πιά να με δειτε! Είμαι πολύ ερωτε-μένη μαζί σας. Νοιώθω πως δεν έχω πιά δύναμη και πως θα γί-νω δική σας, την πρώτη φορά που θα τ'ο επιχειρήσετε...

Κι' αυτό θα ήταν τόσο κα-κό! Ο καμμένος ο Λουί μ' ά-γαπάει τόσο πολύ! Και σ'ας αγαπάει και σ'ας...

Τί είμαι εγώ, για έναν άν-τρα σαν εσάς; Ένα κατόρι-στο, που δεν του δίνετε με-γάλη σημασία κατά βάθος. Έ-ν'ω για το Λουί είμαι το πόν, και δε μπορεί ν' αγαπήση άλ-λιν από μένα. Ακόμη κι' αν έπρόκειτο να μην το μάθω ο άντρας μου, θα πέθαινα απ' τόν καμμό μου πόν τόν άπάτη-σα! Αν πάλι μάθαινε την ά-λήθεια, είμαι βέβαιη πως θα πέθαινε εκείνος — και θα τόν εί-χαμε σκοτώσει τότε έμείς.

Αλλ'ωστε, κύριε Ζάκ, μπο-ρώ σ'ας τις κυρίες της αριστο-κρατίας, πολύ γρήγορα θα με βρεθήτε. Και θα υπόφερω απ' την εγκατάλειψή σας...

Ξέρετε τί σκέπτομαι, τις νύ-χτες που περνάω άγρυπνη; Πώς δε μ' αγαπάτε αληθινά, πως μόλις με κάνετε δική σας, θα ικανοποιηθ' μονάχα ο εγωί-σμός σας. Τίποτ' άλλο!

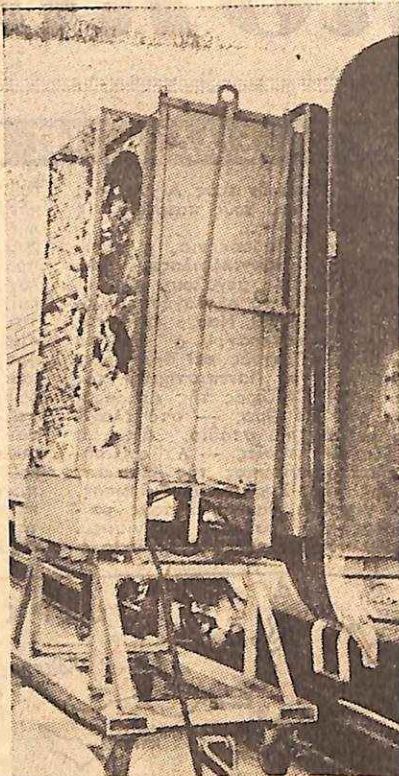
Γι' αυτό σ'ας γράφω σήμε-ρα. Σ'ας ικετεύω, λυπηθήτε με, λυπηθήτε μας... Έσας, θα σ'ας αγαπάνε πάντα, θάσαστε πάν-τα ευτυχισμένοι. Ένώ ο Ζάκ κι' εγώ δεν έχουμε παρό μιά στολιά ευτυχία. Γιατί να μάς την καταστρέψετε κι' αυτήν;

Σας το ζητάω, γιατί είμαι βέβαιη πως είσαστε πολύ έντι-μος και πολύ καλός. Φοβάμαι μόνο μη μ' αγαπάτε λίγο κα-τά βάθος και υποφέρετε πού δε θα με ξαναδείτε... Σ'ας ζη-τάω συγγνώμη... μα κι' εγώ υποφέρω τόσο πολύ!

Και μιά θυσία ζητάω ακόμη από σ'ας: Να κρατήσετε μιά στοργική ανάμνηση απ' τη φί-λη σας! Σ'ας αγαπούσα, θα έ-πιθυμούσα νάμαι δική σας... και θα σ'ας συλλογιόμην πάν-τα... ακόμη κι' όταν θα με ξε-χάσετε σείς...».

Μ. ΠΡΕΒΩ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΓΡΗΓΟΡΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΣΙΔΗΡΟ. ΔΡΟΜΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Η συσκευή αυτή, που βλέπετε προσαρ-μοσμένη στην πόρτα ενός σιδηροδρομι-κού οχήματος, είναι ένας ισχυρός απορ-ροφητήρας, που εξασφαλίζει το καθαρί-σμα ενός θαγονίου φορτηγού ή επιβα-τικού μέσα σε δυο λεπτά. Από μία πόρ-τα της άλλης πλευράς, που μένει άνοι-χτή, ένας υπάλληλος έκτοξεύει μ' ένα σωλήνα μέσα στο όχημα, αέρα με με-γάλη πίεση. Σκόνης και χαρτιά σηκώ-νται έτσι για ν' απορροφηθούν άμέ-σως από τη συσκευή, που μέσα σε δυο λεπτά αφίνει και το μεγαλύτερο θαγόνη πεντακάθαρο.

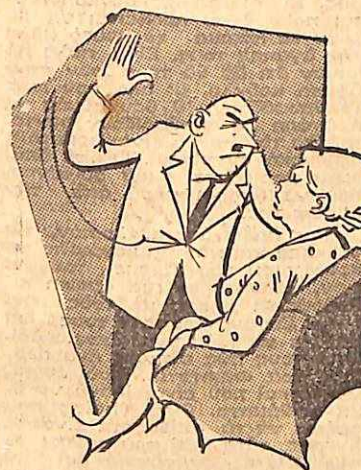

ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ

Με το μικρό αυτό ηλεκτρικό πολλαπλα-σιαστή, που λειτουργεί με τρανζίστορ και εφαρμόζεται εύκολα στο ακουστικό του τηλεφώνου, μπορείτε να δυναμώσι-τε κατά δέκα φορές τη φωνή του συνομιλη-τού σας. Ο πολλαπλασιαστής αυτός κα-τασκευάζεται από τ'α ερгодотικά εμπούλ-των στο Τορόντο του Καναδά.

Σ'Α γυναίκα, ή κυρία Κούλα έχει κι' αυτή την αδυναμία της σ'α άραξα φορέματα, σ'α μπίζοι και σ'α λούσα, κι' η στενωχώρα της είναι άπεριγραπτή, πού ο ταιγιό-ναρος ο Πολύδωρος δεν ένοιεί να καταλάβη πως τ'α λούσα για τή γυναίκα είναι όπως το νερό για το λουλούδι. Έτσι, ενώ οι φίλες της ραβδόντουσαν σ'α καλύτερα ατέλιε-μόδας κι' ήσαν πάντοτε τού κου-τιού, ή καυμένη ή κυρία Κούλα βο-λευότανε με κάτι προχειρούλια, ραμμένα σε μοδιτρούλες της γει-τονίας. Αυτό της στοιχίξε πολύ, αλλά πώς να μιλήση για φορέματα ακριβά και για ατέλιε, πού ο Πολύδωρος θάβαζε τις αγριοφωνάρες του και θα γινότανε άγρια θά-λασσα.

Άκουγε λοιπόν, τις φιλένδες της να μιλάνε για μοντελάκια και θβι-νοπωρινά «άνσαμπλ», πού ράβανε

Ο Πολύδωρος, για να τ'α συνε-φέρη, τήν άρχισε σ'τους υπά-λους.

αυτές τις μέρες, κι' αυτή στεκο-τανε άμείλητη στην άκρη. Τί να πη ή κακομοίρα; Ότι έφραδε ένα τσελ-δολ στη μοδιτρούλα τη Μαριάνθη, που τήν έπαινε στο σπίτι με με-ροκάματο; Και να πής πως δεν έ-χε ο ταιγιόναρος ο Πολύδωρος; Είχε και παραιέ, αλλά πού να βάλη το χέρι στην τσέπη ο εξητανδελός; Κι' άπάνω, πού είχε σ'αταμάρη ή κυρία Κούλα ένα ταγιεράκι με γού-να, στο ατέλιε της Μαντ'ωμ Λι-λής, πού θα τ'α πήγαυε όνειρο!

Ένα ταγιεράκι σε παριζιάνικο στυλ, πού θα τήν έκανε κούκλα! Τόσο δε τ'α άρεσε, πού πήρε την ήρωική απόφαση να μιλήση σχετι-κά στον Πολύδωρο, κι'ότι τ'α Θός... Θά φώναζε, θα τού έκανε σκηνή και, στην ανάγκη, θα έκανε και τή λιποθυμισμένη. Μιά φορά, τ'α ταγιεράκι θα τ'α παίρνε, ο κόσμος να χαλούσε.

Άρχισε, μάλιστα, να προετοιμά-ζη το έδαφος, κάνοντας χίλιες-δυό περιποιήσεις στόν Πολύδωρο, για να τόν «κόψη». Τού έφτιαξε καί σ'α φάβο, πού ήτανε ή αδυναμία του. Τού σιδέρωσε όλα του τ'α πουκάμι-σα κι' έβαλε, για πρώτη φορά, και κόλλα σ'τους γιακάδες. Και, τήν περασμένη Κυριακή το πρωί, αφού τού έφτιαξε ένα καίμακλίδιο καφέ και τόν είδε κεφάτο και εύχαρη-μένο, τούρριξε τήν πρώτη σπόντα: — Άχ! Πού να σ'α λέω, Πολύδωρε μου... Είδα προχθές ένα ταγιεράκι σ' ένα ατέλιε, όνειρο!... — Έ, λοιπόν; Έκανε αυτός, έ-λαφρά συνοφρυωμένος.

— Νά, Πολύδωρε μου... Λέω δη-λαδή... Πώς να σ'α πώ;... Έλεγα μόνον μου δηλαδή, τί άραπα πιά μου πήγαυε αυτό το ταγιεράκι. Άχ! Νά το δής, Πολύδωρε μου, κι' έσύ...

— Δεν έχω να δώ τίποτα! ά-ποκρίθηκε αυτός απότομα. Κι' έχασε τή μουσούδα του στην έφημερίδα, προσπαθώντας να δώση ένα τέλος στη δυσάρεστη αυτή συ-ζήτηση.

Αλλά ή κυρία Κούλα, μιά και

Το ταγιεράκι με τη γούνα

είχε κάνει τήν άρχή, δεν ένοιούσε να υποχωρήση, και σε λίγο επανήλ-θε δριμύτερη!

Για τ'ο ταγιεράκι, λοιπόν, πού σου έλεγα πρίν, Πολύδωρε μου, τί να σου πώ, είναι άριστοτύργημα! Και αναλόγως, φτηνού! Μόνο τρία χιλιάρια...

Στό άκουσμα της τιμής, ο Πολύδωρος πετάχτηκε από τήν καρέ-κλα, σ'α να τόν δάγκωσ'ε σφήκα.

— Τί έκανε, λέει; Τρία χιλιά-ρια για ένα φόρεμα; Άμ' δεν τρελ-λάθηκα... Άκούς εκεί! Βρέ, άσπ! — Καλέ, τί είναι τρία ψωροχι-λιάρια για ένα τέτοιο ταγιερί; Άυ-τό, χρυσέ μου, δεν είναι ταγιερί, εί-ναι ποίημα!...

— Τέτοια... ποιήματα, δεν τ'α γουστάρω εγώ. Άκούς τρία χιλιά-ρια; Άμ' δε βάζω άλλα τρία, να πάρω οικόπεδο;

Συνέφιασε το πρόσωπο της κυ-ρίας Κούλας κι' άπεράσισε να τ'ο ρίξη στο άγριο:

— Άμ, βέβαια! φώναξε βουρκα-μένη. Τέτοιος τσιφούταρος, πού είσαι, πού να δώσης τρία χιλιάρι-κα για να ντυθ'ή η γυναίκα σου ά-ξιοπρεπώς...

Κι' έβαλε τ'α κλάμματα. — Μωρέ, δε με κόβεις έμένα με κάτι τέτοια! μούγκρισε ο Πολύδω-ρος.

Κι' ή κυρία Κούλα συνέχισε τούς λυγμούς της:

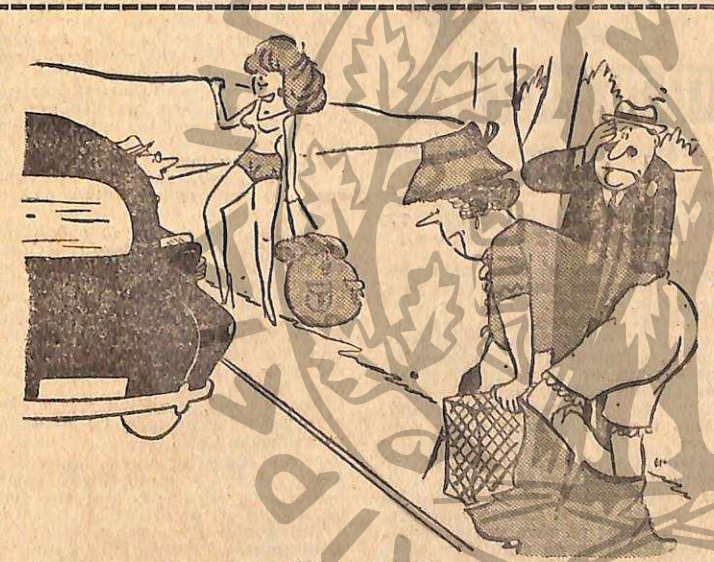
— Άναίσθητε! Άρχιτσιγκού-ναρε!

— Βοέ, δεν π'ας να λές... Σκο-τίστηκα! Έκανε πεσματωμένος ο Πολύδωρος.

Βλέποντας ή κυρία Κούλα, ότι ο Πολύδωρος ήτανε σκληρός σ'α βράχος σ'α καμμάτια της, έτοι-μάστηκε τέλος για τ'ο κόλπο της λιποθυμίας. Και, σε λίγο, άνάμεσα σ'τους λυγμούς της, έβαλε μιά δυ-νατή κραυγή:

— Άχ! Άχ! Πέθαινω... Σδύνω... Καί, στο λεπτό, σωριάστηκε στην πολυθρόνα, τ'έξα.

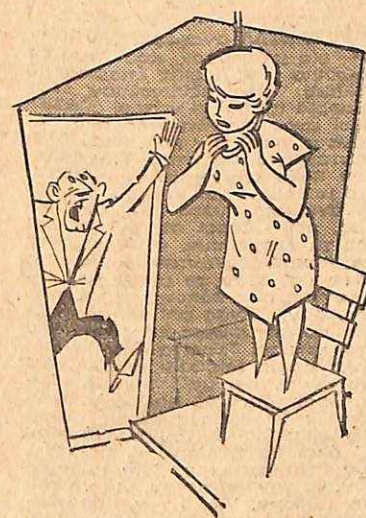
Άνταχος ο Πολύδωρος, πού στο βάθος ήτανε ευαίσθητος τύπος, έ-σκυψε πάνω από τή «αίπαθμη» γυ-ναίκα του και, μη ξέροντας τί άλ-λο να κάνει, για να τή συνεφέρει, τήν άρχισε σ'τους μπάτσους. Άλ-λά μπάτσους τόσο δυνατούς, πού

ΩΤΟ—ΣΤΟΠ

—Αφού αυτός είναι ο μόνος τρόπος να σταματήσω κανένα αυτοκίνητο...

λε και μιά καρέκλα από κάτω, και στάθηκε σ'το παράθυρο, περιμένον-τας να δ'ή τόν Πολύδωρο να γυρί-ση, για να παραχωρήση σ'τη λοιπή κληρονομεία. Γιατί πρόσθεσι της δέν ήταν, φυσικά, να κρεμαστή τ'αυ-τό έλεπτε! — Άλλά να τόν τρω-

—Μή! φώναζε με άνανία ο Πολύδωρος.

μάση και να τόν κάνει να υποχωρή-ση στο ζήτημα τού ταγιερί.

Κι' όταν άργότερα είδε τόν Πολύδωρο να ξεπροβάλλη σ'το δρόμο, τραβώντας για τ'ο σπίτι, άφησε τ'ο παρατηρητήριό της, άνέχθηκε με τ'ο πάσο της στην καρέκλα και περι-μενε να κατασθώση ο άντρας της, για τ'α έπακέλωσά. Και, μόλις ά-κούσε τα βήματά του ν' ανεβαί-νουν τρέχοντας τ'ο σκάλα, πέρασε σ'το λαίμο της τή θηλειά, δ'ήθεν, ότι εκείνη τή στιγμή έτοιμαζότανε να κρεμασθ'ή, όταν φάνηκε ο Πολύδωρος, κατάχαλος.

— Μή! φώναζε με άγωνία, βλέ-ποντας τ'ο άποστατικό θέαμα.

Κι' άωρησε να τήν υποδείξη:

— Άφ'ησε με! φώναζε εκείνη. Θέλω να πεθάνω, αφού δεν άξίζω ούτε ένα ταγιερί!...

— Όχι, Κούλα μου! άπάντησε ο Πολύδωρος, ύποτακτικός πλη-ρωσε πιά. Θά σου π'αω ό,τι θέλεις... Και τήν άγκάλιασε με λαχάρα, ενώ εκείνη χαμογελούς θοαιβεντι-κά. Και δεν είχε άδικο. Χάρις σ'τη σκληροτημένη άπάθεια σ'ατοκτο-νίας της, κατάφερε να πάση άχι μόνο τ'ο ταγιεράκι με τή γούνα, αλλά και ποπούτσια και τσάντα και καπέλλο, και να ευφρανθ'ή σ'τις φίλες της, ντυμένη σ'α μανεκέν, ά-ποδεικνύοντας, για μιά ακόμη φο-ρά, ότι είναι μιά τεταστέατη γυ-ναίκα, πού έχει τ'ο διάβολο μέσα της... Ψέμμαται!

ΣΠ. ΔΕΜΕΝΑΓΑΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

Στο Σάν Λεάντρο της Καλιφο-ρίας έγιναν πρίν από λίγες μέρες οι γάμοι δυο έρωτευμένων, τού Φράν-σις Μπόρνταβέ και της Έλεν Νόρθ. Το αξιοπερίεργο σ' αυτή τήν περίπτωση είναι ότι κι' οι δυο συ-ζυγοί έρίσκονταν σε χηρεία κι' ότι ο μ'έν Μπόρνταβέ είχε δέκα παιδιά ηλικίας από 2-7 χρόνων κι' ή Νόρθ άλλα 8, της ίδιας περίπου ηλικίας. Έτσι, τ'ο άντρόγυνο έχει σήμερα 18 παιδιά.

που τὸ φοροῦσε.
— Ναι, τὸ φόρεσά μιὰ φορά. Μόνο μιὰ φορά...

— Καὶ τὸ συγύρισες ἐπειτα; Οὐμῶσαι νὰ τοῦθαλες στὸ κουτί; Ἐκεῖ σταματοῦσε τὸ μυαλὸ τῆς μητέρας.

— Δὲ θυμᾶμαι. Ἀλλὰ φυσικὰ, θὰ τὸ συγύρισα. Τί θὰ τόκανα; — Αὐτὸ, δὲ μπορεῖς νὰ τὸ πῆς, εἶπε πάλι ἡ Θάλεια. Ἐχεῖ μεγάλη σημασία νὰ θυμῆθης ἂν τὸ συγύρισε.

Ἐπείαζε ἡ μητέρα τὸ κεφάλι της μὲ τὰ δὺς τῆς χεῖρα.

— Μοῦ φαίνεται πὼς τὸ συγύρισα. Ὅρκο ὅμως δὲ μπορῶ νὰ πῶσω.

— Γιὰ στάσου, μαμά! ἔκανε ἡ Θάλεια ἀποφασιστικά. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χάθηκε. Μήπως παράπεσε ἀπὸ τὸ κουτί; Γιὰ νὰ κυττάσουμε καλὰ.

Ἐίχε φορέσει μιὰ ὥραία λουλουδάτη τουαλέττα ἡ Ἰρα, ἦταν πολὺ ὡμορφη, ἀλλὰ ἡ ἀγωνία τῆς παραμόρφωνε τὸ πρόσωπο.

Μὲ γρήγορες κινήσεις ἀδείασε ἡ Θάλεια ὅλη τὴ βαλίτσα τῆς Ἰρας, ὅλα τὰ πράγματα. Τὸ βραχιόλι, φυσικὰ, δὲ μπορούσε νὰ βρεθῇ.

Ἡ Ναυσικά ἔλεγε μέσα τῆς πὼς ἔπρεπε κι' αὐτὴ νὰ βοηθήσει, πὼς ἔπρεπε κι' αὐτὴ νὰ κἀνὸν ὅτι ψάχνει, πὼς ἔπρεπε νὰ φορῇ φυσικὰ. Τῆς ἦταν ὅμως ἀδύνατον νὰ σαλέψῃ. Ἐνοίωθε τὶς κλειδώσεις τῆς μαλακῆς, σὰ βαμπάκι, τὰ γόνατά της, λυγίζαν κι' ἔτρεμαν.

Ἡ Θάλεια γύρισε καὶ κύτταξε τὴ μητέρα της. Τὸ αἷμα εἶχε ἀνεβῆ στὸ κεφάλι της.
— Ἐδῶ δὲν εἶναι...
— Ποῦ μπορεῖ νὰ εἶναι;
— Προσπάθησε νὰ θυμῆθης, μαμά... Ἀλλοίως, θὰ πούμε ὅτι τόκλειψαν.

— Ἀποκλείεται! φώναξε ἡ Ἰρα μὲ πάθος. Δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀνοίξουν τὴ βαλίτσα καὶ νὰ μούκλειψαν τὸ βραχιόλι.

Γύρισε ἡ μεγάλη στὴ Ναυσικά.
— Χτές, κλειδώσες ἐσὺ τὴ βαλίτσα;

— Τὴν κλειδώσα, ἀποκρίθηκε ἡ Ναυσικά μὲ ὕφος τόσο δυστυχισμένο, πού ἡ Θάλεια κούνησε τὸ κεφάλι τῆς δυσπιστία.

— Μήπως δὲ θυμᾶσαι καλὰ;
— Τὴν κλειδώσα! φώναξε μ' ἔξαψη ἡ μητέρα. Μούφερε τὰ κλειδιά. Τὸ θυμᾶμαι πολὺ καλὰ αὐτό.

— Ἐ, τότε, μαμά... ἀποκλείεται νὰ ἐκκλειδῶσαν καὶ νὰ σοῦ τόκλειψαν.

— Αὐτὸ λέω κι' ἐγώ, εἶπε μὲ πεποίθησι ἡ μητέρα. Ποιὸς θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐκκλειδῶσεν τὴ βαλίτσα; Ἐπειτα, ἂν φανταστοῦμε ὅτι ἦταν διαρρήκτης δὲ θὰ ἔ-

παίρνε μόνον τὸ βραχιόλι. Ποιὸς θὰ τὸν ἐμπόδιζε νὰ πάρῃ ὅλη τὴν κασσετίνα;

— Φυσικὰ, φώναξε ἡ Θάλεια. Ἀν' ἦταν δουλεῖα διαρρήκτη, θὰ παίρνε ὅλα τὰ κοσμήματα. Δὲ θὰ ἦταν τόσο διακριτικός νὰ πάρῃ μόνον τὸ ένα.

— Ἦταν ὅμως τὸ καλύτερό μου βόγγηξε ἡ μάνα, καὶ δάκρυα πλημμύριζαν τὰ μάτια της.

Πάλι ἐνοίωσε ἡ Ναυσικά τὴν καρδιά της νὰ βουλιάξῃ. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή θὰ ἤθελε νὰ μπορούσε νὰ γυρίσῃ πίσω ὁ χρόνος. Νὰ γινόταν πάλι χτές.

— Σίγουρα δὲ θὰ τόκανα! συλλογίστηκε.

Κι' ὁ νοῦς της σταμάτησε ἐκεῖ. Ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ σκεφθῇ τί θὰ γινόταν ἂν δὲν ἔπαίρνε αὐτὴ τὸ βραχιόλι. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή εἶχε σβύσει μέσα τῆς ἡ ἀπελπισμένη εἰκόνα τοῦ ἀγαπημένου της, εἶχαν σβύσει ἀπὸ τὰ αὐτιά της τὰ τελλὰ του τὰ λόγια.

— Μαμά, πρόσφερε ἡ Θάλεια κοφτά, ἀφοῦ ἀποκλείεται νὰ μὴν κοφτῇ διαρρήκτης, δὲ μὲνει πιά τίποτ' ἄλλο νὰ σκεφθοῦμε παρά πὼς θὰ τὸ ἀκούμπησε ἄλλοι ἢ πὼς θὰ σοῦπσε ἀπὸ τὸ χεῖρ, θὰ τόχασες.

— Ποῦ ἄλλοι μπορεῖ νὰ τόβαλα; ψιθύρισε ἡ μητέρα μὲ ὕφος δυστυχισμένο.

Ἀρχισαν νὰ ψάχνουν παντοῦ, στὰ πιδὶ πιθανὰ καὶ στὰ πιδὶ ἀπίθανα μέρη.

Ἡ Ναυσικά τὶς κύτταξε. Τὶς κύτταξε μὲ ὕφος δυστυχισμένο. Δὲ μπορούσε νὰ κἀνὸν τίποτε ἄλλο.

— Ὅταν τέλειωσαν κι' αὐτὴ τὴν ἔρευνα ἡ μητέρα κι' ἡ Θάλεια κυττάχτηκαν.

— Τὸ βραχιόλι χάθηκε! πρόσφερε ἡ Ἰρα, μὲ ὕφος ἀπελπισμένο.

— Χάθηκε! συμφώνησε ἡ Θάλεια. Πρέπει ὅμως νὰ σκεφθοῦμε πὺ μπορεῖ νὰ χάθηκε. Γιὰ σκέψου καλὰ.

Ἐπείαζε ἡ μάνα σὲ μιὰ πολυθρόνα, κι' ἀξάφνα ἐκεῖ πού δὲν τὴν ἐπερίμεναν ξέσπασε σὲ ἀναφυλλήτα, ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ὥραία τῆς τουαλέττα καὶ γιὰ τὸ μακιγιαρισμένο τῆς πρόσωπο. Ὁ πόνος τῆς φάνηκε ἀξάφνα φοβερός, τόσο πού ἡ Θάλεια τρώμαξε κι' ἡ Ναυσικά εὐχήθηκε ν' ἀνοίγει ἐκεῖνη τὴ στιγμή ἡ γῆ νὰ τὴν καταπιῇ.

— Τὸ βραχιόλι μου! Τὸ βραχιόλι μου!

Ὅτε ἀνθρώπινο πλῆσμα νὰ κλαίει δὲ θὰ σπάρανε τόσο ἡ Ἰρα.

— Μὴ κἀνὸν ἔτσι, μαμά! τὴ μάλωσε ἡ Θάλεια. Ὅτε ἡ πρῶ-

τὴ οὔτε ἡ τελευταία φορὰ εἶναι πού χάνονται κοσμήματα.

— Τὸ βραχιόλι μου! Τί θὰ γίνω; Τί θὰ κἀν;

— Μαμά, μὴν κλαῖς...
— Σιγά, ντροπαλά, μὲ ὕφος δυστυχισμένο, πρόσφερε αὐτὰ τὰ λόγια ἡ ἔνοχη κοπέλλα.

Σήκωσε τὰ μάτια της ἡ μάνα, κύτταξε τὶς κόρες της, ἐνῶ τὸ στήθος της σπάρανε ἀπὸ τ' ἀναφυλλήτα.

— Τριακόσιες λίρες, τὸ λιγώτερο, ἀξίζει... Κι' ἦταν τῆς γιὰ γιὰς μου. Τὸ βραχιόλι μου!

— Πρόπει νὰ τὸ δηλώσουμε δ-τι τόχασες, εἶπε σοβαρὰ ἡ Θάλεια. Δὲν ἀποκλείεται νὰ βρεθῇ καὶ νὰ περιμένουν νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ κάτοχος.

Τὰ λόγια αὐτὰ παρηγόρησαν κάπως τὴν μητέρα.

— Ναι, παιδί μου. Ἐχεις δίκιο. Δὲν εἶναι διόλου ἀπίθανο αὐτὸ πού λές.

— Ἀφοῦ λοιπὸν βεβαιωθήκαμε πὼς δὲν ὑπάρχει ἐδῶ, νὰ τὸ δηλώσουμε. Μπορεῖ νὰ βρεθῇ ἀμέσως.

— Νὰ καλέσουμε ἐδῶ τὸ διευθυντὴ τοῦ ξενοδοχείου.

Χτύπησε ἡ Θάλεια τὸ κουδούνι ἀποφασιστικά.

— Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἱδοῦμε τὸν κύριο διευθυντὴ ἀμέσως ἐδῶ, εἶπε κοφτά στὴν καμοιέρα πού παρουσιάστηκε.

Καὶ μετὰ λίγα λεπτά τῆς ὤ-ρας ὁ διευθυντὴς ἐμφανίζοταν, ἀνίσχυρος, σὸν δωματίου.

ΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Μόλις ἄκουσε περὶ τίνος πρόκειται, πήρε ἕνα ὕφος δυστυχισμένο.

— Αὐτὸ εἶναι φοβερό, κυρία Δειλινοῦ! Τριάντα χρόνια διευθύνω αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο, καὶ δόξα σοι ὁ Θεός, δὲν ἔχει γίνει κλοπὴ ἐδῶ μέσα. Ἀπὸ τὸ προσωπικό μου δὲν ὑπάρχει φόβος. Τοὺς ξέρω ὅλους πολὺ καλὰ, κι' ἔχουν περᾶσει ἀπὸ δῶ μέσα περιουσίες ὁλόκληρες. Ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους τοῦ ξενοδοχείου, δὲ βάζω κανένα στὸ νοῦ μου ὑποπτό.

— Οὐτὲ ἐγὼ διαμαρτυρήθηκε ἡ Ἰρα. Δὲ μπορῶ νὰ στρέψω τὶς ὑποψίες μου ἐναντίον κανενός.

— Τὸ μόνο πού μένει, λοιπόν, νὰ φανταστούμε εἶναι ὅτι τὸ χάσατε ἐξῶ σὲ κανένα περίπατο, ἢ σπᾶτε μπάνια... στὴ θάλασσα. Μήπως τὸ ἐξαχάσατε καὶ τὸ φορέσατε στὸ μπάνιο;

— Τὸ αἷμα ἀνέθηκε στὸ κεφάλι τῆς Ἰρας.

— Ἀδύνατον! ψιθύρισε, ἀλλὰ χωρὶς πεποίθησι.

— Μὴ λέτε ἀδύνατον. Ἄν ἐτυ-

χε νάχετε τίποτε βαρεῖες σκέψεις καμιά μέρα;

Ἐκανε ἡ γυναῖκα μιὰ κίνησι ἀπελπισμένη:

— Καὶ ποιὸς δὲν ἔχει σκέψεις; — Προσπαθήστε λοιπὸν νὰ θυμηθῆτε...

Ἡ Ἰρα δὲ θυμόταν παρὰ ἐλάχιστα. Ἀφοῦ τῆς ἔκανε μερικές ἐρωτήσεις ὁ διευθυντὴς, κι' ἀπέλπιστηκε πὼς ἦταν δυνατόν νὰ θυμηθῇ τίποτε, τῆς εἶπε ἀποφασιστικά:

— Ὁὰ τηλεφωνήσω στὴν ἀστυνομία. Ἄς τὸ ἀναλάβουν αὐτοὶ τὸ ζήτημα.

— Ὁχι, φώναξε ἡ Ἰρα μὲ φόβο. Ὁχι... δὲ θέλω μετεδῆματα μὲ τὶς ἀστυνομίες.

— Γιατί, κυρία μου; διαμαρτυρήθηκε ὁ ξενοδόχος. Ὅπωςδήποτε πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀστυνομία. Αὐτὸ τὸ ἀπαιτῶ κι' ἐγὼ γιὰ τὴν καλὴ φήμῃ τοῦ ξενοδοχείου μου, ὁχι μόνον γιὰ σᾶς. Μὲ κάθε τρόπο πρέπει νὰ βρεθῇ ἕνα τόσο βαρύντιμο κοσμήμα.

Ἡ Ἰρα ἔκλαιγε κι' ἡ καρδιά τῆς Ναυσικᾶς σπάρανε. Ἀποροῦσε πάντως πὼς ἡ μητέρα τῆς τό-παινε τόσο βαρεῖα, τόσο τραγικὰ τὸ ζήτημα. Ἦταν κάτι πού δὲν ταίριαζε μὲ τὸ χαρακτήρα τῆς Ἰρας. Ὅσο τὴ θυμόταν ἡ Ναυσικά, ποτὲ δὲν εἶχε στενοχωρηθῇ γιὰ ζημιά. Πολλὰς φορὲς τύχαινε στὸ στίπτι, οἱ κόρες τῆς ἢ οἱ ὑπηρετίες νὰ κάνουν καμιά ζημιά, καὶ σοβαρὴ μάλιστα. Ἡ μόνη πού δὲν ταρωζόταν ἦταν ἡ Ἰρα.

— Τὰ πράγματα εἶναι γιὰ νὰ μᾶς ἐδῇποτεῖται, ἔλεγε πάντα. Κι' εἶναι φυσικὸ κάποτε νὰ συμβαίνουν ἀτυχήματα. Μόνον τὰ ἀχρηστά πράγματα, πού μένουν στὴ γωνιά τους ἀκίνητα, δὲν κινδυνεύουν. Ὅλα τ' ἄλλα, τὰ ζωντανὰ νὰ πούμε πράγματα, πού μᾶς ὑπηρετοῦν ἢ πού μᾶς δίνουν χαρὰ ὑποκείνται στὴ φθορά.

Μὲ καρδιά τρεμάμενη, νοιώθοντας πὼς ἡ ντροπὴ τὴν ἐπείνε, προσπάθησε ἡ Ναυσικά νὰ παρηγορήσῃ τὴν μητέρα της μὲ τὰ ἴδια τῆς τὰ λόγια:

— Μαμά, τὰ πράγματα εἶναι γιὰ νὰ μᾶς δίνουν χαρὰ. Αὐτὸ τὸ βραχιόλι εἶνε χαρὰ στὴ γιανγιά σου, στὴ μητέρα σου, σ' ἐσένα. Ἐξέτελεσε τὸν προορισμό του. Ἐδωσε τόσες χαρές.

— Ἦθελα νὰ στὸ χαρίσω ἐσένα, τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου σου, φώναξε ἡ μάνα, καὶ τ' ἀναφυλλήτα τὴν ἐπνίξαν πάλι. Τὸ ἔβλεπα μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας σου στὸ ὥραίο σου τὸ μπράτσο.

— Δὲν πειράζει, εἶπε ἡ Ναυσικά. Δὲν πειράζει, μπορῶ νὰ εἶμαι

εὐτυχισμένη καὶ χωρὶς αὐτὸ τὸ βραχιόλι.

— Μπορεῖ νὰ βρεθῇ μαμά...

Ἡ Θάλεια εἶχε πετάξει παρηγορητικὰ αὐτὰ τὰ λόγια. Κι' ὁ διευθυντὴς τ' ἄρπαξε:

— Ὁὰ τὸ πούμε στὴν ἀστυνομία, καὶ θὰ κάνουμε προκήρυξι σ' ὅλο τὸ νοσο. Ἄς τᾶς εἶναι ἕνα καλὸ ὄφελος σ' ὅποιον σᾶς τὸ φέρῃ. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, μπορεῖ νὰ σᾶς τὸ ἐπιστρέψῃ ὁ κλέφτης. Πρῶτα ὅμως νὰ ἱδοῦμε πὼς τὴν κἀνὸν ἡ ἀστυνομία. Τώρα κιόλας πᾶω νὰ τηλεφωνήσω.

ΑΔΙΚΟΙ ΚΟΠΟΙ

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, μέσα στὴν πρόχειρη γιορτὴ πού διοργάνωσε ἡ νεολαία, σὰν ἡλεκτρικὸς σπιν-θῆρας πέρασε τὸ νέο ἀπ' ἀκρὸν σὲ ἀκρὸν τὸ ξενοδοχεῖο.

Ἡ κυρία Δειλινοῦ ἔχασε ἕνα βραχιόλι, τριακοσίων λιρῶν.

Λέγε-λέγε, τὸ ποσὸν ἀνέθηκε. Στὸ τέλος μιλοῦσαν γιὰ βραχιόλι τριῶν χιλιάδων λιρῶν. Ἡ Ἰρα ἔβριζε τὸ κέντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τὰ κουτομιοπολὶ ἐβίαν κι' ἐπαιρναν.

— Σιγά, πού ἦταν ἀξίας τριακοσίων λιρῶν! ἔλεγε ἡ κυρία Πιν-κίου, στρίβοντας τὰ χεῖλῃ της, ἐνῶ τὰ ματάκια τῆς σπίνιζαν πίσω ἀπὸ τὶς ρυτίδες τους. Ἄς ἦταν καὶ τριάντα λιρῶν... καὶ πολὺ πάει!

— Ἄλλοι ὅμως τὸ παραδέχονται: Ἦταν θαυμάσιο πράγμα.

Τὸ θυμόνταν μερικὸι πού τὸ εἶχαν δῆ στὸ χεῖρ τῆς.

Καὶ κάποιες ἄλλες κυρίες, κύτταζαν τὴν Ἰρα μὲ θαυμασμό.

— Φαντάσου τί κοσμήματα θάχῃ αὐτὴ ἡ γυναῖκα...

Οἱ νεαροὶ συγκινήθηκαν κι' αὐτοὶ, καὶ τριγύρισαν τὴν Θάλεια μὲ πιδὶ πολλὴ ἐνθουσιασμό. Ἐβλεπόμενοι, ὅλοι ἐπηρεάστηκαν, ὅλοι ἔκαναν τὴ σκέψι πὼς πραγματικά αὐτὴς ἡ κοπέλλα ἔπρεπε νὰ εἶναι πολυφύερη.

Κι' ἡ Θάλεια ἔχασε τὴν ἀπό-λεια τοῦ βραχιολιοῦ καὶ ἀφέθηκε στὴν εὐχαρίστησι πού τῆς εἶνε ἡ ἐπιτυχία της.

Ὅταν ὅμως ἔφθασε ἡ ἀστυνομία, τὰ πράγματα ἔγιναν σοβαρά. Παρὰ τὶς διαμαρτυρίες τοῦ διευθυντοῦ, παρὰ τὶς διαβεβαιώσεις του ὅτι δὲν ὑποψιάζεται τὸ προσωπικό του, ὁ ἀνακριτὴς ἔκανε αὐστηρὴ ἀνακρίσι σὲ ὅλους. Πολλοὶ ὑπηρετῆς καὶ καμμοιέρες πού ἐπὶ σειρά ἐτῶν εἶχαν ὑπηρετήσει ἐκεῖ χωρὶς νὰ δοθῇ ποτὲ ἡ παραμικρὴ αἰτία ἐναντίον τους, υποβλήθηκαν σὲ ἀνάκρισι προσβλητική. Καὶ πολλοί, ἀβελὰ τους ἔπαιρναν ἕνα ὕφος ἔνοχο, κᾶτω ἀπὸ τὴν διαπεραστικὴ ματιά τοῦ ἀνακριτοῦ.

Κάθε χαρὰ ἔφυγε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Οἱ ὑπηρετῆς ἦταν ἐξῶ φρενῶν, οἱ ἐνοικοὶ ἐβρίζαν τὴν Ἰρα πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη της.

Ἐμευλισμένη καθὼς εἶναι, θὰ τόχασε στὴ θάλασσα, ἢ στὴν ἀμμουδιά. Ἄν τῆς ἔπεσε στὴν ἀμμο, τρέχα νὰ τὸ βοηθῇ.

Παιδάκια καὶ νεαροὶ ἐρευνούσαν τὴν ἀμμουδιά. Ὅταν μάλιστα ἔγινε ἡ προκήρυξι κι' ἡ Ἰρα ἔταξε δύο χιλιάδικα σὲ ὅποιον θὰ τῆς τῶφανε, ὁλόκληρος στρατὸς προθυμοποιήθηκε νὰ βοηθήσῃ. Φυσικὰ, οἱ ἐρευνες ὅλες αὐτὲς ἦταν κόπος χαμένος. Κι' ὁσο βαστοῦσαν, τόσο μεγάλωνε κι' ἡ ἀγωνία τῆς Ναυσικᾶς. Πολλὰς φορὲς ἔφθασε στὸ σημεῖο νὰ πῆσιν τὰ πόδια τῆς μητέρας της, νὰ τῆς ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθεια. Τὸ μόνο πού τὴν συγκρατοῦσε ἦταν ἡ λατρεία της γιὰ τὸν Πέτρο. Φυσικὰ κι' ἡ ντροπὴ. Στὴ σκέψι πὼς θὰ ὁμολογούσε ἕνα τέτοιο φταῖσιμο, κοκκάωνε. Ὅσο περνοῦσαν μᾶ-

ΑΠ' ΕΔΩ ΠΕΡΑΣΕ Η «ΚΑΡΛΑ»

Σὰς εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὸν καθημερινὸ τύπο οἱ καταστροφές, πού προκαλεῖται στὸν ἑλάνο κατὰ δυτικὰ παράλια τῶν Ἑν. Πολιτειῶν, ὁ νέος τυφὼν, ὁ ὁποῖος ὅπως καὶ οἱ προηγούμενοι φέρει ἕνα γυναικεῖο ὄνομα: «Κάρλα». Ὁ τυφὼν αὐτὸς κατέστρεψε ὁλόκληρες πόλεις ὅπως τὸ Γκάλβεστον πού τέλες, ὅπου πᾶρθηκε ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία, καὶ προκαλεῖ τὸ θάνατο δεκάδων ἀτόμων. Ὁ τυφὼν «Κάρλα», πού χωροῦσε μὲ ὥραία ταχύτητα μεγαλύτερη τῶν ἑκατὸ χιλιομέτρων, προκαλεῖ ἀνυπολόγιστες καταστροφές κατὰ μήκος τῶν ἀκτῶν τοῦ κόλ-που τοῦ Μεξικοῦ.

λιστα οἱ ἡμέρες, τόσο ἡ ὁμολογία της γινόταν πιδὶ δύσκολη, πιδὶ ἀδύνατη. Ἀλλὰ πιδὶ πολλὴ κι' ἀπὸ τὴν τροπὴ τῆς συγκρατοῦσε ἡ σκέψι πὼς ἂν ἔδειχνε αὐτὴ ἀδυναμία, ἂν πρόδιδε τὸν ἀγαπημένο της, θὰ τοῦκανε κακό. Διπλὸ κακό. Ἀφ' ἐνὸς θὰ τὸν ἔκανε νὰ πῆσιν στὴν ἐκτίμησι τῆς μητέρας της, ἀφ' ἑτέρου, θὰ πῆγιναι ὅλη αὐτὴ ἡ σκηνοθεσία χαμένη. Ἐπειδὴ φυσικὰ ἡ μάνα θὰ ἀπαιτοῦσε νὰ τῆς ἐπιστραφῇ ἐκεῖνη τὴ στιγμή τὸ κοσμήμα.

Ἦταν ἀδύνατον νὰ μιλῇσιν. Ἐνοίωθε ὅμως πὼς ἔχανε χρόνια τῆς ζωῆς της. Κάθε μέρα, κάθε ὥρα, κάθε λεπτό, ἦταν γι' αὐτὴν μιὰ θανάσιμη ἀγωνία. Λύπη γιὰ τὸν πόνο τῆς μητέρας της, κι' ἕνας ἀόριστος φόβος. Ἐτρεμε μὴπως στὸ τέλος, κατὰ κάποιον τρόπο, ἀνακαλύπτει ἡ ἀστυνομία τὴν ἀλήθεια.

Κι' οἱ φόβοι τῆς δὲ φάνηκαν καὶ τελείως ἀβάσιμοι.

Τὴ δεύτερη κιόλας ἡμέρα ξανα-πῆγε ὁ ἀνακριτὴς στὸ ξενοδο-χεῖο κι' ἡ ἀνάκρισι τοῦ ἄρχισε ἐ-κείνη τὴν φορὰ ἀπὸ τὴν οἰκονομεία.

Ἐπείαζε ὁ ἀνακριτὴς στὶς δύο κοπέλλες, τὶς κύτταξε στὰ μάτια. Στὸ τέλος ρώτησε, εὐγενικά, ἀλλὰ μὲ μιὰ ματιά διαπεραστική, τὴν Ἰρα:

— Κυρία Δειλινοῦ... Ποιὸ ἄλλο πρόσωπο, ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς καὶ τὶς δύο σᾶς κόρες, ἔμπαινε ἐλευ-θερά στὸ δωματίου;

Ἡ μητέρα ἀναποκοκκίνισε. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού εἶχε ἀναγγε-λῇ τοὺς ἀρραβῶνες της, εἶχε μὴ-πῆσιν στὸ δωματίου τοῦ ἄρχισ-ε-κείνη τὴν φορὰ ἀπὸ τὴν οἰκονομεία.

Ἐπείαζε ὁ ἀνακριτὴς στὶς δύο κοπέλλες, τὶς κύτταξε στὰ μάτια. Στὸ τέλος ρώτησε, εὐγενικά, ἀλλὰ μὲ μιὰ ματιά διαπεραστική, τὴν Ἰρα:

— Κυρία Δειλινοῦ... Ποιὸ ἄλλο πρόσωπο, ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς καὶ τὶς δύο σᾶς κόρες, ἔμπαινε ἐλευ-θερά στὸ δωματίου;

Ἡ μητέρα ἀναποκοκκίνισε. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού εἶχε ἀναγγε-λῇ τοὺς ἀρραβῶνες της, εἶχε μὴ-πῆσιν στὸ δωματίου τοῦ ἄρχισ-ε-κείνη τὴν φορὰ ἀπὸ τὴν οἰκονομεία.

Ἐπείαζε ὁ ἀνακριτὴς στὶς δύο κοπέλλες, τὶς κύτταξε στὰ μάτια. Στὸ τέλος ρώτησε, εὐγενικά, ἀλλὰ μὲ μιὰ ματιά διαπεραστική, τὴν Ἰρα:

— Κυρία Δειλινοῦ... Ποιὸ ἄλλο πρόσωπο, ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς καὶ τὶς δύο σᾶς κόρες, ἔμπαινε ἐλευ-θερά στὸ δωματίου;

Ἡ μητέρα ἀναποκοκκίνισε. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού εἶχε ἀναγγε-λῇ τοὺς ἀρραβῶνες της, εἶχε μὴ-πῆσιν στὸ δωματίου τοῦ ἄρχισ-ε-κείνη τὴν φορὰ ἀπὸ τὴν οἰκονομεία.

Ἐπείαζε ὁ ἀνακριτὴς στὶς δύο κοπέλλες, τὶς κύτταξε στὰ μάτια. Στὸ τέλος ρώτησε, εὐγενικά, ἀλλὰ μὲ μιὰ ματιά διαπεραστική, τὴν Ἰρα:

— Κυρία Δειλινοῦ... Ποιὸ ἄλλο πρόσωπο, ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς καὶ τὶς δύο σᾶς κόρες, ἔμπαινε ἐλευ-θερά στὸ δωματίου;

Ἡ μητέρα ἀναποκοκκίνισε. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού εἶχε ἀναγγε-λῇ τοὺς ἀρραβῶνες της, εἶχε μὴ-πῆσιν στὸ δωματίου τοῦ ἄρχισ-ε-κείνη τὴν φορὰ ἀπὸ τὴν οἰκονομεία.

Ἐπείαζε ὁ ἀνακριτὴς στὶς δύο κοπέλλες, τὶς κύτταξε στὰ μάτια. Στὸ τέλος ρώτησε, εὐγενικά, ἀλλὰ μὲ μιὰ ματιά διαπεραστική, τὴν Ἰρα:

— Κυρία Δειλινοῦ... Ποιὸ ἄλλο πρόσωπο, ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς καὶ τὶς δύο σᾶς κόρες, ἔμπαινε ἐλευ-θερά στὸ δωματίου;

Ἡ μητέρα ἀναποκοκκίνισε. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού εἶχε ἀναγγε-λῇ τοὺς ἀρραβῶνες της, εἶχε μὴ-πῆσιν στὸ δωματίου τοῦ ἄρχισ-ε-κείνη τὴν φορὰ ἀπὸ τὴν ο

λη του, και το φίλι του την πό-
νεσε.

— Με πεθύμησες, αγάπη μου;
— Αιώνες μου φάνηκαν αυτές
οι ημέρες.

— Κι' εμένα, αγαπούλα... Δεν
έβλεπα την ώρα ναρθώ...
Μόνο μετά κάμποση ώρα, όταν
φιλήθηκαν και ξέσπασε η πρώτη
τους χαρά, θυμήθηκε η κοπέλλα
το βραχιόλι. Με μιάς η ματιά της
πήρε μια έκφραση αγωνίας. 'Η ε-
ρώτησή της ακούστηκε λαχανια-
σμένη:

— Πέτρο... Το βραχιόλι... Μού-
φερεις το βραχιόλι;

— Τό πήρε είδησι ή μητέρα
σου; ρώτησε ο νέος.

— 'Αν τ'ό πήρε, λέει; Τό 'ίδιο
κιάλας βράδυ. Μη τὰ ρωτάς τί έ-
γινε... 'Αστυνομίες, κακό, κλάμα-
τα ή μαμά... Θά στὰ πῶ. 'Αλλά,
πού είναι το βραχιόλι;

Τὴν κῦτταξε βαθειά μέσα στὰ
μάτια κάμποση ώρα, χωρίς να μι-
λήση. 'Η καρδιά της κοπέλλας πη-
δούσε μέσα στο στήθος της, με
τρελλό φόβο.

Κάτι είχε ή έκφρασή του πού
τὴν τρόμαξε.

— Θά με μισήσης, ἂν σου πῶ
ὅτι δὲν τόφερα το βραχιόλι; Τὴ
ρώτησε ἐπὶ τέλους με φωνή μουν-
τὴ βραχνή.

— 'Η Ναυσικά κοκκάλωσε.

— Δεν... δὲν τόφερες τὸ βρα-
χιόλι;

Κούνησε τὸ κεφάλι του ἄρνη-
τικά.

— *Ήταν ἄδύνατον νὰ τὸ φέ-
ρω... Λεφτά δὲν ἔλαβα ἀκόμη ἀπὸ
τὸν πατέρα μου. Κι' ὅπως σου εἴ-
πα, τόβαλα ὑποθήκη το βραχιόλι
καὶ πήρα λεφτά γιὰ νὰ κινηθῇ ή
δουλειά μας.

— 'Η Νεραίδα τὸν κῦτταξε με μά-
τια πελώρια, δυστυχισμένα. Οὔτε
ἀκούγε καλὰ-καλὰ τί της ἔλεγε.
Τὸ μόνο πού ἀκούγε ἦταν πὺς δὲν
της εἶχε φέρει τὸ βραχιόλι.

— Πέτρο... πρέπει νὰ τὸχω...
πρέπει νὰ τὸ δώσω της μαμάς. Δὲ
φαιτὰζόμουν πὺς θὰ γινόταν τό-
σο δυστυχισμένη.

Καὶ τοῦ διηγήθηκε πάλι, με ὁ-
λες τίς λεπτομέρειες, πὺς ή μά-
να της σπάραζε ἀπὸ πόνου ἀκόμη
γιὰ τὸ χάσιμο τοῦ κοσμημάτος.
'Η ὑπόθεσι εἶχε φαινομενικά ξε-
χαστή. Γιά ὅλους τοὺς ἄλλους
ἐκτὸς γιὰ τὴν 'Ιρα. Ἀυτὴ ἔκλαιγε
κάθε μέρα, καὶ τὰ βράδια δὲ μπο-
ρούσε νὰ κοιμηθῇ. Τύχαινε νὰ ξυ-
πνήσῃ ή Ναυσικά τὴ νύχτα καὶ
σάν νάπαιρνε τὸ αὐτὴ της ἑνα σι-
γανὸ κλάμα.

Δὲν τολμούσε τότε νὰ σαλέψῃ,
νὰ ρωτήσῃ. 'Ενοίωθε ὁμως μιά ἀ-
φάνταστη δυστυχία.

Ἐκανε ὁ νέος μιά κίνησι ἀ-
πελπισίας:

— Δὲν ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ δώ-
σης, αγάπη μου. Ἐπρεπε νὰ μ'
ἀφήσης τότε νὰ σκοτωθῶ... 'Όλα
θὰ εἶχαν τελειώσει.

Τὸν ἀγκάλιασε, τὸν ἔσφιξε ἀ-
πάνω της παράφορα.

— Γιατί με βασανίζεις; Μόνο
πού τὸ λές παγώνει ή καρδιά
μου.

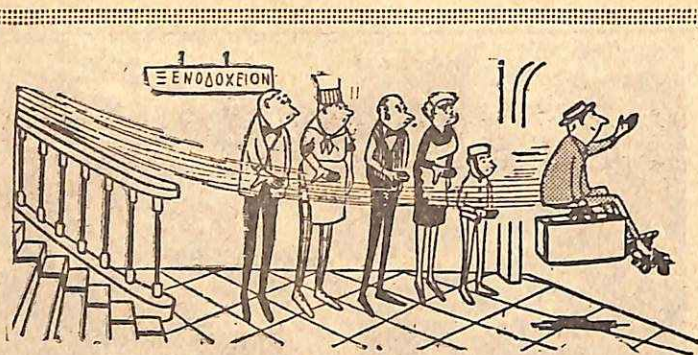
— Τότε, τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ;
'Αφοῦ αὐτὴ εἶναι ή ἀλήθεια!

— Δὲ μπορεί νὰ γίνῃ τίποτε;
τὸν ρώτησε δυστυχισμένη.

— Τώρα καὶ νὰ σκοτωθῶ δὲν
ᾠφελεῖ πιά, της ἀποκρίθηκε δύ-
σθυμα. Γιά νὰ πάρω πίσω τὸ βρα-
χιόλι, πρέπει νὰ πληρώσω, καὶ τὰ
χρήματα πού δανείστηκα μπηκὰ
κιάλας στὴν ἐπιχείρησι. 'Απο-
κλείεται νὰ βρῶ χρήματα νὰ πλη-
ρώσω, ἂν δὲ λάβω ἀπὸ τὸν πατέ-
ρα μου.

— Καὶ πότε θὰ λάβης;

— Ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, ἀπὸ
στιγμὴ σὲ στιγμὴ, πρέπει νὰ φτά-
σουν 'Απορῶ πὺς δὲν ἔλαβα ὡς
τώρα.

Χωρίς λόγια.

Ἐπικάριοι στίχοι

ΕΥΧΗΣ ΕΡΓΟΝ

Ἐπῆες τὴν ἀπόφασιν ὁ Δήμος τὴ μεγάλη,
τὰ νέα του τὰ σχέδια σ' ἐνέογενα νὰ βάλῃ
καὶ στοὺς ἀθλίους δρόμους μας καὶ καταθλιπτικούς,
ἐντὸς ὀλίγου «τάπητες» θὰ κάνῃ «ἀσφαλτικούς»!

*

Εὐχή, λοιπόν, ἐκφράζουν οἱ συμπολίτες ὅλοι,
πού χρόνια βολοδέρνονε στὴ θλιθερή μας πόλι,
πραγματικότης, σύντομα, οἱ «τάπητες» νὰ γίνουν
καὶ ὅχι «ἐπὶ... τάπητος» τὰ σχέδια νὰ γίνουν!

ΝΕΑ... ΥΦΙΠΕΤΗΣ

Στολὴ σημανίτου φέρεσε μιά κάποια Κωστογιάννη
καὶ μέσ' στοὺς δρόμους πρόσβαλε σάν... «μάγκας γιὰ
(σεργιάνι».

μὰ της στολὴς δὲν χάριξε πολὺ τὰ μεγαλεία,
γιατί «ἔλαβε τὴν ἀγούσαν» πρὸς τὴν Εἰσαγγελία!

*

Ἀεροπόρος ντύθηκε, ἐν πάσῃ περιπτώσει
καὶ τὴν σαφὴ ἐξηγήσι μπορεῖ κανεὶς νὰ δώσῃ
ὅτι μοχθοῦν τὰ θήλεα, τὴν σημερον ἡμέρα
καὶ τῶν ἀνδρῶν γυροῦννε νὰ παύουν τὸν... ἀέρα!

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΕΣ

Βοηθόντος ὀπωσδήποτε καὶ κόσμου καὶ καιροῦ,
τελειώσεν ὁ ἔρανος τοῦ Ἐρμούου Στανουῦ,
καί, φυσικά, σημειώθηκε μεγάλη ἐπιτυχία
στὸ Ἄστυ, στὰ περὶχωρα, μὰ καὶ στὴν Ἐπαρχία.

*

Ἀπάνω, ὁμως, πού τελείωσε ὁ ἔρανος αὐτός,
ὁ τόσον ἀπαραίτητος καὶ τόσο ζηλευτός,
δεκάδες ὑποψήφιοι με τρόπον τους ἄβρον,
στὶς γειτονιὲς ἐσχάθηκαν γιὰ ἔρανον... σταυρῶν»!

ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΥ ΣΥΝΕΠΙΕΣ

Δυὸ νέοι συνελήφθησαν στὴν εὐκλεὴ μας χώρα
πού κάποιο αὐτοκίνητο... κλωτσούσανε με φόρα,
ἐν συνεχείᾳ πιάστηκαν δυὸ νέοι ζηλευτοί,
πού κάποιον ὑπερήλικα κλωτσούσανε κι' αὐτοί..

*

Μετὰ ἀπὸ τέτοια κορούσματα συχνὰ κι' ἐντατικά,
μπορεῖ νὰ πῇ καθένας μας, συμπαρασηματικά,
ὅτι σ' αὐτὰ τὰ χρόνια μας τὰ πονηρὰ κι' ἀνάποδα,
οἱ «τέντυ - μπῶς» γίνονται λακτίζοντα... τετράποδα!

ΤΟ ΟΡΘΟΤΕΡΟΝ

Πρὸ ἡμερῶν δικάστηκε ὁ Μπάντης, ἐπειδὴ
στὶς νεαρὲς παρίστανε τὸν εὐπορο δανδὴ
καὶ βέρα μόλις ἔφτανε σὸν γέρο του νὰ βάλῃ,
ὀλίγη προίκα ἔπαιρνε κι' ἐδῶθε πάνε οἱ ἄλλοι...

*

Προγραμμαῖες δωρεὲς τσιγὰς καρπωνότανε
καὶ Παναγῆς γεώτερος αἰσῶς ἐγινότανε,
ἐφ' ὧ, κι' αὐτὸς ὁ ἐξυπνος προικοσυλλέκτης Μπάντης
θὰ ἦταν προσιμότερον νὰ λέγεται... Μπερο - μπάντης!

ΠΤΗΝΟΛΟΓΙΑ

Παισινὰ μηνύματα μᾶς ἤρθαν καὶ πάλι,
πού λένε ὅτι ή πρόσφατος ή μόδα ἐπιβάλλει
τὸ γυναικεῖο ντύσιμο τοῦ φρεϊνοῦ χειμῶνος,
ν' ἀκολουθῇ πιστότατα τὸ σχῆμα «χελιδόνος»!

*

Κατόπιν τούτου, βέβαια, κανεὶς δὲν ἀμφισβᾶλλει,
ὅτι γυναικεὺς πάμπολλες, κι' ή μὰ μετὰ τὴν ἄλλη,
σάν... χελιδόνια ὀλόφρευστα θὰ γυαίνονε ντυμένες
κι' οἱ ἄντρες τους θὰ μένονε σάν... πάπιες μαθημένες!

«ΕΠΟΧΗ... ΛΙΘΙΝΗ»

Ἀκούμε στὶς ἡμέρες μας, παράπονα συχνὰ,
πὺς στὴν Παιδεία ὑπάρχονε ἀμετοῦτα νενά
γιατί, νὰ μὲν, θεμέλια λιθάρια ἐτεθῆκανε,
ἀλλὰ εκπαιδευτήρια ἀκόμα δὲν γιαιθήκανε!

*

Ἀντὶ νὰ γίνονν αἰθουσὲς σχολείων, δηλαδὴ
καὶ ή φτωχὴ Παιδεία μας βελτιώσι νὰ δῇ,
ἀθρόα κατετέθησαν θεμέλια... λιθάρια
κι' ἂς πάνε οἱ μαθητοπαῖδες νὰ βγαίνονε «σεκουράρια»!

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

— Ὡστε... ἂς πούμε...

— Γλυκεῖά μου ἀγάπη, της ἀ-
ποκρίθηκε κόπως ἀνυπόμονα δὲ
μπορῶ νὰ σοῦ ὀρίσω τὴν ἡμερο-
μηνία, ἐπειδὴ δὲ θέλω νὰ φανῶ
ψεύτης. Ἀλλά, δὲ θάρθετε σείς
στὴν Ἀθήνα;

— Ναί, μεθαύριο γυρίζουμε.

— Τόσο τὸ καλύτερο. Ξέρεις
τί θὰ γίνῃ; Θὰ πῆς της μητέρας
σου νὰ βάλῃ μιά ἀγγελία στὴν ἐ-
φημερίδα τάζοντας ἀμοιβὴ γιὰ τὸ
βραχιόλι.

— Στὴν Ἀθήνα;

— Ναί, στὴν Ἀθήνα. Καὶ με-
τὰ δυὸ - τρεῖς ἡμέρες θὰ βρούμε
τρόπο νὰ της ἐπιστρέψουμε τὸ
βραχιόλι.

— 'Η ἰδέα ἄρεσε της Ναυσικᾶς
καὶ ἡσύχασε γιὰ λίγο. Ὡστόσο ή
χαρὰ της εἶχε μαράθῃ. Ὅσο καὶ
νᾶλεγε μέσα της πὺς ἦταν μιά
μικρὴ ἀναποδιά πού θὰ περνούσε,
πάλι δὲ μπορούσε νὰ νοιώσῃ τὴν
καρδιά της νὰ χτυπᾷ στὸν ἴδιο
χαρούμενο ρυθμὸ ὅπως πρίν. Κι'
ὅσο καὶ νὰ τὸν λάτρευε τὸν Πέ-
τρο, δὲ μπορούσε νὰ ἐμποδίσῃ
κάποιο παράπονο νὰ φωλιάζῃ
στὴν καρδιά της:

— Γιατί νὰ τὸ κάνῃ αὐτό; Ἐ-
πρεπε νὰ μὴ μοῦ δώσῃ αὐτὴ τὴ
στενοχώρια.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Τὸ Σαββατοκύριακο αὐτό, τὸ
τελευταῖο πού περνούσαν στὴν ἐ-
ξοχή, θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἀπό-
λυτα εὐτυχισμένο γιὰ τὴ Νεραί-
δα, ἂν δὲν ἐνοίωθε τὸ ἀγκάθι νὰ
της τρυπᾷ τὴν καρδιά.

— Τὸ βραχιόλι! Τὸ βραχιόλι!
Μόνον ὅταν τὸ δῶ σὸ χέρι της
μητέρας μου πάλι θὰ ἡσυχᾶσω.

Ὡστόσο, γενικά, οἱ δυὸ ἡμέρες
αὐτὲς πέρασαν εὐτυχισμένες. Ὁ
καιρὸς ἦταν ὅπως της ἄρεσε της
Νεραΐδας. Ἐλαφρὰ συννεφάκια,
δρασιά, κύματα, καὶ ἀέρας ἄκε-
τος γιὰ νὰ κάνῃ τὸ κότερο νὰ
πετᾷ ἀπάνω στὸν ἀφρό.

Ὅλη τὴν ἡμέρα σχεδὸν βρισκό-
ταν με τὸν ἀγαπημένον της στὴ
θάλασσα. Ὅλη τὴν ἡμέρα σχεδὸν
ἐπαίξε σάν ἀληθινὰ νεραΐδα με τὸ
κύμα.

Ὁ Πέτρος ἦταν τρυφερός, εὐ-
θυμος, γελαστός. Ποτὲ δὲν εἶχε
νοιώσει τὴν ἀγάπη νὰ πλημμυρί-
ζῃ ἐπὶ στὴν καρδιά της ὅπως αὐ-
τὲς τίς δυὸ ἡμέρες. Ὅλοι φαί-
νονταν νὰ θέλουν ν' ἀπολαύσουν
ἐντατικά τὸ τέλος τοῦ καλοκαι-
ριοῦ, ὅλοι ἀπολαύσαν τὴν ἔξοχῃ. Οἱ δου-
λειὲς ὁμως, καλούσαν στὴν Ἀθή-
να. Κι' ή 'Ιρα φαίνονταν ν' ἀνυ-
πομονῇ, νὰ θέλῃ νὰ γυρίσουν μιά
ὥρα ἀσώχητερα. 'Η Θάλεια ἦταν
μελαγχολική. Τώρα πού τελείωνε
τὸ καλοκαίρι, ἐνοίωθε πόσο κοῦ-
φια εἶχε περάσει ή ζωὴ της αὐ-
τοῦς τοὺς μῆνες πάλι. Δὲν ἔκα-
θάριζε μέσα της τίς ιδέες της, ἐ-
πειδὴ κατ' ἀρχὴν δὲν της ἄρεσε
νὰ στενοχωριέται. Κι' ὁμως, τὸ
καταλάβαινε πὺς τὸ συναίσθημα
πού κυριαρχοῦσε μέσα της ἦταν
ή ἀπογοήτευσι.

— Τώρα ἔγινες περδίκι! τὸ δῆλωσε. Πήγαινε
στὸ καλὸ καὶ μὴ σὲ νοιάζῃ!...
Γύρισε ὁ ἀνδραγαθὸς ἡνυχὸς σὸ πσίτι του! Μὰ
ή δυσφορία του μεγάλωσε. Κι' ἄρχισε σὲ λίγο ή
τρομερὴ ἀγωνία. Τὸν μετέφεραν βιαστικά στὸ
νοσοκομεῖο. Σὲ τέτοιες περιπτώσεις ἔδρεπε, βέ-
βαια, νὰ ἐφαρμύζεται ή εὐθανασία. Μὰ ὁ Ποι-
νικός Νόμος δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Τὸ νὰ λυτρώσῃ
κανεὶς ἀπὸ τὸ μαρτύριο ἑνᾶν ἄνθρωπο, πού σὲ
λίγο θὰ πεθάνῃ, δὲν παύει νὰ εἶναι ἐγκλημα. Ἐ-
τοί, οἱ γιατροὶ ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀγωνίζον-
ται νὰ τὸν ἀνακουφίσουν καὶ νὰ περιμένουν νὰ
ἐρθῇ τὸ τέλος!...

Κατεβήκαμε, λοιπόν, στὸ θάλαμο, πού τὸν εἰ-
χαν, στὸ ὑπόγειο τοῦ νοσοκομείου, γιὰ νὰ μὴ
ἀκούγονται οἱ θρήνοι του, οἱ ἀγωνιώδεις φωνὲς
του!...

Ὁ τραγικὸς ἄνθρωπος δὲ γνώριζε πιά κανένα.

Δυὸ νοσοκόμοι προσπαθοῦσαν νὰ τὸν περιποι-
ηθοῦν. Ἀνοίγαν τὴν ἐνδιάμεση πόρτα, τὴν κιγ-
κιδόφραχτη, καὶ τὸν φρόντιζαν. Πήγαμε κοντὰ
τοῦ.

Τὰ μάτια του ἦταν κατακόκκινα. Στὸ πρό-

σώ του ἦταν ζωγραφισμένη ή ἀπελπισία γιὰ

τὴ ζωὴ του, πού τὴν ἔχανε.

— Τὰ παιδιὰ!... στέναζε. Τί θὰ γίνουν τὰ

παιδιὰ!... Βοήσῃ με, θεέ μου!... Δὲν πρέπει

νὰ πεθάνω μ' αὐτὸ τὸ τέλος!...

Κάτι πῆγα νὰ τοῦ πῶ, δυὸ λόγια παρηγοριάς,

μὰ δὲ μ' ἀκούγει...

— Προσέξτε, μὸ συνέστησε ή νοσοκόμος...

Μὴ πλησιάζετε κοντὰ... Σὲ λίγο, θὰ ἀρχίσῃ νὰ

κυριεύεται ἀπὸ τὴν ἀγωνία!...

Κι' ἀλήθεια, θὰ ἦταν τρεῖς τὸ πρῶτ', όταν ξέ-

σπασε ή φοβερὴ θυελλα! Ὁ ἀρρωστος σηκώονταν

ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, κατέβαινε, ἀγωνιούσε, πνι-

γόταν, στέναζε κι' ἐδῶθε κατὶ παρῆενους, μι-

σασδυμένους γυρλίωμους. Ἐχαν ἀρχίσει τὰ

φαινόμενα τῆς ἀσφυξίας!

Μὲ τὴν ἀγωνία στὴν καρδιά παρακολουθοῦσαμε

αὐτὸν τὸν τραγικὸ ἄνθρωπο. Μὰ τὸ τέλος δὲν ἐρ-

χόταν... Στὸ πόδι οἱ γιατροὶ. Κοντὰ τὸν οἱ νο-

σοκόμοι.

Χάραζε ή αὐγὴ, όταν ὁ δυστυχὴς κυριεύ-

θηκε ἀπὸ φοβεροὺς σπασμούς, σὰ νὰ τοῦ ἔ-

σφίγγαν τὸ λαιμό, καὶ τέλος πέθανε. Προκειται

γιὰ ἑνα τρομαχτικὸ καὶ ἀξέχαστο θέαμα!

Πὺς μολύνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴ λύσσα; Ὁ

καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κασιλάμπρος

καὶ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου Λοιμῶδων Νόσων,

μᾶς καταπύει σ' αὐτὸ τὸ θέμα: Τὸν ἰδὲ τὸν

λύσσα σὲ τὸν ἑλῶν μέσα στὸ θάλαμο τὸν σκυ-

λιά. Πολλοί, ὥστόσο, ἄνθρωποι τὰ φιλοῦν καὶ

τὰ παύουν καὶ κοιμούνται μαζί τους!

Ἐνα τέτοιο δράμα εἶχε συμβῇ ἐδῶ καὶ λίγο

καιρὸ, στὴ Νέα Ἰωνία. Μιὰ νεανίσκορ ἑνα δὲ

κακοχτὸ χρόνον, δέχθηκε κάποτε ἑνα δῶρο: Ὁ

ἀδελφὸς της, ἀπὸ τὴν Δράμα, της ἔφερε ἑνα χα-

ριτωμένο σκυλάκι. Τόσο δὲ τὸ ἀγάπησε, πού τὸ

ἀφνε νὰ κοιμάται πάνω στὸ κρεβάτι της. Ἐ-

παίξε μαζί του κι' ἀφνε νὰ της γλύφῃ τὰ χέρια

καὶ τὰ πόδια της.

Ξαφνικά ὁμως, ή νέα παρουσίασε μιά φοβερὴ

ἀδιὰθεσι. Εἶχε ἑνα ζερό, παράξενο βήχα, μιὰ

νευρικότητα, πού ὅσο πῆγαινε καὶ μεγάλωνε. Ὁ

γιατρός, πού τὴν ἐξέτασε, μάταια ἐπέμενε νὰ

μάθῃ μῆπως τὴν εἶχε δαγκώσῃ κανένα σκυλί.

Ἐκείνη φοβήθηκε μῆπως της σκοτώσουν τὸ σκυ-

λάκι καὶ δὲν τὸ φανέρωσε. Κι' ἐτοί, ἄρχισαν

νὰ της κάνουν θεραπεία με ἀντιδιστικά. Μὲ ὁ

γιατρός βασανιζόταν ἀπὸ τὴν ἰδέα του. Ἡ γνω-

μάτευσι του τὸν εἶχε βάλει σὲ φοβερὴ ἀνυσυχία.

Παρατήρησε, ὅτι ή νέα ἔπιανε ἑνα ζεστὸ ἀέφημο

με δυσκολία, με φόβο!

Ὅταν ή κατάστασι της χειροτέρεσε, οἱ νο-

μείες της τὴν μετέφεραν στὸ νοσοκομεῖο. Μόλις

ὁμως οἱ γιατροὶ τὴν εἶδαν, τὰ ἔχασαν κυριολε-

κτικά. Παραστάζε τὴ φοβερὴ εἰκόνα τοῦ λυσσώ-

δικοῦ, στὸ τελευταῖο στάδιο τοῦ παραληρημά-

τος καὶ τῆς νευρικής ὑπερδियέρσεως!...

Πρέπει νὰ τὴν πᾶτε στὸ νοσοκομεῖο τῶν

Λοιμῶδων, εἶπαν στοὺς γονεῖς. Γρήγορα!... Πο-

λὺ γρήγορα!

Καὶ τηλεφώνησαν στὸ νοσοκομεῖο... Δὲν ἤθε-

λαν νὰ τοὺς ἀποκαλύψουν, ὅτι πλησίαζε τὸ τέ-

λος.

Μὲ τὸ ἴδιο ταξί, κρατώντας ἀγκάλια τὸ

παιδί τους, τὸν μετέφεραν στὸ νοσοκομεῖο τῶν

Λοιμῶδων. Ἡ τραγικὴ μητέρα κρατοῦσε ἀγκάλια

τὴν πεντάχρονη τὴν φοβερὴ εἰκόνα τοῦ λυσσώ-

δικοῦ, στὸ τελευταῖο στάδιο τοῦ παραληρημά-

τος καὶ τῆς νευρικής ὑπερδियέρσεως!...

Πρέπει νὰ τὴν πᾶτε στὸ νοσοκομεῖο τῶν

Λοιμῶδων, εἶπαν στοὺς γονεῖς. Γρήγορα!... Πο-

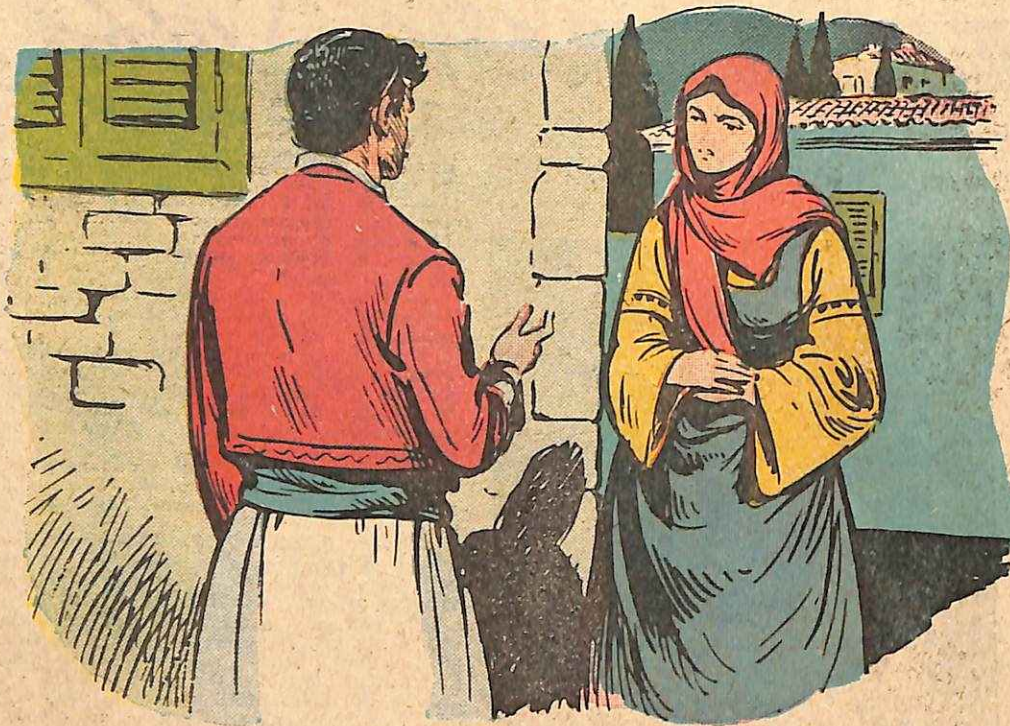
λὺ γρήγορα!

Καὶ τηλεφώνησαν στὸ νοσοκομεῖο... Δὲν ἤθε-

λαν νὰ τοὺς ἀποκαλύψουν, ὅτι πλησίαζε τὸ τέ-

λος.

Μὲ τὸ ἴ

— Ξέρω από πού έρχεσαι... της είπε ο Βλάσης.

ΔΕΝ ήθελε να δυσανεκτήσει τους δικούς του, γι' αυτό κι' άρραβωνιάστηκε. Ήταν όμορφη η 'Αννιώ, η θυγατέρα του Θωμά Βραχάτη, του δημάρχου. Νέα, όμορφη και πλούσια. Μά κι' ο Βλάσης 'Αργύρης δεν πήγαινε πίσω. Ήταν αληθινός λεβέντης, ένα παλληκάρι ως εκεί πάνω. Μόλις είχε απολυθεί από το στρατό, όπου είχε υπηρετήσει τρία ολόκληρα χρόνια με το βαθμό του ανθυποασπιστή. Γιατί ο 'Αργύρης ήταν μορφωμένος. Είχε πάει στο Γυμνάσιο κι' είχε ακολουθήσει για λίγο διάστημα σπουδές πανεπιστημιακές. Τα παράτησε όμως όλα ξαφνικά και πήγε να καταταχθεί στη σχολή αξιωματικών. Μά και κεί δεν έμεινε πολύ. Έκανε τη θητεία του ως θαυματούρος κι' ύστερα γύρισε στην Κόρινθο, για να διαφεντέψει τα υπάρχοντά του.

Ο πατέρας του είχε μεγάλο διός. Ήταν ο πλουσιώτερος ασέλικος σ' ολόκληρη την περιοχή. Γιε μου, του είπε μία μέρα ο γέρο-'Αργύρης, τα ψωμιά μου δεν είναι πολλά. 'Απόκαμα πιά κι' ώρα την ώρα θα κλείω τα μάτια μου. Γι' αυτό μιά χάρι γερύω από σένα.

— Ξέρω, πατέρα... — Θέλω να παντρευτείς, γιε μου. Θέλω να ξέρω πως πεθαίνοντας, δε θα χαθεί τ' όνομά μου. Χτέες κουβέντιασα με το δημάρχο, το Βραχάτη. Τη θυμάσαι την 'Αννιώ, τη θυγατέρα του; Ο Βλάσης δεν αποκρίθηκε. Κι' ο γέρο-'Αργύρης συνέχισε, χαϊδεύοντας την άσπρη του γεινιάδα: — Μείναμε σύμφωνοι οι δύο μας. Την άλλη Κυριακή, με το θέλμα του Θεού, θ' άρραβωνιάσουμε.

— Κι' η μάνα; Τι λέει η μάνα, πατέρα; — Όσον καιρό έλειπες εσύ στην 'Αθήνα, έρχόταν και της κρατούσε συντροφιά. Τη θέλει με την ευχή της. Ο Θωμάς θα την προικίσει με το περσπάνω. Μά και δεκάρα να μην έχει, θ' άξιζε να τη μπάσω στο σπίτι μου νυφούλα.

Το παλληκάρι σήκωσε τους ώμους του άναστενάζοντας.

— Έν τάξει, πατέρα. 'Αφού αυτή είναι η επιθυμία σου, εγώ δε θα πω όχι. Θα την άρραβωνιάσω και θα την κάνω και γυναίκα μου.

Η ζωή στο στρατό κι' η πειθαρχία, είχαν σκληραγωγήσει τον 'Αργύρη και στον έρωτα άκνη. 'Αγάπη, όπως τη νοιώθουμε και τη θέλουμε όλοι, δε δοκίμασε παρά μονάχα μία φορά, όταν άκόμη ήταν φοιτητής. Γελάστηκε όμως και πληγώθηκε. 'Από τότε, ώρκιστηκε να μην έρωτευθεί ποτέ πιά. 'Αν άρραβωνιάζονταν την 'Αννιώ, αυτό δε σήμαινε πως την άγαπούσε κίολας. Έκανε απλά το χατίρι του πατέρα και της μάνας του, που ήθελαν να τον δούν παντρεμένο απ'ριν κλείσουν τα μάτια τους. 'Έτσι, άνοιγοντας την καρδιά του στο μοναδικό του φίλο, το Λευτέρη Λαμπρινό, του είπε τα καθέκαστα.

— Όστε η 'Αννιώ γίνεται δική σου; ρώτησε άωρος έκείνος. Είσαι τυχερός, Βλάση. Καλύτερη κοπέλλα, δε θα μπορούσες να βάλεις στο πλευρό σου.

Ο Λευτέρης δεν είπε τίποτ' άλλο. Μόλις όμως χάωσε από το Βλάση, γύρισε στο φτωγικό του, κλειστήκε στην κούρασή του κι' έμεινε πολλή ώρα κοιτάζοντας την κούρασή του. Ήταν πια περασμένα μεθυσμένα. Ξαφνικά άκουσε ένα σιγανό χτύπημα στο παραθύρι του. Το παλληκάρι νόμισε πως η

Η 'Αννιώ έσφιξε τα χείλη της κι' έκλεισε τα μάτια της. Έμεινε πολλή ώρα άκίνητη σε κείνη τη θέση, ώσπου άπλωσε ο Λευτέρης τα χέρια και την άγκάλιασε.

— Το ξέρω, σε πίκρανα πολύ. Δε θέλω όμως να σε κάνω δυστυχισμένη. Γύρνα στο σπίτι σου, αγαπημένη μου. Και προσπάθησε να με ξεχάσεις και ν' άγαπήσεις το Βλάση. 'Αξίζει να το προσφέρεις λίγη χαρά και στεργή. 'Εγώ δεν πρέπει να σου είμαι πιά, παρά ένας ξένος...

Η άτυχη νέα χαμήλωσε το μαντίλι στο πρόσωπό της.

Φεύγω, Λευτέρη, του είπε. 'Ισως έχεις δικιο. 'Απόψε κηδέψαμε την άγάπη μας. 'Ανοίξε την πόρτα και έβγηκε. Η νύχτα ήταν σκοτεινή και παγωμένη. Σέρνοντας τα θημάτά της, η 'Αννιώ χώθηκε μέσα στα στενοσόκακα της Κορίνθου. Ξαφνικά άκουσε κάτι σαν θόρυβο. Κάποιος έρχόταν διαστικά πίσω της κι' η καρδιά της χτύπησε χαρούμενα. Γιατί, γιά μία στιγμή φαντάστηκε, πως ήταν ο Λευτέρης. 'Αντί γι' αυτόν όμως, είδε μπροστά της το Βλάση. Η 'Αννιώ έπνιξε μία κραυγή. Το παλληκάρι όμως άπλωσε το χέρι και της έβγαλε το μαντίλι από το πρόσωπο.

— Σε τρώμεθα; τη ρώτησε τρυφερά. Συγχωρεσέ με...

Η γλυκύτητα της φωνής του όχι μόνο την ξάφνιασε, αλλά την έκανε να νοιώσει κι' ένα είδος ένοχής. Ο Βλάσης της χαμοέλασε.

— Ξέρω από πού έρχεσαι. Θέλω να με πιστέψεις ωστόσο πως δε σε παρακολούθησα. Πήγαινα στο σπίτι του Λευτέρη, να περάσω λίγη ώρα μαζί του. Τότε σε είδα να πηγαίνεις κι' έσυ εκεί και κρύφτηκα για να μη με δεις κι' άνησυχήσεις. 'Όταν μπήκες μέσα, προσπάθησα ν' άκούσω τι λέγατε, όχι από περιέργεια αλλά από ενδιαφέρον. Και τ' άκουσα όλα, 'Αννιώ.

Η άρχοντοπούλα τον κύτταξε με απόγνωση. Φεύγοντας από του Λευτέρη, έρχομουν κατευθείαν σε σένα, αποκρίθηκε. 'Ερχόμουν να σου πω ότι τον άγαπάω και να πείσω στα πόδια σου να με λυπηθείς. 'Αφού όμως μάς άκουσες με τ' αυτιά σου κι' έμαδες την αλήθεια, τότε κρίνε μόνος σου και εγώ της απόφαση σου. 'Αν με διώξεις επειδή δε θα είμαι πιά στα μάτια σου ή τιμια κοπέλλα που νομίζεις, θα χαρώ πολύ. Γιατί έτσι,

Η μεγάλη αγάπη

ταν ο άέρας. Μα το χτύπημα ξανακούστηκε και τότε σηκώθηκε κι' έτρεξε προς την πόρτα. Στο άνοιγμα της, φάνηκε μία γυναίκα. Το πρόσωπό της ήταν σκεπασμένο μ' ένα μαντίλι. Αυτός όμως την άναγνώρισε και την έσυρε μέσα διαστικά.

— 'Αννιώ, αγαπημένη μου...

— 'Εγείρες πάντα του η κοπέλλα και τον άγκάλιασε με λατρεία. 'Από τα γαλάζια της μάτια, κυλούσαν δάκρυα θούβα. Ο Λευτέρης τη χαϊδεύει τρέμοντας σαν το φύλλο.

— Δεν έπρεπε νάρθεις, γλυκειά μου, της ψιθύρισε. 'Όστόσο σ' εύχαριστώ που ήρθες. Μαζί σου έφερες το φως και τη χαρά.

Η 'Αννιώ κουνήσε πολλές φορές το κεφάλι της. Μαζί μου έφερα την πίκρα και τον πόνο. ά αποκρίθηκε. Δε με νοιάζει κι' αν άκόμη με δούν όλα τα μάτια του κόσμου να μπαίνω στο σπίτι σου. Δεν έχω πιά σκοπό να γυρίσω στο δικό μου. Καλύτερα να πεθάνω, παρά να σηκώσω το βάρος ενός άρραβώνα που δεν τόν θέλω.

Ο Λευτέρης την έβγαλε να καθήσει στο κρεβάτι. Ο ίδιος έπεσε στα πόδια της.

— Τα ξέρω όλα, της είπε. 'Όλα, αγαπημένη μου.

— Η 'Αννιώ τον κύτταξε ξαφνισμένη.

— Και από ποιόν τα έμαδες; Ποιός σου τα είπε;

— Ο ίδιος ο Βλάσης. 'Από τη στιγμή εκείνη, κλειστήκα εδω μέσα και δεν ήθελα μήτε να δω κανένα, μήτε ν' άκούσω.

Χτύπησε τη γροδιά του σ' ένα τραπέζι.

— Γιατί να είμαι φτωγός; φώνοζε. Γιατί να μην έχω το έθος του Βλάση; Θά σ' έπαιρνα τότε να φύγουμε από δω, μακριά από τούτο τον τόπο που άλλο δε μάς πότισε παρά πίκρες και φασμακία. Κι' ώστόσο κάποτε ήμουν το πρώτο άρμονόπουλο της Κορίνθου...

Σηκώθηκε η 'Αννιώ κι' ατάθηκε μπροστά του με ύψωνμένο τ' άραιο της μέτωπο.

— Η φτώχεια δεν είναι ντροπή, καλέ μου!

— Ούτε κλέφτης είσαι, ούτε φονιά. 'Αν λείψεις απ' την αυλή ως τη νύχτα, νιά να ένωά το ψωμί σου. Μαζί λοιπόν θα μοιραστούμε τη ψυχή αυτό. Αν έθες να με καστήσεις κοντά σου. Κοντ' σου γιά πάντα.

Ο Λευτέρης της έπιασε τα χέρια έντροπος.

— Να σε κρατήσω κοντά μου; ρώτησε. Το σ' φημκες καλά. 'Αννιώ; Κύτταξε γύρω σου. Σκόν' μονάχα κι' άρχοντες θοαίλειουν παντού. Πώς μπο- ος ν' άφήσεις τ' άρχοντικό σου και νά'θεις ν' μείνεις εδω; 'Όχι, αγαπημένη μου, όχι! Αυτή τη θύλα δε θα τη δεχόμουν ποτέ. Κι' ύστερα ο Βλάσης είναι φίλος μου, σ' αγαδών άδελφός μου. Πώς μπορώ να τού κάνω ένα τέτοιο κακό;

θά μπορέσω να πάρω τον άνθρωπο που λατρεύω από μικρό κοριτσάκι.

— Κι' αν δε σε διώξω; ρώτησε ήσυχα ο Βλάσης. 'Αν θέλω να σε κρατήσω;

Η 'Αννιώ χαμοέλασε πικρά.

— Δε θ' άρνηθώ να μείνω κοντά σου, άφου αύτη θα είναι η μόρα μου. Και θα μείνω με το μέτωπό μου καθαρό, γιατί η άγάπη μου με το Λευτέρη ήταν άγνη σαν τ' άστρα και σαν το φεγγάρι. Μα στην ψυχή μου θα υπάρχη πάντα η μορφή του. Γιατί ένας έρωτας σαν το δικό μας δεν ξεριζώνεται όπως ένα κακό δόντι. Η γλύκα τού πό- ου του, θα μείνει γιά πάντα μέσα μου ζωντανή.

Απόθεσε ο Βλάσης το χέρι του στον ώμο της και τη χαϊδεψε φευγαλέα.

— Είσαι η πιο καλή κοπέλλα που γνώρισα στη ζωή μου, 'Αννιώ. Και πιστέψε με, λυπάμαι που η καρδιά μου δε μπορεί να ξαναγαπήσει. Γιατί άξίζει κανείς να σε λατρεύη μ' όλη τη δύναμη της ψυχής του. Μά καλύτερα που ήρθαν έτσι τα πράγματα. Ο Λευτέρης ήταν ο τυχερός. Την Κυριακή κίολας θα σ' άς παντρεύω. Ναι, καλή μου 'Αννιώ. 'Εγώ θα καταφέρω και τον πατέρα σου και τον πατέρα μου. Θα τούς καταφέρω όλους, γιά την ευτυχία σας.

Η άρχοντοπούλα ένοιωσε ένα φτερούγισμα στην καρδιά της. Κι' άξαφνα κλείνοντας το πρόσωπο στα χέρια της, ξεσπάσε σε θούβα αναφυλλή. Τα δάκρυά της όμως αυτή τη φορά, ήταν δάκρυα χα- σάς κι' ευγνωμοσύνης.

— Σ' εύχαριστώ, Βλάση, ψιθύρισε. Ο Θεός να σ' έχη πάντα καλά...

— 'Εγώ σ' εύχαριστώ, 'Αννιώ. Γιατί μ' έκανες να ξαναθυμηθώ πως είμαι άνθρωπος. Άβριο θα γαλέσω το Λευτέρη να τού δώσω δουλειά στα γτήματά μου. 'Όχι σαν ψυχολογία, μά σαν φίλο κι' άδελφό μου.

Την έπιασε από το μπράτσο και την παρέσυρε μαζί του.

— Πάμε τώρα να τού το πούμε. Πριν από λίγο ήθαινα στο σπίτι του με μαύρη καρδιά. Τώρα άρρω πως άγγιξα το γαλάζιο όραμα της ευτυχίας.

Πήγαν. Η πόρτα του Λευτέρη ήταν άνοιχτή. 'Ανήσυχτοι, άωρισαν μέσα. Το παλληκάρι ήταν πεσμένο στο κρεβάτι του και σπάρανε από τους πόνους. Είχε δηλητηριασθή, νομίζοντας πως έχασε γιά πάντα την αγαπημένη του. Τρεις ολάκερες μέρες πάλεψε ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο. Μά στο τέλος νίκησε η ζωή κι' ο Λευτέρης λαμπρινός σηκώθηκε από το κρεβάτι της άγωνίας, γιά να σταθεί στο πλευρό της 'Αννιώς. Ήταν Δεκέμβριος του 1872.

Α. ΑΣΤΕΡΙΟΥ

Παραγωγή: Ι. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ και ΣΙΑ

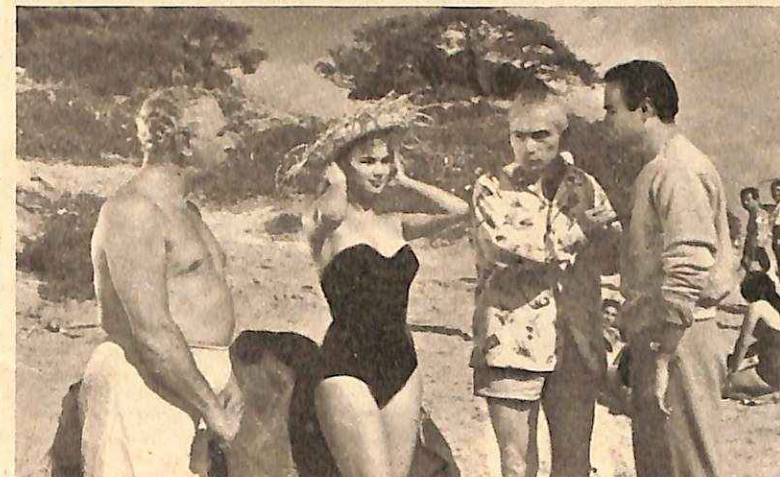
Σενάριο — Σκηνοθεσία: ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΔΙΑΝΙΔΗ

Μουσική: ΤΑΚΗ ΜΩΡΑΚΗ

15ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Η 'Αλίκη, που μένει σε μία έσοχική βίλλα μαζί με μία παρέα από καλλιτέχνες, προσλαμβάνεται στην έφημερίδα 'Εσπερινά Νέα'. Ο διευθυντής της της αναθέτει μία μέρα να πάει συνέντευξη από ένα άτομικο έπιστήμονα. Η 'Αλίκη χάνει το άεροπλάνο και γράφει μία φανταστική συνέντευξη. 'Όταν ανακαλύπτεται η αλήθεια ισχυρίζεται

πως ο έπιστήμων Φίλων Νικολαΐδης βρίσκεται στην 'Αθήνα και παρουσιάζει το σπιτονοικοκύρη της Ντίνο ως άτομικόν έπιστήμονα. Μία μέρα όμως ο άληθινός Φίλων Νικολαΐδης έρχεται και η 'Αλίκη καταθώνει με διάφορα τεχνάσματα να τον παρασύρει στη βίλλα, στο 'Ψυχικό. Τώρα βρίσκεται μαζί του στην πλάζ της Βουλιαγμένης, όπου και τούς ανακαλύπτει ο Δημήτρης.

— Να σ' άς πω άμέσως ποιός είμαι, λέει στον Ντίνο ο Δημήτρης. Είμαι ένας δημοσιογράφος και θέλω να σ' άς πάω συνέντευξη, κύριε Νικολαΐδη, άφου όμως προηγουμένως ξεκαθαρίσετε ποιός από τούς δύο σας είναι ο πραγματικός έπιστήμονας. Ο Ντίνος τά χάνει γιά μία στιγμή...

Ο Νικολαΐδης όμως τον σταματάει.

— Μιά στιγμή, λέει. Δε θα πάω κανείς στη δουλειά του, αν δε μου πείτε τι σημαίνουν όλα αυτά, που λέει με τόσο θράσος αυτός ο νέος, που κανείς άκόμη δε μου τον παρουσίασε.

— Παρά να ζητάτε να σ' άς εξηγήσουν, τού λέει ο Δημήτρης...

Και η 'Αλίκη έπαμβάλλει, γιά να κάνει το Δημήτρη να σωπάσει. Ο Ντίνος τότε παίρνει θάρρος και κάνει ν' άπομακρυνθή, λέγοντας στο Δημήτρη:

— Άντε, παιδί μου, πήγαινε στη δουλειά σου. 'Εξυπνάδες ήρθες να μάς πουλήσεις εδω;

... καλύτερα θα κάνατε να διαβάσετε μία έφημερίδα.

Ο Νικολαΐδης σκέπτεται λίγο κι' ύστερα άπομακρύνεται τρέχοντας και φωνάζοντας:

Μία έφημερίδα!... Δώστε μου μία έφημερίδα!...

Η 'Αλίκη τά χάνει, βλέποντας να χάνεται το σχέδιο...

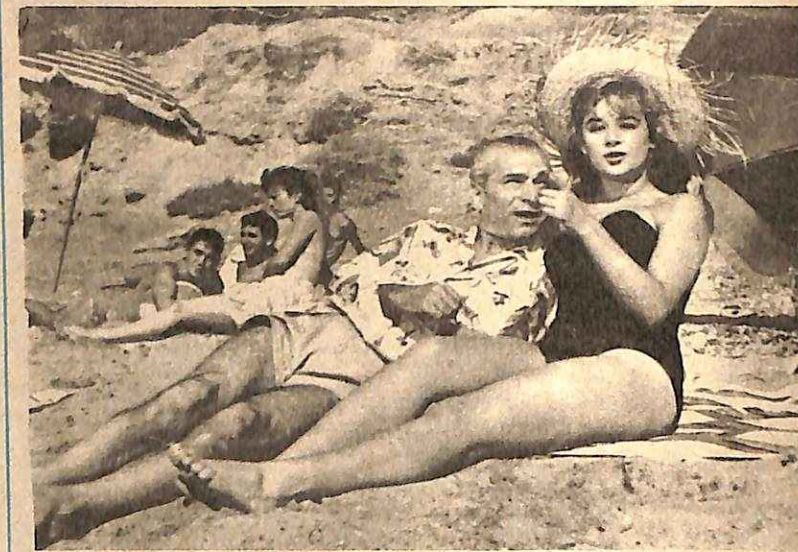
... πού είχε καταστρώσει με τόσο επιδεξιότητα. "Υστερα τρέχει πίσω από τον κ. Νικολαΐδη και του φωνάζει:
— Γυρίστε πίσω... Τί τη θέλετε την έφημερίδα; 'Αφήστε την...
— Όχι, δεν την αφήνω. Θέλω μια έφημερίδα!
Πλησιάζει μια κοπέλλα, πού κάνει την ήλιοθεραπεία της...

... σκεπασμένη με μια έφημερίδα. 'Ο Νικολαΐδης την αρπάζει, χωρίς να προσέξει πώς ή νέα είναι χωρίς μαγιώ.
— Τί κάνετε κύριε; φωνάζει εκείνη αναστατωμένη.
— Μια στιγμή, δεσποινίς, να δώ κάτι και θα σας την επιστρέψω!
'Η 'Αλίκη, πού παρακολούθησε από μακριά τη σκηνή...

... γελάει με το πάθημα του επιστήμονος. Γρήγορα όμως συνέρχεται και αρχίζει να σκέπτεται τις συνέπειες, πού θα έχη ή αναστατωμένη πιά αποκάλυψη της αλήθειας.
Βλέπει από τώρα το διευθυντή της να την καλή στο γραφείο του και να της άναγηλν έξω φρενών την απόλυσή της.

Με τις μαύρες αυτές σκέψεις ξανασημειώνει κοντα στην άμπρέλλα της. 'Ο Ντίνος, πού μαντεύει το λόγο της στενοχωρίας της τρέχει να καθήση πλάι της και κάνει ό,τι μπορεί, για να την καθησυχάσει. Σε λίγο βλέπουν το Νικολαΐδη να φευγει από την πλάζ, τρέχοντας...

Κλεισμένη τώρα στο δωμάτιό της ή 'Αλίκη ξανασκέπτεται όλα τα γεγονότα, πού δόγησαν στη μοιραία απόλυσή.
Την ίδια στιγμή στα γραφεία της έφημερίδος «'Αλήθεια» ό Βύρων και ό Δημήτρης διαβάουν το φύλλο των «'Εσπερινών Νέων» όπου σ' αυτό ό διευθυντής ζητάει συγγνώμη από τον κ. Νικολαΐδη...

... και τον πληροφορεί ότι απέλυσε κιόλας τη νεαρή δημοσιογράφο πού ήταν υπεύθυνη για την πλαστοπροσωπία.
'Η 'Αλίκη σκέπτεται πώς πρέπει τώρα πού την απέλυσαν, ν' ατακτονήση, όπως τό είχε αποφασίσει.
Γρήγορα άλλάζει άπόφασι και βάζοντας δυνατά τό ραδιόφωνο.

... αρχίζει να χορεύει ένα τρελλό τσά-τσά.
'Ο Δημήτρης στο μεταξύ, πού σκέπτεται τα λόγια της 'Αλίκης: «'Αν με διώσουν και από τη δουλειά αυτή θ' αυτοκτονήσω», αρχίζει να νοιώθη τύψεις, για τις άπερίσκεπτες ενέργειές του, και τρέχει στο σπίτι της με τό αυτακινήτό του.

Χωρίς να δώσει προσοχή σε κανένα τραβάει για τό δωμάτιό της, όπου βρίσκει την πόρτα κλειδαμένη. Φοβάται μήπως έφτασε πολύ άργά και, χτυπώντας δυνατά την πόρτα, φωνάζει:
— 'Αλίκη, άνοιξε... Μή κάνης άνοησίες!...
'Η 'Αλίκη κάθεται σε μία καρέκλα και μένει άμίλητη.

'Η βιασύνη και ή άνησυχία του Δημήτρη την κολακεύουν και την εύχαριστούν, γιατί είναι ή καλύτερη απόδειξη πώς την αγαπάει. Τα χτυπήματα στην πόρτα ξαναρχίζουν.
— 'Ανοιξε λοιπόν, 'Αλίκη... Μή κάνης καιμιά τρέλλα... 'Ανοιξε να σου μιλήσω... Μή με στενοχωρήεις!...

'Η 'Αλίκη πλησιάζει ένα τραπέζι πάνω στο οποίο έχει άραδιάσει διάφορα δηλητήρια: άρσενικό, στρυκνίνη, λουμιναλ και άλλα... Τά κυττάζει τό ένα ύστερ από τό άλλο και στο τέλος άνοίγει ένα κρυστάλλινο βάζο με σοκολατάκια. Παίρνει ένα και τό βάζει στο στόμα της διστακτικά...

... ενώ τα χτυπήματα στην πόρτα ξαναρχίζουν πιδ δυνατά και ό Δημήτρης φωνάζει πάλι άπ' έξω:
— Άνοιξε 'Αλίκη, γιατί αλλιώς θα σπάσω την πόρτα!...
'Η 'Αλίκη ξεσπάει ξαφνικά σε λυγμούς και καθαρίζοντας με τό χέρι της τά μπουκαάλια, πάνω άπτά τό τραπέζι...

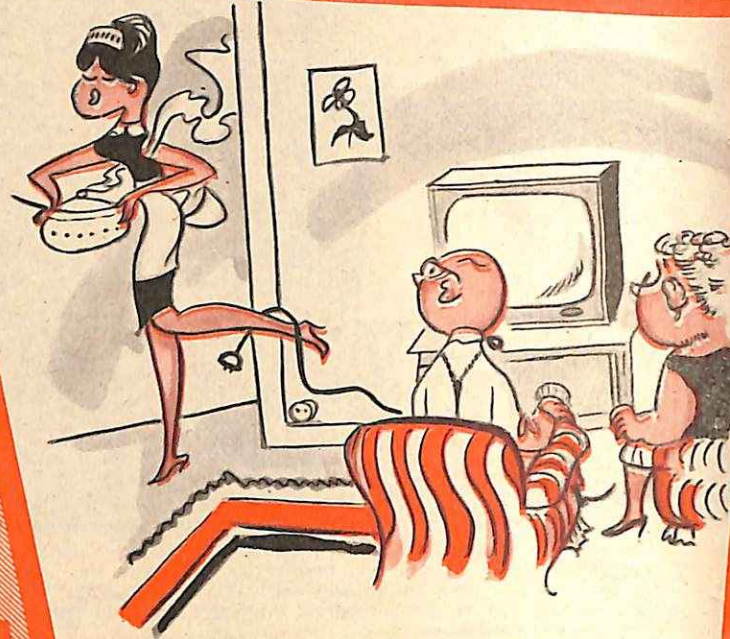

... τά πετάει όλα στο πάτωμα. 'Ο θόρυβος αυτός κάνει την άγωνία του Δημήτρη να φτάση στο κατάρουφο:
— Τί έκανες, 'Αλίκη; φωνάζει... 'Αλίκη, ζής;... Μίλησέ μου, πές μου κάτι, άν εξακολουθής να ζής!
'Ενας μωσαϊσμός πρós τό μέρος της πόρτας είναι ή άπάντησή της

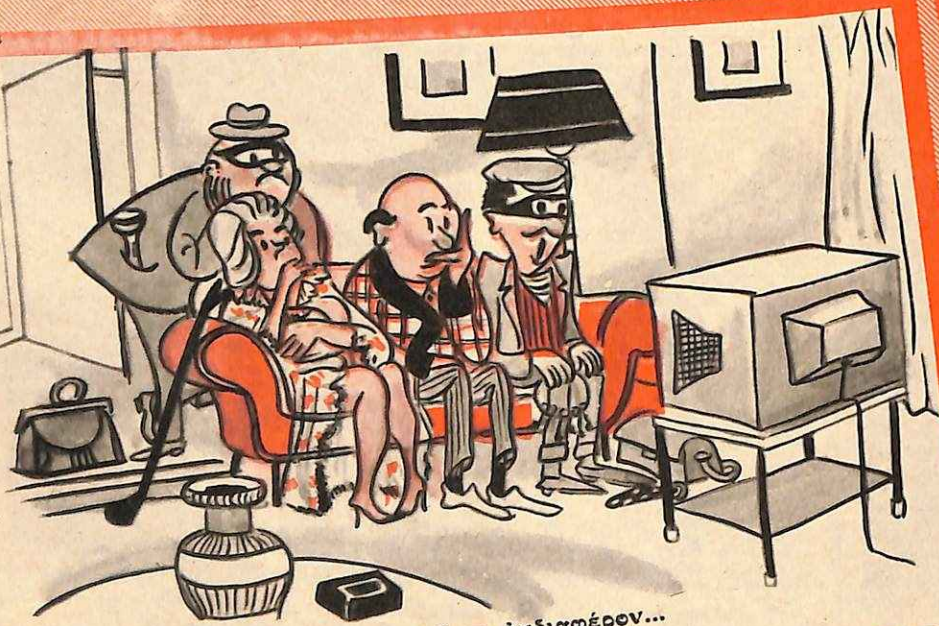
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

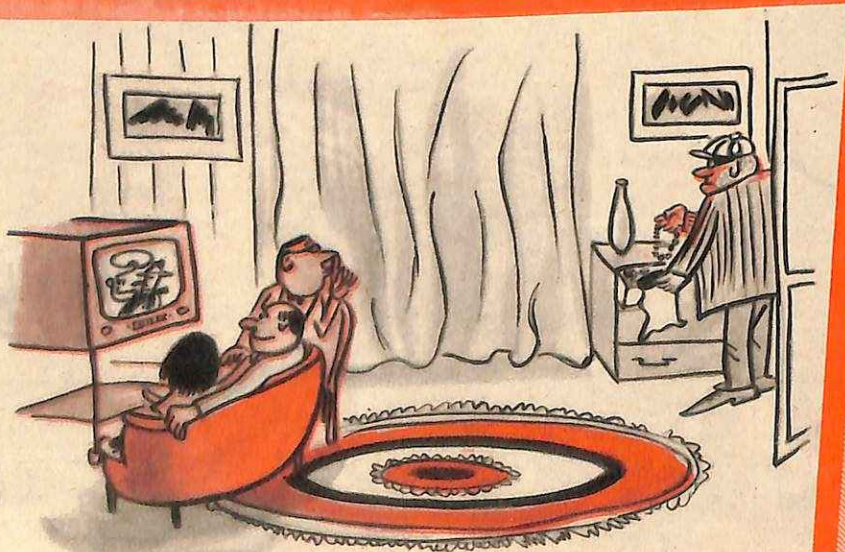
— Μά δε μπορείς άλλοιως να δροσίσης τὰ πόδια σου;

— Έτοιμο τὸ τραπέζι!...

— Όταν τὸ πρόγραμμα εἶναι ἐνδιαφέρον...

Χωρίς λόγια.

ἔρεχεται
τὸ τηλεόρασι!

— Δὲν εἶναι ὥρα γιὰ νὰ παρακολουθήσης τηλεόρασι, Λάμπη!...

ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΑΤΟΡΗΜΑ ΜΥΘΗΡΙΟΥ, ΦΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΘΟΥΣ ΥΠΟ ΛΕΟΠΟΛΤΣ ΣΤΑΤΙΛΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ὁ κόμης ντὲ Παρντιέ κι' ἡ γυναίκα του προσκαλοῦν τὸν Σανχέλ καὶ τὴν Κλοτίλδη στὸν πύργο τους. Ἀνάμεσα στὰ δύο ζευγάρια δημιουργεῖται ἕνας στενὸς δεσμός κι' οἱ συναντήσεις διαδέχονται ἡ μιὰ τὴν ἄλλη. Στὸ μεταξύ, ἡ ἀνώνυμη κυρία, ὁ Μαλέκ κι' ὁ Μισέλ ἐγκαθίστανται σ' ἕνα ἀπόμειρο σπίτι κοντὰ στὸν πύργο. Οἱ τρεῖς συνάνοχοι καταστούν τὰ σχέδιά τους κι' ἡ ἀνώνυμη κυρία ὑπόσχεται ὅτι θὰ δώσῃ στὸ Μισέλ τρία ἐκατομμύρια γι' ἀνταμοιβή τῆς συνδρομῆς του. Ὁ Μισέλ πού εἶναι ἐξεδελος τῶν Παρντιέ τοὺς ἐπισκέπτεται συχνά. Σὲ μιὰ νιορτή, ὅπου βρίσκονται καὶ ὁ Σανχέλ μετὰ τὴν Κλοτίλδη, ὁ Μισέλ πλησιάζει τὸ μαρκήσιο καὶ τοῦ ζητᾷ νὰ ξεχάσουν τὴν παλιά τους ἐχθρότητα. Ὁ μαρκήσιος δέχεται. Ἀλλ' ἡ συνάντησι αὐτὴ τὸν στενοχωρεῖ. Ἡ στάσι, ὅμως, τοῦ Μισέλ ἀπέναντι στὴν Κλοτίλδη εἶναι ἀσυνήγητη.

10^{ον} — Ἐτσι, δταν ὁ Σανχέλ ἔφυγε ἀπὸ τὴν γιορτὴ μαζί μετὰ τὴν γυναίκα του, δὲν τοῦ ἀπέμεινε ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἐλκρινεία τοῦ Μισέλ. Σὲ λίγο, ὅμως, ἕνα ἐλαφρὸ συννέφακι φάνηκε στὸ συζυγικὸ ὄριζοντα. Κι' ἦταν τὸ πρῶτο ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Σανχέλ κι' ἡ Κλοτίλδη εἶχαν παντρευθῇ.

Ὁ Μισέλ, σὰν στενὸς συγγενὴς τοῦ κόμητος, εἶχε ἐγκατασταθῇ στὴν ἐπαυλὶ τοῦ κι' ἦταν ἡ ψυχὴ ὅλων τῶν διακεδάσεων ποὺ δίνονταν ἐκεῖ. Γιατὶ εἶχε τὴν ξεχωριστὴ τέχνη νὰ ἐπινοῇ κάθε τόσο κάτι καινούργιο. Ἐτσι, ὠργάνωνε κάθε τόσο χορούς, συναυλίες, παιχνίδια...

Ἡ φίλια ποὺ ἔκρινε τοὺς Ἀλβιέλα μετὰ τοὺς Παρντιέ δὲν ἔδινε τὸ δικαίωμα στὸ μαρκήσιο καὶ τὴν γυναίκα του ν' ἀρνηθοῦν τὴς προσκλήσεις σ' αὐτὲς τὶς διακεδάσεις. Ὁ Μισέλ, ὅμως, ἦταν ἀπογοῆς σὲ όλα. Κι' ἐπειδὴ μάντευε κάποια δυσπιστία τοῦ μαρκήσιου, φρόντιζε ὅ,τι ἔκανε νὰ τὸ ἐμφανίζῃ σὰν ἔργο τῆς κυρίας ντὲ Παρντιέ καὶ τοῦ συζύγου της.

Εἶναι περιττὸ, βέβαια, νὰ ποῦμε ὅτι ὁ Μισέλ ἐνεργοῦσε σ' ὅλα σύμφωνα μετὰ τὴν ὑποδείξει τῆς ἀγνωστῆς κυρίας καὶ τοῦ Μαλέκ.

Εἶχε ἔρθει τώρα τὸ φθινόπωρο κι' ὁ κόσμος ξαναγύριζε στὶς πόλεις. Ὁ Μισέλ ὑπόδειξε τότε στὴν κυρία ντὲ Παρντιέ νὰ ὀργανώσῃ ἕνα εἶδος ἀποχαιρετιστήριας γιορτῆς. Ἡ ἀναγγελία αὐτῆς τῆς γιορτῆς ἔκανε πολλὰ ἀνθρώπους νὰ καθυστερήσουν τὴν ἀναχώρησί τους.

Ὁ Σανχέλ ἦταν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον εὐαίσθητος στὴ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ, γιατί τὸ θερμὸ αἷμα ποὺ κυκλοφοροῦσε στὶς φλέβες του τὸν ἔκανε ν' ἀποστρέφεται τὸ κρύο. Δὲν ἐνοιώθε, λοιπὸν, καμμιὰ διάθεσι γιὰ διασκεδάσεις. Ἀλλ' εἶχε δώσει τὸ λόγο του στὴν Κλοτίλδη ὅτι θὰ πηγαῖναι στὴν τελευταία γιορτὴ τῆς κομῆσης ντὲ Παρντιέ καὶ δὲ θέλανε νὰ τὴν στενοχωρήσῃ.

Κι' ὁ Γκομέζ δὲν ἦταν ἐπίσης εὐχαριστιμένος ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ. Καὶ τὴ δυσφορία τοῦ Νταϊμόν. Τὸ πιστὸ σκυλὶ ἀπὸ δύο ἡμέρες τώρα, δὲν εἶχε βγῆ ἀπὸ τὴν καλύβη του κι' ἦταν ἀδιάφορο στὴ φωνὴ τοῦ ἀφέντη του. Κουβαριασμένο σὲ μιὰ γωνιά, μετὰ τὸ κεφάλι ἀνάμεσα στὰ πόδια του, φαίνονταν σὰν βυθισμένο σὲ ληθαργία. Κάπου-κάπου, ἀναταρασσόταν, σὰν νὰ συνεισέχονταν ἀπὸ τὸ λήθαργό του κι' ἔκανε σπασ-

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΞΥΛΙΝΟ ΧΕΡΪ

σμωδικὲς κινήσεις, ποὺ ἦταν πολὺ παράξενες. Ἡ λάμπη τῶν ματιῶν του εἶχε χαθῇ ἐπίσης. Ἀνιόταν, ἐξ ἄλλου, νὰ φάῃ κι' ὅταν ἔμπαινε κανεὶς στὴν καλύβη του, τέντωνε τὴν ἀλυσίδα του κι' ὠμόμωσε πάνω του, σὰν νάθελε νὰ τὸν κατασπαράξῃ.

Ἡ κατάστασι αὐτὴ στενοχωροῦσε πολλὸν τὸν Γκομέζ, ποὺ δὲν ἤξερε σὲ τί νὰ τὴν ἀποδώσῃ. Στὸ τέλος, ἀποφάσισε νὰ μιλήσῃ στὸ μαρκήσιο.

— Ὁ Νταϊμόν εἶναι βαρεὶά δρωστος κι' ἀρχίζω νὰ φοβάμαι γι' αὐτόν, τοῦ εἶπε.

— Τί ἔχει; ρώτησε ὁ Σανχέλ.

— Δὲν ξέρω. Ἀν ἐξακολουθήσῃ ἔτσι, πρέπει νὰ φανερῶμε ἕναν κτηνίατρο.

— Καὶ θὰ κάμῃς πολὺ καλὰ. Ἀς πᾶμε νὰ τὸν ἰδοῦμε.

Τὸ μεγάλο σκυλὶ ἦταν κουβαριασμένο στὸ βάθος τῆς καλύβης. — Νταϊμόν!... Νταϊμόν! φώναζε ὁ Γκομέζ πλησιάζοντας.

Ἀκούγοντας τὴ γνώριμη φωνὴ τοῦ ἀφέντη του, τὸ σκυλὶ σήκωσε λίγο τὸ κεφάλι του, ἀλλὰ τὸ ξανάφησε νὰ πέσῃ πάνω στὶς πλάκες.

— Βλέπετε, κύριε μαρκήσι; εἶπε ὁ Γκομέζ. Μόλις μετὰ καταλαβαίνει... Νὰ καὶ τὸ χερσινὸ φαγητό του, δὲν τὸ ἀγγίζει καθόλου. Μήπως κανένας παλιόκαρδος δηλητηρίασε τὸ σκυλὶ μου;

— Γιατὶ ποῖο λόγο θὰ τὸ ἔκανε; ἀπάντησε ὁ Σανχέλ. Φίλε μου Γκομέζ, τρομάζεις χωρὶς λόγο...

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

— Ὁ ἀφέντης γιὰ τὴν Ἀμβουάζ. — Μὴ χάνης καιρό.

Διευθύνθηκαν πρὸς τὸν πύργο. Ὁ Μανουέλ, ποὺ ἔβγαλε ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ, μόλις τοὺς εἶδε, ἔτρεξε νὰ κρυφθῇ πίσω ἀπὸ κάτι χαμῆκλα, σὰν ἄνθρωπος ποὺ εἶχε κάμει κάποια κακὴ πράξι καὶ φοβόταν μὴπως τὸν ἀνακαλύψουν.

Ὁ Γκομέζ κι' ὁ μαρκήσιος πέρασαν πλάι του χωρὶς νὰ τὸν προσέξουν. Ὁ πρῶτος ἀνέβηκε στὴν κἀμαρὰ του, γιὰ νὰ ἐτοιμασθῇ γιὰ τὸ μικρὸ ταξίδι ποὺ ὀνόμαζε κι' ὁ δεύτερος πέρασε στὴ βιβλιοθήκη. Ἐκεῖ ἔσπλωθηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ πήρε ἕνα βιβλίο ποὺ τὸ εἶχε ἀρχίσει ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα. Ἀλλὰ, ξαφνικά, ἕνα χαρτὶ ποὺ βρισκόταν μέσα στὸ βιβλίο ἔπεσε κάτω. Ὁ μαρκήσιος τὸ σήκωσε κι' ἀρχισε νὰ διαβάξῃ.

Τὸ χαρτὶ αὐτὸ περιεῖχε τὰ ἑξῆς:

«Πονηρὲς καὶ δόλιες σὰν τὸ κύμα εἶναι οἱ κόρες τῆς Εὐας. Πίσω ἀπὸ τὰ γλυκὰ κι' ἄσπρα βλέμματα τοὺς κρύβεται ψυχὴ ὑπουλὴ καὶ μαύρη. Δυσκολότερο εἶναι νὰ καντέψῃ κανεὶς ἐκεῖνο ποὺ σέμνεται μιὰ γυναίκα παρὰ τὴς προφητείας καὶ τὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ. Ἡ γυναίκα ποὺ θέλει ν' ἀπατήσῃ τὸν ἄντρα της τὸν γεμίζει μετὰ χάδια. Νὰ ἐπιτηδῇ τὸ Μισέλ ντὲ Μοράγκ. Αὐτὸν πρέπει νὰ φοβάσαι».

Ὁ μαρκήσιος κόμισε πὼς θνη-

ρευόταν. Διάβασε πάνω ἀπὸ εἴκοσι φορὲς αὐτὸ τὸ γράμμα, γιὰ νὰ πεισθῇ πὼς ἦταν πραγματικὸ. Στὸ τέλος εἶπε:

— Πρόκειται γιὰ ἀτιμὴν συκοφαντία. Ἡ Κλοτίλδη εἶναι ἀγγελία καὶ θάμουνε ὁ πῶς χυδαῖος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἂν τὴν ὑποπτεύομεν. Εἶμαι βέβαιος πὼς μ' ἀγαπᾷ καὶ πὼς δὲν ἀγάπησε ποτὲ κανένα ἄλλον.

Ἀλλὰ, μ' ὅλες τὶς διαβεβαιώσεις τῆς καρδιάς του, ἡ ἀμφιβολία χύθηκε μέσα στὸ μυαλό του. Κι' ἡ ἀμφιβολία αὐτὴ τὸν ἔκανε δυστυχισμένο... Σηκώθηκε ὀρθὸς κι' ἀρχισε νὰ βηματίζῃ ἐπάνω-κάτω μέσα στὴ βιβλιοθήκη.

Στὴν ἀρχὴ, σκέφτηκε νὰ πάρῃ αὐτὸ τὸ ἀνώνυμο γράμμα καὶ νὰ πᾶσιν στὴν κἀμαρὰ τῆς κυρίας ποὺ γιὰ νὰ τῆς τὸ δείξῃ. Ἀλλ' ἤξερε πὼς δὲν ἦταν ὅσο ἔπρεπε ψυχραιμὸς καὶ φοβήθηκε ὅτι θὰ θυμῶνε ἂν ἡ γυναίκα του δὲν ἀπαντοῦσε στὶς ἐρωτήσεις του ὅπως αὐτὸς ἐπιθυμοῦσε.

Μ' ὅλο ποὺ τὸ εἶχε διαβάσει τόσες φορὲς, τὸ ξεδίπλωσε καὶ πάλι κι' ἀρχισε νὰ συλλαβίζῃ.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

μια-μία τὶς λέξεις, σὰν νάθελε νὰ βεβαιωθῇ πὼς δὲν εἶχε κάμει λάθος. Ἀλλ' αἰσθάνθηκε τὴν ἀηδία, πού, στὸ τέλος, τὸ πέταξε μέσα στὸ ἀναμμένο τζάκι.

— Ὅταν κάμῃς τὸ γράμμα, νομίζω πὼς ἦταν πιά ἡσυχος. Ἀποφάσισε τότε νὰ πᾶσιν στὴ γυναίκα του.

Ἡ Κλοτίλδη ἔπαιξε ἐκεῖνὴ τὴν ὥρα πιάσο.

— Ἦρθε γιὰ νὰ σ' ἀκούσω κι' ἀπὸ κοντά, τῆς εἶπε.

— Μ' ἄκουγες, λοιπὸν, ἀπὸ πρῖν; τὸν ρώτησε μ' ἕνα χαριτωμένο χαμόγελο.

— Ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα... Συνέχισε τὸ παίξιμό σου.

Ἡ νεαρὴ γυναίκα ἀρχισε καὶ πάλι νὰ παίξῃ. Ὁ Σανχέλ εἶχε καθίσει ἀπέναντί της καὶ τὴν κύταζε στὰ μάτια. Τὸ ἀδύο βλέμμα τῆς εἰσάφισε κάθε ἀμφιβολία ἀπὸ τὴν ψυχὴ του.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, δινόταν ἡ ἀποχαιρετιστήρια γιορτὴ στὴν ἐπαυλὶ τῶν Παρντιέ κι' ἡ Κλοτίλδη πέρασε τὸ ἀπόγεμα σὲ διάφορες προετοιμασίες. Κατὰ τὸ σούρουπο, τέλος, ἀρχισε νὰ ντύνεται. Στὸ τέλος, ἐμφανίστηκε στὸ σαλόνι, ὅπου τὴν περιμένε ὁ Σανχέλ.

Ἡ τουαλέττα αὐτὴ σὺ πηγαινέι παρτίφμα, τῆς εἶπε ὁ μαρκήσιος. Ὅχι εἰσαι ἡ ὠραιότερη τῆς βροδοῦς.

— Δὲ θὰ εἶμαι ποτὲ ὅσο θὰ ἤθελα ὁμορπὴ, τοῦ ἀπάντησε. Τὸ ξέρεις ὅτι στολιζομαι μόνο γιὰ σένα.

— Πολὺ καλὴ ἡ ἰδέα σου νὰ φτιαγῇ αὐτὴ τὴν τουαλέττα...

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

Ὁ Νταϊμόν εἶναι, βέβαια, ἀρρωστος, ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Ὁ κακὸς καλὰ, ὅμως, ἀν ρωτήσῃς ἕναν κτηνίατρο... Καὶ σήμερα μάλιστα.

— «Η ιδέα δεν είναι δική μου... Για να είμαι ειλικρινής, πρέπει να ομολογήσω ότι αυτή την τουαλέτα την ανέπτυξε...»
— «Από ποιά;»
— «Από τη Βαρώνη Μοράνγκ... Δε θυμάσαι πού την είδαμε στον τελευταίο χορό της κομψής ντε Πραντιέ;»
— «Μόλις τη φέρνω στο μυαλό μου...»
— «Ήταν αυτή η κομψή κυρία που χόρευε με τον κύριο ντε Μοράνγκ;»
— «Ο μαρκήσιος ένοιωσε ένα σφίξιμο στην καρδιά. Κιτρίνισε άμεσως και τα χαρακτηριστικά του συσπάσθηκαν.»
— «Τί έχεις; τον ρώτησε η Κλοτίλδη.»
— «Α, τίποτα, απάντησε. Όταν σε λίγο ανέβηκαν στο αμάξι για να πάνε στην έπαυλη των Πραντιέ, ο μαρκήσιος πήρε την απόφαση να παρακολουθήσει τη γυναίκα του και τον Μισέλ σ' όλη τη διάρκεια του χορού. Αυτό ήταν κάτι που σκεφτόταν ότι έπρεπε να το κάνει. "Αν δε συνέβαινε τίποτα, θα του έφτανε η αμφιβολία και θάνοιθε πιο ανάλαφρη την ψυχή του.»

ΤΟ ΑΝΩΝΥΜΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Οι αίδουσες των Πραντιέ ήταν γεμάτες από κόσμο.
Ο Σανχέλ είχε ξαναβρή τη ηρεμία του. «Αλλ' αυτή η ηρεμία ήταν μόνον φαινομενική. Κι' άλλωστε, μερικά πράγματα κίνησαν από την πρώτη στιγμή την προσοχή του. Πρόσεξε, πρώτα πρώτα, ότι ποτέ ο Μοράνγκ δεν ήταν τόσο εύθυμος όσο εκείνο το βράδυ. Η εύθυμία αυτή πείραζε τον Σανχέλ, που πρόσθεσε ακόμη ότι ο μιστός αντίπαλός του εύρισκε κάθε τόσο την ευκαιρία να πλησιάσει την Κλοτίλδη και να της μιλήσει. Χωρίς την παραμικρή υποψία, η Κλοτίλδη γελούσε με τα κομπλιμέντα που της έκανε και τα έξυπνα αστεία που της έλεγε, χωρίς να προσέχει τις άγριες ματιές που της έριχνε ο άντρας της.»
«Επειτα από κάμποση ώρα, ο Σανχέλ είδε τη γυναίκα του να χορεύει ένα λιγνιστικό βάλς μαζί με τον Μισέλ ντε Μοράνγκ, που έσκυβε κάθε τόσο το κεφάλι του για να της ψιθυρίσει κάτι.
Ο μαρκήσιος νόμιζε πως όλα στριφογυρίζαν μέσα στην αίδουσα... Για μια στιγμή, σκέφτηκε να τρέξει και ν' αρπάξει τη γυναίκα του από τα χέρια αυτού του ανθρώπου. Αλλά συγκρατήθηκε γιατί φοβήθηκε το σκάνδαλο.
Το σοράκι της ζήλειας του ξέσχιζε τώρα την καρδιά. Αλλά που έλεγε το γράμμα ήταν λοιπόν αλήθεια;»
Σε λίγο, η Κλοτίλδη κι' ο ντε Μοράνγκ ξαναχόρεψαν μαζί. Ο Μισέλ έσκυβε κάθε τόσο και ψιθύριζε κάτι στο αυτί της νεαρής νυναικάς.
Ο Σανχέλ έβραζε από το κακό του.
«Όταν τελείωσε η γιορτή, ξαναμπήκαν στο αμάξι, για να γυρίσουν στον πύργο. Εύτυχώς, όμως, δεν ήταν μόνοι. Είχαν πάρει μαζί τους και το γειτόνα τους βαρόνο ντε Μπεργκαμπάλ.
Καθώς πλησίαζαν στον πύργο, ένας παράξενος ούρλιαχτο έφτασε στ' αυτιά τους.
— «Ακουσε, Σανχέλ; ρώτησε η Κλοτίλδη.
— «Ο μαρκήσιος δεν απάντησε.
— «Θα είναι κάποιο σκυλί που ούρλιαζει, είπε ο βαρόνος.
— «Αυτό το ούρλιαχτο είναι άπασις, πρόσθεσε η Κλοτίλδη.
— «Άφισαν σε λίγο το βαρόνο έξω από το σπίτι του και συνέχισαν το δρόμο τους.
Όταν έφτασαν στον πύργο, ο μαρκήσιος, άδικος να κρατηθεί

περισσότερο, ξέσπασε.
— «Φέρθηκες πολύ επιπολαία απόψε, της είπε.
— «Εγώ, επιπολαία; ρώτησε η Κλοτίλδη χαμογιάζοντας.
— «Είναι το λιγώτερο που μπορώ να πω, απάντησε ο Σανχέλ.
— «Δεν καταλαβαίνω τί έννοεις, είπε η νεαρή γυναίκα.
— «Θα προτιμούσα να μην είχα να πω τίποτα, της απάντησε.
Και, χωρίς να προσθέσει τίποτα άλλο, την καληνυχτίσε και πέρασε στο δωμάτιό του.

Πλάι της, σε μια έταξερα, βρίσκονταν το βάζο, όπου ο Σανχέλ έβαζε κάθε μέρα τα άνθη που μαζεύει από τον κήπο για τη γυναίκα του... Η Κλοτίλδη το πήρε στα χέρια της και το φίλησε. Αλλά, την ίδια στιγμή, ένοιωσε ένα μεγάλο βάρος στα βλεφάρά της. Δεν κατάφερε πια να κρατήσει τα μάτια της ανοιχτά... Σε λίγο, βυθίστηκε σε λήθαργο.
Δεν πέρασε πολλή ώρα κι' η πόρτα άνοιξε σιγά.
«Ένας άνθρωπος προχώρησε άθόρυβα μέσα στο δωμάτιο. Ο άνθρωπος αυτός δεν ήταν άλλος από τον Μαλέκ. Πήγε άμέσως κοντά στην Κλοτίλδη και της έβαλε ένα μπουκαλάκι, που είχε μέσα κάποιο υγρό, κάτω από τα ρουθούνια. Άνοιξε ύστερα το παράθυρο και σφύριξε συνθηματικά.
Σε λίγο τέσσερις Ίνδοι μπήκαν στο δωμάτιο από το παράθυρο.
Ο Μαλέκ, χωρίς να τους πή τίποτα, τους έδειξε την κοιμισμένη Κλοτίλδη.
Οι Ίνδοι, που φαίνεται ότι ήξεραν από πριν τί έπρεπε να κάνουν, άνοιξαν ένα φορείο κι' έβαλαν μέσα τη νεαρή γυναίκα. Κατέβασαν ύστερα αυτό το φορείο με μεγάλη προσοχή από το παράθυρο και στο τέλος πήδησαν κι' αυτοί στον κήπο.
«Όλα αυτά έγιναν τόσο άθόρυβα, που θα νόμιζε κανείς ότι έπρόκειτο για φαντάσματα κι' όχι για ζωντανούς ανθρώπους.
Ο Μαλέκ, όταν έμεινε μόνος, έκλεισε το παράθυρο κι' αφού βεβαιώθηκε ότι όλα τα πράγματα βρίσκονταν στη θέση τους, βγήκε άθόρυβα από την πόρτα, σαν άνθρωπος που ήξερε όλα τα κατάντημα του σπιτιού.

Τρέφεται και μεγαλώνει με το ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ

... Γι' αυτό χαμογελάει γεμάτο υγεία και ζωντάνια!

Τό Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ είναι τό ασφαλέςτερο γάλα για τὰ παιδιά σας, κυρίως κατά τους δεινούς μήνες.

Λόγω της τελείας έπιστημονικής του έπεξεργασίας είναι άπηλλαγμένον από κάθε μικρόβιον.

Γιά τόν ίδιο λόγο περιέχει άνεπαφες και όλες τις θρεπτικές ουσίες και τις βιταμίνες του νωπού γάλακτος (λευκώματα, γαλακτοσάκχαρον, λίπος, σίδηρον, ασβέστιον, φωσφόρον, βιταμίνες Α, Β, D κ.λ.π.).

Τό θρίσκετε πάντοτε φρέσκο στό παντοπωλείο έπειδή κάθε έβδομάδα φθάνουν καινούργια φορτία γάλακτος ΝΟΥΝΟΥ.

Δώστε κι' έσείς μ' έμπιστοσύνη στό παιδί σας

Ζ Α Χ Α Ρ Ο Υ Χ Ο Ν Ο Υ Ν Ο Υ

κάθε μητέρα που μεγαλώνει τό παιδί της με

Ζ Α Χ Α Ρ Ο Υ Χ Ο Ν Ο Υ Ν Ο Υ

θά σάς θεβαιώση πως είναι τό ιδανικώτερο γάλα.

ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ

Βάσει της βάσεως της υγείας

Οι Ίνδοι έβαλαν μέσα σ' αυτό την κοιμισμένη Κλοτίλδη κι' έκλεισαν την πόρτα του.
Τη στιγμή εκείνη, μια γυναίκα πλησίασε τον Μαλέκ, που έστεκε κάτω από τα δέντρα.
— «Λοιπόν; ρώτησε ο γέρο Ίνδος.
— «Πήρε το γράμμα στα χέρια του και το διάβασε, απάντησε η άγνωστη κυρία.
— «Όλα πάνε καλά τότε, είπε ο Μαλέκ.
— «Εγώ φεύγω μαζί μ' εκείνην, πρόσθεσε η συνομιλήτριά του. Έσύ θα μείνεις εδώ...
«Επειτα απ' αυτά τα λόγια, έτρεξε να μπη στο αμάξι, που ξεκίνησε άμέσως.

Η ΠΑΓΙΔΑ

Ο Μαλέκ είχε κάθε λόγο να φαντάζεται ότι το άποκαλυπτικό σημείωμα θα είχε κάμει θηρίο το μαρκήσιο. Σκέφτηκε, λοιπόν, πως δε θα ήταν φρόνιμο ν' αντιμετώπιση μόνος την όργη του. Γι' αυτό κράτησε μαζί του και μερικούς από τους συντρόφους του, που, άλλωστε, του ήταν απαραίτητοι για να δολοκληρώσει το σατανικό σχέδιό του.
Ο μικρός δούλος είχε κρυφά κάτω από τον ίσκιο των μεγάλων δένδρων. Έτσι ο μαρκήσιος βγαίνοντας από τον κήπο, δεν είδε κανένα. Αλλ' έπειτα από μερικές στιγμές, ο Μαλέκ παρουσιάστηκε μπροστά του.
— «Μαρκήσιο Σανχέλ ντ' Αλβιέλα, είμαι εκείνος που ζητάς, είπε.
Ο μαρκήσιος ξεφάνιστηκε κι' όπω, εκείνη τη στιγμή, η σελήνη βγήκε για λίγο πίσω από τα σύννεφα, προσπάθησε να διακρίνει στο αδύνατο φως της τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου που βρίσκονταν μπροστά του.
«Αδικά κοπιάξετε, του είπε ο Μαλέκ. Δε με είδατε ποτέ στη ζωή σας... Είμαι ένας άγνωστος για σας.
— «Ποιός είσαι; ρώτησε με βραχνή φωνή ο Σανχέλ.
— «Η αλήθεια!
— «Λες ψέματα και θα πεθάνης! Βρυχήθηκε ο Σανχέλ.
«Έβγαλε ταυτόχρονα το μαχαίρι του κι' ετοιμάστηκε να χτυπήσει τον άνθρωπο που στεκόταν μπροστά του. Αλλά, την ίδια στιγμή, οι Ίνδοι που βρίσκονταν κάτω από τα δέντρα ώμησαν πάνω του κι' αφού του πήραν το μαχαίρι, τον κράτησαν σφιχτά με τα χέρια τους.
— «Όπως βλέπεις, δεν είμαι μόνος, είπε ο Μαλέκ ψυχρά. Αφίση, λοιπόν, τις μάταιες απειλές... Το καλύτερο για σένα είναι ν' ακούσεις.
— «Να πής πρώτα στους ανθρώπους σου να μ' αφήσουν, απάντησε ο Σανχέλ. Είμαι άσπλος και δεν έχεις να φοβηθής τίποτα από μένα.
Σ' ένα νεύμα του Μαλέκ, οι Ίνδοι τον άφησαν ελεύθερο.
— «Τί ζητάς από μένα; ρώτησε ο Σανχέλ ξαναβρίσκοντας την ψυχραιμία του. Τη ζωή μου ή το πορτοφόλι μου;
— «Ούτε το ένα ούτε το άλλο, απάντησε ο Μαλέκ.
— «Αλλά τί τότε;
— «Θα το μάθεις... Βγάλε από το μυαλό σου ότι είμαστε ληστές.
— «Αρχίζω να πιστεύω ότι έπεσα σε παγίδα, είπε ο Σανχέλ.
— «Αν αυτό είναι αλήθεια, απάντησε ο Μαλέκ, πρέπει να πιστέψης ότι η παγίδα αυτή δε στρέφεται εναντίον σου. Άλλος πρέπει να είναι το θύμα.
— «Ποιός;
— «Ο αντίπληρος σου.
— «Ποιός είναι ο αντίπληρος μου;

— «Τον ξέρεις... Ο Μισέλ ντε Μοράνγκ.
— «Το γράμμα που πήρα έλεγε ψέματα! φώναξε ο Σανχέλ.
— «Αν έλεγε ψέματα, τότε γιατί ήρθε εδώ; ρώτησε ο Μαλέκ.
— «Για να μάθω ποιοι είναι οι έλεεινοί συκοφάντες...
— «Όχι. Ήρθε για να μάθης ολόκληρη την αλήθεια... Τη μισητήν ξέρεις κι' όλας...
— «Ποιά είναι η μισητή αλήθεια που ξέρω;
— «Μαρκήσιο ντ' Αλβιέλα, είπε ο Μαλέκ, μην προσπαθής να ξεγελάσης τον έαυτό σου. Προτού έρθης εδώ, πέρασες από το δωμάτιό της γυναίκας σου. Και το δωμάτιό της ήταν άδειο, γιατί η μαρκήσια έχει φύγει από αρκετή ώρα. Να ποιά είναι η μισητή αλήθεια που έμαθες!
«Ο Σανχέλ έσφιξε τις γροθιές του μέσα στο σκοτάδι.
— «Θέλω να τα μάθω όλα! φώναξε. Αλλά πές μου πρώτα ποιος είσαι;
— «Το όνομά μου δεν έχει σημασία, απάντησε ο Μαλέκ. Κι' άλλωστε, δε βρίσκομαι εδώ για δικό μου λογαριασμό... Άλλος διευθύνει το χέρι μου.
— «Πές μου τότε ποιοι είναι το χέρι που σε διευθύνει.
— «Γυναίκα;
— «Ναί, μιας γυναίκας που αγαπάει το Μισέλ ντε Μοράνγκ

και που θέλει να τον εκδικηθή για την άπιστία του και μαζί μ' αυτόν και τη μαρκήσια, που της έκλεψε τον αγαπημένο της.
— «Η μαρκήσια δε μπορεί ποτέ ν' αγαπάη αυτό τον έλεεινό, φώναζε ο Σανχέλ.
— «Κι' όμως, τον αγαπάει, έφου φεύγει τη νύχτα από το σπίτι της, για να πάη να τον βρή, απάντησε ο Μαλέκ.
— «Δε μπορεί να είναι μαζί του.
— «Δυστυχώς, είναι.
— «Θέλω αποδείξεις, είπε ο Σανχέλ.
— «Και θα τις έχης. Θα σε πάμε στο μέρος όπου βρίσκονται, για να πείσθης με τα ίδια σου τα μάτια.
— «Εμπρός, πάμε.
— «Μια στιγμή, είπε ο Σανχέλ. Έχεις θάνατος;
— «Το βλέπεις καλά...
— «Θα δεχτής τότε να σου δώσωμε τα μάτια;
— «Κάποτε, ό,τι θέλετε.
— «Δεν είναι μόνον αυτό. Πρέπει να βεβαιωθεί ότι με καμιά πρόφαση δε θα βγάλής το μαντήλι από τα μάτια σου.
— «Το δοκίμομαι... Πάμε!
— «Ο όρκος σου δε μου φτάνει.
— «Αμφιβάλλεις, λοιπόν, έπειτα από τον όρκο που σου έκαμα;
— «Φοβάμαι μήπως ή ανυπομονησία κι' ο θυμός σε κάμουν να τον παραβείς.

— «Τί άλλω, λοιπόν, θέλεις;
— «Ένα πράγμα πολύ απλό. Θα σου δώσωμε τα χέρια στη ράχη... Έτσι, δε θα μωρέσεις να γίνης έπιόρκος.
— «Και θα ιδώ αυτό τον άτιμο;
— «Όχι μόνον αυτόν αλλά και τη γυναίκα σου, που βρίσκεται μαζί του.
— «Ο Σανχέλ έπιασε με τα χέρια το κεφάλι του.
— «Ω, Θεέ μου! ψιθύρισε. Πώς θα μπορέσω ν' αντικρύσω αυτή την άτιμία;
— «Πρόσεξε, του είπε ο Μαλέκ. Άν φωνάξης, θα πεθάνης στη στιγμή!
— «Ω, όχι, δε θέλω να πεθάνω χωρίς να τους εκδικηθώ, απάντησε ο Σανχέλ. Ορκίζομαι πως δε θα βγάλω λέξι από το στόμα μου... Εμπρός, πάμε!
— «Δέχεσαι, λοιπόν, να σου δώσωμε και τα χέρια; ρώτησε ο Μαλέκ.
— «Δέστε με ολόκληρο, απάντησε ο Σανχέλ. Τον μόνο που θέλω είναι να ιδώ.
Οι Ίνδοι έσφιξαν ένα μεγάλο μαντήλι γύρω στα μάτια του και τούδεσαν τα χέρια στη ράχη. Τον ξάπλωσαν ύστερα σ' ένα φορείο και βγήκαν από τον πύργο.

Μια ώρα αργότερα, βρίσκονταν στο σπίτι της άγνωστης κυρίας, που ξέρουν οι άναγνώστες μας.
— «Ούτε λέξι, αν θέλεις να εκδικηθής! ψιθύρισε ο Μαλέκ στο Σανχέλ, καθώς οι Ίνδοι τον έβγαζαν από το φορείο.
Η ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
Οι Ίνδοι ύπηρετες έβαλαν τον Σανχέλ να καθίσει σε μια καρέκλα, χωρίς να του λύσουν ούτε τα μάτια ούτε τα χέρια. Ο Μαλέκ πέρασε κατόπιν σ' ένα δωμάτιο, όπου βρίσκονταν ο Μισέλ κι' η άγνωστη κυρία κοντά στην κοιμισμένη Κλοτίλδη.
— «Είναι εδώ, είπε ο Ίνδος.
— «Να παίξετε καλά το ρόλο σας, σύστησε η οικοδέσποινα στο Μισέλ.
Ο Μοράνγκ δεν απάντησε. Ήταν κατακίτρινος από την ταραχή του.
— «Θόρρος, του είπε ο Μαλέκ. Η ευκαιρία είναι μοναδική για να εκδικηθής... Θα γίνετε ταυτόχρονα εκατομμυριοχός. Έτσι, θ' απολαύσετε δυο από τις μεγαλύτερες ευτυχίες της ζωής, την εκδίκησι και τον πλούτο.
— «Θα προτιμούσα να σκότωνα με το χέρι μου το μαρκήσιο, απάντησε ο Μισέλ.
— «Το μαρκήσιο θα τον σκοτώση ή λυπη του κι' αυτό είναι το καλύτερο, του είπε η άγνωστη κυρία.
Σε λίγο, έφανε ότι η Κλοτίλδη ευπνύσε από τη νύχτη όπου ήταν βυθισμένη. Αναστενάξε δυο τρεις φορές κι' ανοιγόκλεισε τα μάτια της.
— «Θαυμάσια, είπε ο Μαλέκ. Συνέρχεται στην κατάλληλη στιγμή... Θα τη βυθίσωμε τώρα σε ύπνο διαφορετικό από τον πρώτο.
Και, λέγοντας αυτά, έβαλε το χέρι του με την παλάμη στο μέτωπό της.
— «Άνοιξε τα μάτια σου, της είπε. Από τη στιγμή αυτή δε θα κάνης παρά ό,τι θέλω εγώ...
Η Κλοτίλδη βυθίστηκε σε λίγο σε μαγνητικό ύπνο. Αλλά τα μάτια της έμειναν ανοιχτά... Το βλέμμα της πήγε από τον ένα στον άλλον στους ανθρώπους που βρίσκονταν γύρω της, αλλά ήταν άδυνα να τους άναγνωρίσει.
— «Και τώρα είναι η σειρά σας, είπε ο Μαλέκ στο Μισέλ. Ένα άνοδε όλα τα κεία που βρίσκονται μέσα στα κρηοπήνια.

Φυσική περιποίηση του δέρματος

Με κρέμα Nivea!

Είναι θαυμάσιο αίσθημα, να νοιώθετε το δέρμα σας κάθε μέρα και σε κάθε περίπτωση ωραίο και καθαρό! Η Nivea ρυθμίζει το λιπαρό και υγρό συστατικό που πρέπει να έχη το δέρμα και του χαρίζει υγεία, φρεσκάδα, ελαστικότητα.

Δέν χρειάζεται σκέψι

Είναι τόσο εύνοική ή τιμή της Nivea, ώστε μπορείτε να περιποιήθετε μεγαλύτερα τμήματα του δέρματος.

Διάσημοι αισθητικοί άναγνωρίζουν ότι: Η καλύτερη κρέμα είναι η Nivea!

Πήγε κατόπιν μαζί με την άγνωστη κυρία να κρυφτούν πίσω από μια κουρτίνα.

Ο Μισέλ προχώρησε τότε, γονάτισε μπροστά στην Κλοτίλδη και πήρε τα χέρια της μέσα στα δικά του.

Όλα αυτά έγιναν μέσα σ' ελάχιστα λεπτά. Αυτά τα λεπτά, ωστόσο, φάνηκαν αιώνια στον Σανχέλ, που τον είχαν αφήσει στο διπλανό δωμάτιο.

Η σατανική σκηνοθεσία ήταν πια έτοιμη.

Ένας υπηρέτης πήγε τότε κοντά στο Σανχέλ και του έδωσε το μαγιότλι από τα ματιά.

Ο μαρκήσιος άνοιγόκλεισε κάμπους φορές τα μάτια του για να συνθησίου στο φως. Το δωμάτιο όπου βρισκόταν μόλις φωτιζόταν. Άλλ' ένα δυνατό φως έρχόταν από το διπλανό δωμάτιο, που χωριζόταν από το πρώτο με μια τζαματιά πόρτα.

Τα βλέμματα του Σανχέλ διαπέρασαν αυτή τη τζαματιά πόρτα. Είδε τότε την άπαισία σκηνή... Η Κλοτίλδη ήταν καθισμένη σ' ένα ντιβάνι και φαινόταν σαν βυθισμένη σε έκσταση. Γονατίστας στα πόδια της, ο Μισέλ κρατούσε τα χέρια της μέσα στα δικά του και της μιλούσε τρυφερά.

Ο Σανχέλ κύτταξε κατάπληκτος τη σκηνή που έβλεπε μπροστά του. Καί, τώρα σαν να μην άκουσε αυτό το άπαισιο θέαμα, έφταναν στ' αυτιά του και τα λόγια του Μοράνγκ.

— Κλοτίλδη, έλεγε ο Μισέλ στη νεορή γυναίκα, πώς θα μπορούσω να σ' ευχαριστήσω που ά-

κουσε τους παλμούς της καρδιάς μου;... Δεν είσαι γυναίκα, αλλά άγγελος... Είσαι η πιο όμορφη άναμεσα στις πιο όμορφες... Μίλησέ μου, γλυκειά μου αγαπημένη. Πές μου τα λόγια που μου ψιθύριζες στο χορό...

Πίσω από την κουρτίνα, ο Μαλέκ είχε συγκεντρώσει όλη του τη σκέψη πάνω στην Κλοτίλδη. Η έκφραση του προσώπου του έδειχνε πως κατέβαλλε υπεράνθρωπη προσπάθεια. Σήκωσε, ξαφνικά, το χέρι του κι' έπειτα το κατέθεσε με όρμη.

Την ίδια στιγμή, η μαρκησία είπε αυτές τις λέξεις:

— Σ' αγαπώ, Μισέλ! Ο Σανχέλ κλονίστηκε και θα σωριαζόταν κάτω, αν δεν τον συγκρατούσαν οι 'Ινδοί που τον περιτοίχιζαν.

— Πόσο γλυκειά είναι αυτή η λέξη! είπε ο Μισέλ. Μου φαίνεται σαν ψέμα το ότι κατορθώσαμε, έπειτα από τόσον καιρό, να ξαναβρεθούμε μαζί... Άν ήξερες πόσο υπέφερα, αγαπημένη μου Κλοτίλδη! Λίγο ακόμη κι' η λύπη θα με σκότωνε, γιατί νόμιζα πως σ' έχασα για πάντα. Ο Σανχέλ υψωνόταν πάντα μπροστά στα μάτια μου σαν φάντασμα.

Η κοιμισμένη ανατρίχισε. Είπε έπειτα με αδύνατη φωνή:

— Άς μη μιλάμε γι' αυτόν. Έχεις δίκιο, συμφώνησε ο Μισέλ, φιλώντας της τα χέρια.

Συνέχισε ύστερα από μερικές στιγμές:

— Άς τα ξεχάσουμε όλα κι' άς μην σκεφτώμαστε τίποτα άλλο εκτός από τον έρωτά μας. Ο κό-

σμος μ'εσ' έχωρισε, μ'εσ' ένώνει, όμως, ο ούρανος. Για νάρθης εδώ υπεχώρησε μπροστά σε μια δύναμη, που ήταν ανώτερη από τις μάταιες αντίληψεις των ανθρώπων. Η δύναμη αυτή είναι η αγάπη μας, που δεν έσβυσε ποτέ και που βρίσκεται πάνω από όλους και όλα... Και τώρα είσαι κοντά μου, κρατάω τα χέρια σου μέσα στα δικά μου, μπορώ να σε γεμίσω με φιλιά και να μεθύσω με το άρωμα των μαλλιών σου... Ω ξανθή μου θεά, άφησε το δούλο σου να σου προσφέρει ταπεινά τη λατρεία του...

Ο Μισέλ έπαιξε ένα ρόλο που τον είχαν υπαγορεύσει άλλοι: "Η ένοιαθε πραγματικά εκείνα που έλεγε; Άγνωστο. Το γεγονός είναι ότι η φωνή του παλόνταν από συγκίνηση και το βλέμμα του αγκυλιώζε πλημμυρισμένο από αγάπη και πόθο τη γυναίκα που βρισκόταν μπροστά του.

Ένώ έλεγε αυτά τα λόγια, έπιασε με τα χέρια του το κεφάλι της Κλοτίλδης και το γέμισε φιλιά.

Ο Σανχέλ είχε παρακολουθήσει τα πάντα από το διπλανό δωμάτιο. Κάθε στιγμή που περνούσε ήταν κι' ένα ξεσχισμα για την καρδιά του. Άλλ' όταν είδε το Μισέλ ν' αγκυλιώζε και να φιλά τη γυναίκα του, δε μπόρεσε να κρατηθεί περισσότερο.

— Σκοτώστε με! φώναξε στους δούλους που τον περιτοίχιζαν. Σκοτώστε με!

Εκείνη τη στιγμή, ο Μαλέκ μπήκε στο δωμάτιο.

— Μήπως σου είπα ψέματα;

— Όχι, απάντησε ο Σανχέλ. Δός μου το μαχαίρι σου.

— Τι θα το κάμεις; — Θέλω να σκοτώθω... Η ζωή μου είναι άχρηστη πια.

Ένα χαμόγελο μισάνοιξε τα χείλη του Μαλέκ.

— Χωρίς να εκδικηθής; ρώτησε.

Ο Σανχέλ κούνησε το κεφάλι του.

— Έχεις δίκιο, απάντησε. Πρέπει να εκδικηθώ... Ω, Θεέ μου, πόσο υποφέρα! Πειθαίνο...

Και σωριάστηκε λιπόθυμος.

Ας πάμε το μαρκησιο εκεί που τον πήραμε, είπε ο Μαλέκ. Η παγωνιά της νύχτας θα τον ξαναφέρει στις αισθήσεις του...

Αλλά πρέπει πρώτα να σκεφτούμε για την Κλοτίλδη.

Στο διπλανό δωμάτιο, η έρωτική σκηνή είχε τερματισθεί.

Ο Μισέλ κύτταξε με λυπημένο ύφος το θύμα του.

— Δυστυχισμένη Κλοτίλδη! ψιθύρισε. Θάθελα η εκδίκησή μου να είχε περιορισθεί μόνο στο Σανχέλ... Άλλ' έπρεπε να πληρώσης και σύ. Αυτό ήταν το θέλημα της μοίρας.

Η άγνωστη κυρία είχε βγή τώ-ρα από την κουρτίνα.

— Παίξτε καλά το ρόλο σας, είπε ψυχρά στο Μισέλ.

— Τι πρόκειται να γίνει τώρα μ' αυτή τη δυστυχισμένη; τη ρώτησε ο Μοράνγκ.

— Θα την ξαναπάρω στον ύπνο της, απάντησε η συνομιλήτριά του.

Πραγματικά, έβαλαν την Κλοτίλδη κι' ο Μαλέκ που τη συνώ-

δευσε φρόντισε ώστε η νεορή γυναίκα να ξυπνήσει από το μαγνητικό ύπνο της έπειτα από άοκνη ώρα.

Οι 'Ινδοί υπηρέτες έβαλαν ταυτόχρονα τον Σανχέλ σ' ένα φορείο και τον πήγαν στον κήπο του πύργου.

Εκεί τον απόθεσαν στο ίδιο μέρος όπου είχε συναντηθεί την προηγούμενη ημέρα με το Μαλέκ.

Ο γέρο 'Ινδός, γυρίζοντας στο μικρό σπίτι, πήγε να βρή την άγνωστη κυρία.

— Όλα έγιναν σύμφωνα με το σχέδιό μας, της είπε.

— Κι' η εκδίκησή μας;

— Περιττάει μόνι της το δράμα της.

— Τι φαντάζεσαι;

Ο Μαλέκ έμεινε συλλογισμένος κάμπους στιγμές.

— Εκείνο που θα γίνει θα είναι πολύ τρομερό, απάντησε. Άλλ' άς περιμένουμε για να ιδούμε ποιά εξέλιξη θα πάρουν τα γεγονότα.

ΤΟ ΛΥΣΣΑΣΜΕΝΟ ΣΚΥΛΙ

Το καταχθόνιο σχέδιο της άγνωστης κυρίας και του Μαλέκ είχε καταστρωθεί με μεγάλη τέχνη.

Ο εκδικητικός χαρακτήρας του μαρκησιού ήταν μια έγγυσι για την επιτυχία του.

Στο σχέδιο αυτό είχαν φτάσει έπειτα από επίπονες παρακολουθήσεις, που είχαν κρατήσει πολλούς μήνες.

Αν απέβλεπαν σε μια συνηθισμένη εκδίκησι, θα μπορούσαν να σκοτώσουν το Σανχέλ ή να ματαιώσουν το γάμο του με την Κλοτίλδη. Άλλ' έκαναν το αντίθετο. Μεταχειρίστηκαν όλα τα μέσα για να τον επιταχύνουν.

Αλλά και μετά το γάμο δε βιάστηκαν. Περιμέναν πρώτα να βεβαιωθούν για την αγάπη και την ευτυχία του Σανχέλ. Γιατί ήξεραν πως έτσι το γύψιμα που του προετοίμαζαν θα ήταν πιο τρομερό.

Το βράδυ που ξετυλίχθηκαν τα γεγονότα που άφηγηθήκαμε, η Φριμίνι άνοιξε την πόρτα του πύργου στο Σίβα και τον όδηγησε στο δωμάτιο της κυρίας της. Ο 'Ινδός έβαλε τότε μέσα στο βάζο ένα μπουκέτο από πολύ όμορφα λουλούδια και κατόπιν έβριξε από πάνω μια σκόνη από ένα δηλητηριώδες φυτό της 'Ιάβας. Αυτή η σκόνη αποκοίμισε τόσο βαθεία την Κλοτίλδη, που η δυστυχισμένη δε μπορούσε πια να καταλάβει τι γινόταν γύρω της. Όλα τα άλλα ήταν εύκολα κατόπι.

Ο Σανχέλ, που, όπως είδαμε, οι 'Ινδοί τον είχαν αφήσει στον κήπο πέρασε εκεί όλη τη νύχτα. Το άπαισιο θέαμα που είχε αντικρύσει τον είχε βυθίσει σε λήθαργο. Όπως ήταν ξεπλωμένος πάνω στα χορτάρια, έμοιαζε περισσότερο με νεκρό παρά με ζωντανό. Ήταν σαν οι ρίζες της ζωής να είχαν κοπή μέσα του. Άλλά, κατά τα δημερώματα, άνοιξε τα μάτια του.

Πού είμαι; άναρωτήθηκε. Άναγνώρισε σε λίγο το γνώσιμο περιβάλλον.

Πώς βρέθηκα εδώ; ψιθύρισε. Άλλά, ξαφνικά, δε περιστατικό της περασμένης νύχτας ξαναγύρισαν στο μυαλό του. Ήταν ένας χείμαρρος από εφιαλτικές εικόνες, που γέμισε την ψυχή του με φόβη.

Πρέπει να τη σκοτώσω! μούγκρισε πιάνοντας το μαχαίρι που ο Μαλέκ είχε βάλει πλάι του.

Σηκώθηκε άμεσως κι' έτοιμάστηκε να πάει στο δωμάτιο της γυναίκας του, για να πραγματοποιήσει την απόφασή του. Η σειρά του Μισέλ θαλόχταν κατόπιν. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Η θεγίδα της Πειραικής-Πατραϊκής

Αγαπητές μου φίλες,

Η γυναικεία κουβέντα όσο κι' αν ξεστράτισε στα εύθιμα μονοπάτια της φλυαρίας, δε μπορεί παρά να καταλήξει στα θέματα του σπιτιού και του νοικοκυριού. Έτσι κι' εγώ, ενώ είχα χίλια δυο πράγματα να σάς πω, δεν άντέχω στον πειρασμό και τελικά, θα σάς μιλήσω σήμερα για την νέα μόδα των σεντονιών, που είναι αληθινά υπέροχη, χαριτωμένη!

Θα απορήσετε ίσως. Μόδα και τυπωσιακό καθώς ξεφεύγουν στα πλάγια από τις κουβέρτες και στολίζουν όμορφα το επάνω μέρος του κρεβατιού, ώστε καταργούν την αναγκαιότητα του έμπαιμε καλύμματος.

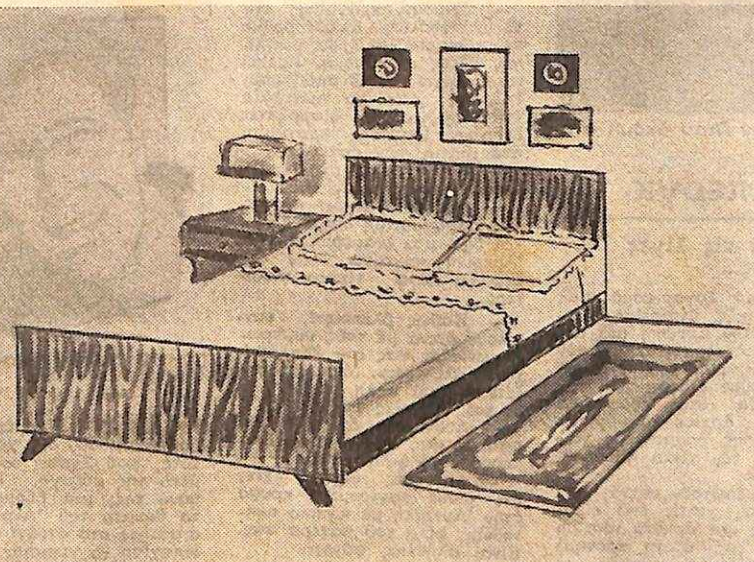
Τα σεντόνια αυτά τα συνοδεύουν ανάλογες μαξιλαροθήκες και μωβέρες από χασέ πλ. 0,80 μ. ή περκάλι πλ. 1 μ. της Πειραικής—Πατραϊκής. Είναι τετράγωνα και γύρω-γύρω στολίζονται με το ίδιο κέντημα.

Κάθε νοικοκυρά θα ένθουσιασθή με τις δυνατότητες που δημιουργεί στη φαντασία της η καινούργια αυτή μόδα. Γιατί, με βασικά υλικά τα σεντονόπανα ΙΡΛΑΝΔΑ ή ΒΙΚΤΩΡΙΑ, τις έμπρι- με μπροντούρες, τα κεντήματα κλπ. μπορεί να δώση ένα προσωπικό τόνο, μια ξεχωριστή νότα στην λευκή μονοτονία του σεντονιού.

Ο εύχαιστος ύπνος, αγαθό τόσο σπάνιο για τους ανθρώπους της εποχής μας, είναι εξασφαλισμένος σ' ένα τόσο όμορφο και χαρούμενο κρεβάτι. Με την πρώτη ματιά ή εύχαιστη όφι του δημιουργεί στην καρδιά την αίσθηση της ξεκούρασης και της γαλήνης που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για έναν υγιή βαθύ και γλυκό. Ύστερα, μη ξεχνάτε πως τώρα τον χειμώνα το σεντόνι—το καλό σεντόνι—παίζει μεγαλύτερο ίσως ρόλο απ' ότι το καλοκαίρι.

Η εξήγησι είναι απλή. Η καλή ποιότητα και ή λεπτή ύφανσις του σεντονιού βοηθάνε την φυσική του ιδιότητα να διυλίζει την θερμότητα των μαλλίνων ρούχων περιβάλλοντας το σώμα με την ιδέωδη θαλπωρή.

Έμπιστευθήτε στην ποιότητα των σεντονιών της Πειραικής—Πατραϊκής τον ύπνο των αγαπητών σας προσώπων. Θα είναι γλυκός και ξεκούραστος γιατί τα σεντόνια της Πειραικής—Πατραϊκής (No 120, ΙΡΛΑΝΔΑ, ΒΙΚΤΩΡΙΑ) είναι κατασκευασμένα με προσοχή και έπιμέλεια και πληρούν όλους τους όρους υγιεινής των βομβοκερών ύφασμάτων.

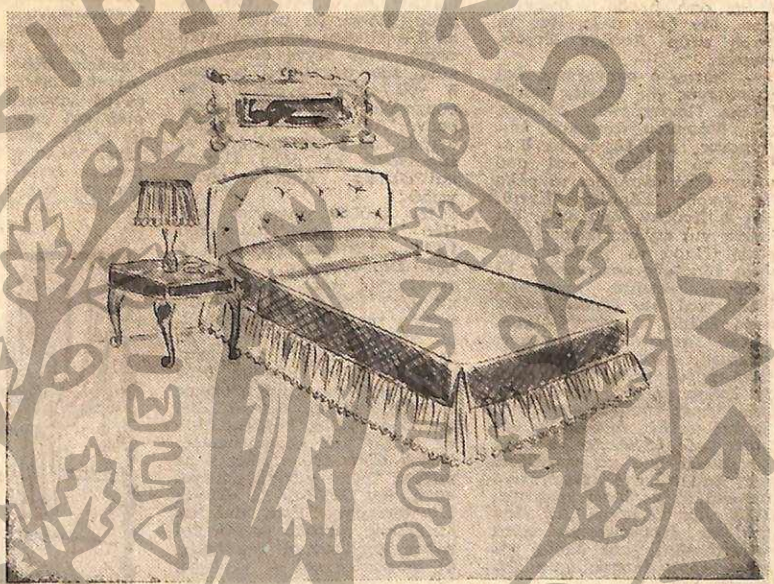

στα σεντόνια; Βέβαια. Και μάλιστα με πολλές αισθητικές αξιώσεις. Νομίζω πως σε όλα όσα άφορούν το νοικοκυριό, υπάρχει τελευταία μια ιδιαίτερη φροντίδα, που ασφαλώς ξεκινάει από την έντονη διάθεσι των σημερινών ανθρώπων να κάνουν ώραίο και άνετο το σπιτικό τους. Να προσφέρουν στον έαυτό τους ένα καλαίσθητο καταφύγιο.

Έτσι λοιπόν, οι σημερινές νοικοκυρές, αντί να περιορισθούν στην απλότητα ενός ασπρου σεντονιού, πρόσθεσαν στις άκρες του έμπριμε μπροντούρες, χρωματιστό κέντημα και τέλος, μια άρκετα φαρδεία λευκή δαντέλλα.

Όταν λέω δαντέλλα, δεν έννοώ βέβαια τις τόσο εύαισθητες και δύσκολες στο πλύσιμο δαντέλλες του χεριού, αλλά τα φηγούρατα βατιστένια κεντήματα. Μπορείτε εύκολα να φιάξετε μόνι σας τέτοια σεντόνια που πραγματικά θα αποτελέσουν ένα καινούργιο στοιχείο όμορφιάς για την κρεβατοκάμαρά σας. Με σεντονόπανο ΙΡΛΑΝΔΑ ή ΒΙΚΤΩΡΙΑ της Πειραικής—Πατραϊκής και λίγα μέτρα κεντητή βατίστα—απ' αυτήν που πουλιέται έτοιμη στα καταστήματα σε λωρίδες—θα αποκτήσετε ένα ξεχωριστό εύχαιστο στολίδι του κρεβατιού σας!

Αντίθετα, με τις έμπριμε μπροντούρες που μπαίνουν στο επάνω και στο κάτω μέρος μόνο, το κεντητό αυτό βολάν θα ήταν καλύτερα να μη γύρω-γύρω στο σεντόνι με μιάν ελαφρότατη σούρα. Τα σεντόνια που είναι έτσι διακοσμημένα δίνουν στο στρωμένο κρεβάτι ένα ύφος παλιάς εποχής και το κάνουν τόσο κομψό κι' έν-

Με βιμυοίς χαρτίς...
ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ.

Η ΣΙΝΤΟΛΙΝ καθαρίζει τα πάντα ΤΖΑΜΙΑ-ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ-ΚΑΘΗΡΕΠΤΕΣ κ.λ.π.

Άπλως ραντίσατε και καλά σκουπίσατε. Αυτό είναι όλο.

Αντιπρόσωπος: ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΣΣΕΤΟΣ
Αποκλ. Διανομή ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΡΟΚΟΣ
Φλέσσα 9-Τηλ. 23.969 — ΑΘΗΝΑΙ
Αντιπρόσωποι: Επαρχιών
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ: Εύριπίδης Γκανούλης, Επαρμολιδίου 25 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Τηλ. 23.902 - ΒΟΛΟΥ: Κ. Μελετιάνης, Αιωνοπούλου 77 - ΛΑΡΙΣΗΣ: Δημ. Τολιόπουλος, 68ος Ρούσσελτ - ΧΙΟΥ: Γ. Τσελέπης, Δημοτική Αγορά - ΧΑΝΙΩΝ: Γ. Σπυριδογιάννης, 68ος Μπέτολλο - ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Χ. Μούτσας, 68ος Θεοτόκη

Ήγγυημένη - Άμετάβλητη - Πλένεται
δέν Τσαλακώνει - δέν Ξεπλίσσάρει

Πωλείται εις όλα τα καλά Κατ/ματα Δρχ. 250
σε κουτί πολυτελείας με το παγκοσμίου φήμης
σημα έμπιστοσύνης

Ζητείτε έμπρόνος την έτικέττα ACRYLAN 60% - ΜΑΛΛΙ 40%.

Χονδρική Πώλησις
α) ΕΒΥ Α.Ε. Πλατεία Μητροπόλεως 19 - Τηλ. 30-419
β) Άφει Μαδούρου Πλουτώνος 3 - Τηλ. 23-467

Η Σούζαν πρίν από δυο χρόνια, όταν ήταν ακόμη στο Χόλλυγουντ.

Σούζαν Στράσμπουργκ

Η στάρ των 20 χρόνων με τις λίγες αλλά μεγάλες ταινίες...

ΟΙ ΣΟΙ είδαν πέρσι την Ιταλική δραματική ταινία «Σκλάβοι χωρίς αλυσίδες», που έχει στο ένεργητικό της πολλά διεθνή βραβεία και ε-παίνους, ασφαλώς μετά την προβολή, θα βγήκαν στενωγρά-ρμημένοι από το συγκλονιστικό θέμα και τις εικόνες του. Πα-ρόλληλα, ασφαλώς, πρέπει να πρόσδεαν ιδιαίτερα την πονε-μένη έκδοσή της μικρής «Εβρά-ας» Εντίθ, μιάς από τις άπει-ρες γυναικείες-καρπούμενες ενός γερμανικού στρατόπεδο συγ-κεντρώσεως. «Η μικρή αυτή με τα δολοτρόπια έκφρα-στικά μάτια, μάτια πλημυρι-σμένα από βούθο ανθρώπινο πόνο, δεν ήταν άλλη από τη νεαρή στάρ Σούζαν Στρά-σμπουργκ.

Όταν ο σκηνοθέτης και παραγωγός της ταινίας στήριξε Τζέλλο Ποντκόρφο, αδελφό του διάσημου άτομου που έπι-στήμονος μιάς έδωσε να δια-βάσει το σενάριο και μόνι-πρότεινε να αναλάβει το ρόλο της μικρής «Εβράας» Εντίθ, λέει η Σούζαν, διολογώ, ότι έβλεπα για πολλές ημέρες σκε-φτική. Παρά το γεγονός, ότι είχα έδραστη καταγωγή, δε γνώρισα καμιά εφελκτική διά-εξ και δεν έζησα εφελκ-τικές ημέρες σε κανένα γε-ρμανικό στρατόπεδο συγκεν-τρώσεως, γιατί την εποχή έ-κλεινη ήμουν μόλις 3-4 ετών και ζούσα με τους γονείς μου στην «Αμερική. Τελικά, έπει-τα από πολλές αμφιβολίες και διαταγμούς, ανέλαβα το ρόλο, όχι απλώς για να προσθέσω μια ταινία στο ένεργητικό μου και να κερδίσω χρήματα, αλλά για να πάρω μια ιδέα από τα έξοθενωτικά αυτά «στρατόπεδα, στα οποία χά-θηκαν τόσα εκατομμύρια αν-θρώποι...

Πρίν από το συγκλονιστι-κό αυτό φιλμ, η Σούζαν Στράσμπουργκ ήταν γνωστή ως ηθοποιός του Χόλλυγουντ. Αλ-λά, μετά απ' αυτό, έπειτα από την παγκόσμια έπιτυχία, που είχε, το βιομά της έγινε γνωστό σε πολύ ευρύτερους κύκλους φίλων του εκάστο-κι-νηματογράφου, ενώ το καλ-λιτεχνικό όστρο της πήρε με-μιάς μια άνοδο προς τα ύψη και έγινε περίφημη από τα κινηματογραφικά στούντιο της Εδούσης. Πρίν από μερικούς

μήνες, για λογαριασμό μιάς αμερικανικής εταιρείας, τε-λείωσε στην Εδούπη μια τέ-λειο «Κραυγή τρώου», που θα τη δοίμε έφετος. Και τό-ρα, πάλι στα ευρωπαϊκά στούντιο, άρχισε το γύρισμα μιάς έπισης δραματικής ται-νίας, με τον τίτλο «Είς αύ-ριον...». «Μ' έρωτο συννά, λέει η Σούζαν, γιατί, ενώ είμαι τόσο νέα και αρκετά νοστήμη κοπέλλα, στην όδονη, προτιμώ να έμφανίζωμαι συνεχώς σε ρόλους δραματικών πόνο-υ και αγωνίας. «Απαντά, λοι-πόν, ότι, έπειδή είμαι απόφοι-τος μιάς από τις πιο γνωστές δραματικές σχολές του κό-σμου, έννοια να μείνω παιδική σε δ.τι. έμεινα: «στη δική μου τέχνη, στην τέχνη αυτή, που κάνει τους θεατές του θεάτρου ή του κινηματογράφου, να συμπνούν και να συνυπέ-ρουν. «Αλλωστε, σε μια από-πειρα, που έκανα πρό έτών να έμεινω σε ρόλο έλαρκό και έδθυμο, απέτυχα πατα-γωδός.

«Η Σούζαν γεννήθηκε στη Νέα «Υόρκη τον «Ιούλιο του 1941. Πατέρας της είναι ο Λή Στράσμπουργκ, γνωστός σκηνοθέτης του Μπροντγουάη π. από πολλά χρόνια διευ-θυντής της πασίγνωστης δρα-ματικής σχολής «Στούντιο «Α-κτορ» της Ν. «Υόρκης, και μητέρα της η διάσημη στην εποχή της δραματική ηθοποιός Πάουλα Μίλλερ. Φυσικά, από τέτοιους γονείς, έπόμενο ήταν να βγί μια κόρη-ηθοποιός. «Αλλά αυτό δεν το ήθελε με κανένα τρόπο για τη μοναχο-κόρη του Σούζαν το ζεύγος Στράσμπουργκ. «Έτσι, από πο-λύ ένωρίς, μεταξύ γονέων και κόρης, άρχισαν οι αντιθέσεις, οι διαφωνίες και οι γκρίνιες. «Η Σούζαν έπέμενε, οι γονείς δεν ήθελαν. Τελικά, κίνησε η έπιμονή της κόρης και σε ή-λικία μόλις 12 χρόνων, η Σούζαν έκανε την εμφάνι-ση σ' ένα παιδικό θέατρο της Ν. «Υόρκης, στο ρόλο της πα-νεμένης μικρής «Εβράας» Αν-νας Φράνκ, στο βιώνυμο γνω-στό θεατρικό και κινηματο-γραφικό έργο, που γνώρισε τόση έπιτυχία.

«Έπειτα από μια λαμπρή καριέρα στα διάφορα θέατρα του Μπροντγουάη και στην αμερικανική τηλεόραση, το

1955, η Σούζαν κέρδισε τον πρώτο κινηματογραφικό ρόλο της σε μια δραματική ταινία με τον Ρίτσαρντ Γουίντμαρκ και τη Λωρήν Μπακόλ. «Αμέ-σως μετά σκέφθηκε ν' αλλά-ξει λίγο και δέχθηκε τον ευ-θύμο ρόλο της αδελφής της Κίμ Νόθας, στη γνωστή ται-νία «Πικ-Νικ», με το Γουίλ-λιαμ Χόλντεν. «Αλλά δεν είχε καμιά έπιτυχία κι' έτσι, με το τρίτο της φιλμ στο Χόλ-λυγουντ, που είχε τίτλο «Ο φόθος της σκηνής» και πρω-ταγωνιστή τον Χένρυ Φόντα, εξαγόρισε στους δραματικούς ρόλους και έκτοτε τους διητή-ρησε με θρησκευτική έπιμονή. Τη συναντούμε τυχαίως σ' ένα από τα γνωστά κέντρα της Ρώμης, στα οποία συνά-ζουν άστέρες. Τη συντροφεύ-ουν στο τραπέζι της οι γνω-στοί μας Λαράν Τερζιέφ και «Εμμανουέλε Ρίβα.

— Σας νομίζω στη νο-τίο «Ιταλία και σας βρίσκω-με εδώ, Πάος πράγμα; — «Ημουν, πράγματι, στη νότιο «Ιταλία, αλλά βρήκα την ευκαιρία και ήρθα για λί-γες μέρες στη Ρώμη. Πρέπει να προσέχω και το σπρί μου, βλέπετε, γιατί τα τελευταία αυτά χρόνια οι διαρρήκτες δείχνουν ιδιαίτερη προτίμη-ση στα σπρίτα των άστρων...

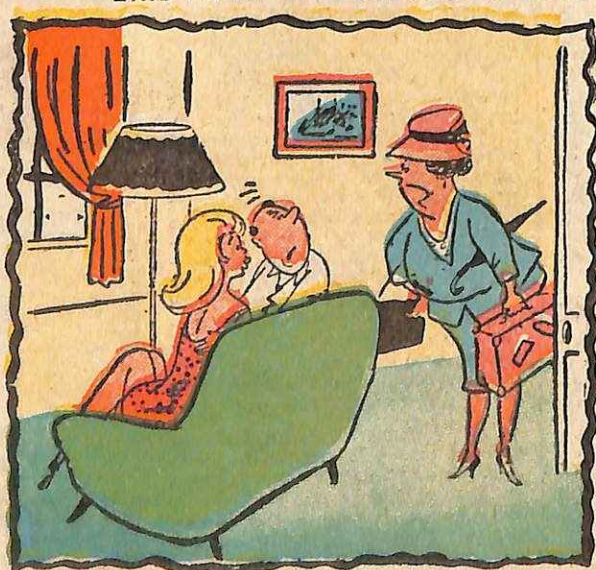
— Μά δε μένετε στη Ν. «Υ-όρκη με τους γονείς σας; — «Έμενα μέχρι πέρσι. Τώρα έχω μόνιμη διαμονή εδώ και δικό μου διαμέρισμα. Στην «Αμερική πηγαίνω όταν δεν έχω να κάνω τίποτα καλύ-τερο...

— Καθώς βλέπουμε, συν-δέεστε στενά με τους συμπρω-ταγωνιστές σας στο «Σκλάβοι χωρίς αλυσίδες. Μήπως γυρί-ζετα καμιά άλλη ταινία πά-λι και οι τρείς μαζί; — «Δυστυχώς, όχι. «Αλλά αυτό δε μάς έμποδίζει να δια-τηρούμε τη φιλία μας.

— Διάφορες φήμες λένε, ότι είσατε παντρεμένη κρυφά στην «Αμερική με κάποιο σκη-νοθέτη, φίλο του πατέρα σας. Είναι αλήθεια, αυτό;

— Όχι, σκέφθηκα, ούτε σκέπτομαι να παντρευτώ ποτέ τον πατέρα. «Εκτός τού έί-μαι νέα ακόμη, η μόη σκέψη που με απασχολεί τώρα είναι η καλλιτεχνική καριέρα μου. Όσο για το δήθεν μουσικό γάμο μου, όλα αυτά είναι εύσευεις πόθοι, που πάτερα και της μητέρας μου. Θέλουν να με ξαναφέρουν στην «Αμε-ρική και στο υπόκοιντο γά-μο μ' ένα εκάστο παιδί» όπως λένε. «Αλλά η Σούζαν Στρά-σμπουργκ έννοει να μείνει άνε-ξάρτητη και άδύεστη στην Εδούπη, και θα μείνει!...

ΣΤΗΒ ΑΛΛΕΝ

— Παραξενεύτηκα κι' εγώ Λέανδρε, που μούστε-λες χοήματα για να μείνω ακόμη στης έξοχί!...

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Σύντομες είδησούλες

Η Μισέλ Μοργκάν θά παντρευτή τον Ζεράρ Ούρύ. Οι φίλοι της λένε «ναί». Η ίδια όμως περιορί-ζεται στη δήλωση: «Είναι ο καλύτερός μου φίλος.

«Όλα δείχνουν όμως πως η Μισέλ ξαναβρήκε την ευτυχία. Ποτέ δεν ήταν τόσο άωρα και όσοι τη γνωρίζουν καλά, λένε πως είχαν να τη δουν τόσο ευτυχισμένη από την έποχή

Ο Λωράν Τερζιέφ

του γάμου της με τον «Ανρί Βιντάλ. Στις 11 Δεκεμβρίου θά συμπληρωθούν δυο χρόνια από τότε, που έχασε τον αγαπη-μένο της σύζυγο. Παρά τον πόνο της, μια βδομάδα μετά το θάνατο του «Ανρί, παρου-σιάστηκε στο στούντιο, για να συνεχίσει το γύρισμα του φιλμ «Τα καθάρματα». Παρακαλού-σε μόνο τους φίλους και συν-αδελφούς της να μη της μι-λούν για τον «Ανρί. Το βρά-δυ όμως, για να μπορέσει να κοιμηθί, έπαιρνε απαραίτη-τους ύπνωτικά χάπια. Μόλις ξάπλωνε στο κρεβάτι, ξαναση-μόταν τη φωνή του, τα λόγια του, τα ποιήματα, που είχε γράψει γι' αυτήν.

Για να ξεχάσει τον πόνο της, ρίχτηκε με τα μούστα στην δουλειά, δε φόρεσε ποτέ μαύρα και άπεφγε κάθε δια-φημιστική εκμετάλλευση της λύπης της.

«Όταν γύρισε τον «Καθρέ-ψτο με τις δυο ύψεις» με τον Ζεράρ Ούρύ, ο συνάδελφος αυτός κατάρωσε άμέσως να κερδίσει την έμπιστοσύνη της κι' έγιναν φίλοι. «Ο Ούρύ δεν την φλετάρωσε και πρό παν-τός δεν της έκανε έρωτικές έ-ξομολογήσεις. Κατάρωσε μό-νο να τη βγάλει από τη μονα-ξιά της και να την παρασύρει σε μικροταξιδιάρικα, κάνοντας την να παίσι-να να ξαναβρί- τη χαμόγελο και να ξαναγαλήνη τη ζωή.

Κατά τους τρείς τελευταί-ους μήνες, που γύρισε η Μι-σέλ Μοργκάν το φιλμ «Συναν-τήσεις», τον Νικαία και στο Μόντε Κάρλο, ο Ζεράρ Ούρύ βρισκόταν κοντά της. Παρα-κολούθωσε την εργασία της και φρόντιζε για την ψυχα-γωγία της. «Ο θαυμασμός του και η φιλία του γι' αυτήν έ-γιναν γρήγορα κάτι άλλο, κά-τι δυνατό, που όχι μόνο δεν τολμούσε να εκδηλώσει στη Μισέλ, αλλά ούτε και στον Λ-διο τον έαυτό του. «Ένοιωθε καθιστά πως η σκιά του «Αν-ρί Βιντάλ εξακολουθούσε να υπάρχει ανάμεσα τους.

«Η άκτινωδολία της εύτυ-χιας στο πρόσωπο της Μισέλ του έδωσε όμως, τον τελευ-ταίο καιρό να καταλάβει την αλήθεια και τον άνδρα στον έδδομο ούρανο. «Οι ματιές, που ανταλλάσσουν, δεν ένε-λουν πιά κανένα και το γενι-κό έρώτημα είναι: «Θά παν-τρευθί η Μισέλ τόν Ζεράρ;».

«Ο Ζεράρ Ούρύ είναι άκρως επιφυλακτικός και διακριτικός και άρνηται στη Μισέλ, την πρωτοπαλίκα. «Αν και βγαί-νουν μαζί εδώ κι' ένα χρόνο, ποτέ κανένας φωτογράφος δεν κατόρθωσε να πάρει ένα έν-σταντανέ, που να τους παρου-σιάζει σε τρυφερή στάση.

Αυτή είναι η καλύτερη ε-πίδειξη της αγάπης του και της ελκρινείας των αισθημά-των του. «Η λεπτότης αυτής δυναμικής ακόμα περισσότερο την αγάπη της Μισέλ, η α-ποία πρέπει να 'έ' αποφεύγει αυτό, για να μη σπάσει όρι-στικά κάθε δεσμό, που τη συνδέει με το γιο της Μάρκ, που εξακολουθεί να ζή στην «Αμερική, κοντά στον πατέρα του Μπίλ Μάρσαλ.

Στις 14 «Οκτωβρίου, η Μι-σέλ Μοργκάν άρχισε Όσο τη διέδωσαν τον Ζεράρ Ούρύ, ο γύρισμα του φιλμ «Το έγκλη-μα δε μένει ατιμώρητο» και πιστεύεται πως η νέα αυτή συνεργασία θα έπιτεύσει την απάντησή στο έρώτημα: «Θά παντρευθί η Μισέλ τόν Ζε-ράρ;».

Το γεγονός, ότι ο Γάλ-λος κομικός Μπουρβίλ παί-ζει στο θέατρο κάθε βρά-δυ και γυρίζει τώρα ένα φιλμ, με παρτενάρ τη νεαρά καλλι-τέχνισσα Πιερόετ Μπρυνό (18 χρόνων), κάνει να κυκλο-φορούν διάφορες φήμες, που δηλητηριάζουν τη ζωή της μέ-χρι σήμερα ευτυχισμένης κυ-ρίας Ζάν Μπουρβίλ.

«Ο ίδιος ο Μπουρβίλ βαρέ-θηκε ν' ακούει συνεχώς το έ-ρώτημα: «Είσαι στ' αλήθεια έρωτευμένος με την Πιερέτ;».

«Αποφεύγει πάντως να δώ-ση μια ξεκάθαρη απάντησι.

Την δλη κατάσταση χειρο-τέρεμη μια πρόσφατη αδιαβε-αία του Μπουρβίλ, κατά το γύρισμα του φιλμ «Αισκεδά-σεις της πόλεως», που έκανε την Πιερέτ να τρέξει άμέσως κοντά του και να δείξει ένα υπερβολικό ενδιαφέρον.

Το περιστατικό αυτό και η συνεχίζομένη συζητή του Μπουρ-βίλ έγκιστουν τις φήμες, ότι είναι έρωτευμένος με την ε-ραία Πιερέτ Μπρυνό.

★ Ο Λωράν Τερζιέφ

ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

έτοιμάζει για τον έφετεινο χειμώνα μια διπλή καλλιτεχνι-κή έξοδωσι: Θά ήγηθί διά-σου, που θα κάνει περιόδιο στην έπαρχία και θα κάνει ε-κολούθως το ντεμπούτο του στη σκηνοθεσία, διευθύνοντας το γύρισμα ενός φιλμ, το δ-ποίου θά είναι συγχρόνως και ο παραγωγός.

★ Έκτός από τα «Όσκαρ και 'έ' άλλα βραβεία, που κέρ-δισε μέχρι σήμερα το φιλμ «Μπέν Χούρ», κατέρριψε ένα μοναδικό ρεκόρ, που δεν έπε-τυχε μέχρι σήμερα κανένα άλ-λο φιλμ: «Ένα εκατομμύριο εισιτήρια σε ένα και μοναδικό κινηματογράφο. Το ρεκόρ αύ-τό κατερίφη στο Λος «Αντζε-λες, όπου το «Αλυπτιακό Θέατρο» προβάλλει συνεχώς το φιλμ, από την ημέρα της συγχρόνου πρώτης προβολής του σε διάφορες μεγαλοπό-λεις τών Η.Π.Α.

«Η Μάτρο-Κόλντουιν διωρ-γάνωσε μια γιορτή στα στούν-τιο της, με κεντρικό πρόσωπο τον εκατομμυριοστό θεατή του έργου της στο Λος «Αντζελες.

★ Μια παλιά δόξα του χαλικού κινηματογράφου, ο Ζάκ Μυρά, δά ξαναγύρισε, ύστερα από μακρά άπουσία, στην ένεργό ύπηρεσία. «Ο σκηνοθέτης «Έντοαρίνο Μα-λινάρο, που ανέλαβε να γυρί-ση το σκέτς «Ο φθόνος του φιλμ «Τα 7 θανάσια άμαρτή-μας», που πρότεινε ένα ρόλο, που έκείνος δέχτηκε με μεγα-λή προθυμία. Δεν το έκανε δε έπειδή έχει ανάγκη από χρή-ματα, αλλά έπειδή εξακολου-θεί ν' αγαπά τη δουλειά, που τον έκανε άλλοτε διάσημο.

★ Τα γερμανικά δικαστή-ρια έκριναν πολύ άσπρηά τ'ε-αίλωλο της γερμανικής νεο-λαίας, το γνωστό ηθοποιό Χ ο ρ σ Μ π ο χ ο λ τ. «Το κινούνει πριν από μερι-κές βδομάδες να σκοταθί στο Βερολίνο και αυτοκινήτου του. Κατηγόρηθηκε, ότι δηγόυσε μεθυσμένος και καταδικάστηκε γι' αυτό σε φυλάκισι 25 ή-μερών με άναστολή και πρόσ-τιμο 200 χιλιάδων δραχμών.

«Η άπόφαση του δικαστηρίου καθορίζει, πως ο Χόρστ θά έκτίσει όπωσδήποτε την ποινή της φυλάκισως αν κάνει έ-τσιω και την παραμικρότερη παρέρια μέχρι το 1965, ά-δηλώντας το αυτοκίνητό του στους δρόμους της Γερμανίας.

★ Μια άώρα μάση, η Καίτη «Ο Μπρέιν, που είναι γνωστή στα χυτερνά κέντρα της Ρώμης ως η μαύρη Μπρι-ζιτ Μπράντο, κινδυνεύει να βάλι τέλος στο μακρόχρονο άρραδύνα του ζεύγους Ρό μ υ Σ ν ά ν τ ε ρ. Α λ λ α ν Ν τ ε λ ό ν.

«Η Ρόμυ, που εξακολουθεί ν' αγαπά τόν «Αλαιν, πήγε και βρήκε την Καίτη και της όπνεθ-μισε το δεσπό της με τόν «Αλαιν. «Η μαύρη την ά-κουσε χωρίς να πη λέξι. Λέ-γεται όμως πως ο «Αλαιν δή-λωσε στην Καίτη, ότι έλα έ-χουν τελειώσει μεταξύ αυτού και της Ρόμυ και πως το μόνι-μο, που θέλει είναι να ζήσει κοντά της ευτυχισμένος.

Στην πραγματικότητα, ο «Αλαιν διατάζει. Δεν έξερι κι' έκείνος τι να κάνει, γιατί έ-πε πως λένε οι στενοί του φίλοι, ότι να χάζει ούτε τη Ρό-μυ, ούτε όμως και την άωρα του μαύρη κατάρκτη. «Η δεύ-τερη πάλι, κατά τους καλώς πληροφορημένους φίλους του «Αλαιν, τού δήλωσε ρητάς, ότι πρέπει να διαλέξει: «Η άγώ ή η Ρόμυ, τού έλεπε η δυ-ναμική Καίτη.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

Ματιές στα έλλη-νικά στούντιο

ΜΙΜΟΥΜΕΝΟΣ το παρά-δειγμα του Γιώργου Τζα-θέλλα, η «Αντιγόνη», τού ά-ποίου γνωρίζει μεγάλη έπιτυ-χία παντού όπου προβάλλεται, ο Μιχάλης Κακογιάννης έτοι-μάζεται να μεταφέρη στην ό-δον την «Ηλέκτρα» τού Εύ-ριπίδη.

«Η Είρήνη Παπα θα ύποδυθί και πάλι τη βασική ήρωίδα και η «Α λ έ κ α Κ α.

Ο Κώστας Κακάς

τ σ έ λ η την Κλυταιμνήστρα. Τη μουσική επένδυσι της ται-νίας ανέλαβε ο Μίκης Θεοδό-ρακης.

★ Στο μεταδύ, η «Αντιγό-νη» που άντιπροέπεισε την «Ελλάδα στο «Προσέβαλ του Βερολίνο και γιάρισε τρή έπιτυχία στη Θεσσαλονίκη, πρόκειται να εκπροσωπήσ τη χώρα μας και στο κινηματο-γραφικό Φεστιβάλ τού Λονδί-νου (17-28 «Οκτωβρίου).

«Η ίδια κόπια με τους άγ-γλικούς ύποτίλους, θά σταλή άκόλουθως και στις «Ην. Πο-λίτείες, παίζοντας μέρος σ' ένα τρίτο διεθνές Φεστιβάλ, που θα διοργανωθί από 1ης μέχρι 14ης Νοεμβρίου.

— Έν τάξει! Να την πάρετε με δοκιμή. Άλλά να τη φέρετε πίσω πρίν από τις πέντε, για να τη δοκι-μάση κι' ε μύς...

★ 'Ο «Ανδρέας Ασμπρινός ου έχίζει με έντικό ρυθμό το γύρισμα της νέας του ται-νίας «Οι ύπερήφανοι». Στο έ-ξωτερικό γύρισμα, που γί-νονται σ' ένα χωριό της «Αν-τικής, παίρνουν μέρος ο Πέ-τρος Φουσάδης, η «Αλεξάνδρα Λαδού, ο Γιάννης Βόλης, η Γιούλα Σκανδάλη, κ. ά.

★ Στο δάσος της Πάρνηθος γυρίστηκαν πρό ήμερών οι πρώτες σκηνές του φιλμ «Μαύ-ρο δάσος» σκηνοθέτης και πα-ραγωγός τού όποιου είναι ο Γιάννης Χαρθάτης.

Στο φιλμ πρωταγωνιστούν η Κάκια «Αναυτή, ο Κώστας Κακάς, ο Παντελής Ζερ-βός, η Νέλλη Παπα, ο Βύρων Πάλλης, ο «Ανέστης Βλάχος, ο Λάκης Σκέλλας, ο Πάσος Κεδράκας, κ. ά.

«Ο «Ασμάκης Γιαλαμάς και ο Κώστας Πρετεντέρης θά γράψουν το σενάριο της πρώ-της ταινίας, που θά έπισφρα-γισί τη συνεργασία τών στούντιο «Αλφα» με την «Κρό-νος Φιλμ». Θά πρόκειται για μια άστυνομική κωμωδία, που θα σκηνοθετήσ ο Βασίλης Γεωργιάδης. Δεν έγνώσθη ά-κόμα ούτε ο τίτλος, ούτε και οι ηθοποιοί, που θα πρωτα-γωνιστήσουν στο έργο.

★ Υπάρχει πιθανότης να μη γυριστούν τελικά στην «Ελλά-δα τα έξωτερικά του φιλμ «Μπαροκτι και βόλια, στο ά-ποιο θα πρωταγωνιστή ο «Ε-ν τ υ Κ α ν σ τ α ν τ ί ν, που ήρθε στην «Αθήνα ειδικά γι' αυτό. «Η «Αρχαιολογική «Υ-πηρεσία άρνήθηκε να έπιτρέ-ψη τά γυρίσματα στο θέατρο «Ηρώδου «Αττικού και σε άλ-λους αρχαιολογικούς χώρους και κατόπιν τούτου είναι πο-λύ πιθανόν τα έξωτερικά να γυ-ριστούν στη Σικελία. Δεν είναι γνωστό γιατί δε δόθηκε η σχετική άδεια, άπεκαλύθη όμως πως η ύπόθεσι τού έρ-γου άναφέρεται στις προσπά-θειες άνακαλύψεως ενός Γερ-μανού έγκλημάτιου πολέμου.

★ «Άμέσως μετά από το «Βαρθάδα», άρχισαν στα στούν-τιο της Ταινιστάς, στη Ρώ-μη, οι προετοιμασίες για το γύρισμα μιάς άλλης μεγάλης ταινίας, παραγωγής της ά-ποίας θα είναι και πάλι ο Ντίνο ντέ «Αουρέντις. Το έρ-γο αυτό θά έχη για θέμα τη ζωή τού «Αποστόλου Παύλου και πολλά έξωτερικά θα γυ-ριστούν στην «Ελλάδα, όπου δίδεκε και έζησε για πολλά χρόνια. Δεν είναι ακόμα γνω-στό ποιος ηθοποιός θά ύποδυ-θί τόν έλληνοκό θίασσο.

«Ο θίασος Ρωιτήρας θα φύγ-η για νέα περιοδεία στην Εδού-πη το Φεβρουάσιο, με δυο νέα έργα, τόν «Ιππόλυτο» και τις «Τρωάδες.

★ Το έργο του Πιραντέλλο «Απόψε αυτοσχεδιάζουμε», που παρουσιάζει με την ένταξη της σαζόν του θίασου Μυρά, στο «Θέατρο «Αθηνών», περιλάβ-νει δυο ανέκδοτα τραγούδια, που έγραψε ο Μάκος Χατζη-δάκης και που θα έρμηνεύσ γνωστή τραγουδίστρια.

★ Ο έρμηνεύτης τού «Κράν Γκινιόλ» θά παρουσιά-σει έφετος ένα νέο άστέρι της πρόσας, τη Μαρί Βιντάλ.

«Ο ίδιος θά ανέβασί και ένα πολύ ενδιαφέρον έλληνο-κίνοπρακτο, που έγραψε η γνωστή Βενέττα τού τραγου-διού «Ιωάννα «Αλέα με τόν τίτλο «Η θυσία τού άδελφού».

★ Πολλές προσωπικότητες τού θεάτρου παρευρέθησαν στο προχθεσινό έγκαίνιο τού νέου χειμερινού θεάτρου τών άδελ-φών Καλουτά.

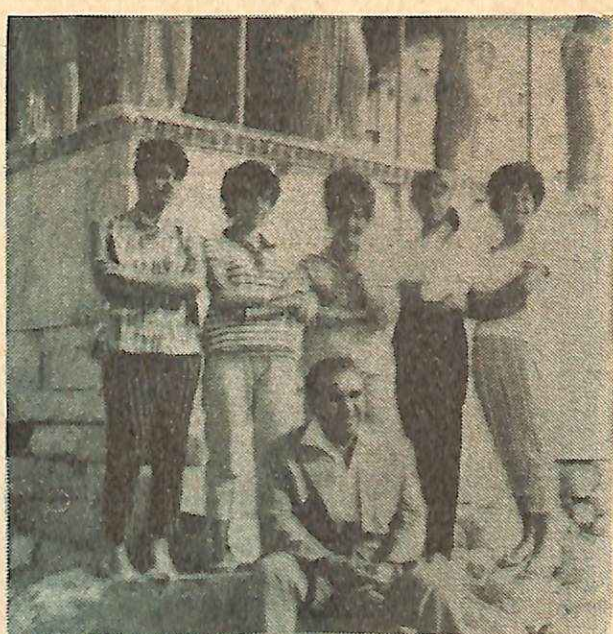
Το νέο άθηναϊκό θέατρο, σε μοντέρνο ρυθμό, με έπιτελη-τική κι' ευρύχωρη είσοδο, πε-ριασβάλλει σε δυο δρόμους περί τις 900 θέσεις με άνα-παυτικά θελοδύνα καθίσματα. Έχει δε μια από τις μεγαλύ-τερες σκηνές.

Δυο μεγάλοι άνεκαστήρες άδηγούν στον τρίτο όροφο, που θά λειτουργή σά θερινό κινη-ματογράφος με 700 θέσεις.

★ «Η Μάγια Μελάγια έτοι-μάει για τη χειμερινή σαζόν μια δική της ύπνοα.

★ «Η Βάνια Μυρογιάννη ή-χογραφήσε, την περασμένη έ-βδομάδα, σε δίσκους, δυο νέα λαϊκά τραγούδια, που έγρα-ψε ο άντρας της.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Το πρώτο έλληνοκό κουίντέττο, που έτοιμάζει για το έξωτερικό. ο μάεστρος Γιάννης Βέλλας, με τόν τίτλο «Όλυμπια».

Θεατρικά παρασκήνια

Πιάντικε οεποιστά

ΥΣΤΕΡΑ από μια θριαμβευ-τική περιοδεία ενός μηνός στην «Αμερική, γύρισε στην «Αθήνα ο θίασος τού Δημ. Ρογίτηρη.

«Η έρμηνεία τών τραγωδι-ών («Ηλέκτρας, «Χομφό-ροι» «Ευμένηδες», είχε βε-βαιά άπείρησι στο έμπερικαικό κοινό, πράγμα που έγινε άσσο-μή να πραγματοποιήσουν έλες οι παραστάσεις τού θίασου σπάνια ειοπρατικά ρεκόρ!

Στην πρεμιέρα τού «Κρήκ Θήατρο» τού Χόλλυγουντ, η μεγάλη «Αμερικανίδα τραγω-δός Τζούντιθ «Αντεσον, ίδι-μη, οι προετοιμασίες για το γύρισμα μιάς άλλης μεγάλης ταινίας, παραγωγής της ά-ποίας θα είναι και πάλι ο Ντίνο ντέ «Αουρέντις.

«Ο άσθρομτος αυτός έν-θουσιασμός τών «Αμερικανών, έγινε άφορη με κινητοποίη-ση όποις όμογενείς μας, που δεν πρόφθαναν να διοργανώσουν δείξιμας, προς τιμήν τών με-λών τού έλληνοκό θίασου.

«Ο θίασος Ρωιτήρας θα φύγ-η για νέα περιοδεία στην Εδού-πη το Φεβρουάσιο, με δυο νέα έργα, τόν «Ιππόλυτο» και τις «Τρωάδες.

★ Το έργο του Πιραντέλλο «Απόψε αυτοσχεδιάζουμε», που παρουσιάζει με την ένταξη της σαζόν του θίασου Μυρά, στο «Θέατρο «Αθηνών», περιλάβ-νει δυο ανέκδοτα τραγούδια, που έγραψε ο Μάκος Χατζη-δάκης και που θα έρμηνεύσ γνωστή τραγουδίστρια.

★ Ο έρμηνεύτης τού «Κράν Γκινιόλ» θά παρουσιά-σει έφετος ένα νέο άστέρι της πρόσας, τη Μαρί Βιντάλ.

«Ο ίδιος θά ανέβασί και ένα πολύ ενδιαφέρον έλληνο-κίνοπρακτο, που έγραψε η γνωστή Βενέττα τού τραγου-διού «Ιωάννα «Αλέα με τόν τίτλο «Η θυσία τού άδελφού».

★ Πολλές προσωπικότητες τού θεάτρου παρευρέθησαν στο προχθεσινό έγκαίνιο τού νέου χειμερινού θεάτρου τών άδελ-φών Καλουτά.

Το νέο άθηναϊκό θέατρο, σε μοντέρνο ρυθμό, με έπιτελη-τική κι' ευρύχωρη είσοδο, πε-ριασβάλλει σε δυο δρόμους περί τις 900 θέσεις με άνα-παυτικά θελοδύνα καθίσματα. Έχει δε μια από τις μεγαλύ-τερες σκηνές.

Δυο μεγάλοι άνεκαστήρες άδηγούν στον τρίτο όροφο, που θά λειτουργή σά θερινό κινη-ματογράφος με 700 θέσεις.

★ «Η Μάγια Μελάγια έτοι-μάει για τη χειμερινή σαζόν μια δική της ύπνοα.

★ «Η Βάνια Μυρογιάννη ή-χογραφήσε, την περασμένη έ-βδομάδα, σε δίσκους, δυο νέα λαϊκά τραγούδια, που έγρα-ψε ο άντρας της.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

ΝΕΝΕΤ ΠΛΥΒΙΕ, όμορφη γυναίκα, χωρίς μυαλό και χωρίς καρδιά. ΑΛΜΠΕΡ ΜΑΖΟΥΡ. ΡΕΝΕ ΒΕΡΝΑΛ, μοντέρνοι συγγραφείς και συνεργάτες.

(Ο 'Αλμπέρ, που βρίσκει τη Νενέ του γούστου του, την παίρνει στην έσοχη. Η Νενέ, όμως, κουράζεται εκεί. Της προκαλεί ζήλεια ή φιλία των δύο συνεργατών, γιατί δεν της δίνουν προσοχή. Σαπλωμένη σε μια πολυθρόνα, βλέπει εαυτικά το Ρενέ να περνά και τον φωνάζει).

ΝΕΝΕΤ: Δεν έχετε δουλειά σήμερα;

ΡΕΝΕ: Όχι. Ο 'Αλμπέρ δεν έχει διάθεσι. Πήρε το αυτοκίνητο κι έφυγε. Δε θα τον δούμε πριν από το βράδυ.

ΝΕΝΕΤ: Και, στο μεταξύ, θα εξακολουθήσετε έσείς το γράμμα. Χμ!... Τι συνεργάτη σας έχει ο 'Αλμπέρ; Όμολογήστε, ότι έσείς κάνετε όλη τη δουλειά.

ΡΕΝΕ: Καθόλου! Γράφει περισσότερο από μένα εκείνος. Κι' οι καλύτερες ιδέες είναι δικές του!

ΝΕΝΕΤ (πονιρά): 'Εκείνος όμως λοχουρίζεται, ότι όλες οι ιδέες είναι δικές του. Όλες!...

ΡΕΝΕ (κάπως πειραγμένος): Περίργο! Κι' έμένα μου λέει τα έντελώς αντίθετα. Προχώρα, ακόμη που έλεγες, ότι δε μπορεί να κάνει βήμα χωρίς τη συνεργασία μου.

ΝΕΝΕΤ: Γιατί είναι φεύγεις και όποκρητής. Δεν τον ξέρετε έσείς! Είναι ένας έγωιστής, που σκέπτεται μονάχα τον εαυτό του!

ΡΕΝΕ (την κυττάζει έκπληκτος): Νόμιας πώς τον άναπατε!

ΝΕΝΕΤ: Τον συμπαθούσα! Πριν τον γνώρισα καλά, έννοείται. Τώρα που βλέπω τι άνθρωπος είναι... (Άνα στενάει). Γελάστηκα!

ΡΕΝΕ (Βαθεία σιωπή). ΝΕΝΕΤ: Θυμάστε το ρόλο, που μου δώσατε στην κομωδιά σας; 'Ηρθατε στο καμαρίνι μου και κρουεντιάσατε. Μετά έφτασε ο 'Αλμπέρ...

ΡΕΝΕ: Και την άλλη μέρα ήσαστε έρωτευμένοι κι' οι δυο!

ΝΕΝΕΤ (όποκρητικά): 'Ισως έπρεπε να μένιετε έσείς κοντά μου. Να μην τον γνωρίζατε περισσότερο! 'Εκείνο το βράδυ ήταν το χειρότερο τί της ζωής μου! Μπορούσα να κάνω καλύτερη έκλογη!...

ΡΕΝΕ: Μά, ο 'Αλμπέρ που είχε έμπιστευθι πώς ήταν έρωτευμένος μαζί σας.

ΝΕΝΕΤ (θυμωμένη): Καί, καθώς είσατε πιστός φίλος του, όποκρηστήσατε. 'Αφού είχε καταβεχθι να σας έμπιστευθι το μυστικό του, έσείς δε θέλατε να γίνετε αντίζήλος του!

ΡΕΝΕ (συγκινημένος): Νενέτι! ΝΕΝΕΤ: Τι Νενέτι; 'Εχει δικίο ο 'Αλμπέρ, που λέει πως έχετε περισσότερη άρετη παρά ταλέντο!

ΡΕΝΕ: 'Εχετε δικίο! Είμαι βλάκας! Κι' ενώ, απ' την πρώτη μέρα που σας συνάντησα, ένιωσα μεγάλη συμπάθεια για σας! Θέλησα όμως να σεβάσω τη φίλα, που με συνδέει με τον 'Αλμπέρ. Καί δεν είπα τίποτα.

ΝΕΝΕΤ: 'Εγώ το μάντευσα άμέσως, από το βλέμμα σας!

ΡΕΝΕ (την πλησιάζει): Καί τώρα τί σας λένε τα μάτια μου;

ΝΕΝΕΤ: Μά, λένε: 'Ελάνε, είσαι όμορφη! Μπορείς να ξελογιάσεις έναν άνινο, και πιο πολύ ένα φίλο!

ΡΕΝΕ: Ο 'Αλμπέρ θα άρρίξη να γιορίση, άς φιληθούμε. Τι περάει, άφού δε θα το μάθι ποτέ;». Αυτό μου λένε τα μάτια σας...

(Φιλιοσούνται. Σε λίγο γυρίζει ο 'Αλμπέρ. Το βράδυ το γεύμα είναι οιασπλό. 'Επικείται τρικυμία. Ο Ρενέ πηγαίνει περίπατο για ν' άποφύγη το δυσάρεστο περιβάλλον. Ο 'Αλμπέρ κι η Νενέ μένουν μόνοι).

ΑΛΜΠΕΡ: Τι συμβαίνει; 'Εχεις περίεργο ύφος.

ΝΕΝΕΤ (προσποιουμένη τη θυμωμένη): Τι να τρέχη; Δε θα όποκτεύσαι βέβαια, το φίλο σου, τον άδελφό σου...

ΑΛΜΠΕΡ: Θέλεις να πής, ότι όσο θέλεις, ο Ρενέ...

ΑΛΜΠΕΡ: 'Ενας τίμος άνδρας είναι πάντα ελκρινής απέναντι του φίλου του, του συνεργάτη του!

ΝΕΝΕΤ: 'Ωραία ιδέα έχει, για σε να ο συνεργάτη σου! Βρίσκει, ότι τον άφινει και πιάς περίπατο, με το πρόσχημα, ότι δεν έχεις διάθεσι για δουλειά. Λέει πως αυτός κάνει όλη τη δουλειά... Στα λέω αυτά, γιατί σ' άγαπάω! 'Αλήθεια, ο Ρενέ μου είπε, τόσα πολλά έναντιον σου. Πώς είσαι φεύγης, έγωιστής. Γι' αυτό έχω τα νεύρα μου.

ΑΛΜΠΕΡ: Για ποίο λόγο;

ΝΕΝΕΤ: 'Εσύ που είσαι συγγραφέας, δεν ξέρεις τα τεχνάσματα εκείνου που θέλει να κατακτήση μία γυναίκα.

ΑΛΜΠΕΡ: Σου έκανε καμιά έρωτική εξομολόγησι;

ΝΕΝΕΤ: Ναί. Εύτυχώς που έχεις γυναίκα φρόνιμη σαν και μένα.

ΑΛΜΠΕΡ: Μου όρκίζεσαι πως είναι αλήθεια;

ΝΕΝΕΤ (έκνευρισμένη): Όχι. Ο φίλος σου είναι πρότυπο άρετη! Διαρκώς σου ψέγει όμνους. Δεν είπε ποτέ πως δεν έχεις ταλέντο...

ΑΛΜΠΕΡ: Τον παλιάνθρωπο! Θα τον μετάρω Γέω!

(Άκούνε το Ρενέ, που γυρίζει. Η Νενέ χαϊρεται, τον 'Αλμπέρ).

ΝΕΝΕΤ: Θα μ' εύρησι στο θέατρο. (Οι δυο άνδρες μένουν μόνοι).

ΑΛΜΠΕΡ (θυμωμένος): 'Εσύ να έτοιμάσης τη βαλίτσα σου και να ξεκομπισθής. Ξέρω τι όποκείμενο είσαι. 'Από τα λόγια της Νενέ έμαθα πολλά.

ΡΕΝΕ: Στάσου να σου μιλήσω...

ΑΛΜΠΕΡ: Δεν θέλω ξεγηγήσεις. 'Αλλ' είναι θλιμένο να χάνεται μία φίλια σαν τη δική μας...

ΡΕΝΕ: Μά, στάσου να σου μιλήσω. 'Εσύ είπες, ότι δε μπορώ να γράψω, ότι μου λείπει η φαντασία, ότι έχω περισσότερη άρετη, παρά ταλέντο.

ΑΛΜΠΕΡ: Είσαι περίφημος ήθοποις. Δικαιολογούσι, λοιπόν!

ΡΕΝΕ: Σου όρκίζομαι, δεν είπα τίς κατηγορίες, που μου άποδίδεις. Τώρα καταλαβαίνω το παιγνίδι που μάς έπαιξε η Νενέ και ξαναβρίσκω την έμπιστοσύνη μου σε σενα.

ΑΛΜΠΕΡ (κάπως συγκινημένος): Θέλησες όμως να μου πάρης τη Νενέ...

ΡΕΝΕ (τόν διακόπτει): Πριν από λίγο έδω τη φίλα! Θα κρίνης μονάχος σου... (Του έξιτορι έσα συνέθσαν). Ναί, τη φίλα. Σου ζητώ συγγνώμη για την άδυσμα μου. Είσαι τώρα ήσυχος, ότι μ' δλ' αυτά δεν έπαυσα να είμαι φίλος σου! (Του βίνει το χέρι).

ΑΛΜΠΕΡ: Ναί! Σε πιστεύω. (Κάθονται στο γραφείο κι' αρχίζουν τη συνεργασία τους. Που και που κυττάζονται με συμπάθεια. Ο Ένας σφίγγει το χέρι του άλλου).

ΑΛΜΠΕΡ: Μονάχα αυτό αξίζει στη ζωή. 'Η δουλειά!

ΡΕΝΕ: Αότη η κυρία Νενέ, ζήλειψ τη φίλα μας. 'Η αιώνια ιστορία της γυναίκας! Δεν καταλαβαίνουν την ύπεροχη του άντρα και τον άνακατεύουν στις άνητες φηλοίες τους!

ΑΛΜΠΕΡ (στιγμή έκλειψη η Νενέ. Θέλει ν' άπολαύση το θέαμα της καταστροφής. Μένει όμως κατάπληκτη, βλέποντάς τους να συνεργάζονται).

ΑΛΜΠΕΡ (είρωνικά): Γιατί άπαρεις, Νενέ; 'Εργάζομαστε!

ΡΕΝΕ: Γράφουμε την τρίτη πράξη της νέας μας κομωδίας: «Η Ζηλιάρα»!

ΑΛΜΠΕΡ: Με ύπόθεσι παρμένη από την πραγματικότητα!

ΝΕΝΕΤ (κατακόκκινη από θυμό, χτυπάει την πόρτα και φεύγει, φωνάζοντας): Τι άπαρία όποκείμενα που είναι οι άντρες! Τι ζηλιάρηδες! Νά μη σας ξαναδώ στα μάτια μου και τους δυο σας!...

ΜΙΣΕΛΑ ΠΡΟΒΕΝ

Η Δυτική Μακεδονία είναι ένας εξαιρετος τόπος παραθερισμού με το δροσερό τους καλοκαιρινούς μίνες κλίμα της. τα ψηλά βουνά της και τις δασωμένες εκτάσεις της. Οι τρεις μεγαλύτερες πόλεις της Δυτικής Μακεδονίας η Κοζάνη, η Φλώρινα και η Καστοριά, είναι χτισμένες σε ύψομετρο από 600—800 μέτρα. Ο δημόσιος δρόμος που συνδέει τη Φλώρινα με την Καστοριά περνάει, κοντά στο Πισοδέρι, σε ύψομετρο 1550 μέτρων. Είναι, νομίζω, από όλους τους δημόσιους δρόμους της Ελλάδος εκείνος που έχει το ποσάδισμα σε ύψος. Θα τον ένθυμούνται καλά όσοι έκαναν τον πόλεμο της Ελλάδας (1940—41), γιατί ήταν η κυριώτερη οδική άρτηρια προς την Κορυτσά και το μαγόμενο στα ήπειρωτικά βουνά ελληνικό στρατό.

Ο δρόμος αυτός μας φέρε από τη Φλώρινα και στις δύο λίμνες της Πρέσπας —τη Μεγάλη Πρέσπα και τη Μικρή Πρέσπα— που άποτελούν το τριεθνές σημείο συναντήσεως των συνόρων Ελλάδος —Γουγκοσλαβίας —Άλβανίας. 'Η περιοχή γύρω από τις δύο αυτές μεγάλες λίμνες, που βρίσκονται σε ύψομετρο 853 μέτρων και ένουν βάθος 55 μέτρα— είναι δασωμένη με πλούσια βλάστησι και έσθονο κηνήνι. Έχει πολλά ζαρκάδια, άκόμη και άρκουδες.

Μεταξύ των πολύτιμων θησαυρών της περιοχής είναι και οι βίδρες (ένυδριδες), που ζουν στις θνδες της Πρέσπας, συνήθως μέσα στο νερό και τρέφονται ως επί το πλείστον με ψάρια. Το δέμα τους είναι περιζήτητο για νόυνες. Γι' αυτό και κυνηγιούνται πολύ από τους νόυν κατοίκους. Όταν η άρσενική βίδα πιστή η τοσυματιστή κι' αντίληφθι πως ένασε άνεπανόρθωτα την έλευθερία της, καταστρώνει τα όργανα του φύλου της, σαν να θέλη έτσι να πιστοποίησι ότι έληξε ο ποσοοιμός της επί της γής!...

Η έπίσκεψη στις Πρέσπες, που η όχη τους σε πολλά μέρη είναι άπότομη και θοανάθης από τις τοικυμίες, που δεν είναι σπάνιες στην περιοχή εκείνη, παρουσιάζει κι' ένα άλλο ένδιόφρον. Ιστορικά και καλλιτεχνικά. Μαζί με την κοντινή λίμνη της Άγριδος, με την όποια συγκοινωνούν και ύπονείως, άποτελούσαν στα βυζαντινά γρόνια ένα μεγάλο θρησκευτικό κέντρο, με αξιόλογες έκκλησιές και μοναστήρια.

Από τα βυζαντινά αυτά μνημεία, που διατηρήθηκαν ως σήμερα —έστω και έρειπώμένα— το αξιολογότερο είναι ο ναός του 'Αγίου Άχιλλίου. Βρίσκεται σ' ένα μαγευτικό νησίκι μέσα στη Μικρή Πρέσπα και χτίστηκε από

Από τις Πρέσπες μπορούμε να

Και μόλις φτάση στην έξοχη αρχίζει να νοσταλγή το γραφείο του!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΤΑΞΙΔΙΑ

Στη Δυτική

Μακεδονία

τον αυτοκράτορα Βασίλειο Β' (γύρω στα 1014) μετά τις νίκες του έναντι των Βουλγάρων.

Δύο άλλα αξιόλογα βυζαντινά μνησθήρια, που είναι επίσης χτισμένα σε νησίδες της Μεγάλης Πρέσπας, είναι το 'Αγίου Πέτρου και του 'Αγίου Παύλου. Οι δύο όμως αυτές νησίδες άνήκουν σήμερα η πρώτη στους Σέρβους και η δεύτερη στους Άλβανούς. 'Υπάρχουν στα μνησθήρια αυτά σπουδαίες τοινογραφίες βυζαντινών χρόνων και προσωπογραφίες ηγεμόνων.

Εκτός από τα τρία αυτά επισημότερα μνησθήρια διατηρήθηκαν ως σήμερα, σε σιγισμές, σε χωράφους και σε άπρόσιτα σπήλαια, χαμένα στις βροχάδες όγες της Μεγάλης Πρέσπας, έκκλησιές και άσκητήρια, που γονιολογούνται από τη βυζαντινή εποχή ως το 18ο αιώνα, όπότε η προίφρεση ήκμασε θρησκευτικά, ώστε υπήρχε και έπίσκοπος Πρέσπας.

Το πιο παρόδοιο στη λίμνη αυτή είναι ότι σε μεγάλες και άμαλές έπιφάνειες βράχων έχουν ζωγραφιστή την Παναγία, τον 'Αγιο Νικόλαο και άλλους άγιους, που διατηρούνται, Οί εκόνες αυτές, με την ώραία τεχνοτροπία του 14ου και 15ου αιώνα, πιθανώς ζωγραφίστηκαν από τους νόυν κατοίκους για τη διάωσι τους από κάποιο ναυάγιο, από εκείνα που δεν σπανίζουν στους άνωους εκείνους παρόνθους βράνους.

Ποσού να ένγκαταλείψωμε την περιοχή των Πρεσπών, άς έπισκεφθούμε το κοντινό σ' αυτές μεγάλο χωριό του 'Αγίου Γεωμανού και την αξιόλογη βυζαντινή έκκλησία του, μέσα στην όποια έχει τσάο ή πατοιάθης Κωνσταντινουπόλεως Γεωμανός, ο όποιος κατά την παράδοσι έζησε τα τελευταία του γρόνια στην περιοχή εκείνη.

Από τις Πρέσπες μπορούμε να

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΝΟΣΤΑΛΓΗ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ!...

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι λίμνες της Πρέσπας και η Καστοριά

άκολουθήσαμε το δημόσιο δρόμο, που ένώνει τις δύο λίμνες με την Καστοριά. 'Αν και ο δρόμος δεν είναι πολύ καλός, όπως οι άσφαλτοστρώμενοι, που συνδέουν την Καστοριά με τη Λάοισα και τη Θεσσαλονίκη, όστόσο η διαδομή είναι εύάοιστη και γασική. Μ' άκόμη πιο γασική και πιο ώραία προβάλλει στα γαλανά νερά της λίμνης της η Καστοριά. Μία βυζαντινή πολιτεία με πολυάριθμες έκκλησιές, με στενούς άνηφορικούς δρόμους και με στίτια που κατάνουν τη γασικήτητα και την ιδιορομότητα τους.

Η πολιτεία είναι χτισμένη άμφοθεατικά στο λαϊνό υιάς γερονήσου που προχωρεί θαλαί στη λίμνη και τη γασίζει στα δύο. Το υήκος της λίμνης —που τ' όνομά της το γασιστάει στους πολλούς κάστρος, που έινε σε παλαιότερα γρόνια— φάνει τα 5 χιλιάδες μετρα και το βάθος της τα 10—12 μέτρα. Στη λίμνη γύονται πολλά ποτάμια από τη γύρω περιοχή και εκτός από την Καστοριά στολίζουν τις όγες της και πολλά γασικά χωριά, που αζάνουν περισσότερο την άμοφία του τοπίου.

Το νερό της λίμνης είναι πσίμιο και μ' αυτό όδευόταν πών άπό τριάντα γρόνια η Καστοριά, άσπου με άωρεές των σκορπισμένων σ' όλο τον κόσμο Καστοριανών ένιγε το θαμιάσιο ύδαοανέο της, που είναι ένα από τα τελευταία της 'Ελλάδος.

Νοστιμώτατα και άωθονα είναι τα ψάρια της λίμνης. Οι γουλιανοί και τα νασιμιά είναι περιζήτητα σε όλη τη Μακεδονία.

Η Καστοριά έχει ώραίο και δροσερό κλίμα το καλοκαίρι. Είναι χτισμένη σε ύψομετρο 600 μ. διατέλει καλά ξενοδοχεία και η φιλοξενία των κατοίκων κάνουν άκόμη πιο εύάοιστη τη διανομή του ταξιδιότη, που θα θάσση στών και' έόχηνη αυτό τοριστικό και ιστορικό τόπο της Δυτικής Μακεδονίας.

Η ιστορία της Καστοριάς άγίζει από τα βυζαντινά ίδιες γρόνια, όταν ο 'Ιουστινιανός την έκανε ένα από τα μεγάλα κάστρα της αυτοκρατορίας του. Στην ίδια θέση ασίμεται πώς υπήρχε στην άνασίλτητα το Κέλετρον, όπου μέναν οι βασιλείς της 'Ορεστιάδας, και στη ρωμική εποχή χτίστηκε από τον αυτοκράτορα Διοκλητιανό υιά πολιτεία, που πήρε και το όνομά του. Η Διοκλητιανούπολις, που καθώς υάς πληροφόρούν οι βυζαντινοί γρονιγονάοι ήταν έπόλις εύτυχής και πλούσιας, καταστράφηκε από τις έπιόδοιες διαφόρων βαρβάρων.

Αγονότερα μεγάλες έπιδρομές ύπείστη και η βυζαντινή Καστοριά. Βουλγαροι, Σλαύοι, Φράγκοι, Σέρβοι και τελευταίοι οι Τούρκοι, από το 1385 ένιμαν διαδομικά κύριοί της και μέχρι της 14 Νοεμβρίου 1912, που την έλευθέρωσε ο ελληνικός στρατός κατά τον ποώτο βαλκανικό πόλεμο.

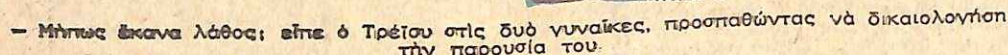
Ο θρύλος και η παράδοσι άναφέρουν ότι οι Τούρκοι ήσαν με τέχνασμα την Καστοριά από την τελευταία βασίλισσά της, που κρατούσε και τ' άσπινες κλειδιά του κάστρου. Ένας Τούρκος

στρατιώτης από το στρατό που πολιορκούσε την πόλι παρουσιάστηκε έξω από τα τείνη ντυμένος με σούνα καλόγερου και ζήτησε από τη βασίλισσα την άδεια να υπή στην Καστοριά, για να έκκλησιαστή. Η βασίλισσα του το έπέτρεψε. Καί όταν ο ψευτοκαλόγρος υπήκε μέσα, άνοιξε τη νύγτα υιά άσφάλαστη πύλη, από την όποια εισώρησαν οι Τούρκοι και πήσαν την πόλι. Η βασίλισσα σαν είδε την καταστροφή κρεμίστηκε από το κάστρο υαζί με το παιδί της. Καί τότε, κατά το θύλο, η γή άνοιξε και τους πήσε στα σπλάχνα της...

Γι' αυτό οι Καστοριανοί ύποσθίζαν τον καιρό της τουρκοκρατίας πώς δεν ήσαν σκλάβοι, αλλά μόνο ένέχυρο στών κατακτητή, άφού δεν είχε πάσει το κάστρο τους με το σπαθί του, αλλά με το πλάνος. 'Οπωςδήποτε, είτε για το λόγο αυτό, είτε για άλλη αίτία, οι Τούρκοι σουλτανοί είχαν δώσει προνόμια και αυτοδίοικισι στην Καστοριά, που της έπιτρέψαν, βοήθους και της γεωγασικής της θέσεως, να γίνη υιά μεγάλο έμπορικό κέντρο στα γρόνια της σκλαβίας και υιά σπουδαία γωνιά του 'Ελληνισμού. Την εποχή εκείνη ο πληθυσμός της έόθανε τις 20 χιλιάδες.

Την πορόδο της η Καστοριά τη γαστούσε και στο έμπορικό πνεύμα των κατοίκων της, που άναπούσαν την άποδημία και ύπόρεσαν να δημιοονήσουν στις μεγαλύτερες πόλεις της Εύρώπης και της 'Αμερικής δικές τους έστίες και συλλόγους, που αλληλουσποσθίζονταν.

Κυρίως ένουν άναπτύξει επί αιώνας, τόσο στών τόπο τους, όσο και στο έξωτεροκό, υιά περίεργη και ιδιότυπη διοηγονία γουναοικών. Παίονουν τ' άποκόμιατα από τις νόυνες και τα συναομολογούν με τόση τέχνη, που και το

“Ένα βοάδω, τέλος, ό υπόκείμε αποφάσ

ΛΙΔ ΤΟΥ. ΛΥΡΕΝΣ Ο' ΧΑΡΑ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Το καλλιτεχνικό μας σαλόνι

ΤΟ 24ΩΡΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΜΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο τελευταίος της νενιάς των «μεγάλων» του θεάτρου μας —

ΗΤΑΝΕ ήσυχια και νύχτα. Οι φυλλωσιές του Έθνικού Κήπου διαγράφονταν σαν τούφες από σκοτάδι, ακίνητες και πνιγρές μέσα στη ζέση του καλοκαιριού.

Καθώς περπατούσαμε, με το φωτορεπόρτερ του «Θησαυρού», διακρίναμε το κόκκινο φωτάκι, που θα μάς οδηγούσε στο σκοπό μας.

Βάλαμε πλήρη γιά κεί, γιά να βρούμε τον άνθρωπό μας καί, ξαφνικά, πάνω σε μία στροφή και κάτω από μία φυλλωσιά, σκοντάψαμε σ' ένα άνοιχτο... φέρετρο.

Χριστός και Παναγία, σταυροκοπήθηκε ο Παναγιώτης.

Δύο-τρεις άνθρωποι, μύλλον νεαροί, με σόρτς και κοντομάνικα, κάθονταν του καλού καιρού και ρέμβιζαν, καπνίζοντας το τσιγαράκι τους.

Ετοιμαζόμαστε να το βάλουμε στα πόδια, όταν, ξαφνικά, ο άνθρωπος που κειτόταν στο φέρετρο, μάς πρόλαβε κι έβαλε τις φωνές εκείνος, αντί γιά μας, ανακαθίζοντας στο μακάριο κάθισμά του:

Καλά τάδεγα γώ, καλά τάδεγα. Μά γιό σταθήτε, βρέ παιδιά. Γιατί με βάλανε εδώ μέσα πέντε δόκλερα λεπτά... πριν την ώρα μου; Καλά τάδεγα, καλά τάδεγα εγώ.

Σταθήκαμε. Ο ήχος της φωνής, ανήκε στοί άνθρωπο που ζητούσαμε. Γιά φαντάσου!

Κύριε, Χρήστο, πώς έδω; ρωτήσαμε, μη ξέροντας αν ή υπόθεσι ήταν γιά γέλια ή γιά κλάματα.

Ο «νεκρός» μάς έτεινε το χέρι.

Ό, καλώς τους, ω καλώς τους. Συνέντευξι θέλετε, έ;

Ναι, αλλά...

Του δείξαμε το φέρετρο.

Νομίζουμε πώς ο «τόπος» δεν είναι και τόσο κατάλληλος...

Ο Χρήστος Ευθυμίου (γιατί αυτός ήταν ο ένοικος του φερέτρου) κούνησε τα χέρια και έφερε αντίρρησης, με την ιδιότητα προφορά του, που την ξέρουν ακόμη και τα μωρά:

— Ισα-ισα, αγαπητέ. Έχω πέντε δόκλερα λεπτά, άκου; Με βάλανε πέντε λεπτά εδώ μέσα πριν την ώρα μου.

Ο φροντιστής του θεάτρου (γιατί θα καταλάβετε πώς βρισκόμαστε στα υπαίθρια παρασκήνια του Θεάτρου του Κήπου) έσπευσε να μάς δώσει τις εξηγήσεις.

Ο Χρήστος Ευθυμίου, λέει, έπρεπε να κουβαληθι στη σκηνή σε φορείο καί...

Οι δυο νεαροί που κάπνιζαν, σκώθηκαν κι έπιασαν το φέρετρο στα χέρια. Εκκίνησαν.

Καθώς εδύναιν στο ξέφωτο, ακούστηκαν χειροκροτήματα απ' τις εξέδρες των θεατών.

Ο Ευθυμίου μάς έριξε μία ματιά. «Ελαμπε. Μαντέψαμε τη σκέψι και την ικανοποίησί του.

Γιά φαντάσου! Νά σε χειροκροτάνε ακόμα κι' όταν είσαι...τέξα! Τί ευτυχισμένη, ή μοίρα των καλλιτεχνών!

Ο Χρήστος Ευθυμίου, ένας απ' τη νενιά των «μεγάλων» του ελληνικού θεάτρου.

— Λοιπόν, κ. Χρήστο, σάς ακούμε...

Η κωμωδία του Γιαννουκάκη «Σκάνδαλα στην έφοξη» τέλειωσε. Οι ήρωες ντεκακιγιάρονται, τόν κοινό αποχωρεί, κι' ο τελευταίος της γενιάς, των μεγάλων του θεάτρου μας, αρχίζει το ταξίδι των αναμνήσεων.

— Από πού ξεκινάμε;

— Απ' τη Λαμία.

— Εκεί γεννήθηκε, εκεί μεγάλωσε κι' εκεί έμαθε τα πρώτα γράμματα.

— Και το θέατρο εκεί το αγαπήσατε;

— Όχι, ακριβώς. Ήταν ένα κλειστός αγόρι τότε ο Ευθυμίου, λεπτούλικο και μεγαλοχολικό, που αγαπούσε τη μοναξιά. Ο πατέρας του ήταν θεατρώνης. Αλλά ο ίδιος, από επαγγελματικής πλευράς, προτιμούσε το δικηγορίληκι.

— Και πώς... ξεστράτισατε;

Είχε έρβει, λέει, το 1919, με ένα χιλιάρικο στην τσέπη, να σπουδάσει. Έδωσε εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο, μπήκε, αλλά ήρθαν κατόπιν οι πόλεμοι. Στατεύθηκε καί... αυτό ήταν.

— Όταν έβγαλε το χακί και γύρισε πάλι στην Αθήνα, τα σχέδια γιά τη σταδιοδρομία του σά νομικό, είχαν πάει περίπατο.

— Αναγκάστηκε να κάμω υπαχωρήσεις.

— Δηλαδή;

— Αντί γιά το ναό της Θέμιδος, τράβηξα

γιά το 'Υποθηκοφυλακείο 'Αθηνών, όπου διωρίστηκα υπάλληλος.

— Και το θέατρο;

— Ζούσα φτωχικά. Όταν, λοιπόν, το 1923, ιδρύθηκε ή Σχολή Θεάτρου από το Σωματείο 'Ελλήνων ηθοποιών, σκέφτηκα πώς καλά θάταν να δοκιμάσω. Πού ξέρεις; Μπορεί να πετύχαινα, και να παρατούσα τα σκονισμένα τεφτέρια της άχαρης δουλειάς του δημοσίου υπαλλήλου.

Οι προσδοκίες του επαλήθευσαν με το παραπάνω. Στις εξετάσεις ήρθε πρώτος.

Ρίχτηκε, λοιπόν, με πραγματικό πάθος στη νέα του δουλειά. Την αγάπησε. Με καθηγητές το μακαρίτη Φώτο Πολίτη και το Συνοδινό, και συμμαθητές την Κατερίνα, τον Τσαγανέα κι' άλλους, στρώθηκε στη δουλειά, στο θέατρο δηλαδή, κι' ανακάλυψε πως ήταν πλάσμενος γι' αυτό.

Η αλήθεια είναι πώς οι άλλοι ανακάλυψαν πρώτοι το ταλέντο του, ενώ ο ίδιος είχε ακόμα δισταγμούς. Γι' αυτό και δεν παράτησε τη θέση του στο 'Υποθηκοφυλακείο.

— Πώς τα καταφέρατε να υπηρετήτε και στα δύο;

— Κάποιος προϊστάμενος, που ήταν συγγενής μου, μου έδινε άδειες... μακροπρόθεσμες. Όταν, κάποια μέρα, δε χρειάστηκε πιά άλλη άδεια. Είχα πάρει την απόφασι πώς εκάτω πιά γιά το θέατρο και να πω: Ο μακαρίτης ο Βασίλης 'Αργυρόπουλος, ο μεγάλος αυτός δάσκαλος, με κατέφερε να πάω με το θιασό του τουναντί στην Αίγυπτο. Έκει δόδλεπα αν κάνω γιά ήθοποιός.

— Όταν γυρίσαμε, είχα γεμίσει... λεφτά. Άρα έκανα. 'Υπέβαλα, λοιπόν, κι' εγώ την παραίτησί μου απ' το 'Υποθηκοφυλακείο.

— Μία σειρά από τα καλύτερα θέατρα (Βασιλικό μέχρι...Λυρική Σκηνή) σημαδεύουν με λαμπρό φώς, μέσα στην τελευταία 30ετία, το περσάμα του Χρήστου Ευθυμίου απ' την περιοχή της υποκριτικής τέχνης.

Στο πλάι του, λαμπρά ονόματα, τα ονόματα μίας σειράς έκλεκτων ήθοποιών, με τους όποιους συνεργάστηκε: Β. 'Αργυρόπουλος, Γ. Ιλινός, Αλμ. Βεάκης, Λεπενιώτης, Μαλλιαγρός, 'Ελένη Παπαδάκη, Βάσω Μανωλίδου, 'Αθανασία Μουστάκα, Σαμπώ 'Αλκαίου, Πρόσφατα, στον κατάλογο τα ονόματα της Γκέλυ Μαυροπούλου και του Διον. Παπαγιαννοπούλου, με τους όποιους θα συνεργασθι φέτος το χειμώνα στο θέατρο Παταϊάωνου. Όλα μιλούν γιά το μόχθο του σαν εργάτη του θεατρικού λόγου, γιά την αξία του και γιά το μέγεθος της προσφοράς του.

Μά, πίο πολύ άκαμη, γιά το σημερινό άστρο της στήλης μας, μιλάει ή απάντησι, που έδωσε ο Πάλλ Μισούν, όταν κάποτε, πίο πέρασε από την 'Ελλάδα, τον ρώτησαν γιά τίς εντυπώσεις του απ' το ελληνικό θέατρο. Ο Χρήστος Ευθυμίου, είπε ο μεγαλύτερος δραματικός ήθοποιός της Αμερικής, μου έκανε μεγάλη εντύπωσι. Είναι ένας απ' τους λαμπρότερους άρτίστες, που είδα μέχρι σήμερα.

Τί μπορεί να προσθέσι κανείς δίπλα σ' αυτή την κριτική;

— Πώς άντεχετε;

— Μά... ξεκουράζομαι κιόλας.

— Και πώς ξεκουράζεστε.

— Μένοντας στο σπίτι. Ή παρέα της γυναίκας μου και της κόρης μου είναι ή καλύτερη συντροφιά γιά μένα.

— Και τα μικρά «εχόμυ» σας;

— Τα λουλούδια της Βεράντας, τα καναρίνια κι' ο πρωινός καφές. Μου άρεσει να ψήνω τον καφέ όχι μονάχα το δικό μου, αλλά και των... δικών μου.

Γιά όσους τον ξέρουν — και τον ξέρουν ακόμη και τα μωρά — ο Χρήστος Ευθυμίου είναι ένας διαπρεπής καλλιτέχνης, που παίζει με την ίδια μασοτρία από Σαίξπηρ μέχρι καιμωδιολλά ελληνική.

Γιά όσους δεν τον ξέρουν, άξίζει να μάθουν τούτο: Πώς είναι ακόμα ένας καλός οικογενειάρχης κι' ένας καλός άνθρωπος.

Δ. ΑΓΓ.

— Έσού, όχι! Ή φήμη σου όμως...

— Τό παραδέχτηκε.

— Ξέρεις, άρχισα απ' τα 12 χρόνια μου να

— Τον ξανάδαμε προχτές.

— Ήρθε στα γραφεία του «Θησαυρού» κεφάτη, γελαστή, όμορφη, με τα μαύρα της μαλλιά καλοχτενισμένα, τα μαύρα της μάτια να πετούν σπίνες.

— Σάν τα γιόνια. Πάντα όμορφη, πάντα δροσερή, πάντα νέα.

— Έκανε ένα μορφασμό.

— Θάλεγε κανείς, αν σ' άκουγε, πώς είμαι έκαστο χρόνο;

— Έσού, όχι! Ή φήμη σου όμως...

— Τό παραδέχτηκε.

— Ξέρεις, άρχισα απ' τα 12 χρόνια μου να

— Ο Ευθυμίου είναι καλός οικογενειάρχης και περνάει τις ελεύθερες ώρες του στο σπίτι. Στη φωτογραφία, ο δημοφιλής κωμικός με τη γυναίκα του.

ΑΙΔΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΜΠΕΜΠΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

Η «Κινέζα» με το άνεξάντλητο μπρίο

ΗΤΑΝΕ, λέει, κάποιο σούρουπο πηχτό. Στην Καντώνα. Τα ψαροκάικα άκινητούσαν πάνω στα μαύρα, σάπια νερά του λιμανιού. Μακριά ή όξυκόρυφη σκιά μίας παγόδας δέσποζε στις στέγες των μαγαζιών και των σπιτιών.

Από κάποιο υπόγειο νυχτερινό κέντρο έφταναν οι φωνές των μεθυσμένων ξένων ναυτών και οι παράξενες μελωδίες των γυναικών της Καντώνας. Ένας κοούλι κυλούσε βιαστικά το άμαξάκι του στο λιθόστρωτο.

Καί τότε, ανάμεσα από το σκοτάδι της γωνιάς του δρόμου, πρόβαλε έ κείνος. Λοζά ματία, λοζά φρύδια και κίτρινο μέτωπο. Έργάτης του λιμανιού ήταν, και βγήκε ν' αναζητήση τον έρωτα.

— Τό μεγάλο έρωτα, Μπέμπα;

— Δεν υπάρχει μεγάλος και μικρός έρωτας. Ό έρωτας είναι ένας: Έρωτας σκέτος.

— Λοιπόν, τί άπόγινε με τον κοούλι της Καντώνας;

— Έγινε τραγούδι. Τό «Κινέζικό» μου.

— Τό μεγάλο έρωτα, Μπέμπα;

— Δεν υπάρχει μεγάλος και μικρός έρωτας. Ό έρωτας είναι ένας: Έρωτας σκέτος.

— Λοιπόν, τί άπόγινε με τον κοούλι της Καντώνας;

— Έγινε τραγούδι. Τό «Κινέζικό» μου.

— Τό μεγάλο έρωτα, Μπέμπα;

— Δεν υπάρχει μεγάλος και μικρός έρωτας. Ό έρωτας είναι ένας: Έρωτας σκέτος.

— Λοιπόν, τί άπόγινε με τον κοούλι της Καντώνας;

— Έγινε τραγούδι. Τό «Κινέζικό» μου.

— Τό μεγάλο έρωτα, Μπέμπα;

— Δεν υπάρχει μεγάλος και μικρός έρωτας. Ό έρωτας είναι ένας: Έρωτας σκέτος.

— Λοιπόν, τί άπόγινε με τον κοούλι της Καντώνας;

— Έγινε τραγούδι. Τό «Κινέζικό» μου.

— Τό μεγάλο έρωτα, Μπέμπα;

— Δεν υπάρχει μεγάλος και μικρός έρωτας. Ό έρωτας είναι ένας: Έρωτας σκέτος.

— Λοιπόν, τί άπόγινε με τον κοούλι της Καντώνας;

— Έγινε τραγούδι. Τό «Κινέζικό» μου.

— Τό μεγάλο έρωτα, Μπέμπα;

— Δεν υπάρχει μεγάλος και μικρός έρωτας. Ό έρωτας είναι ένας: Έρωτας σκέτος.

— Λοιπόν, τί άπόγινε με τον κοούλι της Καντώνας;

— Έγινε τραγούδι. Τό «Κινέζικό» μου.

— Τό μεγάλο έρωτα, Μπέμπα;

— Δεν υπάρχει μεγάλος και μικρός έρωτας. Ό έρωτας είναι ένας: Έρωτας σκέτος.

— Λοιπόν, τί άπόγινε με τον κοούλι της Καντώνας;

— Έγινε τραγούδι. Τό «Κινέζικό» μου.

Η Μπέμπα με ένα γκρουπ νεαρών θαυμαστριών της, που την έπασκέφθηκαν στο σπίτι της γιά να της ζητήσουν αυτόγραφο.

τραγουδύ. Έτσι, είμαι «παλιά» στο τραγούδι. Και πραγματικά. Όταν πρωτοβγήκε, ήταν ά κάμα μαθητριά, με τη μαύρη ποδιά. Σε κάποιο τραγουδιτικό διαγωνισμό, που διοργάνωσε ο Κ. Κοφινιώτης με τη Βέμπο στο «Κεντρικό», τάληψε και πήρε μέρος. Τραγουδύσε τό σουξέ της εποχής:

«Ας είν' καλή ή θείος απ' την Αμερική δολλάρια πού θά στείλη όπως λέν με τό σανκί...».

— Και τί άπόγινε;

— Κέρδισα ένα ταγιεράκι. Κι' ένα ψευδώνυμο.

— Ποιό;

— Τό Μπέμπα. Τό πραγματικό μου είναι Χρηστίνια. Αλλά οι θεατές με ήθελαν «Μπέμπα». Μπέμπα ήμουνά αλλωστε τότε.

— Και τό Κυριακίδου;

— Αυτό είναι αλήθεια. Τό κράτσα γιά δυό ισχυρούς λόγους.

— Ποιούς ακριβώς;

— Είναι τ' όνομα του πατέρα μου, αλλά και της μητέρας. Είχαν και οι δυό, από συμπωσι, τό ίδιο επώνυμο. Νά τους τό χαλούσα;

Τό βραβείο, που κέρδισα ή Μπέμπα στο «Κεντρικό», είχε μιάν άπροσδοκίτη συνέχεια:

«Ο Άριος, ο γνωστός κονφερανσιέ, την είχε άκούσει, και βρήκε πώς ήταν ό.τι χρειαζόταν τότε γιά να πλουτισθι τό πρόγραμμά ενός κέντρου, όπου εργαζόταν: τού «Άλσους», στο Περίο του Άρεως.

Πήγε, λοιπόν, ένα βράδυ και χτύπησε τό τζάμι του παραθύρου (ήταν Ισούγιο) του σπιτιού της.

— Ψίτ, μικρούλα!

— Όρίστε.

— Έσχεσαι στα «ταλέντα» μου άπάωε;

— Είμαι πίο άρρενωποί, δήλωσε.

— Και δε βρήθηκε ένας μελαχρινός μέσα σ' όλη την Αθήνα;...

— Νά, πού δε βρήθηκε. Δεν έχει σημασία όμως. Έκείνο πού ενδιαφέρει πρώτα είναι τό τραγούδι. Τό τραγούδι και τα μελλοντικά μου σχέδια γιά τό σχηματισμό ενός δικού μου θιάσου. Φέτος τό καλοκαίρι έπείαξα ένα τέτοιο θιάσο και δρέψαμε βάφνες στη Θεσσαλονίκη. Θά τό επαναλάβω και τού χρόνου.

— Και τώρα λίγα μικρά μυστικά:

— Η Μπέμπα Κυριακίδου θεωρεί καλύτερη της διασκέδασι να μένη στο σπίτι της με τη μητέρα της, πού την υπεραγαπά.

— Σουξέ της θεωρεί τό τραγούδι «Ανέδρα πολύ ψηλά», «Βιολεττά», «Έλα» και «Καφές».

— Τό μαγειρέμα τις τρώει άκατέτες ώρες. Σπεσιαλιτέ της τά γλυκά ταφιδά και τά... μακαρόνια με κιμά.

— Είναι ιδιαιτήτρια κούρσας μάρκας «Φολκσ-βάγκεν» και σωφάρε ή ίδια περίφημα.

— Άγαπά τέλος τό σινεμά και ιδίως τις δραματικοκοινωνικές ταινίες.

— Πήγες;

— Πήγα. Ό πειρασμός δεν ήταν μικρός. Τό ίδιο βράδυ τραγουδύσα στο «Άλσος» και με χαρακτηρισία παιδι-θαύμα. «Εμείνα, λοιπόν, στο επάγγελμα καί...

Αυτό τό «καί» θά χρειαζόταν πολύ χώρο γιά ν' αναλυθι. Γιατί τό σημερινό άστέρι μας είναι μιά δόκλερη Ιστορία γιά τό ελληνικό τραγούδι και γεμίζει μιάν δόκλερη εποχή, μέσα στα χρονικά όρια της δεκαετίας 1950—1960.

Στό διάστημα αυτό ή Μπέμπα Κυριακίδου έπαιζε στο θέατρο (Μπουρνέλλη 1952—Θεσσαλονίκη, με δικό της θιάσο 1961), πήρε μέρος σε ταινίες, τραγουδύσε (άλωνισε γιά την ακρίβεια) όλα τα κέντρα της νυχτερινής Αθήνας («Βράχο» και «Κάστρο», «Κομπάροιτα», «Παλιά Αθήνα», «Κήπο Μουσείου», «Πι-ταλούς», «Μπλε Άλεπού», «Σπρίτ», «Σε Λαπέν»), πραγματοποίησε τουναντί στην έπαρχία και στο εξωτερικό (Κύπρος, Τουρκία, Αίγυπτος, Ισραήλ, Παρίσι) και χόρτασε χειροκροτήματα και φήμη.

— Μονάχα;

— Κυτάει πουνόρα.

— Τί θές να πής;

— Μονάχα ή φήμη ήταν τό κέρδος σου;

— Ά, ναι. Ξέχασα. Κι' ένα όραίο διαμέρισμα στην Κυψέλη, με μοντέρνα επίπλωσι. Τ' άγόρασα με τον θράστα μου.

— Κι' από έρωτα;

— Νά σου πώ... Δέ μάς ελπε.

Τό μόνο πού κατορθώσαμε να της βγάλουμε με την ταμπέλα, είναι πώς κάποτε άσπαρναστίκε, αλλά δέλυσε τον άραβάνο της, και πώς θεωρεί τον έρωτα «έροδο πράγμα». Όσο γιά τους φορείς αυτού του ιερού πράγματος, δηλαδή τους άντρες, προτιμά σ' αυτούς την προσωπικότητα, παρά τα σωματικά χαρακτηριστικά. Όστόσο, αν άθρηπε να διαλέξη μεταξύ ξανθών και μελαχρινών, θά έκλινε με τό μέρος των τελευταίων.

— Είναι πίο άρρενωποί, δήλωσε.

— Και δε βρήθηκε ένας μελαχρινός μέσα σ' όλη την Αθήνα;...

— Νά, πού δε βρήθηκε. Δεν έχει σημασία όμως. Έκείνο πού ενδιαφέρει πρώτα είναι τό τραγούδι. Τό τραγούδι και τα μελλοντικά μου σχέδια γιά τό σχηματισμό ενός δικού μου θιάσου. Φέτος τό καλοκαίρι έπείαξα ένα τέτοιο θιάσο και δρέψαμε βάφνες στη Θεσσαλονίκη. Θά τό επαναλάβω και τού χρόνου.

— Και τώρα λίγα μικρά μυστικά:

— Η Μπέμπα Κυριακίδου θεωρεί καλύτερη της διασκέδασι να μένη στο σπίτι της με τη μητέρα της, πού την υπεραγαπά.

— Σουξέ της θεωρεί τό τραγούδι «Ανέδρα πολύ ψηλά», «Βιολεττά», «Έλα» και «Καφές».

— Τό μαγειρέμα τις τρώει άκατέτες ώρες. Σπεσιαλιτέ της τά γλυκά ταφιδά και τά... μακαρόνια με κιμά.

— Είναι ιδιαιτήτρια κούρσας μάρκας «Φολκσ-βάγκεν» και σωφάρε ή ίδια περίφημα.

— Άγαπά τέλος τό σινεμά και ιδίως τις δραματικοκοινωνικές ταινίες.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ενας τραγουδιστής ταβέρνας

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΙΑ κοσμική ταβέρνα σαν όλες ή «Γαζία». Μια ταβέρνα με εκλεκτούς μεζέδες για τους καλοφαγάδες, καλό κρασί για τους μπακοφές και μια γλυκειά όρχηστρα για τους ρομαντικούς. Μια όρχηστρα με τρία όργανα κι' έναν τραγουδιστή που ήξερε να ενθουσιάζει εκείνους που θέλανε να ακούσουν μελωδίες απαλές παιγμένες διακριτικά και τραγουδημένες με αίσθημα.

Εκεί, στην «Γαζία», έπεσε μια νύχτα ή Λόλα Μελίνη, μια από τις πιο γνωστές γυναίκες του υπακόσμου της αριστοκρατίας. Ήτανε μια έπικίνδυνη γυναίκα, όμορφη, χαριτωμένη, κομψή, που είχε συνηθίσει να μεταχειρίζεται τα προσόντα που μ' αυτά την είχε πλούσια προικίσει ή Φύσις για να καταστρέφει τους άντρες! Τους τύλιγε στα δίχτυα της με αξιοθαύμαστη μαεστρία, όπως τυλίγει τα μυγάκια ή άρακνη, και ύστερα τους έπνιγε, τους έκμηδενιζε!... Καταστροφές πολλές είχαν ως τώρα για άφορμή τους αυτήν... Μά ή φοβερή της φήμη, αντί να άπαμακρύνει τους άντρες, όλο και πιο πολύ τους μαγνήτιζε! Κι' έτσι, ή Λόλα Μελίνη, ή άκατανίκητη γόσσα χωρίς καρδιά, δεν πρόφτανε να καταστρέφει! Άνθρώπους, περιούσιες, υπολήμεις, οικογένειες.

Κι' αυτό γινόταν ως τη μέρα — την νύχτα μάλλον — που ή παγωμένη της καρδιά ζεστάθηκε για κάποιον! Και δεν ήτανε πλούσιος αυτός, ούτε σπουδαίος, δεν άποτελούσε καμιά προσωπικότητα, τοποθετημένη στα πιο ψηλά σκαλοπάτια της κοινωνικής ιεραρχίας—προσωπικότητα που μπορούσε να της εξασφαλίσει κάποιο θετικό κέρδος: Ήταν ένας άσημαντος νέος κι' όμορφος άνθρωπος, με μόνα προτερήματα τα νεϊάτα του και την όμορφιά του και κάποια γλυκειά φωνή που ήξερε να άδελφώνει με τους μεζέδες και το κρασί για να ολοκληρώσει μέσα στην «Γαζία» μια τέλεια εύτυχία του στομαχιού και της καρδιάς...

Ένα βράδυ, λοιπόν, ή Λόλα Μελίνη έπεσε στη γραφική αυτή ταβερνούλα, που ήτανε αφηρημένη σε μια ήσυχη φτωχογειτονιά της Άθηνας. Καί, μόλις μπήκε, από την πρώτη στιγμή, ή βελουδένια περήφανη ματιά της διασταυρώθηκε με την ματιά του τραγουδιστή, του Βάσου Ξενίδη, που τραγουδούσε από το μικρό παλκασένικο της όρχηστρας. Ήτανε μια διασταύρωση θετικού κι' άρνητικού ήλεκτρισμού! Κι' όταν την ώρα του φρούτου ό τραγουδιστής ζύγωσε στο τραπέζι της μαζί με τα άλλα παιδιά της όρχηστρας για να τραγουδήσει από κοντά στο πλούσιο ζευγάρι—στη Λόλα και στον μεσοκοπο καθαλιέρο της—τό ενδιαφέρον της όμορφης πελάτισσας έγινε πραγματική συγκίνηση.

Κύτταξε τον ώραίο ντιζέρο στα μάτια με πάθος και του είπε: — Μά έσεις τραγουδάτε έξωχα!

Για να εύχαριστήσει τη ντάμα του, ύποχρεωτικός, ευγενικός, καλόβολος, ό καθαλιέρος έχωσε στην τσέπη του τραγουδιστή ένα μεγάλο χαρτονόμισμα. Κι' ό Βάσος κοκκίνισε ως τ' αυτιά! Για πρώτη φορά είχε νοιώσει μείωση!... Πόσο βάθελε να έχει τουλάχιστον άπώμε χωρίς λεφτά!...

*

Ένα αίσθημα παράξενο—ανάμεικτο, άταίριαστο και φλογερό—ένωσε τον φτωχό τραγουδιστή με την πλούσια έταίρα! Ένα αίσθημα, που δεν ήτανε καθόλου σύμφέρον γι' αυτήν—αντίθετα μάλιστα, θετική ζημία: Γιατί ή πόρτα της κλείστηκε κατ'αυτοπαρά σε όλους τους θαυμαστές της, κι' έμεινε άνοιχτή μόνο για κείνον! Κι' εκείνος πια ζούσε το πιο άπθιανο όνειρό του με άνοιχτά τα μάτια... Μια τέτοια γυναίκα, τόσο σπουδαία που την διεκδικούσε όλη ή Άθήνα, είχε καταδεχτεί να σκληρωθεί στην άγκαλιά του. Είχε δώσει όλους τους άλλους κι' είχε μείνει μόνο δική του!...

Τι γοητευτικά άπογέματα περνούσαν οι δύο τους στις έξωχες γύρω από την Άθήνα—άκροθαλασσιές, βουνά, έρημιές γραφικές που άγκαλιάζανε τις έρωτικές συναντήσεις τους... Έκείνη κρεμιότανε τρυφερά, γεμάτη έρωτα, στο μπράτσο του, και, γέρνοντας στο αυτί του, μουρούριζε: — Ξαναγεννήθηκα στην άγκαλιά σου!...

*

Ένα πρωί ή υπηρέτρια της Λόλας μπήκε στο δωμάτιο της κυρίας της για να της πει: — Μια κοπέλλα σας ζητάει... Έρχεται, λέει, για ένα σοβά-

ρό ζήτημα που ενδιαφέρει τον κύριο Βάσο...

«Τον κύριο Βάσο!» ή Λόλα πετάχτηκε από το κρεβάτι της, έβαλε μια ρόμπα και πέρασε στο σαλόνι. Εκεί την περίανε μια κοπέλλα φτωχοντυμένη, χλωμή, ταραγμένη...

— Με ζητήσατε;... τη ρώτησε ή Λόλα.

— Ναι, κυρία... Σας ζήτησα...

Κι' ύστερα, πιο σιγά, πρόσθεσε:

— Είμαι ή άρραβωνιαστική του Βάσου!

«ή άρραβωνιαστική του Βάσου!» ή Λόλα έχωσε με λύσσα τα νύχια της μέσα στις χούφτες των χειρών της...

— Άγαπώμαστε... συνέχισε ή κοπέλλα. Τούχα δώσει τον τόν φτωχό έαυτό μου και έλπίδα μου ήταν ή μελλοντική τύχια μου στο πλευρό του. Όταν, ξαφνικά...

ή κοπέλλα σταμάτησε, κόμπιασε.

— Ξαφνικά;... ρώτησε ψυχρά ή Λόλα.

— Ξαφνικά μπήκατε σεις ανάμεσά μας! Κι' άμέσως όλα άλλαξαν.

ή Λόλα την κύτταξε έχθρικά, άποφασισμένη με κάθε τρόπο να παλέψει και να κερδίσει τον έρωτά της.

— Λοιπόν; Ξαναρώτησε.

— Ναι, δεν καταλαβαίνετε; Ό Βάσος έπαψε να μου άνηλ... Κερδίσατε σεις όλη τη σκέψη του...

— Έτσι;...

— Ναι, κυρία! Έτσι... Λοιπόν ήρθα να πέρσω στα πόδια σας, για να σας παρακαλέσω. Αφίστε τον σε μένα! Έσείς τάπετε όλα! Έγώ δεν έχω παρά μονάχα αυτόν... Δώστε μου κυρία αυτόν που αγαπάω και που μ' αγαπούσε—πριν σας γνωρίσω...

ή Λόλα δάγκανε τα χείλια της δυνατά. Ύστερα, τα χείλια της, ματωμένα από το δυνατό δάγκωμα, μισανούϊσαν σε ένα σαρκαστικό χαμόγελο:

— Έγώ που τόχω όλα... μουρούρισε.

Κι' ύστερα πρόσθεσε σιγά:

— Μπορεί όμως να μην έχω το σπουδαιότερο, το πιο απαραίτητο για ένα πλίσμα, εύαίσθητο, για μια γυναίκα που θέλει να λέγεται άνθρωπος...

— Άλησθή; ρώτησε δειλά ή κοπέλλα.

— Άλησθή... την άγάπη. Κι' αυτήν μπορεί να ζήτηση.

ή κοπέλλα την κύτταξε γεμάτη έκπληξη.

ή Λόλα συνήλθε άμέσως—έπέβαλε στον έαυτό της κ συ-
έλθη.

— Δε σας ενδιαφέρουν όμως έσας όλα αυτά... είπτε με το συνηθισμένο της ψυχρό ύφος. Σας ενδιαφέρει να γυρίση πάλι σε σας εκείνος που αγαπάτε. Λοιπόν...

Κόμπιασε ή περήφανη, ή όμορφη γυναίκα.

— Λοιπόν; ρώτησε ή άλλη κυττάζοντάς την στα μάτια.

— Λοιπόν... θα γυρίση! τη βεβαίωσε βραχνά ή έταίρα.

ή κοπέλλα σηκώθηκε και θέλησε να της άρπάξει το χέρι και να της το πνίξη στα φιλά της αύθαρήτης εύγνωμοσύνης... ή άλλη όμως τη σταμάτησε.

— Μη μ' εύχαριστήτε... της είπε μ' ένα σπαρακτικό σκα-
σμό. Έγώ... που τόχω όλα... μπορώ να στερηθώ ένα τίμημα...
που... είναι για μένα το πάν!

*

Κι' έτσι, όταν ξανάρθε ό Βάσος στο σπίτι της Λόλας βρήκε την πόρτα κλειστή. ή καμαριέρα τον πληροφόρησε ότι ή κυρία της ήτανε πολύ άπασχολημένη γιατί έβγαζε τα διαβατήρια της για να φύγη στο έξωτερικό μαζί με έναν κακινούργιο διωχτό της—έναν από τους πάμπλουτους θαυμαστές που την ριγυρίζανε...

Καί, πραγματικά, έφυγε σε λίγες μέρες. Κι' ό νεαρό τραγουδιστής, αφού έλαψε το σύντομο μά τόσο μεγάλο κλειρό του με παθητικά τραγούδια στην «Γαζία», γύρισε στην πρώτη του αγαπημένη.

Έβγαλε το συμπέρασμά του: Γυναίκες σαν την Λόλα Μελίνη δεν αγαπάνε! Έχουνε μόνο περαστικά καπρίτσια... Όχι οι άλλες, οι φτωχές κι' άσημαντες, σαν την άρραβωνιαστική του, έρόυνε να κάνουν εύτυχισμένους αυτούς που αγαπάνε...

Ήταν ένα συμπέρασμα άφέλιμο για τον Βάσο Ξενίδη, που από δω κι' έμπρός για τις όμορφες πελάτισσες που είχαν ενθουσιασμό ακούγοντας το τραγούδι του, δεν ήτανε παρά ό έπαγγελματίας που τραγουδούσε μόνο για να πληρωθεί...

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γοητευτικά άπονεύματα περνούσαν οι δύο τους στις έξωχες γύρω από την Άθήνα με τις έρωτικές συναντήσεις τους.

Σε ποιές περιπτώσεις έπιτυγχάνει η έγχείρησι

Οι όγκοι του έγκεφάλου είναι τριών τύπων:

1) έκείνοι που σηματοποιούνται στις μεμβράνες (μήνιγγες) που περιβάλλουν τον έγκεφαλο, ή στα νεύρα που ξεκινούν από αυτόν, 2) έκείνοι που δημιουργούνται μέσα στις γεμάτες από υγρό κοιλότητες του έγκεφάλου, και 3) αυτοί που σηματοποιούνται μέσα στην ίδια έγκεφαλική ουσία. Αναλόγως δε του είδους τους, διαφέρει η εξέλιξη τους και η προσωπική για τόν άριστο.

Οι όγκοι του πρώτου είδους βρίσκονται στο έξωτερο του έγκεφάλου. Μεγαλώνοντας όμως, πιέζουν τόν έγκεφαλο ή τόν πλησιέστερο νεύρο και προκαλούν έτσι διάφορες συνέπειες. "Αν π.χ. ένας τέτοιος όγκος, μεγέθους μπιζελιού, σηματοποιήσει στην κάτω επιφάνεια του έγκεφάλου, κοντά στο σημείο όπου τόν όπτικό νεύρο μπαίνει από τήν κόγχη τού ματιού στο έσωτερο τού κρανίου, προκαλεί τότε πίεσι πάνω στο νεύρο αυτό, ώστε φέρονι σοβαρές διαταραχές τής όρασης στο αντίστοιχο μάτι. "Εφόσον γίνει τότε η διάγνωσις, είναι άπλη η έγχείρησι. "Ο νεύρουσος ανοίγει τόν κρανίο, άνασκάφνει τόν έμπροσ μέρος τού έγκεφάλου, βρίσκει τόν όγκο τόν άφαιρεί εύκολα και καταστρέφει ύστερα με ηλεκτροκαυτήρα τόν σημείο όπου είχε σηματοποιήσει.

"Ετσι, ό πάσχων θανατοώνει τήν άρσά του και θεραπεύεται άριστικά.

"Η περίπτωση αυτή είναι ιδιαιτέρως δυστυχής όμως, δέν παρουσιάζονται πάντα τά πράγματα τόσο εύνοικα.

"Ας πάρουμε μιά άλλη περίπτωση: "Ο πάσχων άρνίζει να έχει βασκοία που μεγαλώνει σιγά-σιγά. Αυτό όφειλται συνηθως στην ήλικία, προκειμένου για ένα γέρο ή ένα μεσόκοπο. Κάποτε όμως — όταν μάλιστα ή βασκοία περιορίζεται μόνο στο ένα αυτί — ή αίτρία είναι ένας μικρός ίνδαλς όγκος, που σηματοποιήκε πάνω στο νεύρο τής άκοής.

"Ο γιατρός μπορεί να κόψει τή σωστή διάγνωση, από τήν άρνη άκούη, με άρσιμένες ειδικές δοκιμές, που άποκαλύπτουν τήν ύπαρξη τού όγκου. "Η άφαίρεσί του είναι τότε άπλη, έφόσον τόν μέγεθος του είναι σαν ένα μπιζέλι. "Ο νεύρουσος μπορεί να τόν νεύρη από τόν νεύρο και να άποκαταστήσει τήν άκοή τού πάσχοντος.

"Επειδή όμως ή βασκοία είναι κάτι κοινότατο — και οι όγκοι αυτοί είναι πολύ σπάνιοι — συνηθως δέν δίνει κανείς σημασία, και έτσι περνάνε χρόνια άλόκληρα άσπου να γίνει ή σωστή διάγνωση. Στο μεταξύ ό όγκος — μολοντί είναι κοινότατος, και όχι κοκκίνος — έχει μεγαλώσει και πιέζει τόν έγκεφαλικό στέλεχος, που συνδέει τόν έγκεφαλο με τόν νωτιαίο μυελό.

Τόν έγκεφαλικό αυτό στέλεχος μπορεί να παρομοιασθή μ' ένα πολύπλοπο τηλεφωνικό καλώδιο. Μολοντί δέν είναι ποτέ από ένα άν-

ΟΙ ΟΓΚΟΙ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

θρώπινου δάκτυλος, περνάνε μέσα από αυτό τά νεύρα τών κυριοτέρων λειτουργιών τού σώματος. "Ετσι που είναι λοιπόν σφιγμένα τόν ένα με τ άλλο ή παρασιμική θλάση άρκει για να προκαλέσει σοβαρές συνέπειες στον έγκεφαλο και στο νωτιαίο μυελό.

Καθώς μεγαλώνει τώρα ό όγκος τού άκουστικού νεύρου, πιέζει τόν έγκεφαλικό στέλεχος και τόν μετατοπίζει από τήν κανονική θέση του. "Επειδή όμως αυτό γίνεται σιγά-σιγά, μέσα σε χρόνια, για πολλή καινού προσομοιάζεται τόν στέλεχος σ' αυτή τήν πίεσι και τή μετατόπισι κι' έξακολουθεί να λειτουργή κανονικά.

"Αλλά, κοντά στο άκουστικό νεύρο, βρίσκονται και δύο άλλα, που διεκδύουν τις κινήσεις τού προσώπου και τήν εύαισθησία τού ένος μέρους τού σώματος στη θερμοκρασία και στον πόνο. "Ο όγκος έχει τώρα άποκτήσει διάμετρο άρκετών πόντων και είναι καμμένος σφαιρικά ανάμεσα στα τρία αυτά νεύρα και τόν έγκεφαλικό στέλεχος. "Ετσι, ή άφαίρεσί του είναι πιά δύσκολη και έπικίνδυνη. Κόποντάς τον, ό νεύρουσος μπορεί να καταστρέψει τά τρία νεύρα και να προκαλέσει θλάβες στο στέλεχος. Τόν άποτέλεσμα θα είναι να παραλύσει ή μιά πλευρά τού προσώπου, ή να γίνει τόν μισό σώμα άναίσθητο στη θερμοκρασία και στον πόνο.

Πάντως, οι μικρές αυτές άναπηρίες δέν επιβιώνουν τόν πάσχοντα να ζήσει και πάλι κανονικά.

Οι όγκοι τού δεύτερου είδους είναι κι' αυτοί κοινότατοι και άφαιρούνται μάλλον εύκολα. Σηματοποιούνται όπως είπαμε, μέσα στις κοιλότητες (κοιλίες) τού έγκεφάλου, που είναι γεμάτες πάντα μ' ένα υγρό. Κανονικά, τόν υγρό αυτό πρέπει να περνά έλεύθερα από τή μιά στην άλλη κοιλότητα και να κατεβαίνει στη σπονδυλική στήλη, για ν' άπορροφήθι ύστερα και να καυτηρήσει στο αίμα.

"Αν όμως ένας όγκος φράξεί ένα από τά μικρά άνοίγματα, με τά όποια έπικοινωνούν οι κοιλότητες μεταξύ τους, δε μπορεί πιά να περάσει τόν υγρό. Μένει λοιπόν συλλογισμένο, κι' έπειδή ή παροσγωγή του συνεχίζεται διαρκώς, πιέζει όλοένα περισσότερο τόν έγκεφαλο, προ-

"Η έγχείρησι άρκίζει με τόν τρυπανισμό τού κρανίου. "Υστερα ό χειρουργός θα κόψει και θα άνασκάφει ένα κομμάτι από τόν άστυν, για να έρευνήσει τόν έγκεφαλο και ν' άναστήσει τόν όγκο.

καλώντας δυνατούς ποικεφάλους. έμετούς, παροδικές διαταραχές τής όρασης και άλλα συμπτώματα.

"Όταν έχει κανείς με τέτοιου είδους όγκο, ό χειρουργός πρέπει να καθορίσει άκριβώς τή θέση του. Τόν έπιτυγχάνει λοιπόν, κώνοντας μιά βελόνα στο κρανίο, άπορροφώντας τόν υγρό τού έγκεφάλου και άντικαθιστώντας τόν με άέρα. "Επειτα κάνει μιά άκτινογραφία, που τού δείχνει σε ποιά σημείο βρίσκεται ό όγκος. "Η ειδική αυτή εξέτασι άνομάζεται «κοιλιογραφία».

Δέ μένει πιά, παρά ν' άφαιρεθί ό όγκος, με μιά έγχείρησι μάλλον άπλη. "Επειτα από λίγες βδομάδες, ό πάσχων θα είναι τελείως καλά.

Σοβαρότεροι από όλους είναι οι όγκοι τού τρίτου είδους, που σηματοποιούνται μέσα στην έγκεφαλική ουσία. Αυτούς, δε μπορεί πάντοτε να τούς θεραπεύσει άριστικά ή έπιστήμη για τή μαζί με τόν όγκο ό γιατρός πρέπει ν' άφαιρέσει κι' ένα κομμάτι από τόν έγκεφαλο.

Και υπάρχουν μόν μέση τού έγκεφάλου, που μπορούν ν' άφαιρεθύν από τόν χειρουργό, χωρίς καμιά συνέπεια για τόν πάσχοντα.

"Οστόσο, ό όγκος που βρίσκεται σ' ένα από αυτά δέν είναι δυστυχώς δυνατόν ν' άφαιρεθί τελείως, γιατί — ά κίτταό του απλώνονται και σε άλλα, γεγονικά μέση τού έγκεφάλου. Πάντως, ή έγχείρησις παρατείνει τή ζωή τού πάσχοντος για πολλούς μήνες ή χρόνια — άναλόγως τής ταχύτητος με τήν όποια ό άναπτύχθουν πάλι τά κύτταρα τού όγκου που ό άφισι άναγκαστικά ό χειρουργός.

"Όταν όμως ό όγκος βρίσκεται σ' ένα ζωτικό μέρος τού έγκεφάλου, που έκπληρώνει μιά άρισμένη και σημαντική λειτουργία, ή άφαίρεσί του μπορεί να προκαλέσει σοβαρή και μόνιμη άναπηρία. Μπορεί π.χ. ό πάσχων να χάσει τήν ικανότητα τής όμιλίας ή τήν όρασι από τόν ένα μάτι.

"Ο γιατρός όφειλει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να προειδοποιήσει τόν πάσχοντα για τις πιθανές συνέπειες τής έγχείρησος, κι' έκείνος ό άποφασισή πιά αν θέλει να ζήσει με μιά τέτοια άναπηρία, ή αν προτιμά ν' άφισι τήν πάθησί του ν' άκολουθήσει τή μοιραία εξέλιξη της.

✱✱

ΤΟ ΟΔΟΝΤΟ ΤΡΑΙΝΑΚΙ ΤΗΣ ΜΟΝΟΜΑΡΤΗΣ

"Ο συντομώτερος, αλλά και έπικερδέστερος δοντωτός σιδηρόδρομος τού κόσμου βρίσκεται στο Παρίσι στη Μονμάρτη. Σιγίζει τήν πλατεία Σαιν—Πιέρ με τή Σακρέ—Κέρ. "Η απόστασι αυτή είναι μόλις 124 μέτρα. "Οστόσο, οι περισσότεροι Παρισίνοι και ξένοι προτιμούν να πάρουν τόν τραϊνάκι, παρά ν' άνεβούν με τά πόδια τά 144 σκαλοπάτια τής άηφορικής όδου Φουαγιατιέ. "Ετσι, ό δοντωτός σιδηρόδρομος τής Μονμάρτης μεταφέρει 1.594.700 επιβάτες τόν χρόνο κι' έχει ετήσιες εισπράξεις, σε έλληνικές δραχμές, πάνω από 2 έκατομμύρια. Τόν ταξίδι διαρκεί 75 δευτερόλεπτα και στοιγίζει 1/2 δραχμή. "Η άναλογία είναι λοιπόν 12 δραχμές τόν χιλιόμετρο — τά διπλάσια δηλαδή από τόν χιλιόμετρικό τιμολόγιο τών λεωφορείων και τόν τριπλάσιο από τού μετρό.

Τόν ραινάκι έχει δυο γραμμές, μ' ένα βαγόνι σε κάθε γραμμή. Τόν κάθε βαγόνι χωράει 50 επιβάτες. Στίν άκμή δε τής τουριστικής σεζόν, κάνουν περί τά 200 ταξίδια τήν ήμέρα, από τις 6.45 τόν πρωί ως τά μεσάνυχτα.

"Όταν πρωτοεγκαταστήθηκε, τόν 1901, τόν ραινάκι αυτό είχε ύδραυλική κίνησι. Τόν 1935 ηλεκτροκινήθηκε, κι' ή ταχύτης του έφτασε έτσι τά 6 χιλιόμετρα τήν ώρα.

ΜΑΘΕΤΕ ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ για νά πετύχετε

"Η δυσκολώτερη και ή εύκολώτερη γλώσσα τού κόσμου

«Οποιοσ έξερει μιά ξένη γλώσσα, είναι άλλας ένας άνθρωπος, έλεε κάποιος σοφός. Και τόν γνωμικό αυτό ίσχυει, περισσότερο παρά ποτέ, τώρα που ή Εύρώπη όργανώνεται σιγά-σιγά σε μιά ενιαία εκοινότητα και καταργούνται οι φραγμοί τών συνόρων. Δέν απέχει πολύ ό καιρός, που θα μπορεί ό κάθενας να ταξιδεύει από μιά σε άλλη χώρα και να έργασθι όπου ήθελε, χωρίς κανένα περιορισμό.

Τόν μόνο έμπόδιο θα είναι τότε οι γλωσσικές διαφορές. Γιατί φαίνεται τελείως άπιστο να μπορούσιν ποτέ όλοι οι λαοί τής Εύρώπης να έγκαταλείψουν καθένας τή μητρική του γλώσσα και να μιλάνε όλοι μιά γενική, πανευρωπαϊκή. Είναι πολλοί και σοβαροί οι λόγοι που έμποδίζουν μια τέτοια γλωσσική έξομολοισι.

"Επομένως, όποιος θα θέλει να προκόψι και να κερδίσι περισσότερα, στον αύριανό κόσμο, θα πρέπει να ξέρη να μιλάει δυο, τρεις, ή και πιά πολλές ακόμα ξένες γλώσσες.

"Υπολογίζεται ότι υπάρχουν περί τις 7.000 διαφορετικές γλώσσες. Εύτυχώς, μπορούμε να παρασλέψουμε τις 4.000 από αυτές, γιατί είναι «νεκρές», δε βρίσκονται πιά σε κοινή χρήσι κι' έπομένως δέν παρουσιάζουν ένδιαφέρον. "Αλλά κι' από τις υπόλοιπες 3.000, μόνάκι οι έξής πέντε έχουν διεθνή σπουδαιότητα: άγγλικά, γαλλικά, ισπανικά, ρωσικά και κινεζικά.

"Από αυτές τις πέντε πάλι ή κυριώτερη είναι σήμερα τά άγγλικά. "Αν μιλάτε τή γλώσσα αυτή, μπορείτε να είσαστε βέβαιος ότι θα σας καταλάβουν πάνω από 300 εκατομμύρια άνθρωποι, σ' όλο τόν κόσμο. "Εκατομμύρια παιδιά μαθαίνουν τόν ρα άγγλικά, στο σχολείο. Μονάχα στη Ρωσία, ό άριθμός τους φτάνει τά 10 εκατομμύρια! Και σε πολλές χώρες τού κόσμου, ιδίως άφρικανικές και άσιατικές, τά άγγλικά θεωρούνται σαν μιά δεύτερη γλώσσα, μετά τήν τοπική.

"Η έκμάθησι μιάς ξένης γλώσσας έχει γίνει τώρα πολύ εύκολότερη από άλλοτε, χωρίς στο σύστημα τών δίσκων γραμμοφώνων. Μ' αυτούς, μάθαινε κανείς να μιλάει πολύ καλά τή γλώσσα τής προτιμήσεώς του, χωρίς να διδαχθί τή γραμματική της.

"Η δυσκολώτερη γλώσσα τού κόσμου είναι τά κινεζικά. Καμιά άλλη δε μπορεί να τής διαμερισηθή από τόν ρεκόρ. Για να είναι σε θέση κανείς να διαβάσει τήν "Αγία Γραφή στην κινεζική, πρέπει να διδαχθί καλά 3—4 χιλιάδες αήφισα (ύερογράμματα). Τώρα ή κινεζική Κιόρηνσις προσπαθεί να άπλοποιήσι τά πράγματα. Πρόκειται όμως άναμνησθή για μιά δουλειά έξαιρετικά δύσκολη.

Τόν μεγαλύτερο ίσως γλωσσικό πρόβλημα τής εποχής μας τόν αντιμέτωπος ή "Ινδία, όταν άπέκτησε τήν ανεξαρτησία της. Οι κάτοικοί της μιλούσαν πάνω από 200 διάφορες γλώσσες. Και ή "Ινδία Κιόρηνσις έβλεπε κα' έπαιθε, για να καθιερώσει ή έθνική γλώσσα, τά «ινδικά». "Οστόσο, δέν τή χρησιμοποίησιν άκόμα περισσότεροι από τόν ένα τέταρτο τών 360.000.000 κατοίκων τής "Ινδίας.

"Όπως τά κινεζικά είναι ή πιά δύσκολη γλώσσα, ή εύκολότερη είναι ή "Εσπεράντο, μιά εφευρημένη γλώσσα, που... δε μιλιέται πουθενά! "Οστόσο ό δημιουργός της φιλόσοφος να τήν κάνει παγκόσμια.

Στίν "Εσπεράντο, κάθε προφορά είναι «φωνητική». Δέν υπάρχουν άνωμαλίες, γραμματικές ή συντακτικές. Οι γλωσσολογιστές έμπορούν να τήν κατανοήσουν σε 1 μέρα μόνο, ενώ οι άλλοι όλοι χρειάζονται περί τούς 4 μήνες. Στίν όμιλία, μοιάζει πολύ με τά ισπανικά.

"Αν μπορούσε να έπικρατήσι γένικά, ό άποτέλεσμα μιά ιδεώδης λύσι τού προβλήματος τής πολυγλωσσίας. Δυστυχώς όμως είναι έλάχιστοι οι άνθρωποι που άσχολήθηκαν μ' αυτήν.

Ο άνδρας
πού έχει
έπιτυχίες
ξέρει
πόσο άξίζει
τό

χαμόγελό του

...γι' αυτό ζητάει

Kolynos
SUPER WHITE

Ο άνδρας που έχει έπιτυχίες μεταχειρίζεται τόν χαμόγελό του σαν όπλο βέβαιος πως τά κατάλευκα δόντια τού σαχηνεύουν και ότι ή άναπνοή του είναι εύχρηστη. Γι' αυτό τόν λόγο μεταχειρίζεται οδοντόκρεμα KOLYNOS SUPER WHITE

Και ή δική σας έπιτυχία μπορεί να εξαρτηθί από τόν χαμόγελό σας. Γι' αυτό δοκιμάστε και σεις τήν οδοντόκρεμα KOLYNOS SUPER WHITE.

Βεβαιωθείτε πόσο διαφέρει από τις άλλες.

Πόσο τά έπιστημονικά διαλεγμένα συστατικά της κρατούν τόν στόμα σας σε υγεία - πόσο ή μοναδική κρέμα της κάνει κατάλευκα τά δόντια σας, τά προστατεύει από τήν τερηδόνα και δροσίζει τήν άναπνοή σας.

γκρέκα

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ο Λώρενς Όλιβιέ και η Τζην Σίμμονς σε μια σκηνή του φιλμ «Σπάρτακος».

ΣΤΟΙΧΙΣΕ δώδεκα εκατομμύρια δολάρια. Έλαβαν μέρος περί τους 25.000 κομπάρσοι. Πρωταγωνιστούν 7 καταπληκτικοί άσπτερες του παγκοσμίου κινηματογράφου: Κίρκ Ντουίνγκλας, Λώρενς Όλιβιέ, Τζην Σίμμονς, Σάουλ Λάτον, Πέτερο Ουστίνωφ, Τζών Γκαβέν και Τόνι Κέρτις. Χορεύτηκαν 167 ημίρες συγχροής γυρίσματα, δηλαδή 251. 837 ώρες αδιάκοπης έργασίας.

Αυτό είναι με δυο λόγια, το καινούργιο φιλμ «Σπάρτακος» που θεωρείται το πιο ακριβό της εποχής μας. Δώδεκα εκατομμύρια δολάρια για ένα κινηματογραφικό έργο, είναι ένα κολοσσιαίο ποσό, που επέτρεψε όμως να δημιουργηθεί μια άνευ προηγούμενου υπερπαράκληση.

Η επανάσταση των σκλάβων με έπικεφαλής τον Σπάρτακο, έναντι των σιδηρέναια κοινοβίχης άδονάσσεως της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, αποτελεί τον κεντρικό μύθο του έργου. Η έπιτοπία των ξεσηκωμένων σκλάβων, που 2000 χρόνια πριν απ' την έπισημη κατάληψη του θεσμού της δουλείας, κατώρθωσαν να ι-δρυσουν ένα δικό τους κράτος, με δική του δικαιοσύνη και στρατό, μά που στο τέλος συννετρίθησαν κάτω απ' τις πολύ υπέροστερες αω-μαϊκές δυνάμεις, δίνεται με μια άσθαση με-γαλοπομπία συνδυαζομένη με τη μεγαλύτερη δυνατή ιστορική ακρίβεια.

Σε διηλώσεις του ο Κίρκ Ντουίνγκλας, που υποδύεται τον Σπάρτακο, και που μαζί με μεγάλη έταιρεία του Χόλλυγουντ, είναι και ο πασανωνός του φιλμ τόνισε:

— 'Από καιρό σε καιρό, καμιά φορά μά-λιστα έντελώς τυχαία, ανακαλύπτουμε ότι ένα κινηματογραφικό έργο, ζή την ίδια του τη ζωή, ανεξάρτητα από τη θέλησή μας, ξεφεύ-γοντας συχνά από τον έλεγχό μας και παίρ-νοντας δρόμους που ούτε τους είχαμε φαντα-στή.

»Αυτό μας συνέβη, μόλις άρχισε το γύρι-σμα του «Σπάρτακος». Και σε μία τέτοια περίπτωση, το μόνο που μας μένει είναι να θεωρούμε όπως στον ελληνικό έρωτα. "Η, όσο είναι ακόμα καιρός, πρέπει να τόν έγκατα-λείψετε, να αφήσετε αυτό το σίσθημα που σας παρασύνει και που δε μπορείτε πια να το ελέγξετε. Η να υποταχθείτε σ' αυτό, ν' αφή-σετε τον εαυτό σας να παρασυρθεί από την παντοδυναμία του έρωτα, χωρίς δική σας βού-ληση, χωρίς να θέρετε που άκαθώς πηγαί-νετε.

»Την δεύτερα αυτή λύση, διαλέξαμε όλοι μας: παραγωγοί, σκηνοθέτες, ήθοιοι, τεχνι-κοί. Φοβερά εμπόδια συνά απρόβλεπτα, έμ-πόδιζαν συχνά την ένογασία μας. 'Αλλά και δυο-τρείς «εύτυχεις συμπτώσεις» μας έβοήθη-σαν πολύ. Κάναμε έπίσης και μερικά λάθη. 'Αλλά η ιστορία ενός μεγάλου, ενός ελληνό-που έρωτα έχει τα εμπόδια της. τις εύτυχεις συ-πτώσεις της, τα λάθη της.

»Τελικά, ολοκληρώσαμε την προσπάθειά μας. Πιο ήλικιωμένοι κατά ένα περίπου γόνό, ασφαλώς τελείως διαφορετικοί απ' ότι ξεκί-νησαμε, αλλά με ένα «Σπάρτακο» γεμάτο σφοί-γος και όση. 'Από τα βάθη της καρδιάς μου, άπαιθύνω ένα εύχαριστό στις νηλιάδες των συνενογών μου σ' όλους όσους έλαβαν μέρος στην υπέροχη αυτή περιπέτεια που λέγεται «Σπάρτακος».

Ο Κερκ Ντάνιελς στο ρόλο του Σπάρτακου, παίζει με τόσο φυσικότητα και πάθος, ώστε είναι ο Σπάρτακος!

Μ' αυτά τα λόγια, υίλησε ο Κίρκ Ντουίν-γκλας, που σαν Σπάρτακος, ζή τόν ήρωα, με τέτοιο συνταρακτικό τρόπο, ώστε δεν παίζει απλά το Σπάρτακο, αλλά είναι ο ίδιος ο ά-νθρωπος των ξεσηκωμένων δούλων.

Ο Λώρενς Όλιβιέ — ο περίφημος σεο του βρετανικού κινηματογράφου — ένοσάκνει με το άσυνγκριτο ταλέντο του τόν Μάσκο Λικί-νιο Κράσσο, τόν Ισχυρό Ρωμαίο στρατηγό, τόν πατρίκιο που η φιλοδοξία του μπορεί να συγκριθεί μόνο με τη σκληρότητά του. Θά συντριψή την επανάστασι των σκλάβων και θά σταυρώσει τόν Σπάρτακο, άνάμεσα στους συντόφους του.

Η Τζην Σίμμονς, υποδύεται το ρόλο της Βαρίνια, της ώραςίας σκλάβας, που παντρεύ-τηκε τόν Σπάρτακο, και τού έδωσε ένα νηίο, που θά ήσπ σαν έλευθερος άνθρωπος.

Ο Τσάουκς Λάτον, είναι ο Λέντολως Γράκ-γος, ο αντίπαλος τού Κράσσου, ο άσθωπος που ήγνη απ' το λαό και άγανίζεται για το λαό. Η πολιτική του δύναμι στη Ρώμη είναι

κομωϊκά, αλλά που τελικά «θά τα κατα-φέρη».

Ο Τζών Γκαβέν ένοηνεί το ρόλο του νεαρού Καίσαρα, που ψάχνει το δρόμο του, άναζητεί τη μοίρα του, διατάζει άνάμεσα στο Γράκχο και τόν Κράσσο και τελικά διαλέγει τόν δυνατότερο: Έτσι θά γίνη ο κύριος της Ρώμης.

Ο Τόνι Κέρτις, ένοσάκνει τόν 'Αντωνίνο, τόν καλλιεργημένο σκλάβο, που μορφωμένο και πιο έξυπνο από τούς κυρίους του, που τόν άναπαύει και τόν υποστηρίζουν. Θά προ-τιμήσει όμως να ακολουθήσει τόν Σπάρτακο, στην επαναστατική του περιπέτεια, και να άγωνιστεί χωρίς έλπίδα, για τούς υπόδουλους αδελφούς του.

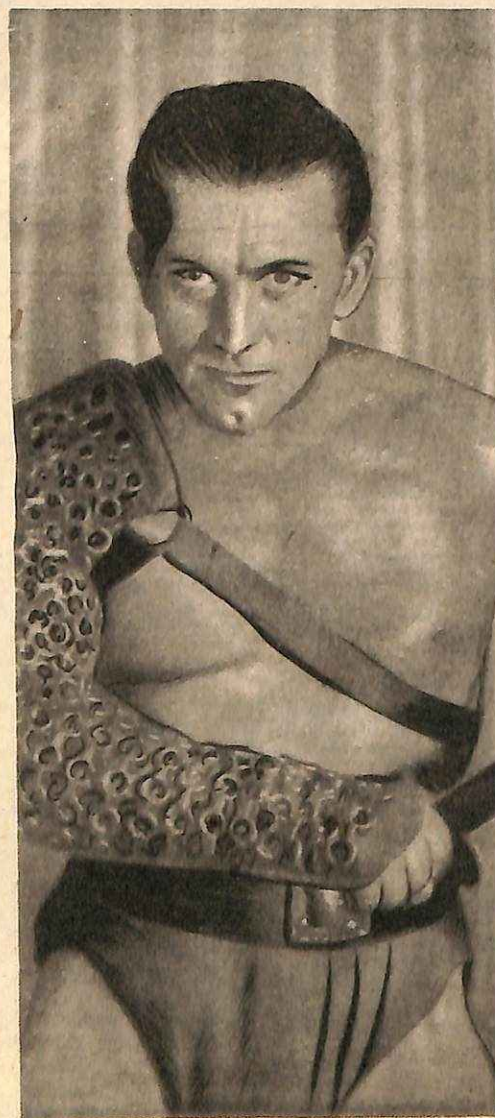
Η έλπίδα των πρωταγωνιστών, οι μάχες μεταξύ επαναστατών και Ρωμαίων λεγεωνα-ρίων, η κίνησι του πλθους, οι σκηνογραφίες, κάνουν ώστε το πιο ακριβό φιλμ της εποχής μας να ήνη ένα θέαμα που ασφαλώς άποτε-λεί σταθμό στην κινηματογραφική ιστορία

Το πανάκριβο φίλμ «ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ»

Ένας σταθμός στην ιστορία του κινηματογράφου

μεγάλη, αλλά ο Κράσσο θά κατορθώσει να τόν διώξη από την πολιτεία και θά τόν ά-ναγκάσει ν' αυτόκλητη. Πριν πεθάνη, θά προλάβει να κινή έλευθερους ανθρώπους τη Βαρίνια και το νηίο της.

Ο Πέτερο Ουστίνωφ, παίζει το ρόλο του Λέντολως Μπατίττιου, συμπαθητικού άπασε-να, κοινοτόπου και φαυλάτη, που η επάνα-στασι τού Σπάρτακου θά τόν καταστρέψει οί-

λίγες έπίσης φορές στο σύγχρονο κινημα-τογράφο, οι παραγωγοί και ο σκηνοθέτης σε-τόσθηκαν με τόσο άπλόχο τρόπο την ιστο-ρική ακρίβεια, βασισμένοι στα αυθεντικότερα κείμενα της πολιτώσεως εποχής τού Σπάρ-τακου. Γι' αυτό μπροστά στα μάτια τού σύ-γχρονου θεατή, θά ζωντανέψι τόσο άνάγλυφα ένα τραγικό αλλά και μεγαλειώδες ιστορικό δράμα.

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑΚΟ ΔΙΕΞΟΔΟ

ΕΝΑ πρόβλημα, που για πρώτη φορά παρουσιά-ζεται στα παγκόσμια χρονικά των καλλιτείων, δημιουργήθηκε τελευταία στο διαγνώμα για την άνάδειξ, της «μς Μπλάκπουλ», στην 'Αγγλία, με την εμφάνισι δυο υποψηφίων, που μοιάζανε σκανδα-λωδώς μεταξύ τους.

Το κοινό, που παρακολουθούσε τα καλλιτεία και που θά διαλέγε με ψηφοφορία τις δέκα έπικρατέ-στερες, για να τις κατατάξη μετά η έλλανόδικη έ-πιτροπή, υποδέχτηκε με ζήλο χειροκροτήματα τή άνοδο στην εξέδρα μίας ελληνικής άραιστατης κοπέ-λας, που έδωσε πώς άνωμαζόταν Μωρήν Μπράουν και πώς έργαζόταν ως υπάλληλος σ' ένα πρατήριο βενζίνης.

Λίγο άργότερα, ώστόσο, και αφού μεσολάβησε η εμφάνισι υποψηφίων χωρίς έντυπωσιακά χαρίσματα, το κοινό είδε ξεφυσισμένο ν' ανεβαίνει και πάλι η Μωρή Μπράουν στην εξέδρα, αλλά με διαφορετικό αριθμό αυτή τη φορά. 'Υποτιμώμενοι τότε πώς κά-ποια άπότη ύπηρεσε στη μέση, ή θεατές έσοσαν σε βίαιες άποδοκιμασίες, ενώ ή κοπέλλα, ίχι λι-γότερο καταπληκτική για την άσυνήθιστη αυτή ύπα-δοχή, μόλις κατώρθωσε ν' άρθρώσει, στο γραμμα-τέα της έπιτροπής, που τά κατέγραφε, το όνομα και τή έπαγγελιά της. Έτσι, την άκουσαν μόνο δυο είγαν θέσι στα μπροστινά καθίσματα, άλλ' σά-το στάθηκε αρκετό για να ξεσηπάσουν από μέρους τους νέες άποδοκιμασίες: 'Η όποτιθέμνη Μωρήν Μπράουν δεν είχε παρουσιάσει μόνο με διαφορετικό αριθμό, αλλά τολμούσε τώρα να δηλώσει και άλλο όνομα και έπαγγελμα: Τζάκκο Ουάιτ, μανκενέ!

Φυσικά, η έπιτροπή έσπευσε άμέσως να ζητήσει έληγήσεις, που δεν άρνησαν να άδηήσουν στη διά-λυσι τού σκανόλου. 'Η Μωρήν Μπράουν δεν ήταν ένοχος πλαστοπροσώπας, όπως είχε φανταστή το κοινό, για τόν άπλούστατο λόγο πώς ήταν έντε-λως διαφορετικό πρόσωπο από την Τζάκκο Ουάιτ. Οι άμφιβολίες διαλύθηκαν όριστικά, όταν οι δυο καλλονές, που έμοιαζαν μεταξύ τους σά διδυμες, ανέθηκαν μαζί στην εξέδρα και χαίρετησαν τούς θεατές άγκαλισμένους. Οι άποδοκιμασίες τότε εξα-νόωσαν τη θέσι τους στα χειροκροτήματα και οι δυο όμοιες ύποψηφίες συγκέντρωσαν τούς περισσό-τερους ήφρους.

Όμως, όταν ήρθε η σειρά της έλλανόδικης έ-πιτροπής να κατατάξη τις έπικρατέστερες και να προσφέρη σε μόν τόν ήγιο της «μς Μπλάκπουλ» νέο πρόβλημα δημιουργήθηκε: 'Η Μωρήν και ή Τζάκκο ήταν οι άραιότερες απ' όλες. Ποιά, όμως, ήταν ή... άραιότερη;

Καθώς ήταν κι οι δυο όλόγιες σχεδόν, ή έκλογη της μίας έδταν άδικία για την άλλη. Έτσι, η έπι-τροπή μόρφασε τελικά τόν τίτλο άνάμεσα τούς,

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Η Άννα άπελνίζεται που δε μπορεί να κάνει τίποτα για τήν τρελή 'Ελβίνα. Όσο για το φράντς, δεν κατορθώνουν να τόν δρούνε πούθενά, γιατί γύριζε όλη τη μέρα στους δρόμους, προσπαθώντας να διώξη τα φαντά-σματα που τόν κυνηγούσαν. Όταν γύρισε έπιτέλους στο σπίτι του ζήτησε να όη τη Τζέμμα και διηγήθηκε σ' αυτή και στη θεία του όλη τη είχε συμψη. Τους έξομο-λογήθηκε τήν άπελπίσιά του και τις τύψεις του γιατί είχε κηρύξει τόσο σκληρά μια άδρια κοπέ-λα, για να ίκανοποιήσι το μίσος του. Η Άντωνια συμμερίζεται τη μεταμέλεια του αυτή. Έχει έγκυ-καταλείπει πια κάθε σκέψη για έκδοκην. Κι ή Τζέμμα προτείνει να ένώσουν κι οι τρείς τις προ-σπάθειες τους, για τη σωτηρία της δυστυχισμένης 'Ελβίνας. Περιμέ-νουν λοιπόν τόν Τζούλιο, έλπί-ζοντας στις έπιπονημικές του νύξεις. Στο μεταξύ, ο Πρόσπε-ρο κι ή γυναίκα του άνησυχού-σαν για τήν παράξενη συμπερι-φορά τού γιου τους. Σαφνικά, ο Βιττόριο, ενώ ως τώρα τούς θε-θαίνανε πώς δεν ήξερε τίποτα για τήν έξοφάνισι της 'Ελβίνας, τούς άναγνώσει, άναστατωμένους, ότι ή κοπέλλα τρελλάθηκε και τούς φανερώσει τις μυστικές σχέσεις τους. Έπειτα απ' αυτό, πηγαί-νουν όλοι να έπισκεφθούν τήν τρελή 'Ελβίνα.

10ον — Η παρουσία μας εδώ, πρόσθεσε ή Ντίτα, σας δείχνει, ότι συμμερι-ζόμαστε τόν πόνο σας κι' ότι θεωρούμε πια τήν 'Ελβίνα σαν κόρη μας.

— Άχ, αν μπορούσε ή καμμένη να σας άκούσει, να σας κατα-λάβη! Τι εύτυχία θά ήταν γι' α-τήν και για όλους μας!

— Στο μεταξύ, πρέπει να ψά-ξουμε για τήν αίτια της ξαφνικής αυτής τρέλας της, δήλωσε ο Βι-τόριο. Θα τη βρώ άπωδότητο!

Κι' άποφάσισε να πάη, το ίδιο βράδυ, στο σπίτι της Λαλά.

Η τραγουδίστρια περίμενε τού κακού τού φράντς. Δάγκανε τα χεί-λη της με πείσμα, στη σκέψη πώς είχε κάμει το λάθος να τόν έπι-στεύει, και σκόπευε να παρακολου-θήσι μόνη της το Βιττόριο.

Τάχα, λοιπόν, όταν, γυρίζον-τας τού βράδυ απ' το θέατρο, βρήκε τόν άξιωματικό να τήν περιμένη, στο σπίτι της. Όταν πέρασε ή πρώτη της έντυπσι, έβαλε τα γέ-λια.

— Έσύ εδώ; είπε.
— Ναι, όπως βλέπεις.
— Πώς μπήκες;...
— Ήθελα να σου μιλήσω, με κάθε τρόπο. Έπεισα τήν καμαριέ-ρα σου να μ' άφιση να περσώ.

— Κι' αν έρχομουν με συντρο-φιά;
— Θα παρακαλούσα τόν καθολό-γιστή σου να μού παραχωρήσει για μιά στιγμή τη θέσι του.

Ο Βιττόριο μιλούσε με τόνο ξε-ρό και άυστηρό, που έκανε έντύ-πωσι στη Λαλά. Όστόσο, άπόφυγε να δείξη τήν παραμικρή αντίστασι.

Στάθηκε μπροστά του και είπε:
— Λοιπόν, είμ' εδώ. Τί με θέ-λεις;

Ο νέος τήν κίτταξε με ματιά διαπεραστική, σά άβηλε να είσχω-ρήσι μέσα στην ψυχή της.

— Δε σε πίστευα για τόσο κα-κή, είπε ψυχρά.

— Λαλά άνασκήρτησε.
— Γιατί μού το λές, αυτό;
— Πρέπει να το καταλάβεις.
— Δεν καταλαβαίνω τίποτα!

Η φυσιογνωμία τού Βιττόρι-ου ήρθε έκφρασι άγανακτήσεως.

— Άκουσε, Λαλά! Μή με κά-νεις να θυμώσω. Σε βεβαιώ πώς εί-ναι άκατάλληλη ή στιγμή.

— Κι' εγώ σου έξαλωέ, ότι τρελλάθηκες! Δεν καταλαβαίνω τί μου λές...

Ο Βιττόριο τήν άρπαξε απ' τα χέρια.

ΥΠΟ ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ ΙΝΒΕΡΝΙΤΣΙΟ

— Ά, έτσι; έξέπασε. Λοιπόν, λές ψέμματα, όπως έκανες πάντα, με όλους!... Χάλασε τόν κόσμο να ξαναβρούς τα ίχνη της 'Ελβίνας, όχι από ζήλεια, γιατί στο κάτω-κάτω δε σ' ένοιαζε καθόλου αν τήν άγαπούσα, άλλ' από κακία κι' από έπιθυμία να έκδοκην. Έξερντας ένα μέρος απ' τήν ιστορία της, πής και τη βρήκες, για να της πής πώς ήταν άνάξια της άγάπης μου, πώς δε μπορούσα ποτέ να τήν άγαπήσω... Της άρράδιασες τόσα ψέμματα, ώστε έχασε ή δυστυχι-σμένη τα λογικά της!

Και πρόσθεσε, τραντάζοντας τήν με όρη:
— Ναι, έσύ... έσύ τήν τρέλα-νες!

Η Λαλά έμπηξε μιά φωνή πνιγ-μένη.
— Τρελλάθηκε ή 'Ελβίνα;... Και κατηγορείς έμένα γι' αυτό;... Όχι, σπη τ' όρκίζομαι, είμαι άθώα!

Ο πονεμένος τόνος της ήταν φανερά ελκρινής.

Ο Βιττόριο μετάνοισε σχεδόν για το φέρεμά του. Τα μάτια του βουρκώσανε, έσφιξε το κεφάλι του με τα χέρια του.

— Αν δεν ήσουν έσύ, ποιός μπορεί να ήταν; μουρμούρισε.

Έδειχνε τόσο πόνο, τόσο άπελ-πίσι, ώστε ή Λαλά συγκινήθηκε, έσκυψε και τόν φίλησε θερμά στα χείλη.

Έκείνος σπκώθηκε άπότομα.

— Άφου δεν ήσουν έσύ, είπε με φωνή σπασμένη, δεν έχω πια καμ-μιά δουλειά εδώ. Φεύγω.

— Όχι. Στάσου, Βιττόριο! φώναξε ή τραγουδίστρια. Όχι, δεν έκανα έγω το κακό, αλλά βοήθησα σ' αυτό.

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

Χωρίς λόγια.

Η ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ

— Φαντάζεσαι πώς θέλω να πά-ψω ψέμματα, αυτή τη στιγμή;

— Όχι, όχι! Σε πίστευα... και θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

Τού κάκου, λοιπόν, βασιάνε το

— Ά, βλέπεις λοιπόν πώς δεν είχα άδικο που σε υποτίμηκα;... Έχω χάσει με, Βιττόριο. Θά σου τ' άπώσω... Σού τ' όρκίζο-μαι, δε φανταζόμουν καθόλου πώς θά συνέβαινε τέτοια συμφορά. Άλ-λοίως, δε θά μιλούσα... Μά πές μου, ή 'Ελβίνα είναι πραγματικά τρελή;

μαλό του, για να καταλάβη ποιός λόγος τόν έκανε ν' άναζητή τήν κοπέλλα, μη μπορώντας να παρα-δεχτεί πώς ο Τζούλιο είχε μεταχει-ριστή το μαθητή του για να τήν ξαναβρούη...

Πάντως, κρατούσε τώρα δια νή-μα, που μπορούσε να τόν άδηήσει στην άνακάλυψι της άλήθειας και τη σωτηρία της 'Ελβίνας!

Η Λαλά παρακολουθούσε τις γρήγορες και ξαφνικές άλλαγές στη φυσιογνωμία του. Η σιωπή του τήν άνησυχούσε.

— Δε με συγχωρείς, Βιττόριο; τού είπε με ίκευτική φωνή.

Έκείνος γύρισε και τήν κίτταξε. Σπκώθηκε.

— Τώρα δε μπορώ να σε συ-χωρήσω, άπάντησε. Είναι πολύ πρόσφατο... Παρακάλεσε το Θεό να γιστραφή ή 'Ελβίνα, άλλοιώς θά-χες πάντα τ' άφεις πώς με σκότω-σες και μένα!

— Όχι, μην το λές, αυτό! τραύισε ή Λαλά. Η 'Ελβίνα θά γιστραφή... Θά το έξη... Ά, κα-ταραμένη γυναίκα ή στιγμή, που ήρ-θε έδώ ο φράντς! Γιατί είμαι βέ-βαιη πώς αυτός πήγε και τρώμαζε τήν 'Ελβίνα, ίσως για να τήν πεί-ση να γυρίσι στο σπίτι τού γιαι-τρού!

— Θα το μάθω, αυτό, δήλωσε ο Βιττόριο. Άντιο, Λαλά.

— Όχι, μη μου λές αντίο! Ά-φεςέ μου τήν έλπίδα πώς θά σε ξαναδώ τουλάχιστον μιά φορά ά-κόμα!...

Ο τόνος της ήταν τόσο γεμά-τος άγωνία, ώστε ο άξιωματικός συγκινήθηκε. Τής άπλωσε το χέρι του και της είπε:

— Παρακάλεσε να γιστραφή ή 'Ελβίνα.

— Τί άξίζει ή έπιστήμη τού δό-κτορος Τζούλιο, αν δε μπορέσι να τη γιστραφή; φώναξε ζωνρά ή Λαλά.

Ο Βιττόριο έβωσε να χτυπή ή καρδιά του.

— Μαθ δίνεις κάποια έλπίδα, ά-πάντησε. Σ' ευχαριστώ, Λαλά.

Έφυγε από εκεί κώπος άνακου-φισμένος και πήγε κατ' έθείσαν στο σπίτι τού Τζούλιο.

— Γύρισε ο γιστρός, τού είπε ο θυραφός, μόλις τόν είδε.

Ο νέος ανέβηκε βιαστικά, με καρδιοχτύπι. Πραγματικά, ο Τζού-λιο είχε φτάσει και βρισκότανε μαζί με τήν Άννα, που τού έξη-γούσε τί είχε συμβεί. Η 'Ελβίνα κοιμήτανε.

Όταν παρουσιάστηκε στο Τζού-λιο, ο Βιττόριο ήταν τόσο χλω-μός και τσακισμένος, ώστε δε βρή-κε έκείνος το θάρρος να τόν μα-λώσει. Ήταν άνώφελο πια... Τού-δωσε το χέρι του και τού είπε με συγκίνησι:

— Δεν έπρεπε να ξαναδωρούμε έτσι, παιδί μου. Άφου το θέλησε όμως ο Θεός, δε μπορούμε να έ-ναντιωθούμε στις βουλές του... Δε μένει τώρα παρά να ένωθούμε για να σώσουμε τη ζωή και τα λογικά της κοπέλλας αυτής, που τήν ά-γαπάμε όλοι.

— Διηγήθηκε στόν άδελφό μου πώς τρελλάθηκε ή 'Ελβίνα, είπε ή Άννα. Είναι κι αυτός της γνώ-μης πώς κάποιος μπήκε στο σπί-τι, τήν ώρα που λείπατε...

— Ξέρω ποιός είναι! φώναξε ο Βιττόριο.

— Το ξέρετε; Ποιός;... Μιλή-στε!

Ο μαθητής σας, ο φράντς, τού άπάντησε, από περι-κάς λέξεις, που έβγαλαν της 'Ελ-βίνας, μουμύωσε ή Άννα.

Ο Τζούλιο είχε αναρωτήσει πο-...

44

ρα σε μια κοινή αίθουσα εργασίας, όπου μάθαιναν να ράβουν, να πλέκουν, να μαντάρουν... Κάποτε σπράχνανε μακριά το έργοχειρό τους, αλλά για να το ξαναπαρουν μονάχα τους έπειτα από λίγο. Άλλες σταματούσαν ξαφνικά τη δουλειά τους κι' έγερναν πίσω, εξαντλημένες.

Κάπου-κάπου μια απ' όλες πετούσε έν' ατέιο, κι' οι άλλες τις απαντούσαν.

Μονάχα αν γινότανε πολλή φασαρία, επενέβαινε κάποια από τις αδελφές κι' αποκαθιστούσε την ήσυχία.

Ένα φθινοπωρινό πρωινό, οι άρρωστες ήταν μαζεμένες και πάλι στην αίθουσα της εργασίας. Από τ' ανοιχτά παράθυρα έμπαινε ο καθαρός αέρας της εзоχής.

Η αδελφή Νέττα, ήρεμη και χαμογελαστή, περνούσε απ' τη μία στην άλλη, μοιράζοντας συμβουλές, επαινούς, στωρικά χνόδια. Άλλες την άκουγαν έκστατικές και της φιλούσαν τα χέρια ή την άκρη του ράσου της, άλλες την κύτταζαν με βουρκωμένα μάτια. Όλες λαχταρούσαν μια ματιά, ένα χαμόγελο, μια λέξη της.

Ξαφνικά, μπήκε μια αδελφή, για να την ειδοποιήσει πως ένας κυριός, αφού κουβέντιασε αρκετά με τον άρχιστρο, τη ζήτησε και την περίμενε στην αίθουσα αναμονής.

Πήγε άμέσως να τον συναντήσει. Και, μόλις τον είδε, έβγαλε μια φωνή χαράς:

— Έσεις, δόκτωρ Τζούλιο! Με πόση ευχαρίστησι σ' έσνααλέτω, έπειτα από τόσα χρόνια!

— Ναί, η αλήθεια είναι πως είχα ξεχάσει αυτά τα μέρη, μ' έλο που μου είναι άγνωστα. Άλλά μ' άπασχολούσαν τόσο οι δουλειές μου!

Η αδελφή Νέττα χαμογέλασε καλόκαρδα.

— Τό ξέρομε πως έχετε μεγάλη πελατεία και πως έχετε γίνει διάσημος... Μά έάτε, καθόστε λίγο και πείτε μου τί κάνει η αδελφή σας κι' η άγαπήτη μας Έλβίνα!

— Γι' αυτήν ήρθε εδώ, διέκοψε σοβαρά ο γιατρός.

Η προϊσταμένη άνασκήρτησε.

— Μήπως άρρώστησε;

— Άν ήταν έτσι, θα είχα άκόμα την έλπίδα να τη γιάτρωω.

Άλλ' η έπιστήμη μου, που τόσο την επαινείτε, δε μπορεί να κάνει τίποτα σ' αυτή την περίπτωση... Η Έλβίνα τρελλάθηκε!

Η αδελφή Νέττα ένωσε τα χέρια της, συγκινημένη.

— Θεέ μου!... μουμούρισε. Μά είναι, λοιπόν, θλιβερή κληρονομιά της οικογενείας της;

— Δέν τό πιστεύω. Η τρέλλα της Έλβίνας — όπως και της μητέρας της — προήλθε από μια δυνατή και ξαφνική συγκίνηση. Στη δυνατή εκείνη και γεροδεμένη γυναίκα είχε πάρει γρήγορη εξέλιξι και της προκάλεσε έγκεφαλικό πυ-

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπειραμένοι, ειδί- και δι' έρεύνας — πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών έμπιστευτικών ή ποδοσών, γάμων διαζυγίων, έπιτηρήσεως άνηλικών, άναζητήσεως πραγμάτων ή πο κατάσχεσιν κλπ. Διεθνές Γραφείον Πληροφοριών «ATHENS» Παρισσαού 2 (πλ. Κλαυθιάδος), τηλ. 27.709. Την σοβαρότητα των εργασιών μας έγγυισται ή πολυετής εδοκιμασία δημοσία προήγη- ρεσία μας.

MENTIΟΥΜ ΔΕΣΠ. ΣΙΝΙΟΡΑΚΗ

της Έταιρίας Ψυχικών Έρευνών. Βραβείον τηλεπαθείας ζωής διακοής άκτινοβολίας εις βραχείας και μακράς άποστάσεις.

Δέχεται όδός Έρρασού 67, Άθήναι 10-1 π.μ. και 5-8 μ.μ., Πλατεία Έεαρχείων.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Στουρνάρων 28 (παρά την Όμόνοια) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλ. 523.708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Στουρνάρων 28 (παρά την Όμόνοια) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλ. 523.708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Στουρνάρων 28 (παρά την Όμόνοια) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλ. 523.708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Στουρνάρων 28 (παρά την Όμόνοια) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλ. 523.708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Στουρνάρων 28 (παρά την Όμόνοια) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλ. 523.708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Στουρνάρων 28 (παρά την Όμόνοια) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλ. 523.708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πατησίων και Στουρνάρων 28 (παρά την Όμόνοια) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλ. 523.708.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

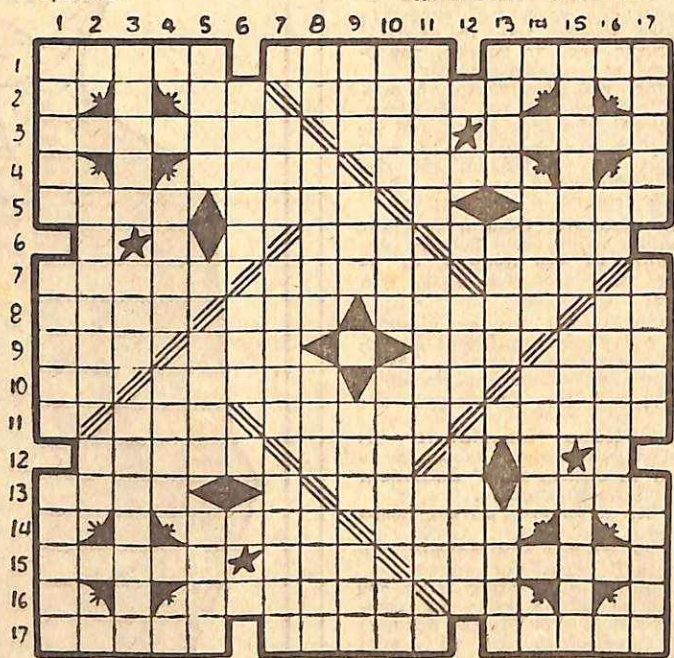
Πατησίων και Στουρνάρων 28 (παρά την Όμόνοια) 9-2 και 5-7½ μ.μ. Τηλ. 523.708.

ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΜΕΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 871

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1 Γλώσσα που χρησιμοποιεί ο παρισινός υπόκοσμος. — Ά-φορμή. — Οι γονείς του άνήκουν σε διαφορετικές φυλές.
- 2 Μενεξέδες. — Έξυμνρητές τις συγκοινωνίες.
- 3 Έργον του Προσπερ Μερμιέ. — Έποχή. — Έδώσε το δ. νομά του σ' ένα πολιτισμό.
- 4 Δέντρο και ο καρπός του. — Φρέσκια.
- 5 Το μικρό όνομα διασήμου κα. μικού του κινηματογράφου. — Κτητική άνταγωνία.
- 6 Συναρμωμένο το κέρι και τη χαρά. — Τίτλος ευγενείας σε ευρωπαϊκή χώρα. — Κανείς δεν προσπάθηκε να το κρύψει.
- 7 Λιμάνι της γαλλικής Β. Ά-φρικής. — Άγώνας, που κά- νουμε για ν' άποκτήσουμε ή να διαφυλάξουμε κάτι.
- 8 Σχελιαστικό έπιφώνημα. —

- 5 Έρωτηματικό, στο οποίο συν- ήθως άπαντούμε μ' ένα άριθ- μό. — Σύντομα. — Χρησιμο- ποιείται για την έπίθεση τρα- μάτων.
- 6 Ναυτικό παράγγελμα. — Έγ- κάθετοι θεαταί ή άκροαταί και τα χειροκροτήματά τους.
- 7 Ζεστός και καταστρεπτικός ά- νεμος. — Κρεβατάκια μικρών παιδιών. — Προσκαλεί.
- 8 Ό πρώτος Ρώσος ήγεμών, που πήρε τον τίτλο του Τσάρου. και έμεινε στην Ιστορία για τη σκληρότητά του. — Χολή- φωνήεν. — Διπλώνει δι- σταύω.
- 9 Άντιδικός σύνδεσμος. — Άρχικά άεροπορικής δυνά- μεως. — Ρήμα που έξασφαλί- ζει πολλά λεφτά στον Ζωφί- Γκεταρού. — Όρος στο σκάκι.
- 10 Όλόχρονη γαλλική λέξις. — Το μικρό όνομα Έλληνος θι- σασάρχου. — Άρχη συμπερί- σματος. — Στην Έλλάδα τό φοροδόν... μεταφορικά.
- 11 Μάρκα ραπτομηχανών. — Ά- ποτελεί μέρος του σώματός μας. — Άγαπημένο ποτό των Ρώσων.
- 12 Άσιατικός ήγεμών. — Δικό μου (ιταλ.).
- 13 Περιοχή της Πελοποννήσου. — Άνταγωνία, που κάθε δάκτυλο. — Άνταγωνία, που χρησιμοποι- ούμε δείχνοντας.
- 14 Σύνολον άτόμων με κοινές έ- πιδιώξεις. — Μεταδίδει κίνη- σιν από μια μηχανή σε άλλη.
- 15 Ιστορικός έμπρηστής. — ΕΙ- δε τη γυναίκα του να γίνε- ται στήλη έλατος. — Προσ- φιλή.
- 16 Τον συνοδεύουν μερικές φορές ρίγη. — ... ρόγ: άγγλική σημαίνει «έν τάξει».
- 17 Τμήμα της Μικράς Άσίας. — Έχει σώσει πολλούς ναυα- γούς. — Μαλεκία στην άφή.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 Σός έκανε συχνά να γελά- σετε στο θέατρο ή από τό ρα- διάφωνο. — Πείνα. — Δέν έ- χουν παρέα.

ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Η λύσις του 870

στη σελ. 66

ρετό, που την έστειλε στον τάφο, όπως έζετε. Ένώ η τρέλλα της Έλβίνας είναι ήρεμη κι' έχει πα- ράφρονες έκδηλώσεις. Άλλοτε φαί- νεται πως μάς άναγκάζει κι' άλ- λοτε δε θέλει να δε κανένα, μάς φοβάται όλους, όπως όταν ήταν μικρούλα.

Έχω παρατηρήσει πως έπανα- λαμβάνονται σ' αυτήν, έντονα, ό- λες οι χαρές κι' οι έντυπώσεις που δοκίμασε, όταν ήρθε εδώ με τη μη- τέρα της. Πρόκει να συμβαίνει ένα περίεργο φαινόμενο στη μνήμη της... Θάλαγε κανείς πως έσνααεννιέται, πως έσνααζή τη ζωή της απ' την άρχή!

Κι' έγω την παρακολουθώ σ' ό- λες τις άναπολήσεις της, οδηγών- τας την, βήμα με τό βήμα, προς τό σημείο, όπου θα κάνω μια ύ- στατη κι' άποφασιστική προσπά-θεια για να τη σώσω.

Τώρα η Έλβίνα πιστεύει πως βρίσκεται εδώ, κοντά σας, Θυμά- ται τ' όνομά σας, τα παιχνίδια που της δίνετε... Νά γιατί άπο- φάσισα να σας την έσνααφέρω.

Η αδελφή Νέττα έκαμε μια κι- νησι χαράς.

— Θα τη φέρετε εδώ; ρώτησε.

— Ναί, τουλάχιστον για λίγο καιρό, άωπου να πάρη η κατάσταση της την εξέλιξη που θέλω. Συμ- νοιήθηκε με τό διευθυντή, που ει- ναι φίλος μου. Συμφώνησε άπόλυ- τα και θα με βοηθήσει σε όλα.

Θά δώσετε στην Έλβίνα τό 1- διο δωμάτιο, που είχε όταν ήταν μικρούλα. Θα την έπιθίλετε διαρ- κώς, άφινοντάς την όμως συγχρό- νως να κάνει τ' όνειρά της.

Ό, πός θα ευχαριστήσω τό Θεό, αν μπορέσω να φανώ χρήσιμη! φώναξε συγκινημένη η αδελφή Νέτ- τα. Ναί, πιστεύω κι' έγω πως ο γυρισμός αυτός στα περασμένα μπορεί νάχη καλή έπίδραση πάνω της. Πρέπει όμως να έζετε την αία που προκάλεσε την ξαφνική τρέλλα της.

Μιά λάμψη πέρασε απ' τα μάτια του Τζούλιο. Πλησίασε περισσότερο την καρέκλα του στο κάθισμα της προϊσταμένης και της έπτε, χαμηλώνοντας τη φωνή του:

— Την έζω πολύ καλά. Και δε θέλω να σας την κρύψω! Λοιπόν, η Έλβίνα ήξερε πως ήταν ή όρφανή κόρη μιας κυρίας, που βρέθηκε ένα πρωί άναίσθητη μπροστά στην πόρτα του φρενοκομείου και που πέθανε εδώ τρελή. Διατηρούσε μια ευλαβική λατρεία για τη μητέρα της. Ποτέ δεν έβαλε κακό στο νού της γι' αυτήν.

Τώρα όμως, κάποιος, που ήξερε την Ιστορία της, τη συνείσκαμε μ' ένα φριχτό όρμα, που είχε συμβή την ίδια περίπου έποχή, και πεί- σθηκε πως ήταν ή πρωταγωνίστρια του: μια γυναίκα δηλαδή, που είχε προκαλέσει τη δολοφονία μιας άλ- λης, για να της πάρη τον άντρα της, κι' ύστερα, όταν είχε άνακα-

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΟΠΩΣ ΕΠΙ 25 ΧΡΟΝΙΑ

Τό LINGUAPHONE ένθουσιάζει, έλκυει, καταρτίζει γλωσσολογίς μέ- σα σε έλάχιστο χρονικό διάστημα. Με όσα την πείρα και με άδιάκοπη προσαρμογή προς ό,τι πιο τέλειο και σύγχρονο, τό LINGUAPHONE, καλεί και σας να προστεθήτε στις χιλιάδες των όπαδών του πλουτισμό- σας την μόρφωσή σας, τα έφόδια σας σταδιοδρομίας. Ζητήστε μας χω- ρίς καθυστέρηση τεύχος 25ετηρίδος. Όπου και αν μένετε θα τό λάξετε άμέσως, χωρίς καμιά ύποχρέωσή σας. Έπισκεφθήτε μας ή γράψτε μας στέλνοντάς μας τό παρόν άπό- κομμα. Ίνστιτούτον LINGUAPHO- ΝΕ, Πανεπιστημίου 10, Άθήναι. Τηλ. 623.880, Κομνηνών 19 Θεσσαλονίκη.

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΟΠΩΣ ΕΠΙ 25 ΧΡΟΝΙΑ

Τό LINGUAPHONE ένθουσιάζει, έλκυει, καταρτίζει γλωσσολογίς μέ- σα σε έλάχιστο χρονικό διάστημα. Με όσα την πείρα και με άδιάκοπη προσαρμογή προς ό,τι πιο τέλειο και σύγχρονο, τό LINGUAPHONE, καλεί και σας να προστεθήτε στις χιλιάδες των όπαδών του πλουτισμό- σας την μόρφωσή σας, τα έφόδια σας σταδιοδρομίας. Ζητήστε μας χω- ρίς καθυστέρηση τεύχος 25ετηρίδος. Όπου και αν μένετε θα τό λάξετε άμέσως, χωρίς καμιά ύποχρέωσή σας. Έπισκεφθήτε μας ή γράψτε μας στέλνοντάς μας τό παρόν άπό- κομμα. Ίνστιτούτον LINGUAPHO- ΝΕ, Πανεπιστημίου 10, Άθήναι. Τηλ. 623.880, Κομνηνών 19 Θεσσαλονίκη.

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΟΠΩΣ ΕΠΙ 25 ΧΡΟΝΙΑ

Τό LINGUAPHONE ένθουσιάζει, έλκυει, καταρτίζει γλωσσολογίς μέ- σα σε έλάχιστο χρονικό διάστημα. Με όσα την πείρα και με άδιάκοπη προσαρμογή προς ό,τι πιο τέλειο και σύγχρονο, τό LINGUAPHONE, καλεί και σας να προστεθήτε στις χιλιάδες των όπαδών του πλουτισμό- σας την μόρφωσή σας, τα έφόδια σας σταδιοδρομίας. Ζητήστε μας χω- ρίς καθυστέρηση τεύχος 25ετηρίδος. Όπου και αν μένετε θα τό λάξετε άμέσως, χωρίς καμιά ύποχρέωσή σας. Έπισκεφθήτε μας ή γράψτε μας στέλνοντάς μας τό παρόν άπό- κομμα. Ίνστιτούτον LINGUAPHO- ΝΕ, Πανεπιστημίου 10, Άθήναι. Τηλ. 623.880, Κομνηνών 19 Θεσσαλονίκη.

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΟΠΩΣ ΕΠΙ 25 ΧΡΟΝΙΑ

Τό LINGUAPHONE ένθουσιάζει, έλκυει, καταρτίζει γλωσσολογίς μέ- σα σε έλάχιστο χρονικό διάστημα. Με όσα την πείρα και με άδιάκοπη προσαρμογή προς ό,τι πιο τέλειο και σύγχρονο, τό LINGUAPHONE, καλεί και σας να προστεθήτε στις χιλιάδες των όπαδών του πλουτισμό- σας την μόρφωσή σας, τα έφόδια σας σταδιοδρομίας. Ζητήστε μας χω- ρίς καθυστέρηση τεύχος 25ετηρίδος. Όπου και αν μένετε θα τό λάξετε άμέσως, χωρίς καμιά ύποχρέωσή σας. Έπισκεφθήτε μας ή γράψτε μας στέλνοντάς μας τό παρόν άπό- κομμα. Ίνστιτούτον LINGUAPHO- ΝΕ, Πανεπιστημίου 10, Άθήναι. Τηλ. 623.880, Κομνηνών 19 Θεσσαλονίκη.

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

λυθή κι' έκτελεσθή ό συνέννοχός της, είχε άραπετεύσει από κεί μαζί με τη μικρή κόρη της.

Κι' ό άνθρωπος που είπατε, είχε τη σκληρότητα να φανέρωση αυτή την Ιστορία στην Έλβίνα; φώναξε ή προϊσταμένη.

Ό Τζούλιο κούνησε τό κεφάλι του καταφατικά.

Τώρα καταλαβαίνω τί κλωνι- σμό δοκίμασε ή δυστυχισμένη κο- πέλλα! Μά δέν της έξηγήσατε πως είχε γελαστή αυτός ο άνθρωπος; Ήπηρε μια κάποια άγανία στην έρώτησή αυτή της προϊσταμένης.

Ναί, άπάντησε με σταθερή φωνή ο γιατρός.

Η αδελφή Νέττα άνάσανε μ' ά- νακούφισι.

Και δε σας πίστεψε ή Έλ- βίνα;

Δε μπορούσε να με καταλάβη. Είχε χάσει πιά τα λογικά της.

Τη δύστυχη!... μουμούρισε η αδελφή Νέττα, με βαθεία συγκίνη- σι. Πότε, λοιπόν, θα μου τη φέρετε εδώ;

Άπόψε κιόλας. Θέλω να βρε- θή εδώ, αύριο που θα έζητησε.

Ναί, και θαμαι έγω κοντά της.

Ό άρχιστρος μπήκε, για ν' ά- ναγγείλν στο φίλο του πως είχε δώσει τις άπαιτούμενες διαταγές.

Η κάμαρα είναι έτοιμη, πρόσ- θεσε. Θέλεις νάρθης να τη δής;

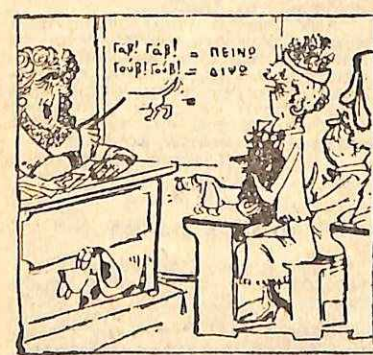
Ό Τζούλιο έμεινε μια ώρα άκό- μα στο φρενοκομείο. Ύστερα πήγε στο ιδιόκτητο σπιτάκι, που είχε σ' αυτή την περιοχή.

Είχε φροντίσει να τό καθαρίσουν και να τό έτοιμάσουν, για να έγ- κατασταθ ή την αδελφή του, για- τί ήταν άποφασισμένος να μείνει εκεί, άωπου να φέρη ή θεραπεία του τό άποτέλεσμα που έλπιζε στην Έλβίνα.

Μιά καινούργια άλλαγή είχε συμ- βή μέσα του, απ' την ήμερα της έμ- μυστηρεύσεως του Φράντς. Η βα- θεία άγάπη του, η λατρεία του για τη Τζέμμα, είχε κυριαρχήσει και πάλι στην καρδιά του. Ένοιωσε πως ήταν καθήκον του να πάρη να τη βρή, να της ζητήσει γονατιστός

Μαθαίνουν τρόπους για τὰ σκυλιά τους!

Πολλοί άνθρωποι άγαπάνε τὰ σκυ- λιά. Άλλά πολύ λίγοι έξέρουν πως πρέπει να τους φροντίζουν. Έτσι, θέλοντας να τους δείξουν την άγά-

πη τους, τὰ έξοργίζουν και τὰ θα- σαλίζουν. Δέν έξέρουν άκόμη να τους μιλήσουν και να τὰ κάνουν να τους καταλάβουν. Όλα αυτά και πολλά άλλα σκεπτική η Άγγλιδα Βαρβά- ρα Βοντχάουζ, που έβρωσε στο Λον- δίνο μια σχολή διαπαιδαγωγίσεως των άφεντικών των σκυλιών. Οι μα- θηταί της σχολής διδάσκονται πως να δίνουν στη φωνή τους τις κατά- ληλες διακυμάνσεις, για να κάνουν τα σκυλιά να τους άντιληφθούν, πώς να έρμηνεύουν τις κραυγές των σκυ- λιών. πώς θα τό μάθουν καλούς τρόπους, πώς θα τὰ συνήθισαν να χαιρετάνε κλπ. Η σχολή αυτή είχε μεγάλη έπιτυχία. Ή την ευκαιρία αυτή, οι άγγλικές εφημερίδες παρα- τηρούν ότι θα ήταν πολύ καλύτερο αν ύπάρχαν σχολές που να διδά- σκουν τους γονείς πώς να φέρνουνται

Τὸ φλογερὸ αἷμα τῆς Ἰσπανίδας

Η νεαρή κι' όμορφη Ίσπανίδα Μαρούτσια Μπάρτελα, εργαζόταν ά- πό μερικά χρόνια ως νοσοκόμος στο Λονδίνο, όπου είχε παντρευτή τον Άγγλο ατοκινιστή Τζόν Χάρ- μπερ κι' είχε άποκτήσει μαζί του δυο άγοράκια, το Φίλιππο, ήλικίας σήμερα 3 χρόνων και τον Ρικάρντο,

—Όπως μάς είπατε, κύριε! Γλυτώσαμε από τη φωτιά τὰ πιὸ πολύτιμα...

συγγνώμη για την προσβολή. Άλλ' οι μέρες περνούσαν, χωρίς να βρίσκει τό θάρρος να τό πραγ- ματοποιήσει...

Είχε ζητήσει πληροφορίες κι' ει- χε μάθει πως ο Φράντς κι' η θείο του φύγανε απ' τό Τουρίνο. Άραγε όμως ο νέος είχε μιλήσει προηγου- μένος στη Τζέμμα για την έξομο- λόγησή του; Δέν τόξερε ο Τζούλιο...

Μιά μέρα, περνώντας μπροστά απ' τό σπίτι της κοπέλλας, την είδε να βγαίνει, μαζί με τη μητέ- ρα της. Χλώμιασε τότε, κι' η καρ- διά του άρχισε να χτυπά δυνατά... Ήταν αυτή, η Τζέμμα; Η τόν γε- λούσαν τὰ μάτια του; Την κύττα- ze, μά ήταν τόσο παραγμένος, που δέν την έβλεπε πιά.

Κι' η Τζέμμα όμως δέν είχε άν- τιληφθή κι' είχε κατακοκκινίσει. Όταν πέρασε από κοντά του, δέν τόλημσε να τον κυττάξει, από φόβο μήν προδοθή η συγκίνησή της.

στα παιδιά τους. Άλλά, στην έποχή μας, τὰ παιδιά είναι εκείνα που τὰ σκεπτόμαστε λιγώτερο από όλα τὰ άλλα.

Τὸ ἀτομικὸ ρολοὶ

Στό πανεπιστήμιο της Μπενανσόν (Γαλλία) κατασκευάστηκε, έπειτα από πολλές προσπάθειες, τό πρώτο άτομικό ρολοί, που θα είναι σχεδόν άάαναστο. Πραγματικά, θα λαθεύη μόνο κατά ένα δευτερόλεπτο σε κάθε αιώνα.

Η πιὸ πρωτότυπη διακαρτωρία ἀνέγκυ

Ένας Γάλλος άνεργος, ο Άντρέ Φίλιπ, θέλοντας να διαμαρτυρηθή έ- ναντίον της άδικίας της κοινωνίας, που τόν είχε καταδικάσει να πεθάνη αυτός κι' η οικογενεία του από την πείνα, πήρε τη γυναίκα του και τὰ δυο μικρά παιδιά του κι' ανέθηκε μαζί τους στο καμπαναριό της πα- λιάς εκκλησίας του Βαρνί λε Πετί (θόρειος Γαλλία). Ένώ, άρχισε να χτυπά πένθιμα την καμπάνα. Η πε- ρίεργη αυτή κωδωνοκρουσία συνεχί- στηκε επί τρεις ήμερες και τρεις ύ- χτες, με έλάχιστες διακοπές. Στο τέλος, η κοινωνία, εκπροσωπούμενη από τό δήμαργο, δέχτηκε τὰ αίτή- ματά του, που συνοψίζονταν, έλλω- στε, σ' ένα μόνο: Τό θόρηκε διαλύ- σθαι. Η διαμαρτυρία του Άντρέ Φίλιπ ύπάρχε ή πιὸ πρωτότυπη στο είδος της.

Τὸ φλογερὸ αἷμα τῆς Ἰσπανίδας

Η νεαρή κι' όμορφη Ίσπανίδα Μαρούτσια Μπάρτελα, εργαζόταν ά- πό μερικά χρόνια ως νοσοκόμος στο Λονδίνο, όπου είχε παντρευτή τον Άγγλο ατοκινιστή Τζόν Χάρ- μπερ κι' είχε άποκτήσει μαζί του δυο άγοράκια, το Φίλιππο, ήλικίας σήμερα 3 χρόνων και τον Ρικάρντο,

Τὸ φλογερὸ αἷμα τῆς Ἰσπανίδας

Η νεαρή κι' όμορφη Ίσπανίδα Μαρούτσια Μπάρτελα, εργαζόταν ά- πό μερικά χρόνια ως νοσοκόμος στο Λονδίνο, όπου είχε παντρευτή τον Άγγλο ατοκινιστή Τζόν Χάρ- μπερ κι' είχε άποκτήσει μαζί του δυο άγοράκια, το Φίλιππο, ήλικίας σήμερα 3 χρόνων και τον Ρικάρντο,

ρά, που είχε πέσει στο σπίτι του. Της τὰ φανέρωσε όλα, έξέροντας πως ήταν αλήθινή φίλη του — έλα, έκτός απ' τό μυστικό της — Έλβί- νας του. Έπανάλαβε πως ο Φράντς είχε γελαστή.

Η κόμηση έτρεμε σύγκορμη.

Κι' όσο σκέπτομαι, μουμού- ρισε, με δάκρυα στα μάτια, πως συνετέλεσα κι' έγω στη δυστυχία της κοπέλλης της κοπέλλας!... Για- τί να σας στείλω τό γράμμα, τό όποίο σας άνακοινώνα τις ύποψίες μου για κείνη την ξένη;

Δε φαίτε σέ τίποτα, κυρία κόμηση, την καθούσατε ο Τζού- λιο. Έτσι τό έβλεπε ή Μοίρα... Δέν είναι, άλλωστε, ή Έλβίνα μου τό μόνο θύμα...

Είχε κοκκινίσει. Η κόμηση τόν κύτταξε, έκπληκτη κι' άήσυχη.

Η κυρία Τσάσκα κι' ή κόρη της ύποφείναν άδίκια κι' αυτές, πρόσθεσε ο γιατρός.

Τι έννοείτε; ρώτησε ή κόμη- σα, άνασκήρτωντας.

Τα άνώμαλα γράμματα, που κατηγορούσαν τη Τζέμμα, ήταν σταλμένα απ' τό Φράντς. Ό ίδιος την παρέσυρε σε μια παγίδα, θέ- λοντας να την καταστρέψη, γιατί τη νόμιζε κόρη της συνέννοχου τού πατέρα του.

Κι' ο Τζούλιο διηγήθηκε όσα εί- χε μάθει απ' τό Φράντς για τη Τζέμμα.

Η συγκίνησή της κόμησης ήταν άπείρηστη.

Ό, τί ευγενική κοπέλλα! φώναξε. Μά σας τόλεγα έγω πως ήταν άνικανή για μια κακή πράξη! Φέβθηκε ύπεροχα, άξιοθαύμαστα!

Κι' έγω την πρόσβαλα τόσο πρόστυχα!

Γιατί δέν της ζητάτε συγ- γνώμη;

Δέν τολμώ...

Την άγαπάτε πάντα;

Η ταραχή του Τζούλιο ήταν ή πιὸ εύλωτη απάντησι.

Η κόμηση τού έπιασε τό χέρι. — Με θεωρείτε φίλη σας... δέν είν' έτσι; τού έπτε.

Τό ρωτάει... ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τὸ ἐλάφι τὰκαμε νυαλιά-καρσιό!...

Πρὶν από μερικές ήμέρες, ένας γιατρός από τό Τουρίνο περνούσε με τό αυτοκίνητό του από έναν έξοχικό δρόμο, όταν, σε μια στρόφη, βρέθη-

κε μπροστά σ' ένα ύπεροχο έλάφι με μεγάλα κέρατα, που είχε βγί από μια λούπη. Ό γιατρός φέρεναίσε ά- μέσως για να μην τό παραφύγει. Τό έλάφι, που είχε τρομάξει στην άρχή, συνήλθε άμέσως και με μια έρελλώ- δε έφθο έόπισας με τὰ κέρατά του όλα τὰ

ΤΑ ΜΟΝΑ πράγματα, που η έγκληματολογία ύπνωση ά- γακάλυψε μέσα στο γραφείο του Όσκαρ Σπρίνγκ ήταν ένα πέ- ταλο άνθους από ύψισμα, σαν έκφραση που οι γυναίκες δαίνουν στο μαντί του.

Ο Όσκαρ Σπρίνγκ ήταν ο «βα- σιλεύς» της Ουάσινγκτον. Αυτός ούτως ή άλλως το παρκινγκ στο κομμά- τιό του είχε γίνει «Υόρκη» κι εί- κε σπερμαίνει ως τότε καταπι- κτικές επιτυχίες, που κάθε μιά τους όπως ήταν φυσικό, δημιου- ρούσε πολλά θύματα. Όταν, λοι- πόν, εκείνο το πρωί της Τρίτης δρόμους σκοτωμένους μέσα στο γραφείο του σπιτιού του, με μία φοβερή ανάμεσα στα μάτια, ο έ- πιθεωρητής Ντραϊνκ έκανε τη σκέψη ότι πολλοί άνθρωποι είχαν λόγο να επιθυμούν το θάνατό του. Το ζήτημα, όμως, ήταν ποι- ός από όλους τον είχε σκοτώ- σει.

Την ερώτηση αυτή άπνυθνε στον Τζόν Μέρουκ, το γραμματέα του θύματος, που του έδωσε τα όνοματά μερικών από εκείνους που ο Σπρίνγκ είχε καταστρέψει. «Ανάμεσα σ' αυτά βρίσκονται και το όνομα του δικηγόρου Χένρυ Μπάρτον.

— Άλλά τον τελευταίο δε νο- μίζω πως τον κατέστρεψε, είπε ο Ντραϊνκ. «Αν δεν κάνω λάθος, ή- ταν ο νομικός σύμβουλος του Σπρίνγκ κι' έχω ακούσει πως με- ρικά έξιπυρα κούπα στο γραμ- ματτήριο κέρδιζε κάμποσα έκα- τομύρια δολάρια.

— Δεν ξέρετε όμως πως ο Μπάρ- τον κι' ο Σπρίνγκ τα είχαν χα- λάσει από κάμποσο καιρό, παρ- ότι ο Μέρουκ.

— Για ποιά λόγο;

— Νομίζω ότι πρέπει να σας πω όλα, απάντησε ο Μέρουκ. Ο Μπάρτον συνδεόταν κρυφά με τη φίλη του Σπρίνγκ, τη Μπέσσυ Τέ- ρενου.

— Ο Σπρίνγκ το ήξερε;

— Θα πρέπει να είχε υποπτε- ρηθεί, γιατί έδιωξε τον Μπάρ- τον από κοντά του.

— Ο Μπάρτον κι' η Μπέσσυ συ- νέχισαν, όμως, παρ' όλ' αυτά, τις σχέσεις τους;

— Δεν το ξέρω.

Ο Ντραϊνκ σκέφτηκε ότι έπρε- πε να επισκεφθεί τη Μπέσσυ Τέ- ρενου.

Η νέα δεν έδειξε μεγάλη συν- κίνηση για το θάνατο του Σπρίν- γκ. Δε θάλεπονταν ποτέ το θρά- νυ της Δευτέρας—είπε—γιατί ο Σπρίνγκ κλεινόταν στο γραφείο του κι' έμενε ως άνα τα νύχτα, κανονίζοντας το παρκινγκ του για όλους τους έξιπυρά.

— Μπορώ να μάθω πού είσαστε χτες το βράδυ; ρώτησε ο επιθεω- ρητής.

Η νέα, χωρίς να ταραχθεί, ά- πάντησε ότι είχε πάει στον κινη- ματογράφο (Μάιλμαν), όπου έ- μαινε από τις έννιά ως τις εντε- κάμισι.

— Έχετε μάστρες που να μπορούν να το βεβαιώσουν;

— Δεν είδα κανένα ντυστό, ά- πάντησε η Μπέσσυ. Ίσως, όμως, να έχω το εισιτήριο στην τσάντα μου.

Πραγματικά, το βρήκε ψάχνον- τας μέσα σ' αυτήν και το έδωσε στο Ντραϊνκ, που το έδωσε στην τσέπη του.

Θυμίζοντας από το σπίτι της Μπέσσυ, πήγε στον κινηματογρά- φο (Μάιλμαν) και, δείχνοντας το εισιτήριο στον ταμία, τον πα- ρακάλεσε να του πη ποιά ώρα εί- χε έκδοσι.

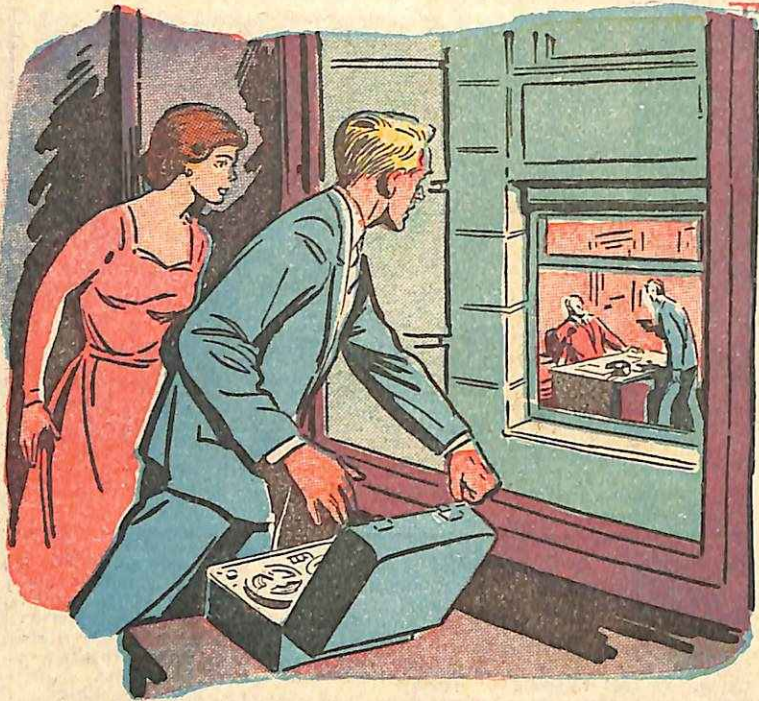
— Μετά τις δωδεκάμισι, απάν- τησε αυτός άμέσως.

— Πως το ξέρετε;

— Από το κορώμα του. Ο κινη- ματογράφος μας λειτουργεί είκο- σί ώρες συνεχώς. Οι τιμές των εισιτηρίων, λοιπόν, διαφέρουν, από άλλες το πρωί, άλλες, το απόγευμα, άλλες το βράδυ κι' άλ- λες μετά τα μεσάνυχτα. Ανάλο- γα αλλάζει και το κορώμα των εί- σιτηρίων. Μετά τις δωδεκάμισι κόβουμε κόκκινο εισιτήριο, σαν αυτό που κρατάτε.

Όταν φανήκαμε στο γραφείο του, ο Ντραϊνκ έδωσε έντολη στο βοηθό του να καλέσει το δικηγό- ρο Μπάρτον.

Ο Μπάρτον δεν άρνιethκε τίς

— Χτες το βράδυ παρακολουθούσαμε στο μανιτόφωνο τα σχέδια του Σπρίνγκ, όταν, φασνικά, ο δολοφόνος μπήκε στο γραφείο του...

ΕΝΑ ΠΕΤΑΛΟ ΑΠΟ ΤΕΧΝΗΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

σχέσεις του με τη Μπέσσυ Τέρε- νου.

— Δεν πιστεύω να θέλετε να άναλάτε απ' αυτό το συμπέρα- σμα ότι σκότωσε το Σπρίνγκ, εί- πε ειρωνικά, Είχα, άλλωστε, πιά- νω από τρεις μήνες να πατάρω στο γραφείο του κι' αυτό υπο- ρούν πολλοί να σας το βεβαιώ- σουν.

Ο Ντραϊνκ είχε ένα μικρό βά- ζο στο γραφείο του. Σε κάποια από τα έξιπυρα, έκανε να πάει ένα φά- κελλο και με μία ανεπαίσθητη κίνηση άναποδόνουσε αυτό το βάζο που κύλησε προς το μέρος του Μπάρτον.

Ο δικηγόρος το σήκωσε άμέ- σως από κάτω και το ξανάβαλε στη θέση του.

— Εύχαριστώ, είπε ο επιθεωρη- τής. Δε σας χρειάζονται τίποτα άλλο, κύριε Μπάρτον.

Όταν έφυγε ο δικηγόρος, ο Ντραϊνκ κάλεσε το βοηθό του και του είπε:

— Πάνω σ' αυτό το θάζο θρί- σκονται τα δακτυλικά άποτυπώ- ματα του Μπάρτον. Πήγαινε το άμέσως στο τηλέμα σμάνουσε.

Μία ώρα άνονότερα, είχε την απάντηση: Το άποτύπωμα του άν- τίχειρος, που είχε βρεθεί πάνω στο τραπέζι του Σπρίνγκ ήταν του Μπάρτον.

Ο Ντραϊνκ κάλεσε για τις έ- πτά το βράδυ τον Χένρυ Μπάρ- τον και τη Μπέσσυ Τέρενου. Η νέα φορούσε ένα μαντί κι' ένα τριαντάφυλλο από ύψισμα στο ά- ριστό το πέτο.

— Κι' οι δύο είπατε ψέματα άρχισε ο επιθεωρητής. Καί, πω- τά, πρώτα, σας, Μπάρτον, με βεβαιώσατε ότι είχατε τρεις υί- κες να επιθεωρήσετε το Σπρίνγκ, κι' όμως ήσαστε εκεί χτες το βράδυ. Η άπόδειξη είναι το άπο- τύπωμα από τον αντίχειρά σας που βρέθηκε πάνω στο τραπέζι του... Πρέπει να σας πω ότι επί- τηδες έσπρωξα το πρωί το θάζο για να σας κάνω να το πιάσετε και να έχω έτσι τα άποτυπώματά σας...

— Άς έρθουμε τώρα σε σας υίς Μπέσσυ. Και σας επίσης ήσαστε στο γραφείο του Σπρίνγκ χτες το

βράδυ. Στον κινηματογράφο (Μά- ιλμαν) πήγατε μετά τις δωδε- κάμισι, όπως άποδεικνύεται από το κορώμα του εισιτηρίου που μου δώσατε. Πήγατε, δηλαδή, εκεί μετά το έγκλημα, για να δημι- ουργήσετε ένα «άλλοθι».

Υπο- θέτω, άλλωστε, ότι δε θα μείνα- τε παραπάνω από πέντε ή δέκα λεπτά. Δυστυχώς για σας, το κορώμα του εισιτηρίου σας πρόδω- σε. Για την παρουσία σας, όμως, στο γραφείο του Σπρίνγκ χτες το βράδυ έχω και μία άλλη άποδει- ξή...

Σηκώθηκε από την πολυθρόνα του, πήγε κοντά και της έδειξε ένα μικρό πέταλο τριαντάφυλλο από ύψισμα.

— Αυτό το πέταλο, όπως υπο- ρίτε, βεβαιώθηκε και μόνη σας, λείπει από το τριαντάφυλ- λο, που στολίζει το μαντί σας, της είπε. Βρέθηκε στο χαλί του γραφείου του Σπρίνγκ, πλάι στο πορτάκι... Η άνάπη είναι πολλές φορές τυφή—κατέληξε ο επιθε- ωρητής. Θέλατε να ξεφορτωθήτε το Σπρίνγκ και καταφύνατε στο έγκλημα... Νομίζω πως το καλύ- τερο για σας είναι να άουλοη- σετε.

— Άλλά η άλήθεια ήταν όλοτελο διαφωρετική.

— Ήμιατε πραγματικά στο γρα- φείο του Σπρίνγκ χτες το βρά-δυ, παραδέχτηκε ο Μπάρτον. Άλ- λά πήγαμε εκεί μετά το έγκλη- μα... Θα προσέσω άκόμη ότι το έγκλημα το παρακολούθησα ά- πό την άόκη ύψις το τέλος από το γραφείο μου...

— Άπό το γραφείο σας;

— Άν θέλατε, θα πώμε ως έ- κει για να πείσθετε.

Μπήκαν άμέσως σ' ένα άυτοκι- νητο πού άποτονωμίας κι' έβρεξαν στο γραφείο του Μπάρτον. Κι' έ- κει έξηγήθηκαν όλα.

Ο Σπρίνγκ, άσοφ έκανε τους συνδυασμούς και κατάστρωσε το σχέδιό του, καθόταν μπροστά σε μία συσκευή μανιτόφωνου κι' ά- πανθούσε τις άποφάσεις του, για να μπορεί να τις έχη πάντα μπρο- στά του. Ήταν διαβολικό το παι- κινίδι του. Όταν ήθελε ν' άνε-

όσση ή να κατεβάσει τις μετοχές υίς έταίρας, ποντάριζε σ' εκεί- νες της άναγωνιότητας της κι' έ- ται κανείς δε μπορούσε να κα- ταλάβει το σκοπό του. Ο Μπάρ- τον κι' η Μπέσσυ είχαν συνδέσει αυτή τη συσκευή με μία άλλη, που θρικόταν στο γραφείο του δικηγόρου. Έτσι, μάθαιναν τα υυστικά του Σπρίνγκ και, την άλ- λη μέρα, ο δικηγόρος έκανε με τέτοιο τρόπο το παρκινγκ του, ά- στε έδινανε πάντα κερδισμένους απ' αυτό.

— Καί τώρα ξέρετε γιατί κέρ- δια τόσα πολλά χρήματα στο κομμάτιό μου μέσα σ' ένα έλαχιστο διάστημα, είπε ο Μπάρτον στον επιθεωρητή. Χτες το βράδυ, πα- ρακολουθούσαμε στο μανιτόφω- νο τα σχέδια του Σπρίνγκ, ό- ταν ξαφνικά, ο δολοφόνος μπή- κε στο γραφείο του. Δεν είχαμε, βέβαια, το μέσον για να τον έμ- ποδίσουμε. Άλλά, όπως σας είπα, παρακολούθησα το έγκλημα...

Τρέξαμε κατόπιν στο γρα- φείο του Σπρίνγκ για να άγέλου- με τη συσκευή του μανιτόφω- νου μ' αυτό που έλεπετε έδω. Νά γιατί βρήκατε το άποτύπωμα μου κι' αυτό το πέταλο από το τε- χνητό τριαντάφυλλο στο γραφείο του Σπρίνγκ.

— Ξέρετε, λοιπόν, ποίος ήταν ο δολοφόνος;

— Έμεις τον είδαμε από μα- κρού, άλλά άα τον άναγνωρίσα- με και σεις από τη φωνή του, ά- πάντησε ο Μπάρτον.

— Καί δε σκεφθήκατε ότι έπρε- πε να διασπύσετε τη δικαιοσύ- νη;

— Θα μιλούσαμε μόνο άν κατα- δικάζονταν κανένας άθώος.

— Άλλά ποίος είναι ο δολοφό- νος;

Ο Μπάρτον έβαλε σε κίνησι το μανιτόφωνο. Άκούστηκε τότε μία φωνή που έλεγε:

— Όσκαρ Σπρίνγκ, έφτασε η τελευταία σου στιγμή! Δε θα μπορείς πιά να καταστρέψεις άλλους άνθρώπους, για να κορέ- σης τη δίψα σου για το χρύμα... Χιλιάδες άνθρωποι θ' άπαινεύ- σουν με άνακοινία αύριο, μα- θαίνοντας το θάνατό σου.

Άκούστηκε κατόπιν ο ήχος ενός πυροβολισμού.

— Άλλά αυτή είναι η φωνή του Μέρουκ, είπε ο επιθεωρητής.

Καί, πραγματικά, αυτός ήταν ο δολοφόνος.

— Βρισκόμουν από είκοσι χρό- νια κοντά στο Σπρίνγκ και, στο διάστημα αυτό, τον έβλεπα να καταστρέφει τον έναν ύστερα ά- πό τον άλλον με τα σατανικά τε- χνήματά του, είπε όταν τον έ- πιασαν. Το τελευταίο του σχέδιο ήταν να τινάξει στον άέρα το τρασί της χαλυβούρινας. Τρί- αντα χιλιάδες ένοπλες άα βρί- σκονταν στο δρόμο...

Άλλά, έκανε, πού δεν είπα ο Μέρουκ ήταν ότι, σκότωνοντας το Σπρίνγκ, τον είχε εκδιώξει ταύ- τάχρονα για όλους τους έφευγε- λισμούς και τις ταπεινώσεις, που είχε υποστεί από τον άυτοαρκικό προσιτάμένο του στα είκοσι χρό- νια, που βρισκόταν κοντά του.

ΡΟΤΖΕΡ ΝΕΝΤΣΟΝ

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ...

Όταν ο Καναδός θρέντ Σόου- λεο, 43 έτών, νύρισε στο Χάμιλ- τον του Όντάριο, από ένα ταξίδι άναψυχής του στην Άγγλία, έ- φερε μαζί του κι' ένα άπ' τα πα- λιά εκείνα διαμύρια λεωφορεία (που κυκλοφορούσαν κάποτε και στην Άθήνα και είχαν όνομασθή «καρναβάλια»). Το είχε άναρρά- σσει από μία άγγλική έταρεία με- ταφορών, υόλις είχε τειρή πιά έκτος ύπηρεσίας, και το πήρε στην πατρίδα του για ένθύμιο. Είναι μοντέλο του 1937, των έξι τόννων, με έξακύλινδρο υωτέρω και μπορεί να τρέφει μέχρι 50 χιλιόμετρα την ώρα! Ο Σόουλερ δε σκεπτεται, φυσικά, να το έκ- υαταλλάξει, άλλά να το κρατή- σον σαν κάτι το άδιοπεριεργό.

Με την ευκαιρία αυτή, ένα πε- ριοδικό του Λονδίνου νωάφει ει- ρωνικά: «Οι Άμερικάνοι διαλύ- ουν και κουβαλούν στον τόπο τους τους παλιούς άγγλικούς πύργους. Τώρα άναρράδουν και τα παλιά λεωφορεία υίς. Πρέπει να κόυουμε το νού μας, στα άνά- κτορα του Μπάκινγκχαμ!»

ΚΟΝΤΑ στο Λόουρυ, σε μία έρημη πε- ριοχή, που κυριαρχείται από ψηλά χιονι- σμένα βουνά, ύψώνεται ένας μεγάλος πύργος από χάλυβα. Αυτός ο πύργος είναι η πύλη, από όπου μπαίνει κανείς στην ύπόγειο κα- τοικία των διηπειρωτικών βλημάτων «Τιτάν».

Άπό την κορυφή του πύργου κατεβαίνει κανείς με μία έλικοειδή σκάλα στο έσωτερι- κό του, που είναι ένας άληθινός λαβύρινθος από χάλυβα έπίσης. Άλλά, άς προσπαθήσουμε να προσανατολισθούμε μέσα σ' αυτόν.

Το πρώτο πράγμα, που συναντάει ο έπι- σκέπτης, είναι μία χαλύβδινη πόρτα, που ά- νοιγοκλείνει με πεπιεσμένον άέρα. Άφου πε- ράσει κανείς αυτή την πόρτα, βρίσκεται σε μία σκάλα που προχωρεί άκόμη πιο βαθεία μέσα στο έδαφος και οδηγεί σε μία χαλύβδι- νη σήραγγα, που έχει μήκος πάνω από 500 μέτρα. Τα τοιχώματά της είναι βαμμένα κι- τρινα και διασχίζονται από σωληνώσεις, από τις όποιες διοχετεύεται νερό και ύγρο άζυ- γόνο.

Η σήραγγα αυτή οδηγεί στους θαλάμους των «Τιτάνων», που βρίσκονται μέσα σε «σι- λό» βάθους 50 μέτρων. Άλλες διαλαδύσεις της χαλύβδινης σήραγγας οδηγούν στην τε- ραστία ραδιοφωνικής κεραίας (που δε χρησι- μεύει για την καθοδήγηση έξ άποστάσεως των βλημάτων), στο ηλεκτρικό έργοστάσιο

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

1) και 1α) Ύπόγειοι σταθμοί πυραύλων. 2) Κορυφή της ραδιοφωνικής κεραίας. 3) Κύρια είσοδος. 4) και 4α) Χαλύβδινες πύλες που λειτουργούν αυτόματα με πεπιεσμένο άέρα. 5) Ηλεκτρικός σταθμός. 6) Συσκευή φιλτραρίσματος του άερος. 7) Κέντρον έλέγχου. 8) και 8α) Σιλό. 9) Σήραγγες. 10) Μηχανήματα έκσφενδονί- σως. 11) Ο «Τιτάν» καταλαμβάνει τη θέση έκσφενδονίσως χωρίς σε είδικόν άνυψωτήρα. 12) Βοηθικά μηχανήματα.

άλλα και του μουλαριού το πε-
σμα!
— Έξω από το γραφείο μου,
κύριε!
— Καλάσα!...

Την άλλη μέρα — ώρα που δε
δεχόμουν, πώς μπήκε στο κτί-
ριο, δεν ξέρω — χτυπάει η πόρ-
τα και μου εμφανίζεται μία χα-
ριτωμένη νεαρά κυρία, που αν τη
χρησιμοποίησε η Τροχαία δε θα
κρεαζότανε πούθενα σηματοδο-
τή, θα σταματούσανε κι' οι πεζοί
και τ' αυτοκίνητα όπου στεκόταν
αυτή, ώρες ολόκληρες. Σηκώθη-
κα. Το πόδι μου πέρασε τη γε-
λοία έκφραση των ερωτοτροπου-
των ραμολιμένων.
— Παρακαλώ.
— Για μία υπόθεση του θείου
μου ήθελα να σας ενοχλήσω, κύ-
ριε Γενική.
— Παρακαλώ, δεσποινίς.
— Κυρία!
— Τόσο νέα:
— Και χωρισμένη, μάλλον!
— Μπιά: Ποιος ήταν αυτός ο ή-
λιος;

— «Ηλιος λέτε:
— Ε, η στράβατος ή ήλιος δε-
σποινίς, Παρτών; Κυρία! Γιατί
λογικός άνθρωπος, έστω και μύ-
ωψ, δε χωρίζει ποτέ τέτοιο έμ-
ψυχο λουλούδι!
— Ώ! Μεροί!
— Λέω την αλήθεια!
— Μεροί! Μπορώ να καβήσω:
— Βεβαίως! Καφέ: Ποτο-
καλλάδα:

Μία ποτοκαλλάδα.
Δε χόρτανα να την κυττάζω.
Είχα πάθει (ταράκη), όρανε και
την ανανεωσιακή εκείνη κον-
τή φούστα, που υπορεί να κλο-
νίσω και τη σοδαοστή Έννλε-
ζου άσχιδικαστή την ώρα που εί-
ναι στην έδρα με το ράσο και
την περούκα, και κυριολεκτικώς
αισθάνθηκα σε μία σπινθη πώς
τρέχανε τα σάλια μου.
— Δοιπόν, δεσποινίς: ψθύρισα
ένω σκούπισα το στόμα μου με το
μαντίλι. Σε τι μπορώ να σας σε-
νώ χορήγο; Πώς λέγεται ο θεί-
ος σας;

— Παπανεοραμίδης.
Πάγωσα! Και να παραιτηθώ αν
μου χήτανε, μπορούσα να το
σκεπτόμουν. Άλλα να πάω τα
έπιπλα του Παπανεοραμίδη, πο-
τέ! Προτιμούσα να πεθάνω.
— Δυστυχώς, είπα περιλυσος.
Ξέρω την υπόθεση και είναι άδυ-
νατον να τον βοηθήσω. Λυπούμαι
ειλικρινώς!

— Δε μπορείτε να κάνετε μία
υπόχρεωση;
— Δυστυχώς, δεσποινίς!
— Ούτε για το κατήρι μου:
— Λυπούμαι!
Θαύμασα πάλι τον έαυτό μου!
"Ο πειρασμός ήταν μενάδος!
"Άλλ' άνθεξα!...

"Η νεαρή, σοδαοεύτηκε.
— "Ακούστε, μου είπε, "Αφού
δε θέλετε αυτό τον τρόπο, υπά-
κει κι' άλλος!
Και σηκώθηκε, κλειδωσε την
πόρτα, και στάθηκε μπροστά μου
άπειλητική:

"Η θα υπογράψετε τώρα την
παραλαβή ή θα ακίω το πορσεύ
μου, θα γρατζουνιστώ και θα δά-
λω τις φωνές!

Κράτησα την ψυχραιμία μου:
— Παλιό το κόλπο, δεσποινίς.
Δηλαδή... κυρία, "Αν είσθε και
κυρία!

— Είμαι και θα το δics άμέσως!
"Εχεις τριάντα δευτερόλεπτα
καιρό!

— Σας είπα, Παλιό το (κόλπο)!
— Παλιό, καινούργιο πιάει!
Πήνα να τics πάω το κλειδί.

"Εκίωσε το φουστάνι, γρατζου-
νίστηκε, στραπαταριόστηκε κι'
έβαλε κραυγές φοβερές:

— Βοήθεια!... Παλινόρε! Σά-
πυρος!

"Αναστατώθηκε όλο το μέγαρο.
"Όπου ν' άνοιζω την πόρτα μου
ανάκατεψε τα μαλλιά και με πα-
σάλεψε κραγιόνια!...

"Ανοίξα και βροντοφώνησα τα-
ραγμένος την αλήθεια. Δε με
πίστεψε κανείς! Ούτε ο ύπουρο-
νός, Έκλαιγα στην απολογία
μου, όταν προσήκχην ένυπνόν

που, Κούνησε το κεφάλι του:
— Αυτά που λέτε είναι έντε-
λως άπίθανα, μου είπε. Θέλετε
να πιστέψω ότι σας προσεφάρη...

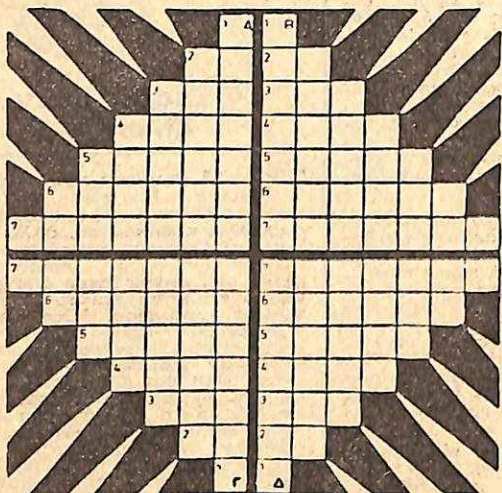
τέτοιο αντίδραγμα και δεν υπο-
κύφεται: "Ε, μά δεν είσθε τόσο
θλάξ!

Και όμως, είμαι!

Για μικρούς

Τετραπλή πυραμίδα

Ξεκινώντας από τα τετραγωνίδια Α, Β, Γ και Δ, μέσα στα οποία θα τοποθετήστε το ίδιο πάντα φω-
νήν, θα συμπληρώσετε και τις τέσσερις πυραμίδες με
λέξεις, των οποίων σας δίνωμε πιο κάτω τις σημασίες.

Για κάθε λέξη θα χρησιμοποιήτε όλα τα γράμματα
της προηγούμενης, αναγραμματισμένα ή όχι, συν ένα
καινούργιο:

- ΑΠΟ ΤΟ «Α»
2) Αρχή άπαγορεύσεως.
3) Ερωτηματικό τοπικό επίρρημα.
4) Άκρον του σώματος.
5) Αφθονός.
6) Βασιλιάς.
7) Περιοχή της Κεφαλληνίας.

- ΑΠΟ ΤΟ «Β»
2) Πρόθεσι προστά σε φωνήν.
3) Πολεμικό παράγγελμα.
4) Σωρός καιομένων.
5) Στους άρχαίους, λουτρό θερμού αέρος ή ύ-
δρατων.
6) Άσχημιζούν το πρόσωπο.
7) Αιγυπτιακό μνημείο.

- ΑΠΟ ΤΟ «Γ»
2) Προσωπική άνταγνμία.
3) Όργανον αισθήσεως.
4) Κίνησης ύρσο.
5) Άκαθαρσία.
6) Πόλις της Πελοποννήσου.
7) Ο κάτοικος της πόλεως αυτής.

- ΑΠΟ ΤΟ «Δ»
2) Χοίρος.
3) Σημείον της άρρηκτητικής.
4) Επιτρέπει την σκέψη.
5) Επύρος καρπός.
6) Πτηνό που σχετίζεται μ'
ένα άσμα.
7) Σχετίζεται με μία φιλο-
σοφική σχολή.

Όνόματα κυρία και νόματα εύσιαστικά

Οι εξηγήσεις, που σας δίνω-
με κατωτέρω, πρέπει να σας
βοηθήσουν να έρψτε δέκα κύ-
ρια νόματα:

- 1) Νησί των βορείων Σπο-
ράδων, που ανήκει σε άδύνημο
επαρχία του νομού Εύβοιας.

- 2) Προδότης, που θοήθησε
τον Εζέρη να νίκηση τον Λεω-
νίδα.

- 3) Άρχαία πόλις της Μ. Ά-
σίας, στη Λυδία, πατρίδα του
Ξενοφάνους.

- 4) Ένας από τους 7 σοφούς
της άρχαιότητας, στον όποιον
αφείλονται τα αποθέγματα
εϊνωθί σ' αυτόν και εμήδεν
άγαν.

- 5) Πρωτεύουσα γειτονικού
κράτους.

- 6) Ένας από τους 7 λόφους
της άρχαίας Ρώμης, πάνω στον
όποιο έβρισκονταν τα άνάκτορα
των αυτοκρατόρων.

- 7) Γυός του 'Ηλίου και της
Κλυμένης, που γκερμιστηκε
από τον ούρανό θελόντας να δ.
δηγήση το άρμα του πατέρα
του.

- 8) Νησί των Κυκλάδων.

ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΟΥΣ

- 3) Πόλις και λιμάνι της Παλαιστίνης.
10) Μεγάλος ποταμός της Ν. Άμερικής.
"Αν τώρα οι εξηγήσεις αυτές δεν αποδείχθηκαν άρ-
κετές, για να έρψτε τα ζητούμενα κύρια νόματα,
να τί σημαίνουν οι ίδιες αυτές λέξεις, με τον ίδιο
άκριβως τονισμό, χρησιμοποιούμενες όμως ως άπλά
ουσιαστικά νόματα:

- 1) Βράχος που έζχει από τη θάλασσα και μετα-
φορικώς έμπόδιο.
2) Όνειρο κάθε άλλο παρά εύχάριστο.
3) Κορυφή και μεταφορικώς ύψιστο σημείο.
4) Ψάρι, είδος κεφάλου.
5) Εξάρτημα άπαραίτητο σε κάθε πλοίο.
6) Άνηκε στο προσωπικό του παλατιού.
7) Έλαστρο και άσκεπς τετράπροχο άμάξι πα-
λαιότερας εποχής.
8) Ένα σπορ που επιτρέπεται λίγους μόνο μήνες
κάθε χρόνο.
9) Χρησιμοποιείται για την επίδεισι τραυμάτων.
10) Γένος παπαγάλων, αλλά και είδος πολυτίμου
λίθου.

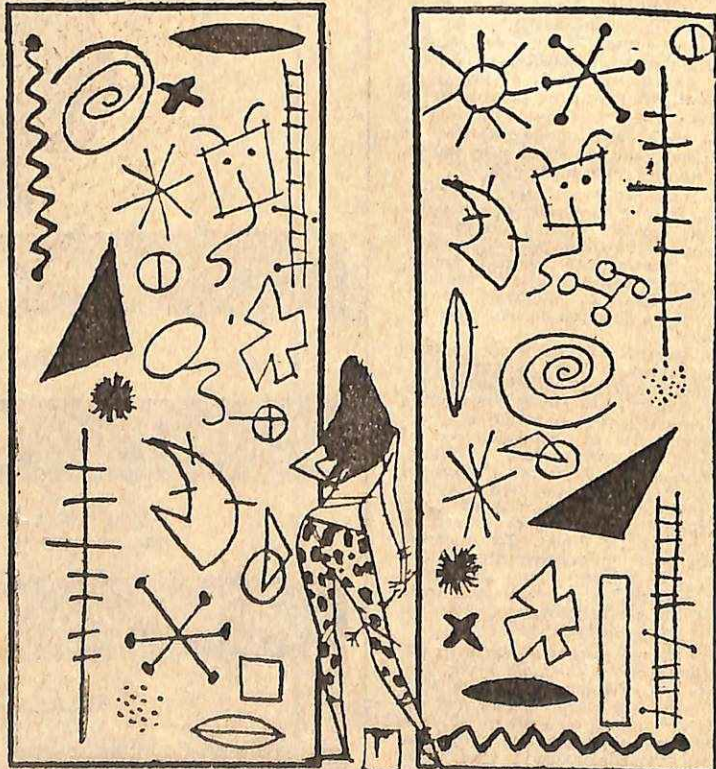
Μία χτυπημένη παροιμία

Τ' άρχικά γράμματα των αντίθετων των λέξεων, που
σας δίνωμε πιο κάτω θα σχηματίσουν, διαθεζόμενα
στη σειρά, μία γνωστή ελληνική παροιμία:

1) Δειλία	21) Στερεόν
2) Έμπρός	22) Έλλειμμα
3) Πολύλασσιασμός	23) Ωμέγα
4) Φεύγω	24) Διαφορετικός
5) Τρικυμία	25) Παράλογος
6) Αφετηρία	26) Άψητος
7) Καχεκτικός	27) Άπορος
8) Πάτωμα	28) Άπόπλους
9) Άδύνατος	29) Ηρεμος
10) Λανθασμένος	30) Άπαντώ
11) Πρίν	31) Άπληστος
12) Αδήςσις	32) Χειροτέρευσας
13) Λύπη	33) Σπατάλη
14) Άγενής	34) Μαύρος
15) Άνιστος	35) Άσθενής
16) Γνωστικός	36) Προτέρημα
17) Άσχημη	37) Πρώτος
18) Άνοστος	38) Μίσος
19) Άγασθ	39) Άνάξιος
20) Ύγιης	

"Η παροιμία αποτελείται από όκτώ λέξεις:
(1-2, 3-8, 9-11, 12-15, 16-18, 19-23 24-
26, 27-39).

Διπλά και μονά

"Όπως ή Μαίρη, ίσως πιστέψετε κι' έσείς πως όλα τα σχέδια και σχή-
ματα, που υπάρχουν στη μία εικόνα (άριστερά) έβρισκονται και στην άλλη
(δεξιά), έλαφρα άλλαγμένα ίσως, αλλά πάντως υπάρχον. Κι' όμως είναι
μερικά, που δε έρψτε μία μόνο φορά, στη μία ή στην άλλη εικόνα. Πόσα
και ποιά είναι τα πράγματα αυτά; Πρέπει να τ' ανακαλύψετε μέσα σε
δύο λεπτά της ώρας, το πολύ, αν θέλετε να υπερφανεύσετε, για την πα-
ρατηρητικότητα σας.

Οι λύσεις στη σελ. 66

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ του Σαββάτου

Κυριευόμενος από μία έγκλη-
ματική μανία τα άπομεσήμε-
ρα του Σαββάτου, ένας νε-
αρός Γερμανός δολοφόνος
πέντε άγνωστους του σε διά-
στημα 19 μηνών

ΣΤΗ νευρολογική κλινική Χάαρ
του Μονάχου, βρίσκεται υπό πα-
ρατήρησι, φρουρούμενος νύχτα και
μέρα από άστυνομικούς, ένας από
τους πιο παράδοξους έγκληματίες
της εποχής μας: Ο νεαρός Πέτερ
Χέαλ, ο δολοφόνος του Σαββάτου,
όπως τον έχει έπονομάσει ο γερμα-
νικός τύπος, επειδή όλα τα έγκλη-
ματά του τα έχει κάνει άπομεσημε-
ρο του Σαββάτου!

Πέντε άνθρωποι πλήρωσαν με τη
ζωή τους την έγκληματική μανία του
Πέτερ Χέαλ, πριν ή άστυνομία κατορ-
θώσει, επί τέλους, να τον συλλάβη,
στις 14 Ιανουαρίου του 1961, ενώ
διαπραγματευόταν την αγορά ενός
περιστρόφου. Στην έρευνα, που έπα-
κολούθησε στο σπίτι του, βρέθηκε το
περιστρόφο, με το όποιο είχε σκοτώ-
σει το τελευταίο από τα θύματά του,
τον Γκέοργκ Χάμπελ, και, κατόπιν,
άνακρινόμενος, όμολόγησε και τα άλ-
λα έγκλημάτα του.

Το πρώτο θύμα του ήταν ο μαθη-
τής Φράντς Στόμπιχ, 11 έτών, που
ό Χέαλ τον σκότωσε το Νοέμβριο
του 1958. Το Μάιο του 1959, σκό-
τωσε το συνταξιούχο Χούμπερ, 59 έ-
τών, το Σεπτέμβριο του 1959, δολο-
φόνησε ένα ζευγάρι, έρωτευμένων, το
Βόλφγκανγκ Χάιν, 19 έτών, και την
Έντελτράουτ Βίνκελ, 16 έτών. Και
ο τελευταίος της σειράς ήταν ο έρ-
γάτης Γκέοργκ Χάμπελ, που δολοφό-
νησε από το Χέαλ, τον Ιούλιο του
1960. Το μόνο κοινό σημείο των πέντε
αυτών άτόμων μεταξύ τους, ήταν πως
δεν τα γνώριζε καθόλου ο δολοφόνος,
πως άγνοούσε ακόμη και την ύπαρξή
τους, ως την ημέρα που τα συνάντη-
σε και τα σκότωσε! Γιατί σκότωσε
αυτά και όχι άλλα; Άπλως γιατί
αυτά έτυχε να συνάντηση στο δρόμο
του, όταν τα άπομεσήμερα του Σαβ-
βάτου, όπλισμένος μ' ένα πιστόλι, έ-
θγαινε γι' άνθρωποκυνήγι στα δάση
που περιβάλλουν το Μονάχο!

Κατά τους άστυνομικούς, είναι βέ-
βαio πως ο Πέτερ Χέαλ είχε βγή κι'
άλλα άπομεσήμερα του Σαββάτου με
τον ίδιο σκοπό. Τις περισσότερες, ό-
μως, φορές, είχε γυρίσει στο σπίτι
του άπρακτος, γιατί, δειλός όπως οι
δολοφόνοι, του είδους του, δεν τολμού-
σε να κάνει ένα έγκλημα παρά όταν
ήταν σίγουρος πως δεν υπάρχει κανείς
τρίτος κοντά, για ν' άκούση τους πυ-
ροβολισμούς και να τον κυνηγήσει,
και ότι, έπσης, θα έπιανε στην έ-
πινα το θύμα του. Το έρωτικό ζευ-
γάρι ήταν λ. χ. παραδομένο στις τρι-
φερότητές του και δεν τον αντίληφθη-
κε πως πλησίασε, όπως δεν τον άν-
τιλήφθηκαν και οι δύο άλλοι ο Χού-
μπερ και ο Χάμπελ, που ο δολοφό-
νος τους βρήκε έσπλωμένους σ' ένα
ξέφωτο ν' απολαμβάνουν τη λιακάδα.
Ο μόνος, που ο Χέαλ υποχρεώθηκε
να τον κυνηγήσει — και να τον σκο-
τώσει, πυροβολώντας τον στην πλάτη
— ήταν ο μαθητής Στόμπιχ.

Για την άστυνομία, δεν όηρχε
καμιά άμφιβολία, πριν ακόμη συλ-
λάβη τον Χέαλ, πως και τα πέντε
έγκλημάτα ήταν έργο του ίδιου ατό-
μου, όχι μόνο γιατί είχαν γίνει την
ίδια μέρα και ώρα, αλλά και γιατί
παρουσίαζαν ακόμη ένα κοινό σημείο:
"Ότι ο δολοφόνος, όλες τις φορές,
άπεργραφτεί λύσσα, όλες τις φορές
του στα άμυχτα πιά, μετά τον πρώτο
πυροβολισμό, θύματά του. Μά δε
χρειάστηκε να τον πιάσουν πολύ, για
να το όμολογήσει αυτό και ο ίδιος.

Και για τα πέντε έγκλημάτα,
έξηγησε, μετά την πρόθυμη όμολο-
γία του, θα πληρώσω όσο θα πλη-
ρώνα για το ένα. Δηλαδή, με 10
χρόνια φυλάκιση το πολύ, γιατί όλα
έγιναν πριν συμπληρώσω τα 20 χρό-
νια μου, κι' αυτή είναι ή μεγάλη-
τερη ποινή για τους άηλίλους!

Έτσι, βέβαιος καθώς είναι για
την υποχρεωτική επέκταση του δικα-
στηρίου, δεν άνησχει παρά μόνο για
το ένδεχομένο μήπως, τον βγάλουν
τρελό και δεν παύει να διακηρύ-
σσει, στους ψυχιάτρους που τον έξε-
τάζουν, πως έκανε τα έγκλημάτα του
με άπόλυτη λογική και έπληνση, για
να καταπραΰνη τη νευρική όπερένα-
σι, που τον πιάει τα Σάββατα!

Η ΓΕΡΜΑΝΣΙ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΟΝΤΙΑ

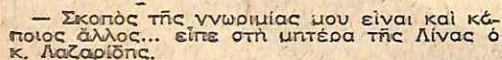
“Όπως όλοι
έτσι κι έσείς
δὰ αγοράσετε
δερμάστρα
ΙΖΟΛΑ
ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΗ

Χαρούμενη
χειμωνιάτικη ζωή
μέ δερμάστρα-έπιπλα
ΙΖΟΛΑ.
Ζεσταίνει
κι όμορφαίνει το σπίτι.
Δημιουργεί θαλπωρή.

Τρία μεγέδη, για τρεις διαφορετικούς χώρους,
σε τρεις διαφορετικές τιμές.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

μάστιγες λίγα θημάτα πιδ πέρα, στὴν ἄκρην τοῦ πεζοδρομίου, κι' ἕνας κύριος, ποὺ δρι- σκόταν στὸ βολάν τὴν παρακάλεσε νὰ μῆνι στ' αὐτοκίνητό του.

Δέχτηκε, γιατί θάζοταν νὰ νυρίσῃ σπῆς τῆς ἑλῆς, ἀπὸ τὴν πρώτην νυνωμῖα του.

Ἐνα χέρο δὲ βάλεσαν οἱ σκέψεις του, κι' ἡ Λίνα δὲν ἤθελε παρὰ μόνο τ' ὄνομά του κι' ὅτι εἶχε πολλὰ κρημάτα. Ἐταῖ ἀοκί- ου νὰ νεννιῖται μέσα τις εἰς ἕνα δνείου ταυ- τόχρονα μὲ μιὰ ἀγάπην πρὸς αὐτὸν τὸν κύριο.

Οἱ σκέψεις του ὅμως ἴταν ἀνένεες καὶ πε- ριόριζονταν στὰ δύο - τρία σανθεῖοι τὴν ἑ- δομοῦδα, στὰ ὁποῖα ἡ Λίνα πῆγαινε μὲ ευ- χαριστήρια, γιὰ νὰ συζητᾷ μὲ τὸ πρόσωπό του, ποὺ ἀναποῦσε, κάθε ἄλλο θέμα ἀπὸ ἀγάπην.

Ἀλλὰ κι' αὐτὸς τὴν ἀναποῦσε μὲ ἄλλο θά- ὀταν. Τόσο ὁ ἕνας ὥσως, ὅσο καὶ ὁ ἄλλος ἀ- πέφταν νὰ μιλήσουν ἐν νύκτι. Κάποτε ποὺ ἐπύκνυε τὸ ἀσπρὺν καὶ καθένας πᾶνν καὶ ἕνα τέτοιο θέμα, ἡ Λίνα εἶδε τὸν Πέτρο γὰ κατσοφωιάζῃ καὶ νὰ τῆς δῶνι ἀλλόκοτες ἀπαντήσεις. Τῆς ἀπαντοῦσε μὲ στενωχώρα καὶ ἀπὸ τὴν κελίην του ἐξέφυναν μονοσύλλα- βες λέξεις καὶ ἀναστεναυοί.

πού δε υπήρξε ως τη στιγμή εκείνη να
 πραγματοποιήσουν τα σχέδιά της.
 Γιατί, πολλοί συνδεδεμένοι της βέλησαν να
 την πληρώσουν. Μερικοί της πρότειναν να
 μόν. "Αλλά δεν ήταν οι άνθρωποι που θάβαιναν
 την άνετη ζωή στην υπηρεια της και το ταξίδι
 που ονειρευόταν στην "Ελβετία για τον δια-
 σμιο καρδιολόγο.
 Δεν την ένοιθεσε πιά η άγνπη. "Αρκεί
 αυτός που δε έπαυε να είχε πολλά κρη-
 ματικά αγαθά, τον ήθελε πια περισσότερο
 από τον εαυτό της. Θα θυσιαζόταν για
 ανάγκη σ' έναν πολύ μεγαλύτερο της, ό-
 ρκει να είχε αυτός χρηματα, ώστε να πετύχ-
 το σκοπό της.

*

‘Η Λίνα ήταν τώρα τριάντα, δύο χρόνων γυναικάκι, είχε πάρει τη θέση ενός από τους διευθυντές, μία θέσι ευπρόσδεκτη. Έπαιρνε μέρος στις συγκεντρώσεις του δικηγορικού συμβουλίου κι’ η νύμφη της άκουγαν με πόση σεβασμό.

Μία μέρα, γυρίζοντας από σπίτι της, βρήκε ένα γραμμάτιο. Ήταν από τον Πέτρο, που την πληροφορούσε με χαρά, ότι πήρε το δικό του σπίτι, ότι το παιδί του το είχε στείλει στην Άγγλια για σπουδές. Της πρότεινε λοιπόν, να παντρευτούν άμεσα.

Για τη Λίνα ήταν ευκαρία. Στριφούριζε το γραμμάτιο στα δάκτυλά της κι’ έπειτα τόκαζε όπως το πορτο.

— Όχι! μουρμούριζε με πείσμα άλλη μία φορά, ενώ ένα δάκρυ, αυτή τη φορά, κυλούσε στο μάγουλό της.

‘Η Λίνα είχε ένα ασήατο, απλό, καθαρό, τι της γιά να μπορεί να μαθαίνει πώς σκεναι από τη μητέρα της πως πναινε η γιά, είχε ανάγκη από τίποτα. ‘Ηταν μία πολύτρεξη γιά, ανήν, αλλά κάτι κάτι από απαραίτητο γιά να έρνεζαι από το νοσοκείο της πιο άρεμα. ‘Εξ άλλου, ο μισός της ώρα της επέτρεπε κι’ ένα τέτοιο έξοδο.

Έκείνο το απόγευμα ήταν άπασοχλημένη

μ' ἔνα φορεματάκι της, πού ἤθελε κάποια ἐπιδοσάβην, ὅταν χτύπησε τὸ πλῆθος.
Τηλεφώνησε ὁ πρόεδρος τὸν συνδυασμὸν καὶ
— Σὰς ἤθελα νὰ μοῦ δώσετε μερικὲς πληροφορίες πᾶν ὅσον χρεώσιν ζήτημα, πού συζητοῦσα, τίς εἶπε. Μπορεῖτε νὰρθετε γιὰ συζητῆν τὸ νοσέει;
«Ὁ Ἄννα ντύθηκε, φίλησε τὴ μητέρα της καὶ πῆγε.
— Εὐχαριστῶ, πού ἤρθατε καὶ ὅας ζήτην συγγένισιν πού σὰς ἀναούκησα, τίς εἶπε ὁ πρόεδρος. Ἀλλὰ, μοῦχει μείνει ἀνεζήτητο κατὶ ἀπὸ τὴ χρεωσιν συζήτησι.
Μὰ ὥρην κράτησε ὁ συνδυασμὸς τους. «Ἦταν μὲν καὶ ἡ Ἄννα τὸ κατετόπισε ὅς ὅλα τὰ ὁμεία, πού ὁ πρόεδρος εἶχε ἀνάγκην. «Ἐπειὰ τὴ συνδεδεψε μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του ὡς τὸ οὔτι πῆγε.
— Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ ννωρίσω τὴ μητέρα σας;

Ἡ Λίνα τὸν κτύπαε περίεργα, ἀλλὰ δὲ
 δίστασε νὰ δεχθῇ.
 Μία θερμὴ υποδοχὴ τὸν περιέμενε. Ἡ ὑπέρ-
 τερα τῆς Λίνας εἶχε μιά μόρφωσι ἀνώτερη,
 ποὺ ἔκανε ἐντυπῶσι στὸν κύριο Λαζαρίου,
 τὸν πρόεδρ' αὐτῆς ἑταίρειας. Τόσο, ποὺ εἰς μιὰ
 ἀμέλειαν, ὑπέρτατα καὶ κερδὲς ἀπασχολημένους
 αἱ τὴν συζητῶν γυνὴ ἀπὸ κάποιο θέμα, ποὺ
 τοὺς ἐξήγγισσε, εἶδαν τὸν κύριο Λαζαρίου
 νὰ σταματῇ τὴν κουβένταν του(καὶ) νὰ γυρί-
 ζῃ πρὸς τὴν γενόνησσαν:

— Σκοπός της νηριώδας μου είναι και κάποιος άλλος. Έκτιμή την κέρη σας και δε θέλετε να τη χάσετε μια μέρα από τη δουλειά σας. Είναι καταπληκτική. Έχω πάρει πληροφορίες και για την διαίτησή της ζωί. Μ' αρέσει... Μ' αρέσει υπερβολικά και ως άνθρωπος και ως γυναίκα. Έχω άτυχητοι στο ναύιο μου. Θέλετε. λοιπόν, να συντροφεύω, έτσι εάν την κέρη σας! Βέβαια είναι μεγαλύτερος της κατά δεκαπέντε χρόνια, αλλά αυτό δε σημαίνει τίποτα. αν φανώ καλός ούζου. Είναι βέβαιος ότι θα μ' αγαπήσει αργότερα. Είναι βέβαιος ότι θα δεχτεί, γιατί είναι θετική κοπέλα. Τι λέτε;

Τὰ ματῖα τῆς νερόντισσας εἶχαν δακρῦσε·
Ἡ Αἰνὰ ἔριψε μιὰ ματιὰ στὴ μητέρα τῆς καὶ
γυρίζοντας πρὸς τὸν κύριο Λαζαρίου τοῦ ἔ-

— Σύμφωνοι! σώναζε εκείνος καρδούλενος.
χωρίς να ρωτήσει το λόγο.
Κι' όταν έφθινε ανόητος από το σπι-
τους, μανά και κορόι ανάκαταμένους στο μη-
τρο σολονάκι, έβλιναν την ευτυχία.
— ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ.

KIPANTA

Η ΝΕΑ ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Οι προβληματίζονται για τη νέα μόδα της εποχής, είναι ότι οι ώμοι θα είναι λιγότερο οιγυίοι, ή τάλλεια θα υπογραμμίζεται με ζώνη. οι φούστες θα είναι λίγο πιο φαρδιές, τα μανίκια σαγκλάν, ή κιμωνό, τα υποδήματα λιγότερο αυστηρά, τα τσакούνια χαμηλότερα;

Αυτά, στις γενικές γραμμές βέβαια, αλλά
 όπως θα δούμε δεν αποκλείονται και πολλές
 άλλες λεπτομέρειες, που κάποτε είναι αντίθε-
 τες προς τις γενικότητες.

Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ φτεινὰ φορέματα εἶναι ἀπλὰ καὶ ἔχουν φούστες λίγο φαρδεῖς. μὲ φάρδος πρὸς ἀργεῖ ἀρετὰ γαυηλὰ διδόντας ἄνεσι στὴ σιλουέττα.

Σ' ένα τούτο νέου μοντέλου,	το κορσάκι
ροσάιλας πολύ εφάρμοστό,	σε τρόπο που
να διαγορεύει τις γραμμές του	σώματος. Ση
μυστα καταλήγει σε διαγωνίες	γραμμές σην-
ωστίκοντας στο κέντρον μι	μυτή προς τα
κάτω. Το κορσάκι τελειώνει μ'	ένα εφάρμ γαζι
κι' εκεί ένώνεται με την κλός	φούστα. Συμ-
φωνα με ό,τι είπαμε παρά	πάνω το κλός
συγκεντρώνεται ιδίως προς	τα κάτω, ένω
στους γοφούς η φούστα είναι	εφάρμοστή.

Αὐτὸ τὸ ἀπλὸ φόρεμα ἔχει στρουγγυλὸ ἄνοιγμα λαιμοῦ καὶ μολονότι εἶναι καμωμένο ἀπὸ λαϊνὸν ἔχει κοντὰ μανίκια.

Μιά άλλη πολύ μοδατί γραμμή είναι αυτή, που παρουσιάζει το φερέα μονοκομμάτι στην πλάτη, ενώ το μπροστινό μέρος του κορσάκι πέφτει άπανά από τη φούστα, δίνοντας την εντύπωση καλκάς. Ένα φορεμάσιμα του κορσάκι στη μέση επιτρέπει στο φερέα να στέ- κη χωρίς ζώνη. Μιά διαγώνια φάσα στολίζει το κορσάκι από τη κάτω άκρη ως την αντί- θετη γαυχάλη, δίνοντας στη μέση ένα φιόγκο. Η φούστα του φορεμάσιμα σχηματίζει κι' εδώ γκοντέ, που συγκεντρώνονται κυρίως

μπροστά. Τὰ μαγίκια θα εἶναι ἀνετά σὲ μά-
κρος τρουά-κάρο, κιμονὸ ἢ ἐφαρμοσμένα χαμη-
λὰ στοὺς ὤμους.

Ὅλα αὐτὰ τὰ φορέματα γίνονται ἀπὸ μο-
νόχρωμα ἢ καὶ φανταζι λαϊνάξ.

ΑΠΛΑ ΤΑΓΙΕΡ

Τὰ φετεινὰ ταγιέο εἶναι ἐνδεδειγμένα γιὰ
νὰ δύνουν νιάτα στὴν κάθε γυναῖκα.

Τόσο ή κόψη τους, όσο και τὰ φανταζι ή φάσματα, από τὰ όποία είναι καιωμένα, συντελούν στη χαοτική τους εμφάνισι.

Ἔτσι θα δοῦμε φέτος πολλὰ ταγιέρο ἀπὸ σκωτσέζικα λαϊνά, σὲ μικρὰ καντριγιέ, ἄλλα ἀπὸ πτί-καροῦ καὶ πολλὰ ἀπὸ τοῦντ σὲ ὠρεσίους συνδυασμοὺς χρωμάτων.

Σ' αὐτὰ τὰ ταγιδέ, πού εἶναι πολὺ νεανι-
κά, οἱ βέστες θὰ εἶναι μᾶλλον κοντές μὲ κά-
ποια ἄνεσι, ἀκόμη καὶ ὅταν σχηματίζουν
μέση

Τὸ ἄνοιγμα τοῦ λαίμου εἶναι στοργυλὸ μὲν
ἕνα πολὺ μικρὸ γασκιδάκι καὶ πάντα μὲ μιὰ
ἐβαστὴ κλίσσι ὀλοτριγυρα.

Ἄλλοτε πάλι θὰ ἔχουν γιὰ καὶ ρεβέρ
καὶ τότε θ' ἀνοίγουν σὲ μὲν στήν στήν, γιὰ
ὅπως καὶ μὲν τυπικότητα σὲν ἐφαρμογὴ τοῦ
για καὶ τῶν ρεβέρ.

Τὰ ταῦτα δὲν ἔγουν τσέπες κι' ἔτσι τίποτα δὲν βαρύνει τὴ γραμμὴ τους. Πού παραινέει ἐλαφροειά. "Αν θέλωμε νὰ βάλωμε

Ἐνὰ τελευταῖο σκέρτσσο, θέλει τὰ κοιμητιὰ

Ντέ - πιες από θυσό νι λαινάζ με τη μοδάτη
μαρτενικάλ στη θέστα.

Συνδυασμός καρδεάτης φούστας πλισσέ με μπλούζα σεμιζιέ.

στις θέστες των ταγιέο μεγάλα σάν των έ-
πανωφοριών.

Οι φούστες των ταγιέο ακολουθούν την έ-
βαζέ γραμμή, αλλά χωρίς υπερβολές. Ένα
ελαφρό λόξεμα στις πλαινές σαφές είναι κά-
ποτε άκοκτό.

Τόσο για τα θθινοπωρινά, όσο και για τα
χειμωνιάτικα ντε-πιές θα χρησιμοποιηθούν
πολύ ως ύφασμα τα σεβιότ, το σέτλαντ και
πρό πάντων η φανέλλα.

Τα γράμματα θα είναι μάλλον ανοιγτά.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΚΕΡΤΣΑ

Στις θέστες των ντε-πιές θα δούμε διά-
φορα σκέρτσας. Σε μία πολύ κοντή θέστα,
π.χ. που συμπληρώνει μία κλός φούστα, βλέ-
πουμε το κλείσιμό της να έρνεται από το ένα
πλάι με μία σειρά κουμπιά κοντά τοποθετη-
μένα το ένα στο άλλο. Το μάκρος της θέστας
μόλις ξεπερνά τη μέση και συγχρόνως την ύ-
πογραμμίζει.

Σε μία άλλη θέστα βλέπουμε το κομψάμα
τελείως σταυρωτό, με μία πλάνια σειρά κουμ-
πιά στο κάθε πλάι, που θυμίζουν το κλείσιμο
στις μεγάλες στολές των αξιωματικών. Έδώ
πρόκειται βέβαια πάλι για μία κοντή θέστα
με τη διαφορά ότι είναι κατά τι μακρύτερη
πίσω, ενώ μπροστά, επειδή η κάθε πλευρά
της θέστας είναι διαγώνια, το σταυρωτό
κλείσιμο σχηματίζει μία γωνία προς τα πάνω.

Και οι δύο αυτές θέστες κλείνουν ως τη

Αριστερά: Ντε - πιές φούστα κλός
και καρδεά. Δεξιά: Μονοκόμματο φό-
ρεμα από ταϊντ με ζώνη χαμηλά τοποθετη-
μένη.

ρίζα του λαιμού, χωρίς όμως να έχουν γιακά.
Έξέ άλλου, ενώ το πρώτο ντε-πιές έχει τη
φούστα του κλός, το δεύτερο έχει φούστα με
πιέτες κουφωτές, άκοκτα φαρδείες, εναλλάσ-
σόμενες με πλαιγιαστές. Έτσι σχηματίζουν
σαν βεντόλια.

Τα μανίκια και στις δύο θέστες είναι λίγο
μακρύτερα από τα γνωστά τρουά-κάο.

Καθώς βλέπουμε οι φαρδείες φούστες έχουν
φέτος τα πρωτεία, είτε κλός είναι, είτε με
πιέτες.

Η ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΜΑΡΤΕΓΚΑΛ

Το κομψό σκέρτσος της ζώνης, που στολί-
ζει μόνο το πίσω μέρος, είναι πολύ της μό-
δας, ιδίως στα φανταζι ταγιέο, καθώς και
στις θέστες των ντε-πιές. Η φτεινή μαρτεγ-
κάλ θα έχη την τάση να είναι άνετη και λίγο
οιγτή, ώστε μολονότι θα κουμπώνη στη μέ-

ση, θα δίνει πάντα με το πέσιμό της την έν-
τύπωσι τρυ μακροτάλλου.

Επί πλέον, οι θέστες που θα έχουν μαρτεγ-
κάλ, θα σχηματίζουν επάνω από την οιγτή
ζώνη μία πολύ άνετη γραμμή, με άκοκτο
μπουφάν.

Γι' αυτά τα σύνολα, πολύ κατάλληλα είναι
τα κάπως βαρυά λαινάζ. Θα είναι όμως άπα-
λά, πράγμα άπαραίτητο για τη γραμμή μαρ-
τεγκάλ-μπλουζόν. Αυτές οι ίδιες θέστες μπρο-
στά είναι έντελως ίσιες και οιγτές με εύθυ-
γραμμο κομψάμα και κλείσιμο στο λαιμό.

Η γενικά άνετη γραμμή θα συμπληρώνε-
ται και με άνετα μανίκια, είτε σε κόψι κιμο-
νό, είτε με εφαρμογή στους ώμους, με οιγτή
πάντα γραμμή. Ένας γιακάς σε μέτριο μέ-
γεθος, αλλά πλούσιος και έβαζέ συμπληρώ-
νει τη θέστα δίδοντάς της τη μοντέρνα έμ-
φάνισι.

Επί ανω: Ντε - πιές με κοντή θέστα -
υπαλορό. Κάτω: Ντε - πιές με σται-
ρωτό στρατιωτικό κομψάμα.

Αριστερά: Καπέλλο κωστό με σουβλ τεπέ. Δεξιά: Τόκα από γούνα με δέσι-
μο από φέτρο μπροστά.

Η ΜΑΚΡΟΤΑΛΛΗ ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Η μόδα είναι φέτος άκοκτα έλαστική στις
γραμμές, που μας παρουσιάζει. Κατεβάζει και
ανεβάζει τη μέση με τη μενολείτερη ευκολία,
προτείνει τόσο την ίσια γραμμή, όσο και την
έβαζέ, άσέσκειται στα πολύ εφαρμοστά κορ-
σά, ενώ συγχρόνως έλκύεται από τα κορσά,
που παρουσιάζουν άνεσι, με μπουφάν πάνω
από τη μέση.

Η έλαστικότης αυτή, είναι ιδιαίτερα άνα-
πητή στη γυναίκα, γιατί δεν της άποκλείει
να κάνει, χωρίς το άτομικό της γούστου μία
και της επιτρέπει να διαλέξη ό,τι της άσέσει.

Θα σας δείξουμε σήμερα ένα ναοιτωμένο
φόρεμα, που έφαρμόζει τη μακροτάλλη γραμ-
μή σε τόπο ιδιαίτερα καμψό.

Το φόρεμα είναι τελείως μονοκόμματο άπτε
πάνω ως κάτω, με το κορσά σκέτο μπροστά.
Το άνοιγμα του λαιμού είναι στρογγυλό
και το κομψάμα γίνεται στην πλάτη. Ένα
ελαφρό πάρισμο στις πλαινές σαφές διαγρά-
φει τη θέσι της μέσης, ενώ μία ζώνη είτε από
το ίδιο ύφασμα του φορέματος, είτε από δέ-
μα είναι τοποθετημένη στην άογή των γοφών
και συγκρατείται στη θέσι της με δύο πλαινές
θηλιές, μέσα από τις όποιες περνεί.

Η εύθυγραμμη φούστα άποκτάει κάποια ά-
νεσι με μία βαθειά πιέττα κουφωτή, που προσ-
τίθεται μπροστά έσωτερικά.

Η τουαλετίτσα συμπληρώνεται με άνετα
μανίκια από πάνω ως κάτω σε μάκρος τρουά-
κάο. Για την κατασκευή της χρησιμοποιούμε
ένα λεπτό μονόρωμο λαινάζ, για να έχη κά-
πως πιο λουσάτη εμφάνισι. Άν θέλουμε να
δώσουμε στο φόρεμα μία καθημερινή εμφάνισι,
τότε διαλέγουμε ένα πολύχρωμο ταϊντ.

Η μακροτάλλη ζώνη μπορεί να διαφέρει σε
γράμια από το φόρεμα, αλλά τότε η μόδα
άπαιτεί να την συνδυάσετε με το καπέλλο ή
την τσάντα.

ΟΙ ΠΛΙΣΣΕ ΦΟΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Τη μεγάλη μόδα της πιέττας στις φούστες
τη βλέπουμε ιδιαίτερος σε συνδυασμό με τις
μπλούζες. Μολονότι δεν παραμερίζεται έντε-
λως η εύθυγραμμη φούστα, ωστόσο σπάνια
τη βλέπουμε να συνδυάζεται με μπλούζες.

Είτε μονόχρωμες είναι οι φούστες, είτε φαν-
ταζι, όπως οι πτι καρρώ, οι καρδεάτες ή οι
σκωτσέζικες, πάντα θα έχουν ως βάση την πιέτ-
τα του ενός ή του άλλου είδους. Ένα άμορφο
σκέρτσος για πλισσεωπή φούστα, που θα φα-
σιέται με μπλούζα, είναι να έχη για τελείω-
μα στη μέση μία φαρδεία ζώνη από το ίδιο
ύφασμα, κάτω από την όποια συγκρατούν-
ται οι πιέττες. Η ύπαρξη αυτής της ζώνης
δεν έμποδίζει και μία δερμάτινη ζώνη, που θα

Άναοιστικό άνετο πουλόοερ

Κοριτσιάτικο σουέτερ με δύο σερές κουμπιά

Έχουμε δηλαδή καπέλλα με πολύ υψηλούς τεπέδες και κοντά σ' αυτά άλλα με τεπέδες χαμηλούς ή απλώς τόσο σουπλ, που με μία τάσι πεσίματος προς τα πίσω σχηματίζουν πτυγές σαν ντραπκόσιμα.

Ιδιότροπες φόρμες κάνουν την εμφάνισή τους, όπως μια υψηλή τόκα από σκληρό φέτρο, που θυμίζει το καλυμαύκι. Ένα κλότ με πολύ ρικτά υπό ποδός τα πίσω και σπικωτά υποστά. Οί τεπέδες τους είναι μαλακοί, ναυπηλοί και με τάσι πεσίματος προς τα πίσω. 'Η

Εσάρτα, σκουφίτσα και γάντια για πολύ μικρά παιδιά.

γούνα επίσης θα παίζει μεγάλο ρόλο στο κεφάλαιο των καπέλλων. Θα δούμε όταν προχωρήσει ακόμη ή εποχή ναυπηλές τόκες και υπερέ από γούνα.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΛΕΧΤΑ

Είναι ή εποχή των πλεχτών γενικώς και ποδ πάντων για τὰ παιδιά.

Στην καθημερινή τους ζωή, στο σχολείο, στον περίπατο, στις εκδρομές τους κάθε είδος πλεχτού είναι ιδιαίτερος ευάριστο και πρακτικό. Πότε συνδυάζεται με παντελόνι, πότε με φούστα.

Ας διασπούν, λοιπόν, οί υπτέρες είτε να πλέξουν με βελόνες, είτε να χρησιμοποιήσουν πλεκτική μηχανή. 'Η πλεκτική μηχανή είναι πολύ εξυπνακή ιδίως για υπτέρες, που έχουν δύο ή τρία παιδιά. Διασκεδάζοντας, δταν μάθουν τὸν χειρισμό της πλέκουν πολύ γρήγορα διάφορα μάλλινα.

ΤΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ

Για τὸ πουλόβερ της μικρούλας σας έχουμε να σας προτείνουμε ένα ωραιότατο σχέδιο.

Η κόψι των αυγικών θα είναι ή ραγικλάν κι' ενώ ὅλο τὸ πουλόβερ και τὰ μανίκια γίνονται στην πλέξι «λάστιχο» τὸ στήθος και ή πλάτη θα γίνουν με δύο διαφορετικά νάματα σε ραβδώσεις οριζόντιες. Τὸ ἴδιο θα κάνετε και στο ἑπάνω μέρος τὸν μανικιών, προσέχοντας ὥστε οί ραβδώσεις τους ν' ἀνταμώνονται με τὴς ραβδώσεις τὸν στήθους και τὴς πλάτης. Τὰ τελειώματα θα γίνουν με λάστιχο σε φασεδιά φάσα. Τὸ ἴδιο και ὁ γυριστός λαιμός.

ΤΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ

Τὰ ἀνορίστικα πουλόβερ έχουν κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Θα είναι άνετα με φασδεές μασγάλες και μανίκια ναυπηλά ελασμοειμένα στους ώμους. Τὰ ἴδια τὰ μανίκια θα είναι πολύ άνετα. Κι' ἐδῶ θα χρησιμοποιηθῇ ή ἀπλή πλέξι «κάλιτσα», καθώς και τὸ λάστιχο για τελειώματα, ἀλλὰ σε στενότερη φάσα ἀπὸ τὰ πουλόβερ τὸν κοριτσιών.

ΚΟΡΙΤΣΙΣΤΙΚΑ ΣΟΥΕΤΕΡ

Όσο πρακτικά είναι τὰ πουλόβερ, ἄλλο τόσο είναι και τὰ σουέτερ, που φοριούνται πάνω ἀπὸ τὸ φόρεμα ή μιά υπηλούλα. Ένα αμορφο σνέδιο για κοριτσιάτικο σουέτερ, είναι ἐκείνο, που ἀκολουθεῖ πάλι τὴ ναιμηλὴ ραγικλάν. Ἐνῶ τὸ κάτω μέρος πλέκεται με ἀπλή «κάλιτσα», τὸ ἑπάνω σηματοῖζει μιά πλέξι ἄζουρε, τόσο στὰ μανίκια, όσο και στην πλάτη και στὰ δύο υποστά.

Τὸ σουέτέδ κουμπώνει με δύο σειρές κουμπιά. Για τὰ πὶο μικρά παιδιά μπορείτε να πλέξετε και ένα είδος σκουφίτσα-εσάρπας, που τελειώνει με κούσια.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Λικέρ «Κιουρασά»

Αν έχετε διάθεσι να φτιάσετε στο σπίτι λικέρ «κιουρασά», πάρτε ένα μεγάλο πλατύστομο μπουκάλι τὸν 2 κιλῶν, που να κλεινὴ ἐρμητικά, και βάλτε μέσα ένα κιλὸ ἀλκοὸλ 850, 15 γραμ. φλούδα κανέλλα, 10 κόκκους κορίανδρο, 4 πικραμύδαλα, 3 κοφριά γαρύφαλλα, ένα τέταρτο μοσχόκαρδου ξυμμένο και τὴς φλούδες 3 πορτοκαλλιών και 3 λεμονιών, χωρίς τὸ ἀσπρο τους. Ἀφίните να μουσκεύουν ὅλα μαζί ἐπὶ ένα μήνα — ή και περισσότερο ἀκόμη. Φιλτράρετε ἔπειτα και προσθέτετε ένα σιρόπι φτιαγμένο με διάλυσι 1 κιλῶ ζαχαρώς σε ὅλο τόσο νερό. Ἀφίните να παληλώσῃ λίγο τὸ λικέρ, πρὶν τὸ μεταχειριστείτε.

Συνταγή για «κραιὸ τὴς κίνας»

Έχετε έναν ἀρρωστο στο σπίτι σας και θέλετε να τὸν δώσετε τωνατικό «κραιὸ τὴς κίνας»; Πάρτε 25 γραμμάρια κινίνα σε χοντρή σκόνη, 75 γραμ. ἀλκοὸλ 600, 2 γραμ. ἀραιὸ ὑδροχλωρικό ὅξυ και 920 γραμ. κόκκινο κραιὸ. Βάζετε τὴν κινίνα μέσα σ' ένα μπουκάλι. Τὸ ἔρχετε με τὸ μήνα τοῦ ὅλο, ὅλ και τὸ ὅξος. Ἀφίните 24 ὥρες, ἀνακατεύοντας κάθε τόσο. Τέλος, προσθέτετε τὸ κραιὸ και τ' αφίните ὅλες 24 ὥρες με συχνὸ ἀνακάτεμα.

Πῶς διατηροῦνται τὰ σταφύλια

Στὴ Μαλάγα, διατηροῦν τὰ σταφύλια με τὸν ἑλῆς τρόπο, που μπορεί να τὸν δοκιμάσετε και σεις: Φτιάνετε μιά ἀλυσίδα, ἔρχοντας ἐπὶ 2 ὥρες ένα κιλὸ στάχυι ἀπὸ ἑλῆς σε 5 κιλὰ νερό. Ἀφίните ἥμερο τὸ ὕγρο ἐπὶ 24 ὥρες. Ὑστερα τὸ ἀδειάζετε σιγά-σιγά σ' ἄλλο δοχεῖο, για να τὸ χωρίστε ἀπ' τὴ στάχυι. Σκουφίζετε να ἔραση. Καὶ δουάτε τὰ σταφύλια ένα-ένα στη ἑραση ἀλυσίδα ἐπὶ 1 λεπτό τὴς ὥρας. Ὑστερα τὰ δουάτε σε κρύο νερό και τὰ κρεμάτε σε μέρος σκοτεινὸ, στεγνὸ και εὐάερο. Ἐπειτα ἀπὸ μῆρες ὅδομάδες, φυλάτε τὰ σταφύλια σε κουτιά.

Προτιμάτε γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ σταφύλια με ῥώγες ὅχι πολύ σφαιρικές μετὰ τους.

Για τὴ φασειλάδα

Για να γίνῃ ὠραιότερη ή φασειλάδα, βάζετε να πάρουν μιά ἑρασι τὰ φασιλά, γύνετε τὸ πρῶτο νερό και τὰ ρίχνετε μέσα σε ἑντερο νερό, ἑραστό, στο ὅποιο προσθέτετε 3 μεγάλες κουταλιές λάδι.

Για τὴν ξερὴ ροαδιέρα

Όταν ένα κομμάτι τυρὴ ροαδιέρα ἔχη ἑραση, τὸ διπλώνετε μερικὲς ὥρες με μιά ὕγρη πετσέτα, ἑρεμένη με ἄσπρο κραιὸ. Θα μαλακώσῃ και θα ξαναγίνῃ νουσιμώτατο.

Λοσιὸν κατὰ τὴς ἀκμῆς

Η ἀκμή προκαλεῖται συχνά ἀπὸ τὴν κατάχρησι που κάνουν οί νέε στη ζάχαρη. Αν αὐτὴ είναι ή αἰτία της, θα κόψετε τελείως ἐπὶ μερικὲς ἡμέρες τὴ ζάχαρη, ὅποτε ή ἀκμή θα εξαφανισθῇ. Θα ξαναδῶτε κατόπιν τὴ ζάχαρη προσευτικά στη διαίτα σας, ὥλλα σε πολύ μικρὲς δόσεις. Μιά καλὴ συνηγὴ για τὸν καθορισμὸ τοῦ προσώπου, σε περιπτώσι ἀκμῆς, είναι ή ἀκόλουθη:

Αἰθῆρ	100 γραμ.
Οἰνόπνευμα 90 βαθμῶν	100 »
Βάμμα ἐνζύσης	2 »
Καμφοῦρα σε διάλυσι	2 »

Με τὴ λοσιὸν αὐτὴ θα περνάτε πρῶτ και ἑράδου τὸ πρόσωπό σας.

Τὰ μάνια

Τωνατικά.— Θα ρίξετε μέσα στο νερό τοῦ μπάνιου μιά φοῦστα χοντρὸ μαγειρικὸ ἀλάτι. Για ἑναν πληρὸ καθορισμὸ τοῦ σώματος (ἔπειτα ἀπὸ μιά μεγάλη κούρασι, μιά ἀφθονη ἐπίδρασι κτλ.). Θα βάλτε μέσα στο νερό τοῦ λουτροῦ 1-2 κουταλιές τὴς σούπας ἀμμωνία.

Για ν' ἀπαλλάξετε τὸ σῶμα σας ἀπὸ τὴς τοῖνες, θα ρίξετε δύο κιλὰ μαγειρικὸ ἀλάτι μέσα σε πολύ ζεστὸ νερό και θα μείνετε στο λουτρὸ 20 περισσώτερο μπορείτε (ὅχι, ὅμως, πάνω ἀπὸ 20 λεπτά).

Για ν' ἀπαλύετε τὸ δέμα σας. Θα ρίξετε μέσα στο νερό τοῦ λουτροῦ 500 γραμμάρια τύλλο.

Για τοὺς ἀγκῶνες σας

Αν οί ἀγκῶνες σας είναι ἀγριοί, θα τοὺς τρίβετε με γλυκερίνη και κατόπιν θα βάζετε κομπρέσσες με τὴν ἀκόλουθη πομμάδα:

Τριανταφυλλόνερο	120 γραμ.
Γλυκερίνη	25 »
Ταννίνη	1 »

Λοσιὸν για τὰ χέρια

Θ' ἀναμείξετε σε ἴσα μέρη: Χυμὸ λεμονιοῦ, γλυκερίνη, τριανταφυλλόνερο, κολόνια. Με τὴ λοσιὸν αὐτὴ θα περνάτε τὰ χέρια σας πρῶτ και ἑράδου.

Συγκλονιστικό ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα ὑπὸ ΤΖΕ.Ι.ΜΣ ΤΣΕ.Ι.Ζ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥ!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Γιάν, ὁ Ράνλεϋ κι' ή Ζάν, μετὰ τὸ φόνου τοῦ Κριού, ἔχουν καταφύγει σ' ένα μικρὸ ξενοδοχεῖο. Ο Γιάν ἀνυπομονεῖ, γιατί αὐτὸς ἤθελε να σκοτώσῃ ὁ ἴδιος τὸ μιστὸ Μάλλορου, κι' ὅχι ν' ἀναβέσουν σε ἄλλον αὐτὴ τὴ δουλειά. Παραπονιέται διαρκῶς στὴ Ζάν, ἀλλ' ἐκείνη τὸν ἀποπαίρνει και τὸν διατάζει να περιμένει. Όταν ὁ Ράνλεϋ τοὺς ἀπλῶνει πῶς ἔχασε θῆθεν τὴ ἰκνη τοῦ Κόρριντον, ἀπελπιζόνται, σὴ σέ ψι πῶς χάθηκαν πιά τὰ λεφτά τους ἄλλ' ὁ Ράνλεϋ κάνει τὸ λάθος να τοὺς μιλήσῃ για τὸ δολοφονία τὴς Ρίτας Ἀλεν. Κ' ἔπειτα ή Ζάν τὸν ρωτᾷ πῶς τὸ ἔρα, ἀναγκάζεται να τοὺς πῇ πῶς τὸ ἔραβε ἀπ' τὸν Κόρριντον. Μπερδεύεται ἔτσι, κι' αὐτὸ κάνει τὸ Γιάν να τὸν υποπτεῦσθῇ πῶς τὸν προδίδει, και να τὸν ἀπελῇ με τὸ πιστόλι του. Τὸ σιγνὴ ἐκείνη, μπαίνει ἑνας ἄλλος ἑνοικος τοῦ ξενοδοχείου στὸ σαλὸνι δπου βρίσκονταν οί τρεῖς, θέλει αὐτὴ τὴ σκηνή φεύγει περὶτομος και εἰδοποιεῖ τὴν ἀστυνομία. Οί τρεῖς οὐντοφορ, καταλαβαίνοντας πῶς κινδυνεύουν, ἱτοιάζουν διαστικὰ τὴς βαλίτσες τους για να φύγουν. Τὸς προλαβαίνουν ὅμως δύο ἀστυνομικοί. Κι' ὁ Γιάν, μπροστὰ στὸν κίνδυνον να τὸν πιάσουν, τοὺς πυροβολεῖ και τοὺς σκοτώνει.

— Δὲν τόξερα, τὴς εἶπε ἥμερα. Με συγχωρεῖτε. Δὲ θα σὰς ἐνοχλοῦσα, ἀν τὸ ἔξερα.

Σήκωσε τὰ μάνια του και τὰ κάρφωσε στα δικά της.

— Δὲν πειράζει, κυριε, τοῦ εἶπε ἐκείνη εὐγενικά, θέλοντας να τὸν θγάλλῃ ἀπ' τὴν ἀμηχανία. Πῶς πέρασαν δύο χρόνια!... Στὴν ἀρχή, μούψιφε τρομερὰ ὁ Μπραῖαν... Μὰ τί ὠφελεῖ να ζῇ κανεῖς στα περασμένα;

— Σωστά, συμφώνησε ὁ Κόρριντον. Ὡστόσο... δυσκολεύεται να πιστέψῃ πῶς μπορεί να πεθάνει ἑνας τύπος ἀν τὸ Μάλλορου!

— Ἐσκυψε για να σηκώσῃ τὴ βαλίτσα του.

— Δὲ θέλω να σὰς ἐνοχλῶσῃ ἄλλο, πρόσθεσε.

Ἐνοῖωθε τὰ μεγάλα μάτια τὴς κοπέλλας καρφωμένα πάνω του κι' ἀναρωτιόταν ἀν τί να σκεπτόταν γι' αὐτὸν κι' ἀν εἶχε μαντέψῃ πῶς ἦταν ἑχθρὸς τοῦ Μάλλορου...

— Όχι, δὲ θα φύγετε ἔτσι! τοῦ εἶπε ἐκείνη ζωρὰ. Περᾶστε μέσα, σὰς παρακαλῶ. Ἦσαστε συνάδελφός του, στὴν ἀεροπορία;

— Ναί, τὸν εἶχα γνωρίσει... Με λένε Κόρριντον... Μάρτιν Κόρριντον...

Ἦ κοπέλλα παραμέρισε κι' ἀνοῖξε ἐντελῶς τὴν πόρτα.

— Περᾶστε μέσα, ξαναεἶπε εὐγενικά.

Ο Κόρριντον προχώρησε και μὴ κε σ' ένα εὐρύχωρο και δροσερὸ ἀτελιέ, με μιά τεράστια τζαμαρία Εἶδε ἀντίκρου του, πάνω σ' ένα καβαλέτο, ένα γυναικεῖο «γυμνόν», μισοτελειωμένο. Δὲν ἔξερε ἀπὸ ζῶγραφική, τοῦκαναν ὅμως ἐντύπωσι οί ἀδρές γραμμές και ή ἔκφρασι τοῦ ἔργου.

— Πολὺ ὠραῖο! εἶπε. Δικό σας είναι;

— Μάλιστα.

Ἦ κοπέλλα στεκόταν δίπλα του. Ἐφτασε σχεδὸν ὡς τὸν ὅμο του.

Ἐχωσε τὰ χέρια τὴς στὴς μεγάλες τοῖπες τὴς ρόμπας τὴς. Βρίσκόταν τόσο κοντὰ τὸν, ὥστε ἀγγι-

ζαν σχεδὸν τὰ μπράσια τους.

Κύτταξαν για λίγο κι' οί δύο τὸ κάδρο, ἀμίλητοι. Ὑστερα ή κοπέλλα εἶπε, με κάποια νωσταγία στὴ φωνή της:

— Ο Μπραῖαν με βοηθοῦσε ἄλλοτε πολύ. Ἦξερε ἀπὸ ζωγραφική...

Ο Κόρριντον ἔριξε μιά ματιά γύρω και θαύμασε τὴν τόξι και τὴν καθαριότητα τοῦ ἀτελιέ. Ἐνας ὁλόκληρος τοῖχος σκεπαζόταν ἀπὸ ἑταξέρες με βιβλία, ποὺ πρόσθεταν μιά χαρῶν νῶτα, με τὰ χρωματιστὰ ξαφύλλα τους.

Ὑπῆρχαν ἀκόμα ἀρκετὲς πολυθρόνες, σκορπισμένες μέσα στο δωμάτιο, μακριὰ ἀπ' τὸ καβαλέτο. Ένα μεγάλο ντιβάνι κι' ένα πικ-ἄπ συμπληρωναν τὴν ἐπίπλωσι.

Ο Κόρριντον κύτταξε τοὺς πίνακες, ποὺ κρέμονταν στους τοίχους. Ἦταν κι' αὐτοῖ ἐργα τὴς κοπέλλας, με τὴν ἴδια τεχντροπία, τὴς ἴδιες σωμαλέες γραμμές.

«Παράξενο πῶς μπορεί να ζωγραφίξῃ ἔτσι ένα κορίτσι, που φαίνεται τόσο λεπτοκαμωμένο! σκέφθηκε ὁ Κόρριντον. Είναι, ἀσφαλῶς, τὸ καθρέπτισμα τοῦ χαρακτῆρα τὴς. Ἐχει μεγάλη ψυχικὴ δύναμι, αὐτὴ ή κοπέλλα!»

Ἐνῶ αὐτὸς ἦταν ἀδέξιος κι' ἐνοῖωθε ἀμηχανία, ἐκείνη τοῦ φερότανε: με ἀνεσι και φυσικότητα, ἀν ἦσαν παλιοί γνώριμοι.

— Πότε γνωρίσατε τὸ Μπραῖαν; τὸν ρώτησε ξαφνικά, κυττάζοντάς τον.

Κι' ὁ Κόρριντον πρόσεξε πῶς ή αἰτία τὴς ἦταν τὸ ἴδιο τίμια και διαπεραστική, ἀν τὴς γυνῆς γυναικάς, που εἶχε ζωγραφίσει...

— Τὸν συνάντησα τυχαία, στὸν πόλεμο... ἀπάντησε, μετανοιώνοντας τώρα που δὲν εἶχε διαβάσει

προσεχτικώτερα τὴν περιγραφή τοῦ Μάλλορου, που τοῦ εἶχε δώσει ὁ Ράνλεϋ. Μείναμε στὴν ἴδια σκηνὴ μιά ὁλόκληρη βδομάδα. Μοῦ εἶχε θανατεῖ τότε 10 λίρες, κι' ἦθελα να τοὺς τὴς ἐπιστρέψω.

— Καθῆστε, εἶπε ή κοπέλλα. Εἶχα πολὺν καιρὸ να συναντήσω κάποιον που να τὸν γνωρίσει... Τί κῆριμα να μὴν ἔχω ἐνδιαφερέθῃ περισσότερο για τοὺς φίλους του! Θὰ πάρετε τίποτα;... ή μήπως εἶναι πολὺ νωρὶς ἀκόμα;

— Δὲν εἶναι ποτὲ πολὺ νωρὶς για μένα, ἀπάντησε ὁ Κόρριντον, βάζοντας τὸ πανωφόρι του.

Ὑστερα πρόσθεσε, καθώς ἐκείνη ἀνοῖγε ένα ντουλάπι για να πάρῃ δύο μπουκάλια.

— Ἐμεινα πολὺν καιρὸ στο νοσοκομεῖο, μετὰ τὸν πόλεμο. Ἐπειτα πήγα στὴν Ἀμερική. Τώρα μόλις γύρισα, και θυμῆρκα ξαφνικά αὐτὰ τὰ λεφτά, που χρωστοῦσα στὸν ἀδελφὸ σας. Εἶπα με τὸ νοῦ μου πῶς θατὰν μιά καλὴ εὐκαιρία για να τὸν ξαναδῶ. Ἐφτασα στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο, να δὲν τὸν βρῆκα. Εἶδα ὅμως τὸ δικὸ σας ὄνομα...

Μοῦ εἶχε μιλήσει κάποτε για τὴν ἀδελφὴ του, τὴν Ἀν. Σκέφθηκε πῶς θα εἴσατε σεις... και ἦρθα!

— Τί σὰς εἶχε πῇ για μένα;... Ἀφῆσε κοντὰ του, πάνω σ' ένα σκαμνί, τὰ γεμάτα ποτήρια. Τὸ χέρι τὴς ἔτρεπε λίγο.

— Μὰ καθῆστε λοιπόν! πρόσθεσε.

— Δὲ θυμάμαι καλὰ... ἀπάντησε ἐκείνος ἀόριστα, πέφτοντας σε μιά πολυθρόνα.

Δὲν εἶχε σκοπὸ να πῇ περισσώτερα ψέματα ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα. Ἦδη τοῦ φαίνονταν τρομερὰ δύσκολο.

— Έ. παιδιά! Ἀπ' ἐδῶ είναι ὁ δρόμος!

λο να ἐξακολουθήσῃ να παίζῃ αὐτὴ τὴν κωμωδία. Ἐβαζε ὅλα του τὰ δυνατὰ για να μὴν ἐξηγήσῃ στὴν Ἀν τὸς λόγους, που τὸν κάνανε ν' ἀναζητῇ τὸ Μάλλορο, και να τὴς φανερώσῃ τὴν ὑπαρξὴ τὴς Ζάν, τοῦ Γιάν και τοῦ Ράνλεϋ.

— Μιά μέρα μιλοῦσαμε για τὴς οικογενείας μας κι' ἀναφερε τὸ ὄνομά σας. Τὸ συγκρότησα... Εἶν' ένα ὄνομα που μ' ἀρέσει πολὺ.

— Τὰ ὑπόλοιπα τὰ ξεχάσατε;... ἔρεπε, εἶμαι λιγάκι ἀισθηματίας. Θὰ μ' εὐχριστούσε να τὰ μάθω...

Ο Κόρριντον βοήθηκε σε δύσκολη θέσι και προσπάθησε να ξεμπλέξῃ μ' ένα ψέμμα:

— Δὲ θυμάμαι ἀκριβῶς... Εἶπε κατὶ... πῶς εἴσατε ὁμορφ, νομίζω.

Τὸν κύτταξε ἑρευνητικά.

— Όχι, δὲν ἦταν αὐτό... Μὰ δὲν πειράζει. Δὲ θάπρεπε να σὰς κάνω αὐτὴ τὴν ἐρώτησι.

Λυπάμαι, ἀλλὰ δὲν ἔχω καδὸλου καλὴ μνήμη. Ἐχάσατε τελείως τὰ λόγια του... Ποῦ να φαντασθῶ, ἄλλωστε, πῶς θακάνα μιά μέρα τὴ γνωριμία σας;

Ὑστερα βιάστηκε ν' ἀλλάξῃ θέμα:

— Πῶς πέθανε; ρώτησε. Μὰ τ-σας δὲ θέλετε να μιλάτε γι' αὐτὸ τὸ θέμα...

— Νὰ μὴ μιλάω;... Ἐσκυψε μπροστὰ, στο καθίσμα τὴς. Τὰ μάγουλά τὴς εἶχαν ροδίσει και τὰ μῦτια τὴς λάμπανε ἀπὸ ζωντάνια.

— Ἀπεναντίας, ζήτησα εὐκαιρία να μιλήσω γι' αὐτόν! Ἦταν περίφημος τύπος, ἀπὸ κάθε ἀποψη... Πληγώθηκε ἀπὸ μιά σφαῖρα, μερικὲς βδομάδες μετὰ τὴν ἀπόδρασι, και πιστικῶς αἰχμάλωτος. Δραπέτευσε και μπῆκε στὴ γαλλικὴ Ἀντίστασι.

— Κατᾶφερε τότε να μοῦ στείλῃ ένα γράμμα... τὸ τελευταῖο που ἔλαβα ἀπ' αὐτόν. Φαίνονταν τόσο εὐτυχισμένος, που συνεργαζόταν με κείνους τοὺς ἀνθρώπους! Ἦταν ὁ-κτώ, μαζί μ' αὐτόν, και σκαμποτάσανε τὴς σιδηροδρομικὲς γραμμές. Εἶχαν ἀσχηρὸ τους κάποιο Γάλλο, τὸν Πιερ Πκουρβίλ. Ο Μπραῖαν μούγρασε πῶς ἦταν θαυμάσιος τύπος, γεμάτος θάρρος, πιστικὸ και φιλοδοξοῦς πατριωτισμὸ.

Τὰ γράμματα τοῦ ἀδελφοῦ μου ἦταν πάντα γεμάτα ζωντανές λεπτομέρειες. Σ' αὐτὸ, τὸ τελευταῖο, μοῦ περιέγραφε τὴ μικρὴ ὁμάδα τους: Ἦταν δύο Γάλλοι, δύο Παλιζέδες, δύο Πολωνοί και τρεῖς Ἀγγλοί, μαζί με τὸ Μπραῖαν. Μοῦ μιλοῦσε με θαυμασμὸ για τὴ μιά ἀπ' τὴς Γαλλίδες, τὴ Ζάν Περσινύ, μιά ὑπέροχη κοπέλλα...

Ἀνταρχώσα για τοὺς κινδύνους που διέτρεχε. Μὰ τί να κάνω... Οὔτε να τοῦ γράψω δὲ μπορούσα... Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ, τὸ ὑπερυγείο Ἀεροπορίας με εἰδοποίησε πῶς εἶχε πέσει στα χέρια τὴς Γκεστάπο και πῶς τὸν εἶχαν σκοτώσει σε μιά ἀπέσπαι ἀποδράσεως του, δύο μέρες πρὶν σταματήσουν οί ἐξορροπασίες.

Ἐδὲ βγαίνει τίποτα ἀπ' ὅλ' αὐτὰ, σκέφθηκε ὁ Κόρριντον, βέβαιος πῶς ή κοπέλλα πίστευε για ἀληθινὰ ὅσα τοῦ εἶπε.

Ἐπιβεβαιώθηκε ἀργότερα ὁ θάνατός του; ρώτησε. ἔρεπε, κάποτε συμβαίνουν παράξενα πράγματα...

Τὸν κύτταξε με ἀπορία.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΔΟΝΤΙΑ!

Μη σπάτε ποτέ σκληρά πράγματα (ξηρούς καρπούς κλπ.) με τα δόντια σας. Καταστρέφεται έτσι το σμάλτο και χάνουν το άμυντικό τους περίβλημα. Ακόμη, ποτέ μην εισάγετε στα διάκενα των δοντιών καρφίτσες και άλλα σιδηρά αντικείμενα. Τα δόντια χρειάζονται τακτική και προσεκτική φροντίδα. Καθαρίσματα πρωί-βράδυ με μία κατάλληλη οδοντοβούρρα και μία καλής ποιότητας οδοντόπαστα. Χρησιμοποιήστε την 'Οδοντόπαστα Νιβέα. Είναι εγγυημένο γερμανικό προϊόν, που δίνει άριστα αποτελέσματα. Η 'Οδοντόπαστα Νιβέα είναι άπαλη και δεν ερεθίζει τα ούλα και την στοματική κοιλότητα. Καθαρίζει και απολυμαίνει τα δόντια και δίνει μία ωραία στιλπνάδα στο σμάλτο τους. Το λεπτό άρωμά της δροσίζει την αναπνοή και χαρίζει στο στόμα μία ευχάριστη φρεσκάδα. Η 'Οδοντόπαστα Νιβέα είναι παγκοσμίως γνωστή για την ποιότητά της. Πωλείται παντού σε σωληνάρια μικρά των 30 γρ. και μεγάλα των 65 γρ. που είναι και οικονομικότερα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΜΥΓΔΑΛΩΝ

*Αμυγδαλίτιδες οιασδήποτε μορφής θεραπεύονται και αποφεύγεται η έγχειρση. Γράψατε:

ΣΤΑΜ. ΓΡΑΜΜΕΝΑΝΔΗΝ
Φαρμακοποιόν — 'Οδοντίατρον
Πολυιά 27 — Κέρκυρα

ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΦΟΡΜΟ ΛΑΚ

THE Helene Curtis

spray net

ΣΕ ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΕΒΑΠΟΡΙΖΑΤΕΡ... ΔΡ. 26

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΟΝ ΔΡ. 20

Αποφεύγετε τις απομιμήσεις

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

*Αχαρνών 98 — *Αμφιλοχίας 1
Δέχεται καθ' ἐκάστην 10—12 και 5—7
ώρ και επί συνεντεύξει.
Τηλέφωνον 810.760.

— Γιατί τὸ λέτε, αὐτό;
— 'Ο Κόρριντον προσπάθησε ν' ἀνακαλύψῃ τί ἀκριβῶς ἤξερε ἡ κοπέλλα.
— Μίλησα τελευταίως με κάποιο πρόσωπο γιὰ τὸν ἀδελφὸ σας... τῆς εἶπε. Με κάποια φιλενάδα του, τῆς Ρίτα "Αλλεν.
Τὴν εἶδε ν' ἀνασκιρτᾷ καὶ νὰ σφίγγῃ τὴν γροθιὴ τῆς.
— Μήπως τὴν ξέρετε;... πρόσθεσε. Μοῦ εἶπε, λοιπόν, πὼς ἦταν ζωντανὸς ὁ ἀδελφός σας! 'Ισχυρίζεται πὼς τὸν εἶδε, πρὶν ἀπὸ μερικές βδομάδες.
— 'Ο θυμὸς ποὺ εἶχε κυριέψει τὴν "Ανν, στὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τῆς Ρίτας "Αλλεν, ἐξέβυσε τὸ ἴδιον γρηγορὰ ὅσο εἶχε ἀνάψει. Κι' ἐμεῖνε ἀκίνητη γιὰ μερικά λεπτά, μετὰ μάτια καὶ καρδιὰ μὲν στὸν Κόρριντον.
— Πὼς μπορεῖ νὰ λήῃ ἓνα τέτοιο πρᾶγμα; πρόσθεσε ἐπιτέλους. Γιατί πᾶγατε νὰ δῆτε αὐτὴ τὴ γυναῖκα; Δὲν καταλαβαίνει...
— 'Ο Κόρριντον στριφογύρισε με στενοχώρια στὸ κάθισμά του.
— Μοῦ εἶχε μιλήσῃ γι' αὐτὴν ὁ ἀδελφός σας. 'Η Τυχὴ τῶρεος νὰ τὴ γνωρίσω, ἐδῶ καὶ δύο μῆρες. "Όταν ἀκουσα τ' ὄνομά της, νόηθηκα ἁμέσως πὼς ἦταν ἄλλοτε φιλενάδα του. Φυσικὰ, τὴ ρώτησα ἀν μποροῦσε νὰ μοῦ δώσῃ τὴ διεύθυνσίν του. Δὲν τὴν ἤξερε. 'Ισχυρίζεται ὅμως πὼς τὸν ξαναεἶδε, ἐδῶ καὶ μερικές βδομάδες.
— Πὼς τοῦ μᾶζει; ξαναεἶπε ἡ "Ανν με θυμὸ. Κάνετε λάθος, ποτὲ δὲν ἦταν φίλη τοῦ Μπράιαν! Μοῦ εἶχε μιλήσῃ γι' αὐτὴν ὁ ἀδελφός μου. Τὴν εἶχε γνωρίσει, τὸν καιρὸς ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴ φρουρὰ τοῦ Μπρίγκιν Χίλλ. Μὰ δὲν ὑπῆρχε τίποτα μεταξὺ τους, ἐκτὸς ἀπὸ μία φυσικὴ ἐλπίς... Ξέρετε πὼς ἦταν οἱ νέοι ἀξιοματικοί, τὴν ὥρην ἐκείνη. Φοβόνταν μὴπως δὲν προφτάσουν νὰ χαροῦν τὴ ζωὴ τους...
— 'Η γυναῖκα αὐτὴ ριχτήκε στὸ Μπράιαν...
— "Υστερα, τοῦ ζητοῦσε διαρκῶς λεφτά. Δὲν τὴν εἶδε περισσότερο ἀπὸ δύο-τρὴς φορές ὁλοῦ... Πὼς μπορεῖ τώρα νὰ βεβαιώνῃ ἓνα τέτοιο πρᾶγμα;
— 'Ο Κόρριντον χάρηκε βαθύτερα στὴν πολυθρόνα του.
— Ξέρω κι' ἐγώ;... Μοῦ διηγήθηκε πὼς τὸν ἤξερε, ἐδῶ κι' ἔξη χρόνια περίπου. Μοῦ εἶπε μάλιστα πὼς αὐτὸς τῆς εἶχε νοικιάσει κι' ἐπιπλώσει τὸ σπίτι της.
— Μὰ εἶναι γελοῖο! διαμαρτυρήθηκε ἡ "Ανν με ἀγανάκτησι. "Εκαναν συντροφιά μόνο μερικές μέρες. "Υστερα ὁ Μπράιαν ἐφυγε γιὰ τὴ Γαλλία, καὶ δὲν τὴν ξαναεἶδε πιά.
— "Ισως δὲ σὰς τᾶλεγε ὁλα παρατήρησε ὁ Κόρριντον, γευρισμένος μετὰ τὴν τυφλὴ ἐκείνη ἐμπιστοσύνη της. Δὲ συνηθίζουν οἱ ἀδελφοὶ νὰ μιλᾶνε στὶς ἀδελφές τους γιὰ κάτι τέτοια πρᾶγματα...
— Δὲν πρόκειται γι' αὐτό, τὸν δέχομαι ξερά ἡ "Ανν. Δὲ συζητοῦμε τώρα γιὰ τὶς σχέσεις τοῦ ἀδελφοῦ μου μ' αὐτὴ τὴ γυναῖκα, ἀλλὰ γιὰ τὸν ἰσχυρισμὸ της πὼς ὁ Μπράιαν εἶναι ζωντανός. "Ε, λοιπόν, λέει ψέμματα!
— Μὰ γιὰ ποῖο λόγο; ἐπέμεινε ὁ Κόρριντον. Γιατί νὰ πῇ ψέμματα;
— "Ανν βρέθηκε μὴ στιγμὴ σ' ἀμνηχανία. "Υστερα ρώτησε:
— Πόσα τῆς πληρώσατε γι' αὐτὴ τὴν πληροφορία;
— 'Ο Κόρριντον σάστισε κι' αὐτὸς, μετὰ τὴ σειρά του.
— Πὼς μαντέψατε, ὅτι τῆς ἔδωσα λεφτά;
— Σὰς εἶπα πὼς τὴν ξέρω, αὐτὴ τὴ γυναῖκα. Γιὰ τὰ λεφτά, εἶναι ἱκανὴ νὰ πῇ καὶ νὰ κἀν ὅ, τι θέλει.
— Καλὰ, καλὰ... 'Ομολογῶ πὼς τὴν πληρώσα... Μὰ γιὰτί θὰ μοῦλεγε, ὅτι εἶναι ζωντανός ὁ Μπράιαν;
— Γιατί ἔτσι τὴ συνέφερε, "Αν

σὰς δὴλωνε πὼς εἶχε πεθάνει, θὰ ἔπαινε πιά νὰ σὰς ἐνδιαφέρῃ.
— 'Ο Κόρριντον κῦτταξε συλλογισμένως τὴν κοπέλλα. Δὲν τοῦ εἶχε ἔρθει καθόλου αὐτὴ ἡ ἰδέα... "Ενῶ ἀναρωτιόταν ἀκόμα ἀν ἡ Ρίτα "Αλλεν τοῦ εἶχε πῇ ψέμματα ἢ ὄχι, ἡ "Ανν σηκώθηκε, διέσχισε τὸ δωμάτιο καὶ στάθηκε μπροστὰ στὸ καδελότο.
— Δὲν ξέρω τί νὰ σκεφθῶ γιὰ σὰς, εἶπε ἄργα. "Ο Μπράιαν δὲν εἶχε ἀναφέρει ποτὲ τ' ὄνομά σας. Δὲν ξέρω γιὰτί... μὰ ἔχω τὴν ἐντύπωση, ὅτι δὲ γνωρίζατε τὸν ἀδελφόν μου! Τί τὸν θέλετε ἀκριβῶς;
— 'Ο Κόρριντον πήδησε ὀρθίος. "Ηταν ἔτοιμος νὰ μιλήσῃ, ὅταν εἶδε ὅτι τὸ παράθυρο ἔναν ἀνθρώπου με πράσινη γκαμπαντίνια καὶ μαῦρο μπερέ, ποὺ προχωροῦσε τρεκλίζοντας. "Ηταν ὁ Ράνλεϋ... ξετρελλανμένος ὅμως, λαχανιασμένος, καθιδρωμένος. "Αρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν πόρτα τοῦ ἀτελιέ. "Επεσε πάνω της καὶ τὴ χτύπησε με τὶς γροθιές του.
— 'Ο Κόρριντον διέσχισε μ' ἓνα πήδημα τὸ δωμάτιο, ἀνοίξε ἀπὸ τοῦ ἐξώπορτα καὶ δέχτηκε στὴν ἀγκαλιά του τὸ Ράνλεϋ, ποὺ γαντζώθηκε πάνω του γιὰ νὰ κρατηθῇ ὀρθίος.
— Τί συμβαίνει; τὸν ρώτησε. Τί γυριέτε ἐδῶ;
— "Εκείνος προσπάθησε νὰ ξαναβρῇ τὴν ἀνάσα του. Πνιγότανε...
— Τί τρέχει; ξαναρώτησε ὁ Κόρριντον, τραντάζοντας τον.
— Μὲ πήρανε ἀπὸ πίσω... τραῦλισε με δυσκολία ὁ Ράνλεϋ. Δὲ μπόρεσα νὰ τοὺς ξεφύγω... καὶ δὲν ἤξερα ποῦ ἄλλου νὰ πάω... "Εκείνο τὸ κτήνος σκότωσε δύο ἄστυνομικούς!
— Σωπάστε λοιπόν! εἶπε γρηγορὰ ὁ Κόρριντον, ρίχνοντας μὴ ματιά πάνω ἀπ' τὸν ὅμο του.
— "Η "Ανν στεκότανε στὸ κατώφλι τῆς πόρτας.
— Σὰς ἔγραφε ὁ ἀδελφός σας γιὰ τὸ Ράνλεϋ; τὴ ρώτησε ὁ Κόρριντον. "Ενα ἀπὸ τοὺς ὀχτὼ τῆς ὁμάδας;... Νὰ τος, λοιπόν! Μοῦ λέγατε πὼς λυπόσαστε ποὺ δὲ γνωρίζατε τοὺς φίλους τοῦ ἀδελφοῦ σας. Νὰ μὴ μὴ μοναδικὴ εὐκαιρία!...
— Β'.
— "Η πράσινη κακκλόπορτα ἀνοίξε σιγὰ-σιγὰ... Πέρασαν μερικά λεπτά, χωρὶς νὰ φανῇ κανεὶς. "Επειτα ἓνας πόλισμαν πέρασε τὸ κεφάλι του ἀπ' τὸ ἀνοιγμά κι' ἔβριξε μὴ διστάσας ματὶα στὴν αὐλή. Κῦτταξε ὕστερα πίσω του κι' ἔκανε ἓνα νόημα μετὰ τὸ κεφάλι.
— "Η πόρτα ἀνοίξε ἐντελῶς. Κι' ὁ ἀστυνομικὸς προχώρησε προφυλακτικὰ, μετὰ τὸ κλομπ στὸ χέρι. Τὸν ἀκολουθοῦσε κι' ἓνας συναδελφός του.
— "Ενας ἀδείανός χώρος 6 μέτρων χάριζε τὰ περίπτερα. "Απὸ κεῖ ποὺ βρισκότανε, μισοκρυμμένος πίσω ἀπ' τὴν κουρτίνα τοῦ παραθύρου, ὁ Κόρριντον μποροῦσε νὰ βλέπῃ τὸ

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

*Επιθυμεῖτε νὰ δημιουργήσετε ἓνα λαμπρὸν μέλλον καὶ νὰ ἀποκαταστήθετε εἰς μίαν νέαν, φιλοξενικὴν καὶ πλουσίαν χώραν, ὅπου ὑπάρχουν οἱ ὁδοὶ ἀρίστης διδασκαλίας καὶ ἀναψυχῆς;
— "Εναι ΝΑΙ, συμπληρώσατε καὶ ἀποστείλατε τὸ κατεστην ἀπόκριμα καὶ ἐπὶ ἐξέτασιν ὅτι τὸ Παγκόσμιον Γραφεῖον μας Συνακτορίου (GOLDEN OPPORTUNITY MATRIMONIAL BUREAU) θὰ σὰς βοηθήσῃ τὰ μέγιστα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μοναχικοῦ σας οὐνεῖρου.

GOLDEN OPPORTUNITY MATRIMONIAL BUREAU
G.P.O. BOX 5317 B.B. MELBOURNE AUSTRALIA

Παρακαλῶ ἀποστείλατέ μοι περισσότερὰς πληροφορίες τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ γραφείου σας ὑπηρεσιῶν.
ΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΟΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

μὰς ἀναγκάσετε νὰ γίνουμε κακοί! Κάνετε ὅ, τι σὰς λέμε... Μόλις φύγουν οἱ δύο ἀστυνομικοί, θὰ σὰς ἀφίσουμε ἡσυχία. Σὰς ὑποχόμαι πὼς δὲ θὰ σὰς συμβῇ τίποτα.
— Τόδερα ἐγὼ πὼς δὲ λέγατε ἀλήθεια, ἀπάντησε ἡ κοπέλλα. Καλὰ, λοιπόν, δὲ θὰ κἀνω φασαρία...
— "Ακουσα τί εἶπε ὁ συντρόφος σας. Σκότωσε κάποιον, νομίζω!
— Μὰ ὄχι, ὄχι! "Ο Ράνλεϋ δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ κἀν κακὸ οὔτε σὲ μὴ μύγα... Βρίσκεται τώρα ἐδῶ μαζί με τοὺς παλιούς συντρόφους τοῦ ἀδελφοῦ σας. "Ο Γιὰν πυροβόλησε... ὁ Γιὰν, ὁ Πολωνός.
— "Η "Ανν ἦταν κατάπληκτη, μὰ ὄχι φοβισμένη.
— Τί σημαίνει αὐτὴ ἡ ἱστορία; εἶπε. Γιατί ἤρθατε ἐδῶ, οἱ δύο σας;
— Λυτάραι, ἀλλὰ θ' ἀφίσουμε γι' ἀργότερα τὶς ἐξηγήσεις, ἀπάντησε ὁ Κόρριντον.
— "Ο Ράνλεϋ ξαναγύρισε, με μὴ συλλογὴ ἀπὸ ζῶνας καὶ σάμπως, ποὺ εἶχε βρῇ στὴν κρεβατοκάμαρα τῆς "Ανν. "Ο Κόρριντον διάλεξε δύο ζῶνες.
— "Εσεῖς θὰ παρακολουθεῖτε τοὺς δύο ἀστυφύλακες, ἔγω, εἶπε στὸ Ράνλεϋ.
— "Εκείνος πήγε νὰ σταθῇ στὸ παράθυρο.
— Δὲν πιστεύω νὰ μὰς δυσκολέψετε, ἔ; ρώτησε ὁ Κόρριντον τὴν "Ανν.
— Τῆς εἶχε ἀφίσει τὸ μπράτσο, ἀλλὰ παρακολουθοῦσε καθε κινήσιν της, ἀπὸ φόβος μὴ ζητήσῃ βοήθεια.
— "Οχι, ἀπάντησε ἐκείνη. Τί πρέπει νὰ κάνω;
— Γυρίστε καὶ φέρτε τὰ χέρια σας πίσω ἀπ' τὴν πλάτη σας.
— "Η δὲν ξέροντε πὼς βρισκόσθε ἐδῶ, δὲν εἶναι μεγάλο τὸ κακὸ.
— "Ο Ράνλεϋ ξαναῖσσε στὴν πολυθρόνα. "Ο Κόρριντον στράφηκε στὴν "Ανν.
— Εἶμαι πολὺ στενοχωρημένος γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία, τῆς εἶπε. Θὰ σὰς τὰ ἐξηγήσω ὅλα, ἀλλ' ὄχι τώρα. Δὲν εἶναι κατάλληλη ἡ στιγμή... "Ο, τι κι' ἀν συμβῇ, ἐννοῶ νὰ μείνετε σεῖς ἀπ' ἐξῶ!
— Τὸν κῦτταξε ἀνήσυχη, ἀλλ' ὄχι τρομαγμένη.
— Δὲν ξέρω κανένα ἀπὸ σὰς, δὴλωνε μετὰ σθερῆ φωνή. "Αν με ρωτήσῃ ὁ ἀστυνομία, θὰ πῶ τὰ λίγα ποὺ ξέρω.
— Μιλάτε λογικὰ, εἶπε ὁ Κόρριντον χαμογελώντας. Εἶμαι ὅμως ὑποχρεωμένος νὰ φροντίσω ὥστε νὰ μὴ σὰς παρουσιάσῃ τέτοια εὐκαιρία!
— Στράφηκε στὸν Κόρριντον.
— Πρέπει νὰ τὴ δέσουμε, πρόσθεσε. Φάχτε νὰ βρῇτε ἓνα σκονινί, ἢ κατὰ προτίμησιν. Γρήγορα!
— "Η "Ανν ἔκανε ἓνα βῆμα πίσω.
— "Αλλ' ὁ Κόρριντον τὴν ἄρπαξε ἀπ' τὸ χέρι.
— Σὰς παρακαλῶ, λογιкуηθε! τῆς σύστησε. Δὲ θὰ σὰς κἀνω κακὸ. Μὴ φωνάζετε ὅμως, μὴν κάνετε φασαρία... Μὰς ζητάει ἡ ἀστυνομία, τὸ Ράνλεϋ καὶ μένα. Μὴ

σε, ρίχνοντας μὴ ματιὰ πάνω ἀπ' τὸν ὅμο του.
— "Οχι. Πιστεύω πὼς ψάχνουνε τὰ σπύτια, ἓνα - ἓνα, ἀπάντησε ὁ Ράνλεϋ.
— "Ο Κόρριντον τὸν ἐνοίωσε νὰ τρέμῃ.
— "Ηταν τρέλλα ποὺ μιλήσατε μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν κοπέλλα, τὸν μάλωσε. Λοιπόν, πῆστε μου τώρα τί ἀκριβῶς συνέβη;
— "Εκείνος ἀνάσανε βαθύ, ἀνατρίχιασε κι' ἐξηγήσε:
— Αὐτὸς ὁ ἡλίθιος, ὁ τρελλός, σκότωσε δύο ἀστυνομικούς! Με ὑποπεύσανε πὼς κατὶ σκάρανε. Με κατηγόρησε πὼς τοὺς πρόδισα, γιὰ ὀφελός σας. Τὸ ἀρνήθηκα. "Εδῶλε τότε τὸν ρεβόλβερ του... "Ημῶστε στὸν σκῆτον τοῦ ξενοδοχείου. Σαφινικά, μῆλκε ἓνας ἐνοικὸς καὶ μὰς εἶδε! "Η "Ανν κατάλαβε ἁμέσως πὼς κινδυνεύαμε καὶ μὰς εἶπε νὰ ἐτοιμάσουμε τὶς βαλίτσες μας καὶ νὰ φύγουμε.
— "Σὲ δέκα λεπτά ἤμαστε ἔτοιμοι. Μὰ κάποιος ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο εἶχε εἰδοποιήσῃ τὸν μετὰ τὴν ἀστυνομία. Κι' ἔφτασαν οἱ ἀστυνομικοί, τὴ στιγμή ἀκριβῶς ποὺ δὲν βγαίναμε.
— "Ο ἓνας ἀπ' αὐτοὺς ἤρθε καταπάνω μας, κι' ὁ Γιὰν τὸν σκότωσε... μ' ὅλη του τὴν ψυχραιμία! Σίγουρα, εἶχε προμελετήσῃ τὸ ἐγκλήμα του...
— Κάτι ποὺ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κἀν κανεὶς, σ' αὐτὴ τὴ χώρα, εἶναι νὰ σκοτώσῃ ἓνα ἀστυνομικὸ, εἶπε ὁ Κόρριντον ἀνάσοντας ἓνα τοιγάρω. Βρίσκεται τότε τὸ μπλεὰ του πολὺ ἀσχημα... Τί ἔγινε ὕστερα;
— Πῆγα νὰ τρελλαθῶ, συνέχισε ὁ

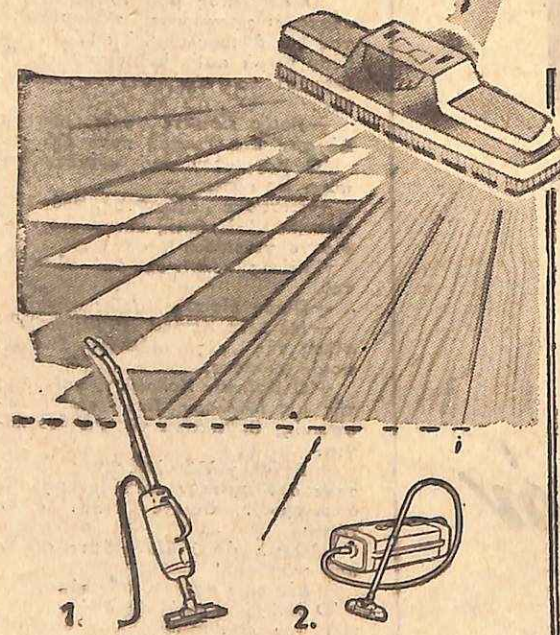
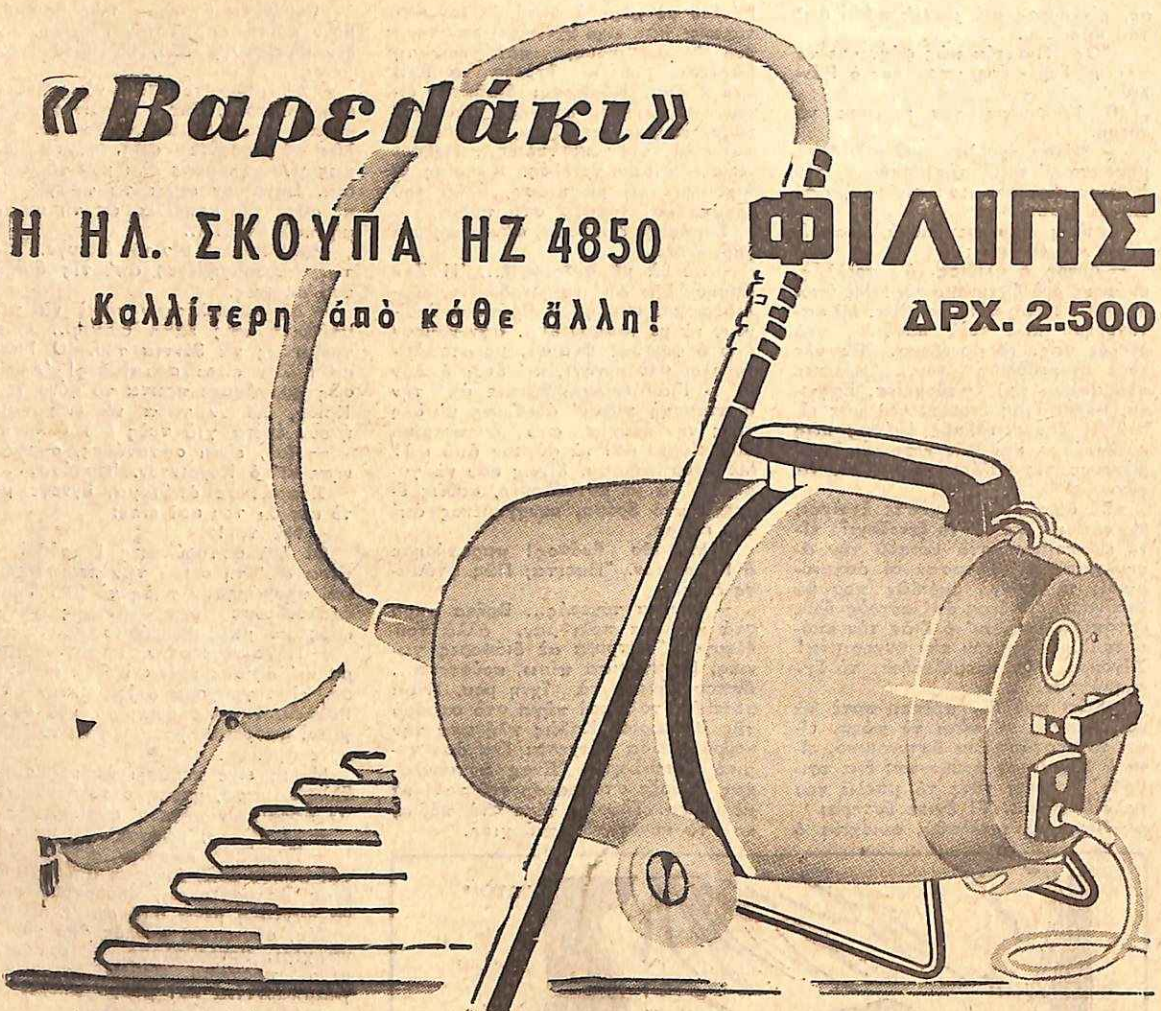
Ράνλεϋ με χαμηλὴ φωνή. "Όταν κατάλαβα πὼς εἶχε χτυπήσει καὶ τοὺς δύο ἀστυνομικούς, παράτησα τὴ βαλίτσα μου κι' ἔτρεξα νὰ βγῶ στὸ δρόμο. Κάμποσοι διαβάτες εἶχαν σταματήσει ἀπ' ἐξῶ καὶ κῦτταζαν τὸ ξενοδοχεῖο. Σάχαν ἀκούσει, φαίνεται, τὶς πιστολιές... Πρέπει νάμοιζα σὰν τρελλός. Κάποιος ἐπιχείρησε νὰ με πιάσῃ, ἀλλὰ τοῦ ξέφυγα καὶ τῶδαλα στὰ πόδια.
— Στράφηκε ἀπὸτομα, κάνοντας μὴ γκριμάτσα.
— Δὲ θὰ με πιστέψετε... "Η Ζὰν ὤρμησε ἐξῶ ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο, οὐρλιάζοντας στοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους νὰ με πιάσουν... σὰν νάμοιζα ἐγὼ ὁ Φονιάς! Φυσικὰ, με στρώσανε ὅλοι στὸ κυνήγι, κι' ἔτσι ἡ Ζὰν κι' ὁ Γιὰν ἐπωφεληθῆκαν ἀπ' τὴν ἀναταραχὴ γιὰ ν' ἀνεῳξουν μ' ὅλη τους τὴν ἡσυχία στὸ ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο καὶ νὰ φύγουν ἀπὸ κεῖ! Με προσπέρασαν, δίχως κἀν νὰ γυρίσουν νὰ με κῦτταζουνε, καθὼς ἔτρεχα στὸ δρόμο, κυνηγημένος ἀπ' τὸν κόσμον.
— Μπράβο θράσος! παρατήρησε ὁ Κόρριντον. "Επειτα; Πὼς φτάσατε ἐδῶ;
— Φάνηκε τυχερός... Βρῆκα μπροστὰ μου ἓνα πόλισμαν, ἀλλὰ τοῦ ξέφυγα. "Εστρίψα σὲ διάφορες γωνίες, ξαναγύρισα πίσω, κρύφτηκα... ὥποιοι χάσανε τὰ ἴχνη μου. Πῆρα τότε ἓνα ταξὶ καὶ πῆγα στὸ σταθμὸ τῆς Βικτωρίας. Καθὼς πληρώνα τὴν κούρσα, εἶδα νάμωρεται ἓνα ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο. "Ενας ἀστυφύλακας φώναζε στὸ σάφὲρ τοῦ ταξὶ νὰ με πιάσῃ. Τῶδαλα τότε στὰ πόδια, καὶ τὸ κυνηγητὸ ξαναρχισε.

— "Θυμῆθα ὕστερα πὼς βρισκόμουν κοντὰ στὸ Τεῖν Γουάκ. "Αν δὲν κατάφευγα ἐδῶ, θὰ ἦμουν χαμένος!
— Δὲ μπορεῖτε ὅμως νὰ μείνετε ἐδῶ γιὰ πολὺ, εἶπε ὁ Κόρριντον. Τὰ κάνετε ὅλα θάλασσα, Ράνλεϋ. Δὲ λῶ πὼς φταίτε σεῖς, πάντως ὁ μὲς μου χαλάσατε ὅλα μου τὰ σχέδια. Πῆγαιναν καλὰ τὰ πρᾶγματα μ' αὐτὴ τὴν κοπέλλα, ὥς τὴ στιγμή μὴ ποὺ ἤρθατε...
— Μὰ ὁ Ράνλεϋ δὲν τὸν ἄκουε. "Ηταν ἀποροφρημένος ἀπ' τὶς δικές του σκέψεις.
— Δὲ θὰ θελήσουν ποτὲ νὰ πιστέψουν πὼς εἶμαι ἀθώος... εἶπε τρίζοντας τὰ δόντια του. "Ο Γιὰν κι' ἡ Ζὰν εἶναι σατανάδες! "Αφοῦ σὰς φορτώσανε πρῶτα τὸ φόνο τοῦ Κριού, θέλουν τώρα νὰ ἐνοχοποιήσουν ἐμένα γιὰ τοὺς δύο ἄλλους.
— Ναί, εἶναι σατανάδες, συμφώνησε κι' ὁ Κόρριντον. "Ἰστέσο...
— Σταμάτατε ἀπὸτομα, ἔγνεψε μετὰ κεφάλι του καὶ εἶπε:
— Νὰ τοι!
— Οἱ δύο ἀστυφύλακες ξεπρόβαλαν πῶς ἀπ' τὴ σειρά τῶν περιπτέρων καὶ προχώρησαν πρὸς τὸ 2Α. Τὸς ἀκολουθοῦσε ἓνας ἄντρας φολακρός με μπῆξ βελούδινο κοστούμι.
— Πῆγαινε στὴν κρεβατοκάμαρα κι' ἀφίστε ἐμένα νὰ τὰ κανονίσω, εἶπε γρηγορὰ ὁ Κόρριντον στὸ Ράνλεϋ. Νάχτε ὅμως τὸ νοῦ σας, γιὰτί μπορεῖ νὰ χρειασθῇ νὰ τὸ σκάσετε ἁμέσως.
— Μόλις εἶχε περάσει ἐκείνος στὴν ἄλλη κάμαρα, χτύπησε τὸ κουδούνι. "Ο Κόρριντον πήγε ν' ἀνοίξῃ.
— Τί θέλετε; ρώτησε ἀδιόφορα.
— Γυρεύουμε κάποιον, ποὺ κρύβεται κάπου ἐδῶ, ἐξηγήσε ἀπὸτομα ὁ ἓνας ἀστυφύλακας, σκύδοντας γιὰ νὰ κῦτταξῇ μέσα στὸ σπίτι. Εἶναι ψηλός, ἀδύνατος, κοιλὸς ἀπὸ τὸ ἔνα χέρι, μονόφθαλμος, με σημαδεμένο πρόσωπο. Φοράει πράσινη γκαμπαντίνια καὶ μαῦρο μπερέ.
— Δὲν τὸν εἶδα καθόλου.
— "Ο ἀνθρώπος μετὰ τὸ βελουδένιο κοστούμι προχώρησε παραμερίζοντας τοὺς ἀστυφύλακας. Τὰ μάτια του ἦταν μικρά καὶ ξεθαρισμένα. "Η ἔκφρασί του εἶχε κατὶ τὸ ἐπιθετικόν...
— Ποιὸς εἴσατε σεῖς; ρώτησε. Δὲ σὰς ἔχω ξαναεἶδε ποτὲ ἐδῶ.
— "Ο Κόρριντον τὸν κῦτταξε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω.
— Εἴσατε ἀξέριςτος, τοῦ εἶπε εἰρωνικὰ. "Η μῆπως σκοπεύετε ν' ἀφίστετε γενεῖα;
— "Εκείνος κοκκίνισε ἀπ' τὸ θυμὸ του.
— Ποιὸς εἴσατε, σεῖς; φώναξε.
— Με λένε Χένλεϋ. Εἶμαι παλιὸς φίλος τῆς μῆς Μάλλορυ. "Εσεῖς, ποιὸς εἴσατε;
— "Ο Κρίστιν Χολρόντ, γείτονας τῆς μῆς Μάλλορυ. Ποῦ εἶν' ἡ δεσποινίς; Θάθελα νὰ τῆς πῶ δύο λόγια.
— Βγῆκε γιὰ δουλειές της, ἀπάντησε ὁ Κόρριντον κῦτταζοντας τὸν ἀστυνομικόν. Θέλετε τίποτ' ἄλλο τώρα;
— "Οχι... ἀφοῦ δὲν εἶδατε αὐτὸν ποὺ γυρεύαμε!
— Δὲν εἶδα κανένα, σὰς εἶπα.
— "Ο Χολρόντ τράβηξε ἀπ' τὸ μακί τοῦ ἀστυνομικοῦ, γιὰ νὰ τοῦ ψιθυρίσῃ κατὶ σ' αὐτὴν. "Ο Κόρριντον ἄκουσε μερικές λέξεις: "Αγνώστος ἐδῶ... δὲν τὸν ξαναεἶδαμε... δὲ μ' ἀρεῖσι ἡ φάτσα του...
— "Αν ἔχετε νὰ χάσετε μισὴ ὥρα, εἶπε ὁ Κόρριντον, θάχῃ γυρίσει ὡς τότε ἡ μῆς Μάλλορυ καὶ θὰ ἐγγυηθῇ γιὰ μένα.
— Καλὰ, καλὰ! γκρίνιασε ὁ ἀστυνομικός, ρίχνοντας μὴ ἀγριεμένη ματιὰ στὸ Χολρόντ κι' ἐλευθερώνοντας τὸ μπράτσο του. "Ελα, πάμε, Μπῆλ! — εἶπε στὸ συναδελφόν του — ὁδὶκα χάνουμε τὴν ὥρὰ μας ἐδῶ. Πέταξε τὸ ποῦλ!
— "Ο Κόρριντον τοὺς κῦτταξε ν' ἀπομακρύνωνται. "Ο Χολρόντ διαμαρτυροῦσε, ἀλλ' οἱ ἀστυνομικοί

ΔΟΡΑ ΛΕΕ

20 μοντέρνοι και σταθεροί χρωματισμοί με LORAMINE

ΔΩΣΤΕ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΗΣ ΔΟΡΑ-ΛΕΕ

Σκουπίζει όπουδήποτε ξεσκονίζει οτιδήποτε γιατί είναι ελαφρά, εύκινητη και συνοδεύεται από πολλά εύχρηστα εξαρτήματα.

Μεγάλη απορροφητική δύναμη ρυθμιζόμενη. Μεγάλος χώρος διά την σκόνη (αδιάζεται κάθε 2 μήνες)

Είναι κατάλληλη για κάθε είδους πάτωμα και σας εξασφαλίζει εύκολο, γρήγορο, ξεκούραστο νοικοκυριό.

ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΦΙΛΙΠΣ
Τό όνειρο κάθε νοικοκυράς!

δεν του δίνανε σημασία.
— Αφού ξανάκλεισε καλά την έξω-
πορτα, ο Κόρριντον φώναξε:
— Έλευθερο το έδαφος.
— Ο Ράνλεϋ βγήκε απ' την κρεβα-
τοκάμερα, χλωμός, ταραγμένος.
— Τι θα την κάνουμε τώρα; δεί-
χνοντας προς το άλλο δωμάτιο.
— Καλά είν' αυτή, γιά την ώρα.
Το ζήτημα είναι τί θα κάνουμε με
σας.
— Ο Ράνλεϋ άρχισε να πηγαίνε-
ρεται μέσα στο άτελει.
— 'Η κατάστασι μου φαίνεται α-
πελπιστική, είπε. Το προτιμώτερο
είναι να παραδοθώ στην αστυνομία!
— 'Ισως να με πιστέψουνε...
— Είστε κανείς ποίος πυροβόλησε;
— Πού να ξέρω;... Μάλλον όχι! ο-
μως. Όλοι είχαν κρυφτή, βλέποντάς
μας... Γίνανε όλα τόσο γρήγορα!
Βέβαια, οι άνθρωποι του ξενοδοχεί-
ου θ' άκούσανε τις πιστολιές. Μά
στοιχηματίζω πως δεν ξεμυτίσανε
γιά να δούνε ποίος πυροβόλησε.
— 'Οπόσο η αστυνομία πρέπει να
ξέρη τώρα πως δεν ήσαστε μονά-
χος... Θάχουνε την περιγραφή του
Γιάν. 'Ισως να τσακώσουνε αυτόν
πρώτον και να βρουνε άπάνω του το
ρεβόλβερ.
— Δεν πρόκειται να κερδίσω τί-
ποτα μ' αυτό, είπε ο Ράνλεϋ απελ-
πισμένος.
— Σωστά. Πρέπει κάτι να κάνου-
με. Σε δυό ώρες, η αστυνομία θά'ε-
λθει. Βρήκαμε ένα άνθρωπο κινη-
τή. Όλοι οι διαδρασμοί αστυφύλακες θά
πάρουν μέρος σ' αυτό, γιά να εκ-
δικηθούνε το θάνατο των συναδέλ-
φων τους!
— Μά τί να κάνω, Θεέ μου; Τί
με συμβουλεύετε; Να πάω να πα-
ραδοθώ;
— Καλλίτερα να σάς πάρω μαζί
μου, δήλωσε ο Κόρριντον αφού σκέ-
φθηκε λίγο. Δε θ' άργήσουνε να
βρουνε το πτώμα της Ρίτας. Άλλεν,
και τότε θα σφίξουνε τα πράγμα-
τα...
— Φεύγω γιά τη Σκατία... Άλή-
θεια, δε σάς είπα πως ο Μάλλορν
είχε αγοράσει άλλο ένα ηρώακι, σ'
άνοιχτά του Ντανμπας. Ένα
ηρώακι, μ' ένα σπύτι. Θάταν καλό κα-
ταφύγιο γιά τους δυό μας... Κι' ί-
σως να βρούμε εκεί το Μάλλορν, μ'
αυτή την ευκαιρία.
— Θα πάμε όλοι μαζί, πρόφερε
μία φωνή ψυχρή και άκρωμη.
— 'Η Ζάν στεκότανε στο κατώφλι
της πόρτας. Κι' ο Γιάν γλύστρησε
δίπλα της, μπήκε στο δωμάτιο και
σημάδεψε με το πιστόλι του τον
Κόρριντον.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'
Α'
— Πώς θα σάς φανή γάχετε έκα
σχαίνι, σφιγμένο γύρω απ' το λαι-
μό σας; ρώτησε ο Κόρριντον, τεν-
τώνοντας τα μακριά πόδια του και
κυττάζοντας το Γιάν μ' ένα σαρ-
καστικό χαμόγελο.
— Ψηλά τα χέρια! διάταξε εκεί-
νος.
— Υπήρχε μία κακή έκφρασι στé
μάτια του.
— Εσύ κάθισε, πρόσθεσε, γυρί-
ζοντας στο Ράνλεϋ.
— Ο τελευταίος υπάκουσε, με φα-
νερή άνακούφισι.
— Πώς από δώ; ρώτησε ο Κόρριν-
τον. Παρακολουθήσατε το Ράνλεϋ;
— 'Η Ζάν προχώρησε, πίσω του.
— Ναι, άπάντησε. Τον παρακολου-
θήσαμε... Μην κοιμηθήτε! Σας παί-
νω το ρεβόλβερ σας. Άν κάνετε μία
κίνησι, ο Γιάν θα σάς ρίξη!
— Πάρτε, πάρτε ό,τι θέλετε... εί-
πε ο Κόρριντον, ρίχνοντάς της μία
ματιά πάνω απ' τον ώμο του. Έλ-
πία πως δε θα σάς ξανάβλεπα, έ-
σας τους δυό... Ξερετε πως φυλάει
απ' έξω η αστυνομία;
— 'Η Ζάν έβαλε το χέρι της μέσα
απ' το σακάκι του, πήρε το ρεβόλ-
βερ κι' ύστερα απομακρύνθηκε λίγο.
— Ξερω τι συμβαίνει, άπάντησε
ξερά. Καθίστε φρόνιμα τώρα.
Έκανε το γύρο της πολυθρόνας,

δπου καθόταν ο Κόρριντον, κι' έ-
βαλε το όπλο σε μία τσέπη της
γκαμπαρντίνας της.
— Μη στέκεσαι μπροστά στο πι-
στόλι μου, της είπε ο Γιάν μ' άνυ-
πομονησία. Παραμέρισε λοιπόν!
— Φτάνουν πιά οι πιστολιές! Τά-
ρα που βράζουμε όλοι στο ίδιο κα-
ζάνι, καλλίτερα να συνεργασθού-
με...
— Δεν μ' ενδιαφέρουν τα μικρά
προβλήματά σας, δήλωσε ο Κόρριν-
τον. Έγώ δεν πυροβολώ τους άστυ-
νομικούς... Έσείς μονάχα έχετε
μπλέξει... Όσο γι' αυτό έδώ το
παιχνιδάκι, μοιάζει καταπληκτικά με
το όπλο που στείλε στον άλλο κά-
σμο το δυστυχισμένο Κριού... Και
δεν πιστεύω πιά να βρουνε άπάνω
τα δακτυλικά μου αποτυπώματα!
— 'Η Ζάν έβγαλε απ' την τσέπη
της μία μεσημεριανή έφημερίδα και
την πέταξε πάνω στα γόνατα του
Κόρριντον.
— Μη βιάζεσθε να βγάλετε συμ-
περάσματα, είπε μ' ένα πικρό σαρ-
κασμό. Βρήκαμε το πτώμα της Ρί-
τας. Άλλεν και ψάχνουνε γιά σάς...
Άναφέρει και τ' όνομά σας η έφη-
μερίδα. Είσαστε λοιπόν σε χειρότε-
ρη θέση από μέε, γι'αυτί σάς ξέ-
ρουνε. Ενώ έμεις είμαστε άγνωστοι.
— Ο Κόρριντον διάβασε βιαστικά
την είδησι της πρώτης σελίδας κι'
έκαμε ένα μορφασμό.
— Οι έγκληματίες πρέπει να φυ-
λάγονται απ' τους σωφές των τα-
ξί, είπε. Το περίεργο πως ο δικός
μου θάσπευε να με πωλήσιν στην
αστυνομία... Και τώρα με χαρακτη-
ρίζουνε «έπικίνδυνο ύποκείμενο»!...
Πέταξε την έφημερίδα. 'Η έκφρα-
σί του ήταν τραχεία.
— Μοιάζω λοιπόν γιά έπικίνδυ-
νος; πρόσθεσε.
— Άναψε ένα τσιγάρο και κύτταξε
τη Ζάν, συλλογισμένος.
— Από πάση άρα άραγε έχουν
κυκλοφορήσει αυτές οι έφημερίδες;
Μιά ώρα το πολύ, φαντάζομαι.
— Γιατί αυτή η έρώτησι; Σάς
είδαν έδώ; ρώτησε ζωηρά η Ζάν.
— Μάλλον! Φυσήρησε με δυό ά-
στυνομικούς και μ' ένα γείτονα.
Γυρεύανε το φίλο μας το Ράνλεϋ...
Δεν τους είδατε; Όταν διαβάσουν
αυτή την περιγραφή μου, θα ξανα-
γυρίσουν άμέσως έδώ!
— Ποιά περιγραφή; ρώτησε ο Ράν-
λεϋ με βραχνή φωνή.
— Ήταν τα πρώτα λόγια που πρό-
φερε, απ' τη στιγμή που παρουσι-
στηκε ξαφνικά η Ζάν. 'Ο Κόρριντον
πήρε από χέμω την έφημερίδα και
του την πέταξε. Ύστερα είπε κυτ-
τάζοντας τη Ζάν:
— Είναι άνόφελο να μείνουμε έ-
δώ. Καλλίτερα να τα μαζέψουμε
και να το δίνουμε.
— 'Η Ζάν έκανε μία κίνησι άνυπο-
μονησίας.
— 'Η αστυνομία έπιβλέπει έ-
λους τους γύρω δρόμους. Άδύνατο
να ξεμυτίσουμε, άν δε σκοτεινιάσει.
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Δέχεται Μάγερ 10 (Πλατεία Βάθης).
Τηλέφ. 532.563.

ΑΡΙΑΔΝΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΛΕΛΟΥΔΑ

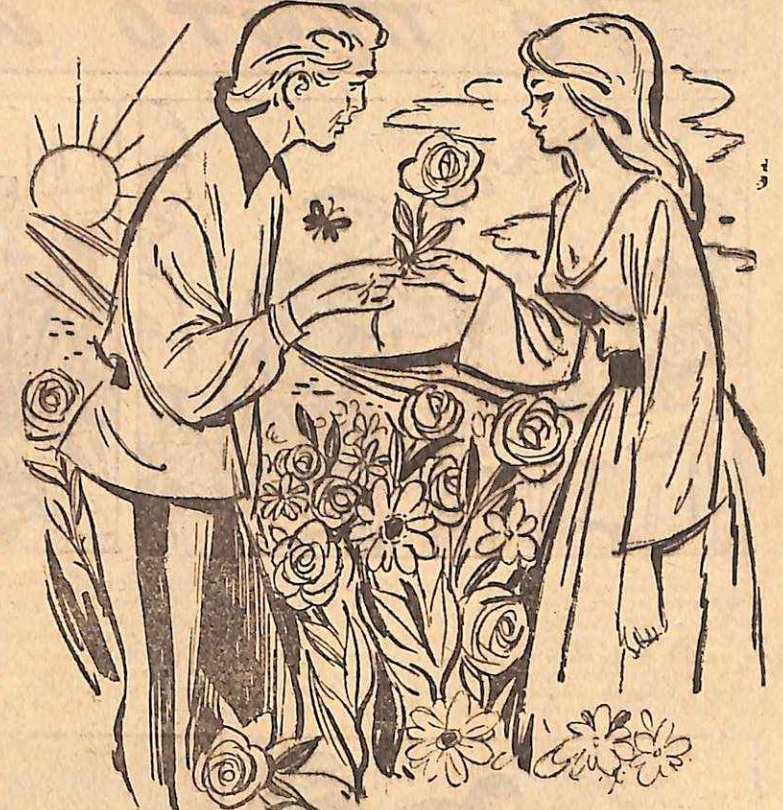
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Μετώκησε οδός Χαρ. Τριkouπη 59.
Τηλ. 612.515. Άρσι επίσκεψης 11
-1 και 5-7.

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
“ΤΖΩΡΙΖ”

Νέος Φωκίας 8 (Στάσις Σιδηροπο-
λου). Τηλέφ. 581-130, Χαϊράρι.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟΝ λάτρευε τον κήπο του, ο
Κεντήρ. Δούλευε σ' αυτόν
όλη μέρα. Σκάλιζε και πότιζε.
Μία μέρα, ρώτησε στον κήπο
του τα λουλούδια:
— Τι είναι η άναπη;
— 'Ο ήλιος έσκαψε στα γέλια ά-
κουγώντας τον. Ήταν ο άστυλ-
γός του κήπου. αυτός, κι' είχε το
δικαίωμα να γελάσει. Όλα, τον
αγαπούσαν, γι'αυτί ήταν καλός κα-
ρδός βασιλιάς. Μάλιστα, το ήλιο-
τρόπιο τον λάτρευε, τόσο που δε
μπορούσε να ξεκολλήσει τα μάτια
του από πάνω του.
— Τι είναι η άναπη; Ξαναρώτη-
σε ο Κεντήρ.
— Όλα τα λουλούδια θυσιάστηκαν
τότε σε σκέψεις, γιά να μπορέ-
σουν να του δώσουν μία ώραία
κι' έξυπνη άπάντησι. Μόνο ο
κρίνος, όρθος και καμωρωτός, ά-
πόντησε άμέσως ξερά:
— 'Η άναπη είν' ένα πράγμα
άνήθικο.
— Ανήθικο; φώναξαν όλα τα
λουλούδια μαζί.
— 'Η πεταλούδα έσκυψε και φί-
λησε τρυφερά το άναπημένο της
τριαντάφυλλο. το πιο κόκκινο
του κήπου.
— Και η μαργαρίτα έκλαψε πικρά.
— Ήταν κοινό μυστικό πως η μαρ-
γαρίτα αγαπούσε τον άνοστο κι'
ακατάδεχτο κρίνο, κι' όλοι τη
λυπόντανε γι' αυτό.
— Την καυμένη τη μικρούλα!
λέγανε οι γεροντοκόρες οι τρου-
κνίδες, που έζωσαν όλα τα αισθη-
ματικά μυστικά του κήπου.
— Μά τί είναι λοιπόν η άναπη;
ρώτησε γιά τρίτη φορά ο Κεντήρ.
— 'Ο ήλιος θύηκε τότε απ' το
σύννεφο, όπου είχε κρυφτή γιά
να σκεφθώ, κι' άπάντησε:
— Να σου πώ, παιδί μου, δεν
ξέρω. 'Η ξαδέσφη μου η Σελήνη

Είναι φτιαγμένο γιά να σε στολίση! της είπε ο Κεντήρ, προσφέροντάς της το τριαντάφυλλο.

Τό θαρραμύδι της αγάπης

μου διηγείται ένα σωρό ιστορίες
για έρωτες γεμάτους. Εκείνη είναι
πολύ περίεργη και τρελλοειμένη
γιά κάτι τέτοια... Γυναίκα θλέ-
πει! Μά είναι γλυκομίλητη, κι'
οι έρωτευμένοι την έμπιστευον-
ται... Ένώ δε θέλω, παρα ζευ-
γάρια να μαλώνουνε... Τι άλλο
να σου πώ;
— Τι πρόστυχο γεροντοπαλλή-
καρο!... μουρμούριζαν τα νυκτο-
λουλούδα, που νοιώθανε μία φυ-
σική αντίπαθεια γιά τον ήλιο.
— 'Οστόσο, κανένας δεν άπαν-
τούσε στην έρώτησι...
— Κόκκινο τριαντάφυλλο, είπε
ο Κεντήρ, έσύ που σ' άγαπώ τό-
σο πολύ, έσύ που μοιάζεις τόσο
με την καρδιά μου, δε θα μου
πες τί είναι η άναπη;
— Το τριαντάφυλλο λικνίστηκε,
άπαλά πάνω στο κλωνάρι του κι'
άπάντησε:
— Δε μπορώ να σου πώ... Δεν
ξέρω...
— Κι' όλα τα λουλούδια είπανε το
ίδιο:
— Δε μπορούμε να σου πούμε...
— 'Ο Κεντήρ απελπίστηκε.
— Κανένας λοιπόν δε θα μου
το πη; στέναξε.
— Ένώ, ενώ! φώναξε η αύρα,
που έπτασε τρέχοντας όπως πάν-
τα. Ένώ θα σου πώ πως να το
μάθεις...
— 'Η μαργαρίτα έκανε την πιο
ώραία της υπόκλησι, ενώ η αύρα
περιόχε τραπινικά όλο τον κό-
σμο.
— Σε παρακαλώ, μη με κουνάς!
της φώναξε ο κρίνος, θυμωμέ-
νος.
— Καλέ τί μάς λές... του είπε
η αύρα και τον κρύνησε άκόμη
περισσότερο.
— Οι τσουκνίδες γελούσαν...
— Λοιπόν, νέε μου, είπε η αύ-
ρα στον Κεντήρ, ενώ θα σου πώ
πολλά απ' όλους έδώ μέσα.
Ξέρεις, ενώ μπαίνω παντού, κυτ-
τάζω απ' τις κλειδαρότρυπες και
σπκύνω τα φουστάνια των κορι-
τσιών, γιά να γελάνε οι νέοι...
Γιά να μάθεις, λοιπόν, αυτό που
θέλεις, πρέπει να φύνης από δώ
και να πάς να σιναντήσης πολ-

λές κοπέλλες. Θα τις κυττάζης
όλες στα μάτια, κι' όποια κοκκι-
νίστη και κατεβόση τα θλέφαρα,
πλησιάζέ την. Αυτή θα σου μάθι
τί είν' άναπη.
— Είμαι γεροντοπαλλήκαρο, του
είπε ο ήλιος, μα δε θα μου κακο-
φανόταν να ξέρω κι' ενώ τι είναι
η άναπη... Θα μου το πης, όταν
το μάθεις;
— Σου τ' όρκίζομαι, άπάντησε
ο Κεντήρ.
— Κι' έσύ γιά εκεί που του είχε
πη η αύρα.
— Στον κήπο, σχολίαστικε πολύ
αυτό. Ώε και τα χρυσόφαρα εί-
παν τη νύνη τους, και τα μικρά
χρυσόφωράκια θύησαν το κεφα-
λάκι τους ένώ απ' το νερό γιά ν'
ακούσουν καλύτερα.
— Δεν ενοι κουβέντες γιά μι-
κρά παιδιά! τα μάλωσε ο πατέ-
ρας τους, θρυγγάει!
— Μά δεν καταλαβαίνουν τίπο-
τα, παρατήρησε η μητέρα.
— Και πραγματικά τα χρυσόφα-
ράκια δεν καταλαβαίνουν, ύστα-
να σκεπτόσαν, μα δεν έχαναν λέ-
ξι... Εύτυχώς που ήταν κόκκινα
απ' τη φύσι, κι' έτσι δε μπορού-
σαν να κακινίσουνε και να προ-
δοθούνε...
— Ύστερ από λίγο καιρό, νύρι-
σε ο Κεντήρ, μαζί με μία κατά-
ξανθη κοπέλλα. Τα άχνάρια που
άφιναν τα πόδια της, ήταν τόσο
μικρά, που θάλεγε κανείς πως
είχε περάσει νεράϊδα από εκεί.
Και το χέρι της έτρεμε μέσα στη
χούφτα του νέου.
— Είναι πολύ όμορφη! είπαν ό-
λοι στον κήπο.
— Χι!... έκανε ο κρίνος.
— Δεν τον ενδιαφέρει αυτόν. η
νυναικεία όμορψιά.
— Τι κουτό λουλούδι! είπε η
κοπέλλα.
— 'Ο Κεντήρ έκοψε τότε τον κοί-
νο και τον ποδοπάτησε.

— Άχι, θα πεθάνω! μουρμούρι-
σε η μαργαρίτα.
— Καί λιποθύμη.
— Άραγε μ' αγαπάς όσο λές;
είπε με νάζι η κοπέλλα.
— Έκοψε τη μαργαρίτα κι' άρχι-
σε να τη μαδά: «Μ' αγαπάει,
δε μ' αγαπάει...». «Ναι», άπάντη-
σε το τελευταίο της πέταλο.
— Πως σου πάει αυτό το ναρύ-
φαλλο στ' αυτί!
— Και το ναρούφαλλο κόπηκε.
— Άχι, τί ώραίο τριαντάφυλλο!
είπε ύστερα η κοπέλλα, σταμα-
τώντας μπροστά στο πιο όμορφο
ρόδο του κήπου.
— Είναι φτιαγμένο γιά να σε
στολίση, άπάντησε ο Κεντήρ. κα-
θώς της το πρόσφερε.
— 'Η πεταλούδα, στερούνης ά-
πελπισμένα, 'Η λυπή έκανε τα
πτερά της να τρέμουν.
— Θέλω και την πεταλούδα...
— Είπε η κοπέλλα.
— Και την πέρασε σε μιό κασί-
σα.
Το τριαντάφυλλο δε δάσταξε
στο έδαμα και συλλορόσσε. Τα
πέταλά του, που μόλις άν με καρ-
διές, φάνταζαν τώρα πάνω στο
χορτάρι σαν μεγάλες κηλίδες ά-
πο αίμα.
— Μά η κοπέλλα, αδιάφορη, ζήτη-
σε και άλλα λουλούδια.
— Δεν έχει άναγη κι' όμορφα
σου από στολίδια, της έλενε ο
Κεντήρ. Μά γιά τί άλλο άνθίζουν
τα λουλούδια; Θα τα κόψω όλα,
γιά κατήρι σου!
— 'Η κοπέλλα έφίξε ψυχή στα
ψαράκια και γέλασε, μαζί τους.
— Κι' ο Κεντήρ τή ζήλευσε.
— Θα είλω φουριάκι στο νερό
του! έσκεπτόθηκε.
— 'Η αύρα έπαιξε με τα μαλλιά
της. Κι' ο Κεντήρ συκαθήκε την
αύρα.
— Έσκυψε σαν τρελλός να τη
φιλήσει. Μά τους φάνηκε πως ο ή-
λιος τους κύτταξε.
— Όχι, όχι! φώναξε η κοπέλ-
λα. Μάς θλέπουνε.
— Κι' ο Κεντήρ μίσησε τον ήλιο.
Εύτυχώς που κόντευε πιά να θα-
λεύη.
— Έ, φώναξε στο νέο, καθώς
ένερνε πίσω απ' το βουνό. Θυμά-
σαι τι μου όρκίστηκες; Τώρα που
ξέρεις, δε θα μου πης και μένα
τί είναι η άναπη;
— 'Ο Κεντήρ στάθηκε λίγο σκε-
φτικός κι' ύστερα άπάντησε άρ-
γά:
— Δεν ξέρω να σου πώ...
ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΩ

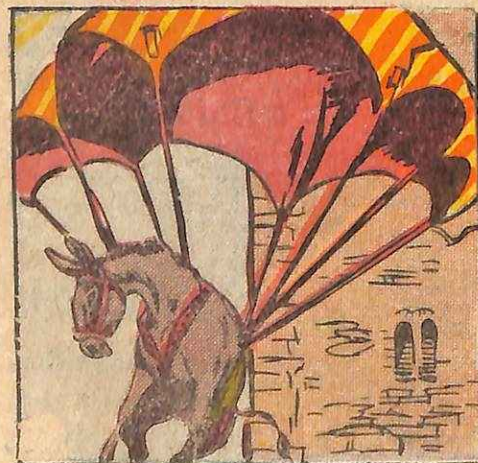
Τό πρώτο αλεξιπτώτο

Η εγκυκλοπαίδεια γράφει πως το πρώτο αλεξιπτώτο κατασκευάστηκε το 1797 από τον Άντρο - Ζακ Γκαρνερέν. Λένε όμως πως πολλά χρόνια πριν κάποιος Λεονομάν πηδούσε με μία ενισχυμένη ομπρέλλα από το δεύτερο πάτωμα του σπιτιού του. Το πρώτο αλεξιπτώτο ωστόσο χρησιμοποιήθηκε στις αρχές του 13ου αιώνα στο Έμπολι της Τσκάνης.

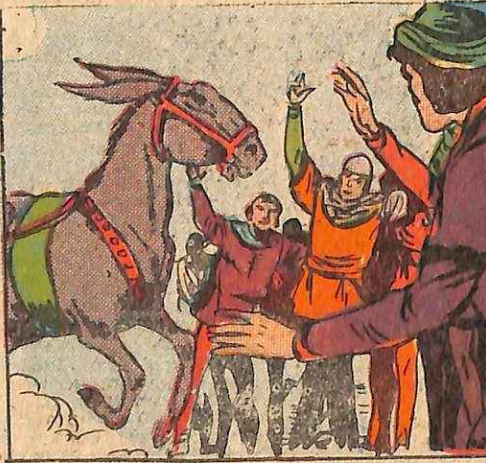
Πήσαν κατά του Σάν Μινιάτο. Εκεί όμως ο θαρρύνος Έρκολε κλείστηκε μέσα σ' ένα φρούριο με χοντρά πανύψηλα τείχη και από τις πολέμιστες άρχισε να γελά ειρωνικά, όταν είδε τους άντ' πάλους του να πλησιάζουν. Κι' όταν οι άνδρες του κόμπης τολμήσαν να επιτεθούν, οι άνδρες του Έρκολε τους υποδέχτηκαν με λόγχες και με καυτό λάδι, αναγκάζοντάς τους να υποχωρήσουν.

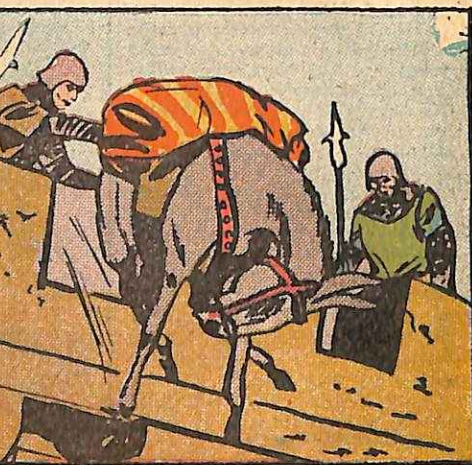
Πραγματικά, μερικοί στρατιώτες έριξαν σε μία στιγμή στο κενό από μεγάλο ύψος ένα γάιδαρο φορτωμένο μ' ένα διπλωμένο χοντρό ύφασμα. Πέφτοντας το ζωό άρχισε να τινάζεται απεισιμμένα και το ύφασμα άνοιξε σχηματίζοντας μία μεγάλη ομπρέλλα, που του επέτρεψε να φτάσει στο έδαφος, χωρίς να πάθει τίποτα και να το βάλει στα πόδια...

Ύστερα από πολιορκία ενός υνός, ο θαρρύνος Έρκολε τους φώναζε από το φρούριό του: «Όταν οι γάιδαροι του Έμπολι πετάξουν σαν τα χελιδόνια, τότε κι' εσείς θα καταλάβετε αυτό το φρούριο!...»
«Η φράσι αυτή έπρεπε πολύ τους στρατιώτες του κόμπης και οι ίδιος δεν έκρυψε τις ανησυχίες του από την κόρη του.

«Ο γάιδαρος πέταξε!... φώναξαν μερικοί κατάπληκτοι, μα και ενθουσιασμένοι. Και ξαναθυμήθηκαν τα λόγια του θαρρύνου Έρκολε.
«Όλοι στο Σάν Μινιάτο! φώναξαν με μεγαλύτερο ενθουσιασμό... Τώρα μπορούμε να καταλάβουμε το φρούριο. Τίποτα πιά δε θα μας στοιχειώνει...
Και πήραν το δρόμο για το φρούριο.

Εκείνη συλλογιζόταν όλη τη νύχτα τα λόγια του θαρρύνου και κατέστρωσε ένα σχέδιο, που πρωί - πρωί το αποκάλυψε στον πατέρα της. «Ο κόμης ενθουσιάστηκε και τη βοήθησε να το πραγματοποιήσει. Ύστερα κάλεσε κάτω από τον πύργο του τους ώπλημένους υπηκόους του, για να δουν με τα μάτια τους πως οι γάιδαροι του Έμπολι μπορούσαν να πετάξουν!

Ορμήσαν σαν λιοντάρια πάνω στις νερές πυλές που σε λίγο υποχώρησαν. Οι στρατιώτες του θαρρύνου, που δεν περίμεναν αυτή την επίθεση, πέταξαν τα όπλα τους και παροδόνταν. «Όσο για το θαρρύνο, κλείστηκε ισόβια στα υπόγεια του φρουρίου, που από το ύψος του, ένας γάιδαρος, πέφτοντας με το πρώτο αλεξιπτώτο, έκανε ένα σωστό θαύμα!...

Ο ΡΟΛΟΓΑΣ ΚΙ' Ο ΔΗΜΟΣ

ΜΙΑ φορά κι' ένα καιρό ζούσε σε μία μικρή πόλη ένας τίμιος και καλός τεχνίτης. Ο Γιάνκο, αυτό ήταν τ' όνομά του, από μικρό παιδί, είχε κλίση στις μηχανές. Έφτιαχνε, χαλούσε, γαλούσε, έφτιαχνε ώσπου μεγαλώνοντας, κατάφερε να γίνει ένας σπουδαίος ρολογας.
Δεν είχε κανένα δικό του στον κόσμο. Έτσι η μοναδική του απασχόληση σ' όλη του τη ζωή ήταν η τέχνη του.

Ο Γιάνκο είχε το φτωχό του μαγαζάκι μέσα στο σπίτι του, που βρισκόταν σ' ένα δρόμο γεμάτο πετεινάρια κι' δροβίτες. Πάνω απ' την πόρτα του είχε κρεμάσει αντί για επιγραφή, ένα ρολόι, που χρόνια τώρα έδειχνε την ώρα στους συγχωριανούς του. Κι' όλοι αυτοί ήταν ενθουσιασμένοι, γιατί κανόνιζαν τα ρολόγια τους σύμφωνα με το ρολόι του υπάργου-Γιάνκου. «Αλλά κι' όλοι έτρεχαν σ' αυτόν, γιατί τον ήξεραν ότι ήταν εύσυνεidosτος, τακτικός και ακριβής.

Μία μέρα ο ρολογας άκουσε να βροντούν την πόρτα του. Κι' όταν πήγε κι' άνοιξε, είδε μπροστά του ένα αγοράκι ίσα με δεκατρίν χρόνων.
— Μπα! Έκανε ο υπάργου-Γιάνκο, τί ζητάς εσύ εδώ; Μήπως έχεις κανένα ρολόι να σου φτιάξω;

— Όχι, υπάργου Γιάνκο, αποκρίθηκε το παιδί. «Θα να πιάσω δουλειά κοντά σου. Μα δεν έχω ανάγκη από βοήθη. Δόσος ο Θεός, μπορεί να γέρασας, μα τα μάτια μου τάχω ακόμα γέρα, τού είπε ο ρολογας.
— Τό ξέρω, υπάργου-Γιάνκο... Όλο όμως να μάθω την τέχνη σου και να γίνω κι' εγώ σπουδαίος ρολογας σαν και σένα. Είμαι φονίμιος κι' ερναιτικός. Ποτέ δεν θα παραπονεθώ μαζί σου. Κι' ύστερα από ένα χρόνο, με την καλή μου θέληση, θα μπορώ κι' εγώ να φτιάχνω χαλασμένα ρολόγια...
— Μέσα σ' ένα χρόνο! Απόρησε ο υπάργου-Γιάνκο. Μα νομίζεις ότι η τέχνη μου είναι τόσο εύκολη; Και φαντάστηκε ότι θα κάτσει ενώ να σου μάθω τη δουλειά μου, που ως σήμερα τόγχο κρυφό καμάρι, γιατί άλλος δεύτερος ρολογας δε βρέθηκε σαν και μένα;

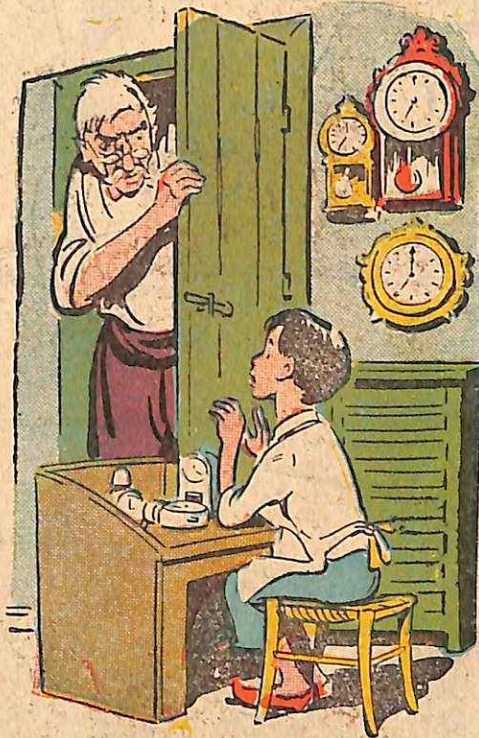
— Μην είσαι κακός, υπάργου-Γιάνκο, ξανάπε με παραπάνο το παιδί. «Η μητέρα μου είναι γήρα κι' έχει άλλα τρία παιδιά, πιο μικρά από μένα. «Αλλά αφού δεν με θέλεις για μαθή σου, πάσε με κοντά σου τούλινιστον για ύπνο...
Ο υπάργου-Γιάνκο βλέποντας την επίμονη...

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Αποταμειύσι

ΣΤΟ σχολείο ο δάσκαλος μιλάει στους μαθητές για τα καλά αποτελέσματα της αποταμειύσεως και τους αναφέρει τη γνωστή παροιμία: «Φασούλι το φασούλι, γεμίζει το σασκούλι». Τη στιγμή εκείνη ο Τότης σκουτάει το Μίμη, που είναι πλάι του, στο ίδιο θρανίο και του ψιθυρίζει κοντά στ' αυτί: «Μην άκουσς αυτό, που λέει ο δάσκαλος. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από την αποταμειύσι!...
«Όχι, δά! άπορεί ο Μίμης. Είσαι βέβαιος γι' αυτό;
— Άν είμαι, λέει, βέβαιος; Έμένα, φίλε μου, η' έχω κίφει η' αποταμειύσι!...
«Ο Μίμης γουρλώνει τα μάτια του κι' ο Τότης συνεχίζει: «Άκου για να καταλάβεις. Έμένα, ο μπαμπάς μου μου δίνει κάθε πρωί ένα δίφραγκο, για να πω το μουρουνολάδο μου...
— Και τί τα κάνεις αυτά τα λεφτά;
— Κάνω... αποταμειύσι. Τα ρίχνω στον κουμπαρά μου...
— Κι' ύστερα;
— Ύστερα, όταν μαζευτούν 20-30 δραχμές, ο μπαμπάς σπάει τον κουμπαρά, παίρνει τα λεφτά και μου αγοράζει... άλλη μουνοκάλα μουρουνολάδο! Αυτό θα πη αποταμειύσι!

MIKY-MAOYΣ

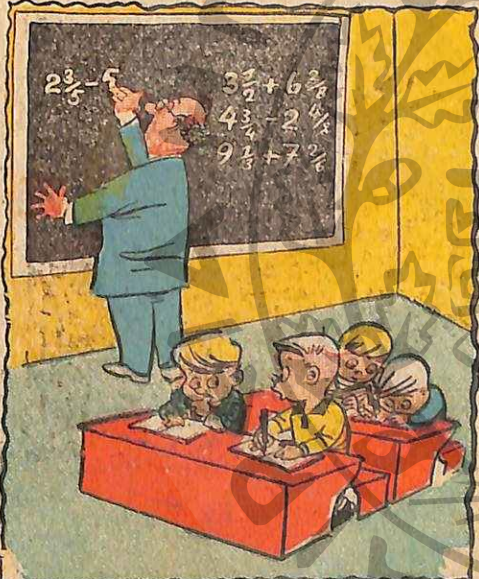
«Όσο εσύ κοιμόσουν, ενώ διόρθωνα τα ρολόγια του τσίχου, είπα ο Δήμος στο ρολόι.

νή του, στάθηκε λίγο σκεπτικός κι' ύστερα το αποκρίθηκε:

— Αφού είσαι φτωχό παιδί, σε κρατώ κοντά μου. Αλλά την ημέρα που θα δώ ότι πιάς να μάθεις την τέχνη μου, θα σε δώσω αμέσως. Συμφωνώ;

«Έτσι ο μικρός που τον έλεγαν Δήμο, πέρασε ένα χρόνο μαζί του, κάνοντας μονάχα δουλειές του σπιτιού. Κι' όταν ο ρολογας ξενοχτούσε για να επιδιορθώσει κανένα ρολόι, που έπρεπε να το παραδώσει την ωρισμένη ώρα, επιτιμευόταν σ' αυτόν τις ρόδες, που ήδελαν καθαρίσια.

«Αλλά ο Δήμος, παιδί έξυπνο και με θέληση, δεν άφηνε ούτε στιγμή χωρίς να παρακολουθεί τον άφεντή του να ξασαίνει ζωή στις χαλα-

— Τι κονταμαρς! Στο εμπόδιο γι' αδη τη δουλειά έχουν «ηλεκτρονικούς έγκυφάλους!»

σιμένες ρόδες.

Κι' όταν καμιά φορά ο ρολογας, κουρασμένος όπως ήταν, πήγαινε στο πλαϊνό δωμάτιο για να κοιμηθεί, ο Δήμος, με την προφασί ότι ήθελε ν' αποτελειώσει τις ρόδες, ξενοχτούσε σκαλίζοντας τις μηχανές των ρολογιών...

«Ο υπάργου-Γιάνκο, πουχε προσέζει τζήλο του μικρού, καθώς ήταν και λίγο δυσπιστος, έλεγε πολλές φορές μέσα του: «Μου φαίνεται πως αυτός ο μάρτης δεν φθες εδώ για να μάθω και καμιά μέρα θα κάνει φτερά μαζι με κανένα ρολόι!...»

Μία μέρα, τέσσερις πελάτες από άλλη πόλη έφεραν στον υπάργου-Γιάνκο δυό ευπητήσια και δυό ρολόγια του τσίχου για διάοθωμά. Τα γοειάζοντουσαν μάλιστα την άλλη μέρα.

— Άφριο δεν προφταίνω και τα τέσσερα, τους άποκριθηκε ο ρολογας. «Αν θέλετε μεθαύριο, στις όγτώ το πρωί, θάναί έτοιμα. Έκείνοι δέχτηκαν κι' ο υπάργου-Γιάνκο στοάθηκε αμέσως στη δουλειά. «Έβαλε λοιπόν το φακό στο μάτι του και σαν καλός γιατρός άρχισε να εξετάζει τα ρολόγια. Κι' όταν κατάλαβε τη βλάβή τους, κάθισε περήφανος και γαρούμενος που είχε βρη το ελάττωμά τους στο λεφτό.

Πέρασε η πρώτη μέρα, ήρθε κι' η δεύτερη. Τα ευπητήσια ήταν έτοιμα. Τα κρεμαστά όμως κούρασαν το ρολόι. Το ένα μάλιστα, που χτυπούσε σαν καμπάνα, δεν διορθωνόταν. Μα και τ' άλλο, που έδειχνε τις ώρες με τον κούκο, είχε σταματήσει για καλά.

Είχε νυχτώσει πιά. Κι' εκείνο το βράδυ, νηστικός όπως ήταν ο ρολογας, έπεσε στη δουλειά, για να ξαναμοντάρει τις μηχανές των κρεμαστών, που έπρεπε να παραδώσει το πρωί.

Μα ξαφνικά, εκεί που δούλευε ο υπάργου-Γιάνκο, τον έπιασε μία ζαλάδα. Και νοιώθοντας τον έαυτο που άσχηνα, σύρθηκε ως το κρεβάτι του μουνμουρίζοντας για τ' εμπόδιο που του παρουσιάστηκε.

Σε λίγο, νωρίς να το καταλάβει, τον πήρε ο ύπνος.

«Ο Δήμος, σαν είδε τον άφεντή του να κοιμάται, γύρισε στο μαγαζάκι. Στοργυλοκάθισε στη θέση του υπάργου-Γιάνκο κι' έπιασε τη δουλειά.

Επιμέρωσε κι' ο παραγγιός του ρολογας βοισκόντας ακόμα σκυμμένος πάνω στο τραπέζι του άφεντή του.

Σε λίγο ο ρολογας ξύπνησε κι' ο Δήμος τον άκουσε να λήη:

— Θεέ μου! στ' όγτώ βάρουν οι πελάτες κι' εγώ δεν τους έχω έτοιμάσει ακόμα τα ρο-

Χιοδμορ

— Μπεμπέκα, πόσων χρόνων είσαι;
— Όγτώ. Θα ήμουν τώρα έννιά, αλλά έμεινα ένα χρόνο άρρωστη... *

Στο σχολείο.
«Ο δάσκαλος ρωτάει ένα μικρό μαθητή:

— Ο άνθρωπος περπατάει. Το ψαρι κολυμπάει. Το πουλί τι κάνει;

— Το πουλί... *

Σε χέπου λίγο! Τι κάνει το πουλί; Κάνει κάτι που δεν μπορείς να κάνης εσύ... *

— Αυγά, δάσκαλε! *

— Τάκη, πές μου τί όνειρο είδες άπόψε;

— Είδα στ' όνειρό μου, μπαμπά, πως πήγαμε μαζί περιπατο και φτάσαμε σ' ένα μεγάλο ποτάμι και... Δεν θυμάμαι τίποτα άλλο. Έσύ, όμως, που ήσουν μαζί, για τίς μου, τί έγινε ύστερα;

— Γιατί, Νάντα, χτυπάς το γατάκι;

— Γιατί η μάνα του με γρατζουνίσε...

— Και γιατί δεν δένεις αυτήν;

— Μα, δεν ξέρεις καμίνε, ότι αμαρτίες γονέων παιδεύουσι τέκνα.

«Ο δάσκαλος: 30 δράμα ψωμί, 10 ξαμπόν και 10 βούτερο, τί μας κάνουν;

«Ο Τότης: «Ένα σάντουιτς, κύριε!

ΤΟ ΜΙΚΡΟ πανεπιστήμιο

Των μικρών άγνωστών μας
— Ποιό είναι το αρχαιότερο άγαλμα του κόσμου;
— Η Σφίγγα της Αιγύπτου.

— Τι είναι η «Ιλιάδα» και η «Οδύσσεια»;
— Τα δύο μεγάλα ποιήματα του Όμηρου.

— Ποιό έτος μαρτύρησε ο Απόστολος Παύλος;
— Το 64 μ.Χ.

— Πώς λεγόταν ο γυιός του ένδόξου Λεωνίδα;
— Πλειστάρχος

— Ποιά είναι η πρωτεύουσα της Περούβιας;
— Η Λίμα.

— Πότε γιορτάζει η Έκκλησία μας τη μνήμη του Αγίου Δημητρίου;
— Στις 26 Οκτωβρίου.

— Πότε έψαλαν για πρώτη φορά οι Βυζαντινοί τον Ακάθιστο Ύμνο;
— Τον Αύγουστο του 626.

— Ποιός λαός χρησιμοποίησε πρώτος το κάρβουνο;
— Οι Κινέζοι.

— Ποιά είναι η πρωτεύουσα της Βενεζουέλας;
— Το Καρακάς.

— Πότε έγιναν τα έγκαινα της Αγιάς Σοφίας;
— Το 537 μ.Χ.

— Πότε ιδρύθηκε η πρώτη έκκλησία και ποιοί την άπέτελεσαν;
— Η πρώτη έκκλησία ιδρύθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής στα Ιεροσόλυμα και την άπέτελεσαν 3000 περίπου Ιουδαίοι, που βαπτίστηκαν.

— Ποιός έφευρε την άτμομηχανή;
— Ο Γεώργιος Στέφενσον.

— Πώς άνθμαζαν οι πρόγονοί μας τον φυσικό μαγνήτη;
— Ηρακλείαν λίθον.

— Λόγια τους!...
Μά την ίδια εκείνη στιγμή άκουσε έφτά χτυπήματα ρολογιού, έφτά καμπάνες που τίς συνάδευε και το λάλημα του κόκου.

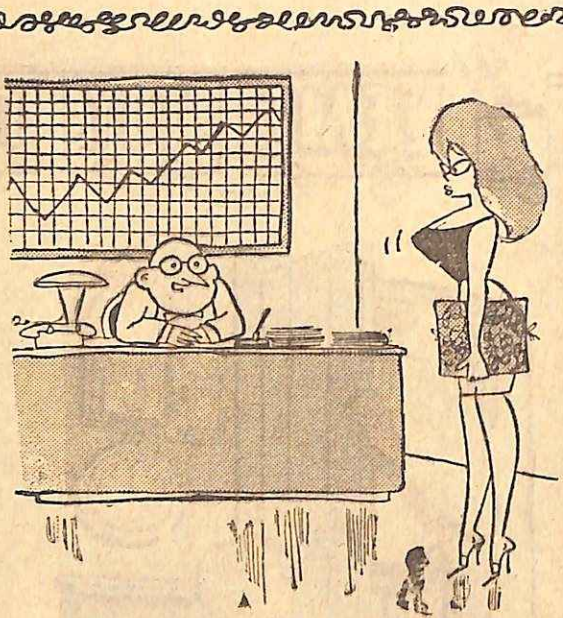
— Μπα! τί είν' αυτό; φώναξε ο ρολογάς.
— Έγώ είμαι, άφάντη! είπε ο Δήμος. Όσο έσύ κοιμόσουν, έγω διόρθωσα τα ρολόγια του τοίχου. Μη στενοχωριέσαι κι' ως τίς όχτώ που θάρθουν οι πελάτες, θα τά δρουν έτοιμα. Μη με διώξεις, άφάντη μου, γι' αυτό που έκανα... Μη με διώξεις!...

— Ο ρολογάς είχε μείνει μ' άνοιχτό το στόμα. Έγερσε, καλώντας το Δήμο κοντά του. του είπε:
— Έσένα, παιδί μου, να διώξω; Έσένα να διώξω που μου έσωσες την υπόληψή μου; Όστε, λοιπόν, όση ώρα έγω κοιμόμουν, έσύ μάθαινες την τέχνη! Κι' όσο συλλογίζουαι ότι δεν ήθελα από έγωισμό να σ' άφήσω να μάθεις την τέχνη μου! Έσύ όμως φαίνεται πως έχεις μεγάλο ταλέντο... Άλλά σήμερα μουδωσες ένα καλό μάθημα... Λοιπόν, από δω κι' έμπρός, Δήμο μου, θα μένεις πάντα κοντά μου... Έσύ θα είσαι πια στο πόδι μου κι' όταν άκούω κλείσω τα μάτια μου!...

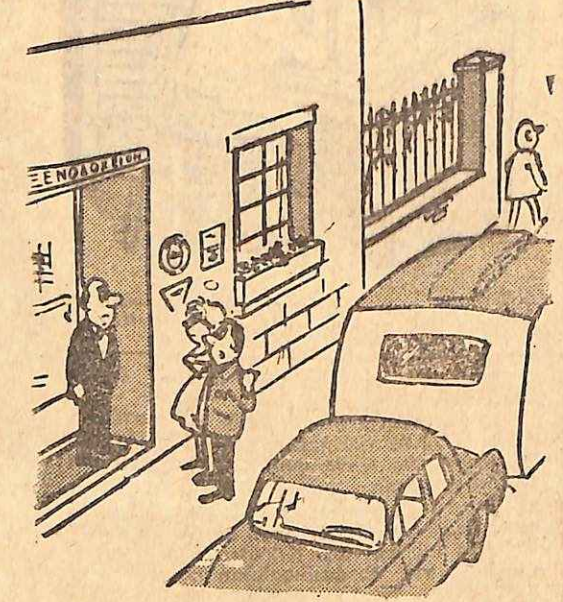
Κι' ύστερ' από μία βδομάδα, ο μπάρμπα-Γιάνκο έβαλε κάτω απ' το ρολόι, που κρεμόταν έξω απ' το μαγαζί του, μία ταμπέλλα με μεγάλα γράμματα που έγραφε: «ΓΙΑΝΚΟ ΚΑΙ ΥΙΟΣ».

Στο τέλος, ο Δήμος, ο γυιός της φτωχής χήρας έγινε όχι μόνο ένας πρώτης τάξεως ρολογάς μα κι' ο μοναδικός κληρονόμος του μαγαζιού. Της παρουσίας και της τέχνης του μπάρμπα-Γιάνκο, που ή φήμη του έφτασε ως τα πέραστα της γής.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

— Όχτώ μήνες, δεσποινίς Δουλού, περιμένο να μου ζητήσετε αύξηση!

Ο ΠΟΝΗΡΑΚΙΑΣ

— Μήπως έχετε κανένα δωμάτιο;... Χάσαμε το κλειδί του σπιτιού μας!...

ΣΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ

— Έχω την έντοπαι πώς και πάλι κάνι μου κρύβετε, έσείς οι δύο!...

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Τετραπλή πυραμίδα

Άρχίζοντας με το «Υ», συμπληρώστε:
ΑΠΟ ΤΟ «Α»

2) ΟΥ. 3) ΠΟΥ. 4) ΠΟΥΣ. 5) ΠΟΥΣ. 6) ΠΑΥΛΟΣ. 7) ΠΥΛΑΡΟΣ.

ΑΠΟ ΤΟ «Β»
2) ΥΠ. 3) ΠΥΡ. 4) ΠΥΡΑ. 5) ΠΥΡΙΑ. 6) ΣΠΥΡΙΑ. 7) ΠΥΡΑΜΙΣ.

ΑΠΟ ΤΟ «Γ»
2) ΣΥ. 3) ΟΥΣ. 4) ΡΟΥΣ. 5) ΡΥ. ΠΟΣ. 6) ΠΥΡΓΟΣ. 7) ΠΥΡΓΙΟΣ.

ΑΠΟ ΤΟ «Δ»
2) ΥΣ. 3) ΣΥΝ. 4) ΝΟΥΣ. 5) ΣΥ. ΚΟΝ. 6) ΚΥΚΝΟΣ. 7) ΚΥΝΙΚΟΣ.

Όνόματα κύρια και όνόματα συζυγιστικά

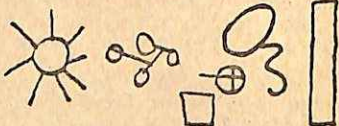
1) ΣΚΟΠΕΛΟΣ. 2) ΕΦΙΑΛΤΗΣ. 3) ΚΟΛΟΦΩΝ. 4) ΧΕΙΛΩΝ. 5) ΑΓΚΥΡΑ. 6) ΠΑΛΑΤΙΝΟΣ. 7) ΦΑΕΘΩΝ. 8) ΘΗΡΑ. 9) ΓΑΖΑ. 10) ΑΜΑΖΟΝΙΟΣ.

Μιά κρυμμένη παροιμία

1) Τόλημ. 2) Όπτιω. 3) Διάρσεις. 4) Έργουαι. 5) Νημεία. 6) Τέρμα. 7) Ρω. μαλός. 8) Όροση. 9) Παχός. 10) Όρ. θός. 11) Έστερα. 12) Έλάττωσις. 13) Χαρά. 14) Εύγενικός. 15) Ιάσιμος. 16) Τρελλός. 17) Όμορφη. 18) Νόστιμος. 19) Κακά. 20) Άρρωστος. 21) Ρευστόν. 22) Περισεύμα. 23) Όμικρον. 24) Όμοιος. 25) Λογικός. 26) Όπτάς. 27) Πλούσιος. 28) Εισπλους. 29) Ταραγμένος. 30) Ρω. τώ. 31) Όλιγαρχικός. 32) Βελτίσιος. 33) Οικονομία. 34) Λευκός. 35) Ισχυρός. 36) Έλάττωμα. 37) Τελευταίος. 38) Άγάπη. 39) Έκάνος.

Η παροιμία που σχηματίζεται με τ' άρχικά είναι «ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟ, ΟΛΟ ΠΕΤΡΟΒΟΛΙΕΤΑΙ».

Διπλά και μονά

Έξη σχέδια και σχήματα θα έρθε μιά μόνο φορά στη μιά ή στην άλλη εικόνα. Αυτά που έλέπετε στο άνωτέρω σχέδιό μας.

Η λύσις του ύπ' αριθ. 870 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ΧΑΠΙΑ — ΘΕΑΜΑ. 2) ΑΓΑΣΤΑ — ΠΑΡΚΕΡ. 3) ΔΩΡΟ — ΥΣ — ΑΡ — ΙΑ. 4) ΙΝΕΣ — ΛΑΥΡΑΚΙ — ΑΜΦΙ. 5) ΑΕΙ — ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ — ΑΙΑ. 6) ΣΑ — ΟΙΑ — ΣΟΝ — ΤΣ. 7) ΙΕΝΑ — ΕΜΑ — ΙΤΕΑ. 8) ΝΟ — ΙΚΑΝΑ — ΙΣ. 9) ΤΙ. ΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. 10) ΟΑ — ΑΤΙΜΑ — ΟΔ. 11) ΔΙΧΑ — ΟΚΑ — ΑΝΑΕ. 12) ΜΑ — ΟΛΑ — ΑΛΟ — ΥΝ. 13) ΓΕΣ — ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ — ΑΙΑ. 14) ΕΡΙΣ — ΑΙ. ΤΗΣΙΣ — ΒΙΤΑ. 15) ΡΙΚΑ — ΙΑ — ΑΜ — ΟΝΟΣ. 16) ΑΚΟΣΜΑ — Α. ΠΛΟΥΣ. 17) ΣΗΣΙΣ — ΝΗΣΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) ΧΑΔΙΑ — ΓΕΡΑΣ. 2) ΑΓΩΝΕΣ — ΜΕΡΙΚΗ. 3) ΠΑΡΕΙΑΙ — ΔΑΣΙΚΟΣ. 4) ΙΣΟΣ — ΕΝΙΟΙ — ΣΑΣΙ. 5) ΑΤ — ΜΟΝΟΜΑΧΟΣ — ΜΣ. 6) ΑΥΛΑΙΑ — ΑΛ. ΤΑΙΑ. 7) ΣΑΡΑ — ΙΚΑ — ΑΡΙΑ. 8) ΥΜ — ΕΚΑΤΟ — ΑΤ. 9) ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ. ΤΗΣ. 10) ΑΡ — ΑΝΑΜΑ — ΩΣ. 11) ΑΚΙΣ — ΑΛΑ — ΑΝΙΑ. 12) ΠΡΙΝΟΙ — ΑΛΕΣΜΑ. 13) ΘΑ — ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ — ΠΝ. 14) ΕΡΙΑ — ΕΣΟΔΑ — ΒΟΛΗ. 15) ΑΚΑΜΑΤΑ — ΣΥΛΙΝΟΣ. 16) ΜΕΜΦΙΣ — ΝΙΤΟΥΣ. 17) ΑΡΑΙΑ — ΛΑΣΣΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησια	Δρ.
Εξάμηνος	120
Τριμηνος	60

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησια	6
»	17
»	840
»	8.650
»	73
»	12

Ευθυσία. Έξωτερικός διά ταχυδρομικής έπιταγής και Έξωτερικός διά τραπεζιτικής διαταγής προς το περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ», Δρανατσίου 4, (Πλατεία Κλαυδιανός), Αθήνα.

Εμ. Μπακλατζής και Σία Ε.Ε. Έκδοτική Εταιρεία «ΑΛΛΑΤΗ» Διευθυντής - Διαχειριστής και υπεύθυνος κατά Νόμον ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ Διευθυντής και υπεύθυνος Τυπογραφείου ΚΩΝΣΤ. Γ. ΤΟΥΝΤΑΣ Ναιάδων 24, Παλαιόν Θάληρον

Η αλληλογραφία μας

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ Ιατρός κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ άπάντησε ταχυδρομικώς στις: Λίζα Κορηλιού, Ιωάννινα, Άρετή Τσανακλή, Ένταύθα, Βούλαν Χρόνη, Ξάνθη, και Μαρίαν Καμπάνη, Κέρκυρα.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ άπάντησε ταχυδρομικώς στους: Όρέστην Χατζόπουλον, Δημητρίου Ίωάννη, Παπαθανασόπουλον Άθανάσιον, Μακροπούλου Ελένη και Στεφάνου Καίτην. Ό «Άτυχος νέος» να στείλη τη διεύθυνσί του.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Νίτσα Ξενοφώντος, Συριανοχώρι, Μόρφου, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από τ' έσωτερικό και τ' έσωτερικό, στην ελληνική και άγγλική γλώσσα, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας. Τό ίδιο ζητού, και η Λία και Σόφια Ίωάννου, για τίς όποιες ίσχύει η ίδια διεύθυνσι.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ό Άνθούλα Κανάρη, Λεμόθυ, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με όποιδήποτε πρόσωπο, στην ελληνική, άγγλική και γαλλική γλώσσα, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Ίωάννου, Άνω Ζώδια, Λευκωσία, Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Έλλάδα, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Μιχαηλίδης, Άνω Ζώδια, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες μαθήτριες, στην ελληνική και άγγλική γλώσσα, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Φίλιππος Θεοδοσιάδης, Έμπορική Σχολή Μιτση, Λεμόθυ, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες μαθήτριες Γυμνασίου, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία εύπρόσδεκτη.

Ό Μ. Χριστόπουλος, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Τί ν' ιδού, Μακεδονίτισσες, Στρόβολος, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό και τ' έσωτερικό, στην ελληνική και άγγλική γλώσσα, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας. Τό ίδιο ζητού, και η Λία και Σόφια Ίωάννου, για τίς όποιες ίσχύει η ίδια διεύθυνσι.

Ό Ν. Σ. Σ. (26 χρόνων), Κόφας, Λεμεσός, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, ηλικίας 13—16 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Χ. Φράγκου, Κυρά, Μόρφου, Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 17—20 χρόνων, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Φ. Θεοχάρης, Μαραθόβουνος, Άμμοχώστρας, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με συλλέκτες γραμματοσήμων από τ' έσωτερικό.

Ό Σ. Α. Ρ. (25 χρόνων), Κόφας, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, ηλικίας 13—16 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη συνάφι μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ό Άνδρέας Κωνσταντίνου, (18 χρόνων), Άρχιεπισκόπου Κυπριανού, Στρόβολος, Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τ' έσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φιλίας.

ΘΕΛΕΤΕ Ν' ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ;

Πίνετε πανώμενο τσάι Ρίχτερ

Ασφαλώς θέλετε ν' αδυνατίσετε. Άλλα σκεπτόσαστε με τρόπο την καθημερινή σκληρή δίαιτα που πρέπει ν' ακολουθήσετε για να χάσετε μερικά κιλά. Τις απειλείστε όμως που θα προσπαθήτε να δομάσετε τον εαυτό σας, να τον ξεγελάσετε, να τον πείσετε να στερεώσει κάτι που σας άρεσει, την τσιγαρή πείνα, τη νευρική υπερένταση. Και τέλος το βαθύ αίσθημα κατώσεως που σας άφαιρεί κάθε διάθεση να συνεχίσετε την προσπάθεια.

Εσχάστε τα όλ' αυτά. Έχουμε να σας προτείνουμε την καλύτερη, την απλούστερη, την υγιεινότερη και την πιο οικονομική λύσι. Μάλιστα. Όχι σκληρή, απάνθρωπη στήριξη, όχι επικίνδυνη για την υγεία φάρμακα, αλλά μια λογική μελετημένη, μεθοδική λύσι. Τη λύσι που σας προσφέρει το ΤΕΕ RICHTER (Τσάι Ρίχτερ).

Με το τσάι Ρίχτερ μπορείτε να τρώτε κανονικά (χωρίς βέβαια υπερβολές). Με το τσάι Ρίχτερ μπορείτε να μη στερεώθε τίποτε, φάνει να συνδυάζετε τα κύρια γεύματα σας με ένα ή δύο φυλλόζωια παγωμένου τσάι Ρίχτερ που θα πίνετε κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Το τσάι Ρίχτερ έχει τη θαυμαστή ιδιότητα να αποβάλλει από τον οργανισμό την περί πλεονόσθητη τροφή, η οποία, επειδή περισεύει δε μετατρέπεται σε ενέργεια και συνεπώς αποθηκεύεται υπό μορφή λίπους στα διάφορα σημεία του σώματος.

Με το τσάι Ρίχτερ κάνετε σώμα σέλιτο και λεπτό.

Και... γιατί να μην έχετε και σις ένα σώμα γερό, κανονικό, υγιές, ένα σώμα που θα είναι τέλει, πειθαρχημένο όργανο της θελήσεως σας, θ' αναδεικνύει την εμφάνισή σας, θα σας επιτρέψει να ντυθείτε σά μανεζίν;

Τσάι Ρίχτερ, λοιπόν, για να χάσετε τα περιττά κιλά.

Ζητήστε το στα Φαρμακεία όπου κι αν βρίσκεσθε.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Της Έταιρίας Ψυχικών Έρευνών (Βραβείον Τηλεπαθίας μακράς αποστάσεως) Δέχεται καθ' έγκληση 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ. δόξ Μεσοβίου 25 Α* δρόμ. (στάσις Μουσείου) Τηλέφωνον 810.975.

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΔΟ ΤΟΥΣ

για την επιτυχία τους στη ζωή, αλλά και για να διακριθούν τώρα είτε αργότερα, σε όλα τα μαθήματα είτε στις σταδιοδρομίες όπου το σχέδιο είναι απαραίτητο. Δόστε τους από ΤΡΑΡΑ αυτό το πολύτιμο έργο, έγγραφο της στήν Α.Β.Ε. Σπουδή στο σπίτι, όπου και αν μένετε — ευχάριστη, πρόσχαρη, που θα τους δώσει μαζί και μιά ανανυσή. Ειδικό σύστημα για παιδιά και άλλο για μεγάλους κάθε ηλικίας. Μπορείτε λοιπόν να έγγραψετε και σεις, άμέσως τώρα, όποια και αν είναι η ηλικία σας. Για πληροφωρίες επισκεφθήτε μας ή, αν έμποδίζετε είτε μένετε σ' επαρχία, στείλετε μας τη δημοσίευσή αυτή για να λάβετε το "Αναλυτικό μας Τεύχος δωρεάν και χωρίς καμιά υποχρέωσή σας.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Ε.

Πανεπιστημίου 10 — Τηλ. 623.880

17-21 χρόνων, με σκοπό δ,τι ήθελε προκύψει.

Ο HARRIS ΑΘΗΝΑΣ SAKOS και ο COSTAS MAVRIDES S/T ALEXANDRIA LTD. 27 LEANDER HALL ST. LONDON E.C.3, ENGLAND, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με αγνώστους μας απ' όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό, ηλικίας 15 — 20 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο G. C. O. N. T. R. A. F. O. U. R. I. S. S. S. THEONIMPHOS Co SPIROS POLEMIS SONS 17 BATTERY PLACE ROOM 2143 NEW YORK 4, N.Y., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο D. CONSTANTINOU, S/S ATLANTIC SUNBEAM Co MARITIME BROKERS INC 52 BROADWAY NEW YORK, USA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα. Παρακαλεί όσες απαντήσεις να στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ο E. L. I. A. S. K. A. F. O. U. R. O. S. και ο JOHN KATSIRAKIS, S/S MARNIPO Co D. S. PAPAIDIMIS TR O SONS 21 TALAAT MARB ST. P. O. BOX 1746, ALEXANDRIA, UAR, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά, ηλικίας 16 — 24 χρόνων, με σκοπό δ,τι ήθελε προκύψει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο D. K. O. U. N. A. C. L. I. S. και ο COULIS KIOUKIOULAKOS, S/T OLYMPIC BROK. OLYMPIC MARITIME S.A., 17 AVE. DE MONTE CARLO, MONACO, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλη την Ελλάδα, ηλικίας κάτω των 22 χρόνων, με σκοπό την ανταλλαγή κάρτ - ποστάλ και δ,τι άλλο ήθελε προκύψει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο S. P. I. R. I. D. O. N. C. O. R. S. TRITON SHIPPING INC 26 BROADWAY NEW YORK 4, N.Y., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά, ηλικίας κάτω των 20 χρόνων, με σκοπό δ,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο M. A. N. O. L. I. S. S. E. L. I. M. S. και ο G. PAXIS, M/V STARLIGHT Co S.G. EMBRICKOS LTD, DUNSTER HOUSE 17, 19 MARK LANE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, με σκοπό δ,τι ήθελε προκύψει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η SONIA MICHAEL, 20 LARNE GROVE, EAST PRESTON MELBOURNE, AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η LITSA ATHANASIA D. O. U. SAKSAGAN SOK. No 4, ISTANBUL, TURKIYE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 18—25 χρόνων. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η D. E. S. P. I. N. A. KALLER-G. I. (16 χρόνων), ARNAVUTKQY BOYAKI K-O-SK SOK. No 50, ISTANBUL, TURKIYE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η R. E. N. A. P. A. P. A. D. O. U. L. O. U. TARSIM CORBAU SOK. No 21/2 BEYOGLU, ISTANBUL, TURKIYE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 22—28 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί όσους απαντήσουν να στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Η L. I. T. S. A. P. A. P. A. D. O. P. O. U. L. O. U. T. A. R. L. A. B. A. S. I. S. A. G. A. S. B. U. Y. A. K. K. I. C. L. A. G. I. S. S. O. K. No 12, BEYOGLU, ISTANBUL, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί όσους απαντήσουν να στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Η L. I. Z. A. (17 χρόνων), Η A. L. I. K. I. (15 χρόνων), Η P. A. R. A. D. O. R. O. U. L. O. S. 25 RUE ANDALOS IBRAHIMIE, EGYPT, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας άνω των 20 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η DIAMANTO MAVRIDES O. U. GALATA T-U-NEL CADDESI No 6, ATLAS KUNDURA EVI, ISTANBUL, TURKIYE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό δ,τι ήθελε προκύψει.

Η P. O. P. I. M. O. U. S. I. K. A. I. SFANDAR ELEKTRIK LORENZ ESSLIGEN NECKAR MULLER ST. 27, GERMANY, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλο τον κόσμο.

Η A. L. I. N. T. A. η ANNITA και η ALDA, (15 χρόνων όλες), SIRA SELVILER CAD. UCLESER AP. No 205) 5, ISTANBUL, TURKIYE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους, με γαλαα μάτια, απ' όλο τον κόσμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ο G. I. U. S. E. P. P. E. M. A. R. C. L. A. S. S. I. E. A. V. E. N. U. E. H. A. I. L. E. S. E. L. L. A. S. S. I. E. A. S. M. A. L. E. R. I. T. R. E. A. E. T. H. I. O. P. I. A. θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην Ιταλική και γαλλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο M. P. A. P. A. D. O. Y. I. A. N. I. S. και ο C. M. O. N. T. I. A. D. I. S. APP 25, RUE RAMSES No 43, CAIRO, UAR, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 16—20 χρόνων, με σκοπό δ,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία άπασ.

Ο G. E. O. R. G. E. M. I. Z. I. T. H. R. O. P. O. U. L. I. S. (18 χρόνων), 75 RUE CHOMMOURIA, LE CAIRE, UAR, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ιδιαιτέρως από την Ελλάδα και την Αίγυπτο.

Ο M. I. N. A. S. S. T. A. V. R. O. U. L. A. K. I. S. P. O. BOX No 13, PORT TEWFIK, EGYPT, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 18—22 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο A. A. G. A. P. I. T. O. S. S. T. O. C. E. A. N. E. A. G. L. E. S. N. O. R. L. A. N. D. S. H. I. P. P. I. N. G. A. N. D. Co 29 BROADWAY ST. NEW YORK 6, N.Y., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 17—20 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο G. N. I. C. H. O. L. A. S. και ο G. R. S. E. U. R. I. P. I. D. E. S. 13 TUFNELL PARK ROAD LONDON No 7, ENGLAND, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο.

Ο L. I. B. M. I. R. K. A. S. A. H. A. M. P. S. O. N. M. A. N. C. A. N. A. D. A. θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό δ,τι ήθελε προκύψει.

Ο U. J. B. A. R. B. A. R. O. S. S. T. No 40A, LIPPSTADT, GERMANY, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και γερμανική γλώσσα, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο P. E. T. R. O. S. S. I. T. A. R. A. S. NICK'S CAFE MAIN STREET CATHCART C.P. SOUTH AFRICA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Δύο φίλες, η Ν. I. K. η Σ. E. P. A. S. I. η και η Μαίρη Ρομμελίου (22 χρόνων), Πέλλα, 3 Θεσσαλονίκη, GRECE, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με κομμωμένες νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ο K. O. S. T. A. N. T. I. N. O. S. Σ. Φ. Η. Κ. Α. S. Θ. Η. Ν. Α. S. No 4, Ακαδημία Πλάτωνος, Αθήνα, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους, ηλικίας 15—18 χρόνων, κατά προτίμηση από την Αίγυπτο, Ιταλία, Γερμανία, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων.

Δύο φίλοι, ο A. V. T. O. N. I. O. S. S. (17 χρόνων), και ο Γεώργιος Μ. (15 χρόνων), Άγιου Σπυριδωνος No 23, Άνω Πατήσια, GRECE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Γ. Γ. A. λ. A. ν. O. S. Θεραπευτήριον «Ελπίς», 2111 Καβάλα, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εσωτερικό και το εξωτερικό, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο A. V. D. E. A. S. K. A. ν. A. K. A. K. η S. E. V. A. ν. T. B. A. S. A. K. A. T. I. S. Σάμος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ιταλία, Άγγλία, Αμερική, με σκοπό τη σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Πως θα διαλέξετε
την δούδρα σαςΜιά ιδιαίτερη λεπτομέρεια
στην τέχνη της γοητείας.

Ρωτήστε τους πιο ειδικούς θα σας πουν όλοι: Διαλέξτε πρώτα μια φίνα πούδρα, που άντχει πολύ όμως. Ύστερα προσέξτε το χρώμα, δεν θα πάρετε αυτό που σας άρεσει, αλλά αυτό που θα ηγαίνει καλύτερα στο χρώμα σας.

Η πούδρα Tokalon επειδή είναι, άεροποιημένη και είναι καταπληκτικά φίνα, γίνεται ένα με το δέρμα χωρίς ν' ανοίγει τους πόρους. Κρατάει δυομιση φορές πιο πολύ από τις άλλες πούδρες επειδή είναι η μόνη που περιέχει Mousse de Crème. Δεν θα έχετε πιά υψηλότερη μύτη. Θα πουδράρετε μια φορά το πρωί κι αυτό είναι όλο.

Άκόμα και τα χρώματα της είναι μιάς λεπτότητας άγνωστης μέχρι τώρα γιατί είναι διαλεγμένα από το "Χρωμοσκοπιο", για να ηγαίνουν σε κάθε τύπο δέρματος: Η πούδρα Tokalon θα δώσει στο δέρμα σας ένα θαυμάσιο Μάτ πραγματικό γοητευτικό

Tokalon
ΠΟΥΔΡΑ

ΤΗΛ. 612-010

100 %
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΩΔΥΝΑ ΥΠΕΡΟΥΝΑ Είρωςτε άουναγόνιστος ΗΥΠΕΡΤΡΙΧΟΣΙΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ ΚΑΤΑΠΛΗΘΙΣΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΚΝΕΣ ΠΟΡΥΣ ΠΑΛΛΑΔΙΩΝ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ ΠΑΝΑΔΕΣ ΑΚΝΕΣ ΜΕ PLACENTA

K. KASTRIOTIS

Αληθικά παραβήννια

ΤΑ ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

Ο άδικημένος «άσος»
του «Πανινίου»

ΓΙΑ την άκρ.ζεια ο Θανάσης Χρήστου, ο άμυντικός χάρ του «Πανινίου» και το καμάρ της Νέας Σμύρνης, δεν είναι νέος.

Ένας παίκτης 23 χρόνων πιά, θεωρείται «ώριμος» στο ποδόσφαιρο. Κι' ο Χρήστου είναι τώρα παντρεμένος και οικογενειάρχης.

Στη μάλλα όμως είναι καινούργιος, από την πλευρά της φήμης. Πέρσι πρωτακούστηκε τ' όνομά του, σαν «τράχιν» με την σμυρνιακή ομάδα, τριάντα τόσα παιχνίδια, όλα καλά κι' όλα άποδοτικά.

Στην άρχη, οι φίλαθλοι τον είδαν με ευχάριστη έκπληξη. Νά ένα άμυντικό ατού! είπαν. Ύστερα, σαν περνούσαν οι Κυριακές κι' ο Θανάσης Χρήστου «ανέβαινε» σε άποδοσι τον πρόσεαν καλύτερα. Ο νέος Πασιουλίδης χρησιμοδότησαν. Και τον άγκάλιασαν με την άγάπη τους.

Άλλωστε, ήταν δικό τους παιδί ο Θανάσης. Παιδί του «Πανινίου». Στην ομάδα αυτή πρωτοπαίξε μάλλα στα δεκατέσσερα του χρόνια. Άργότερα οι άρμόδιοι του συλλόγου τον παραχώρησαν για μιά τριτία στον «Έσπερο» Καλλιθέας. Κι' όταν η μετεκπαίδευση τελείωσε, ο Χρήστου πήρε μόνιμη θέσι στην ένδεκάδα. Ένα καινούργιο άστέρι άνέλασε στον ποδοσφαιρικό μας ούρανο.

Άσόσος, έδω ύπάρχει μιά αντίνομια. Ο Χρήστου, η καινούργια ποδοσφαιρική ελπίδα του «Πανινίου», ένω «ανέβαινε» στη μάλλα, κατέβαινε στην ιδιωτική του ζωή. Άπό οικονομικές άποψεις ένοσούμε.

Η μάλλα δεν γινει ψωμί, λέει προσφύστατα ο ίδιος. Δόξα φέρνει, χειρουργήματα, λύπες, χάρες, άλλα ψωμί όχι.

Κι' όμως ο Χρήστου είναι οικογενειάρχης. Γ' νά ζήσει με τ' αψίχια, πού δ' «Πανινίου»; Έτσι άναγκάστη ές νά πάρη μέρος μαζί με 4... συμπαίκτες του στη φρετινή «άνταρ α», που έκδηλώθη, με θλίβερα άποτελέσματα στην Νεοσυμνωτική ομάδα.

Γρήγορα όμως άνάγησε. Καμωμένος από καλή άθλητική πάστα, έαναφύρεσε την τιμημένη πανέλλα του «Πανινίου».

Άγαπώ το σύλλογό μου, δήλωσε, πάνω κι' απ' το ψωμί μου.

Και ένασάπαιξε. Ο Χρήστου άγάπη άπό «Πανινίου». Δεν πρέπει άπόόσο, κι' ο «Πανινίος» ν' άγαπά τον Χρήστου.

Άς τού έοσυν μιά δουλειά οι άρμόδιοι της ομάδας για ν' άποκατασταθθ το νέο άστέρι επαγγελματικά. Οι σωστές άγάπες είναι άνοιβατες. Άλλοιώς σβύθουν. Κι' ο Χρήστου δεν ποτέ νά σβύση.

ΤΟ «ΚΟΥΣ—ΚΟΥΣ»
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

* Ο λαμπρός σέντερ μπάκ του «Ολυμπιακού» Μίμης Σεφανάκος, έτοιμάζεται νά φύγη για τη Βραζιλία, όπως ψιθυρίζεται.

Αίτια: Θέλει νά γίνη επαγγελματίας σε βραζιλιακή ομάδα, όπως λέει ο ίδιος.

Επειδή χάρισε απ' τη γυναίκα του, την ήλοποι Μαρία Καραγιάννη, όπως λένε οι άλλοι.

Διαλέχτε ένα από τα δυό και πάρετε α και τ' έδυό.

* Ο διάλογος στα άποδυτήρια του γηπέδου Καραϊσκάκη, λίγο πριν από την έναρξη τού άγώνος μεταξύ «Απόλλωνος» — «Προοδευτικής», και ένω οι δυό ομάδες εγαίνουν για τ' άματ.

Ντόλγκος (προπονητής «Α. πολλανος»): Μουστάκι, μουστάκι, ψιτ...

Ο άρχηγός της Έλαφρας Ταξιαρχίας στρέφει.

Ντόλγκος: Έσύ, παππούς...

Ο Μουστάκας δεν καταλαβαίνει και χαμογελά.

«Ε, όχι και παππούς κ. προπονητά. Άκόμα δεν είμαι όποτε...

Άλλά ο κ. Ντόλγκος έπέμεινε: «Νό, ν, παππούς».

— Μά... ούτε μπαμπάς, σάς λέω.

— Η πρωτότυπη διαφώνια πού θά συνεχιζόταν, για πολύ, λύθηκε στο τέλος με άρκετά πρωτότυπο τρόπο.

Ετσι θέλω στο γήπεδο για νά διαμαρτυρηθώ για κάποιο γκολ.

— Και τον όδηγησαν στο κρατήριο, άφίνοντας τον φίλαθλο... ελεύθερο και τόν Παναργειακό χωρίς τερματοφύλακα, νά συνεχίξη τον άγώνα.

* Ο μαραθανοδρόμος των Δερβενής, πού ο ΣΕΓΑΣ τον διέγραφε απ' τις άτάξεις τών άθλητών, γιατί στην τελευταία του μαραθωνοδρομία, διέτρεξε με άλλο μέρος της διαδρομής έπισημίνοντας... μοτοσάκ, με έπιστολή πού μ' έπέστειλε διαμαρτύρεται ότι όλα αυτά είναι ουκοφανίες τών έθρών του.

— Άς ξαναεξετάση, λοιπόν, ο

ΤΟ «ΠΡΟ—ΠΟ», ΤΗΣ 15.10.61 ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΙΞΕΤΕ

Συμβούλες, πού θα άποδειχθούν... θησαυρός!

ΑΡΗΣ ΑΘ. — ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ 1 2
ΣΑΦΑΡΜΠΟΛΙΣ — ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΙΣ 1
ΑΡΗΣ ΠΕΙΡ. — ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ 2 X

ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΤΡ. — ΘΥΕΛΛΑ 1
ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΟΣ — ΠΑΝΑΓΙΑΛΕΙΟΣ 1 2 X
ΗΡΑΚΛΗΣ ΣΕΡ. — ΑΠΟΛΛΩΝ ΣΕΡ. 1 X

ΑΕ. ΚΟΜΟΤΙΝΗΣ — ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞ. X
ΟΡΦΕΥΣ ΚΟΜΟΤ. — ΑΣΠΙΣ ΞΑΝΘΗΣ 1 2
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΧΑΛΚ. — Α.Ε. ΧΑΛΚΙΔΟΣ 1

ΔΙΑΓΟΡΑΣ — ΠΑΡΡΟΔΙΑΚΟΣ 1
ΜΠΕΟΓΚΡΑΝΤ — ΕΡ. ΑΣΤΗΡ 2
ΝΟΒΙΣΑΝΤ — ΒΑΡΔΑΡ 2 X
ΣΕΡΑΓΙΕΒΟ — ΒΟΙ'ΒΟΝΤΙΝΑ 1 2 X

Αναπληρωματικοί:

ΕΔΕΣ ΣΑ'Ι-ΚΟΣ — Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ 2
ΟΦΚ ΧΑΝΙΩΝ — ΙΩΝΙΑ ΧΑΝΙΩΝ 1

Ο κ. Ντόλγκος έδειξε τ' άποδια του Μουστάκα, πού ήταν έυπολητα, γιατί ο άδόφθοδος είχε ξεχάσει νά φορέση τ' άποδοσφαιρικά του παπούτσια (= παπούδες).

— Και ο άρχηγός μπήκε στο νόημα.

«Μάλιστα, μάλιστα, άναγκάστηκε νά παραδεχθί τότε. Με τέτοια άφηρημάδα — ΕΡ. ΑΣΤΗΡ, μόνο για παπούδες κάνω!

— Μόνο αυτό έλειπε.

— Και τ' άποχρήσασε.

— Στο Κιάτο, και ένω διεαγά...

ταν τού μάτε μεταξύ «Παναθηναϊκού» — «Παγκορινθιακού».

«Παγκορινθιακού», μπήκαν στον άγώνα, στικό χόρσο και σ'έγελαν τον τερματοφύλακα τού πρώτου Καρμινιάν, έπειδή ήρθε στα χέρια, άμυνόμενος, με κάποιο φίλαθλο, πού μπήκε με τ' άματ.

ΣΕΓΑΣ τ' όζητημα.

— Θάταν δεύτερα εϋπόθεσι Ντρεϋφους» όπως λέγει ο ίδιος, η τιμωρία του, αν πραγματικά τού μοτοσακό ήταν... καλαμπούρι.

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ
PENNIES — ΣΧΟΛΙΑ

ΔΙΑΚΟΠΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

Άπό σήμερα διακόπτονται για τρεις άγωνιστικές ήμερομηνίες τ' άματ πρωταθλήματος, λόγω τών εκλογών κατά κύριο λόγο και της μεταθέσεως της Έθνικής μας στο έ. έωτερικό.

Η χρεονή συνάντησι μεταξύ «Παναθηναϊκού» — «Αόξης Δράμας» ήταν

Ο νέος άσος τού «Πανινίου»
Θανάσης Χρήστου.

το τελευταίο ποδοσφαιρικό «έδεσμο» της προεκλογικής περιόδου.

ΕΛΛΗΝΟ—ΓΑΛΛΙΚΟ ΣΤΙΒΟΥ

Την άλλη Πέμπτη άρχίζουν στο Παναθηναϊκό στάδιο οι άγώνες στίβου μεταξύ τών ομάδων Έλλάδος—Γαλλίας. Οι άγώνες αυτοί θα διαρκέσουν τέσσερις ήμέρες, δηλαδή την 19, 20, 21 και 22 τρέχοντος. Κατόπιν οι άθλητες μας στίβου θα μεταβούν στην Κων/πολι, όπου θ' αγωνισθούν με Τούρκους άθλητες.

Η ΡΕΒΑΝ Σ ΜΕ ΤΗΝ ΙΡΑΝΙΑΙΑ

Αναχωρεί μεαύριο για τ'ό Μπέλφαστ της Ιρλανδίας η Έθνική μας ομάδα, πού θα δώσει άγώνα ρεβάνς με την Ιρλανδική αντιπροσωπευτική ομάδα, την Τρίτη 17 Οκτωβρίου. Έν συνεχεία, η Έθνική μας, πού περιλαμβάνει 15 ποδοσφαιριστές έά αναχωρήσει στη Δυτ. Γερμανία, όπου θα συναντηθί στο «Αουμπουργκ» στις 22 τρέχ. με τη Γερμανική Έθνική.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΛΟΥΚΑΝΙΔΗ

Πληροφορούμεθα τού θέμα της μετεγγραφής τού έκκεκτου παίκτη της «Αόξης Δράμας» Τάκη Λουκανιδή, πού άγωνίζεται φέτος με τ' άματ της κυπριακής «ΑΠΟΕΛ» δεν έσκελίσαν. Μετά τόν «Παναθηναϊκό», πού έχει έπωμισθί τ' άποκατάκα έάρη τού άναγκαστικού ένενητησιού τού λαμπρού ποδοσφαιριστή, άρχισε νά έκδηλώνη ένδιαφέρον και ο «Ολυμπιακός».

ΕΣΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

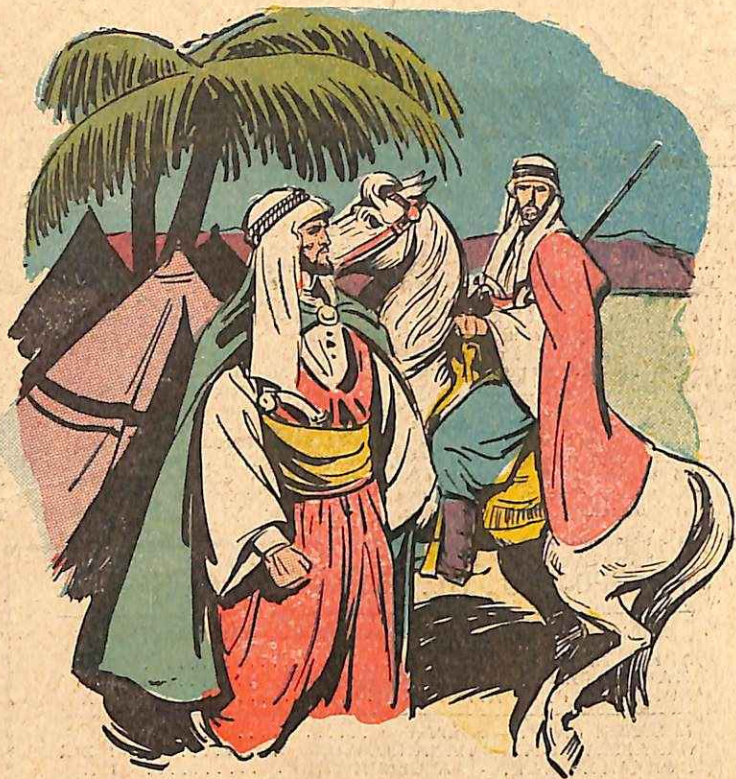
ΣΤΗΝ περιοχή των Γκαντάρα γινόταν την ημέρα εκείνη γάμος. Ο γέρο - βασιλιάς παντρεύταν τη Σολάγι. Ήταν εκείνη που τραγουδούσαν σ' όλα τα περβάζια. Ήταν εκείνη, που λέγανε πως την αγαπούσε τοελλά και το βασιλόπουλο, ο Άμο - Μπέν - Άριο, ο πιο όμορφος κι ο πιο δυνατός πολεμιστής της Χεντζά-ζης.

Ο γέρο - φύλαχος καθόταν κάτω από μεταξωτή σκιάδα φορώντας χρυσοστόλιστα όπλα. Πλάι του ήταν η νεαρή πενταμορφη μνηστή του οκελασμένη με πέπλα.

Οι ιπποδρομίες είχαν άρξει. Όσο ο Άμο δεν είχε φανή ακόμη. Τον περιμέναν όμως και μερικοί μουμουρίζαν πως δε θα λάβαινε μέρος. Κι' ο γέρο - βασιλιάς ανατριχίλαζε στην ιδέα μιας τέτοιας προσβολής. 'Επί τέλους φάνηκε ο Άμο. Ή πυρότο-χη φοράδα του νυάλλε σαν χρυσαφένια. Τα όπλα και το δαμασκηνό σπαθί του έλαμπαν.

Ολόθεος στη σέλλα του, όμορφος και περφηγός, ο Άμο ώρμησε στην πεδιάδα. Περγούσε και ξαναπεργούσε, μπρος στο πλήθος, φέρνοντας νύμφες. Έκανε επίδειξη μπροστά στις γυναίκες. Πετούσε το όπλο του ψηλά και το ξανάπιανε στον αέρα.

Οι Βεδουίνοι πασκαλούθουναν με συγκίνηση τα γυνάσματά του. Σαν βέλος στη σκηνή του πατέρα του. Κι' ενώ οι άνθρωποι της φυλής ξεφώνιζαν από ένθουσιασμό,

- Γυιέ του δαίμονα, τί ζητάς; του φώναζε ο Τουμασίρ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΣΟΛΑΓΙ

ο νέος άδειαζε το ντουφέκι στο στήθος του. Ο γέρο - βασιλιάς έπεσε νεκρός, ενώ ο Άμο έφευγε καλώςάχοντας.

Από καιρό τώρα ο Άμο ήταν χωρίς πατρίδα. Τον είχαν ξεγράψει απ' τη φυλή του. Τον άνοουσαν κι' οι νόμοι της. Τριγυρίζοντας στα άγρια του πν' Αραβίας, λήστευε τους πλούσιους, γιά να δώσει τ' αγαθά στους φτωχούς. Σκότωνε αφεντίδες γιά ν' απολυτρώσει σκλάβους. Έκδικιόταν εκείνος γιά τις χήρες και προίκιζε άπορους έρωτευμένους.

Κανένας δεν ήξερε πού είχε γεννηθεί και ποιά ήταν το όνομά του. Πολλοί πίστευαν πως ήταν άπεισταλμένος του θεού γιά να τιμωρή τις άδικίες. Και τον άποκαλούσαν «Καθάλαρη του θανάτου».

Μια μέρα, ο Άμο πέρασε μπρος από ένα πηγάδι. Και είδε μια νερά που πασκαλούσε έναν άσσο, γιά τής νεμίστη το άσκι της. Μά εκείνος κορόιδευε τα γεράματά της. Ο Άμο κατέβηκε απ' τη φοράδα του και σφύτρωσε το κεφάλι του άσσου. Έπειτα μάζεψε τις γκαυλές του και τις πρόσφερε άνω στο γονά.

Αφέντη μου, τού είπε εκείνη κλαίνοντας, θέλω πως είσαι ή Μέκκα της δικαιοσύνης και ή Μεδίνα της νενναιοδωρίας. Κάνε μου τί χάρι να με ακολουθήσεις ως την κατασκήνωσι. Ο βασιλιάς Τουμασίρ μάς χτύπησε τή νύχτα. Σκότωσε και την σκλάβου τα παλληκάρια μας. Κι' όλ' αυτά γιά τήν άγάπη μιάς γυναίκας απ' τη φυλή των Γκαντάρα...

- Απ' τη φυλή Γκαντάρα:... Πώς τή λέγε;

- Σολάγι. Ή όμορφιά της στάθηκε όλάνθια γιά μας. Μά τί έχετε, αφέντη μου;

- Τίποτα. Τό έχω άκούσει αύτό τό όνομα.

- Είναι όνομα μιάς γυναίκας πού φέρονε τή συμφορά σέ όσους τήν άγατούν...

- Γιά όσα μου να καταλάβω...

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΣΟΛΑΓΙ

γιά κάποιου. Άμο-Μπέν-Άριο. 'Εται άναγκάστηκαν ν' άφήσουν τή Χεντζάζη κι' ήρθαν να κατασκήνωσαν ανάμεσα μας. Στο δρόμο τους όωας άπάντησαν τον Τουμασίρ. Ή Σολάγι τούριζε μερικές ματιές άπ' τό φουέο της. Κι' ο Τουμασίρ έχασε τον ύπνο του... Άπό τότε ζήτησε τή Σολάγι απ' τόν Ντοράιντ, προσφέροντας όλα του τά πλούτη. Στο τέλος, τήν περασμένη νύχτα, οι πολεμιστές του Τουμασίρ - καταραμένο τό όνομά του - έκαναν μεγάλο κακό στή φυλή μας και πήρανε τή Σολάγι μαζί τους...

Στά λόγια αυτά ο Άμο φώναξε: - 'Ελα νρήνορα, νονά, πάμε πρds τή εκεί! Διάζωμαι να σδύσω τή λύσσα της καρδιάς μου στο αίμα του Τουμασίρ.

Όταν πήρε τό ξεμέρωμα, ο Άμο-Μπέν-Άριο έφτασε στή φυλή του Τουμασίρ. Ή άγρια φωνή του καθάλαρη και τό χιμνιτρισιό της φοράδες έκαναν τους Βεδουίλους να ζυμνήσουν. Ο Τουμασίρ, μαθαίνοντας πως ένας άντρας μοναχός τους προσκαλούσε να πολεμήσουν, γυγχε άπ' τή σκηνή του και τού φώναζε: - Γυιέ του δαίμονα, τί ζητάς;

- Έρχομαι να πάρω τους σκλάβους και να λάφυρα πού άρπάξατε μέσ' στή νύχτα. Μά, πού πολύ έρχομαι να πάρω τή Σολάγι, γιά να θάλω τό πόδια της προσκέφαλο τό μαύρο κολασμένο κεφάλι σου!

- Τή Σολάγι ξεγράψε τήν άπ' τό μυαλό σου! τού άποκρίθηκε ο Τουμασίρ. Σου έρκίζομαι στή νύχτα πού πέρασα μαζί της, πως κανένας άλλος δε θα περάσει κοντά της μια παράνοια!

Κι' ο Άμο κύμπε καταπάνω του και θύσε άμέσως τό έφιος στο λαμό του Τουμασίρ πού θύκε καταματωμένο άπ' τό σέρκο του.

Σέ λίγο ο Άμο ώρμήθηκε και μύρισε τόν αέρα. Είχε άναγνώρισει άπό τό άσώμα της τή σκηνή της Σολάγι. Προχώρησε, ενώ ή καρδιά του προπορευόταν. Όταν φάνηκε άπ' έξω, σήκωσε τό μπερντί της σκηνής.

Εκείνη πού ζήτησε ήταν εκεί. Στάθηκε άφωνος άπό τή συγκίνηση. Ή Σολάγι τόν άναγνώρισε κι' έπεσε κλαίνοντας πάνω του, ενώ τά δάκρυα του πολεμιστή κυλούσαν στα μαλλιά της.

- Έσύ, τού είπε ψύχωντας τά μάτια της, πού σε καρτερούσα τόσα χρόνια, γιάτ'ι μού έρχεσαι άόνα!

Ο Άμο δε μπόρεσε ν' άποκριθεί. Είχε ζαλιστή άπό τήν εύτυχία. Τής φίλησε μονάχο τό χέρι. Μά τότε θυμήθηκε τά πάντα. Και τής είπε: - Όχι, όχι! Σε παρακαλώ! Μή μολύνεις τά χείλη σου, άννίζοντας με...

Εκείνη όμως τόν ζύνωσε ξανά και τού είπε: - Σε όλες τις έρήμιες της Αραβίας δεν ύπόαχε καρδιά πού ένενηνική και υπράτος γενναίότερο άπ' τήν καρδιά και τό μπράτσο του Άμο-Μπέν-Άριο, τού αυλάρχου των Γκαντάρα!

Ο καθάλαρος άναστήναζε. - Μή με ξαναπείς έτσι... ψιθύρισε. Μή μού θυμίζεις τόν έρωτά μου, ούτε τήν πατρίδα μου. Ή άγάπη μου πέρασε, ή κατάρρα μένει...

Κι' ή Σολάγι τού άποκρίθηκε: - Θέλω να τιμωρηθώ κι' ενώ άπ' τήν κατάρρα σου! Όσο γιά τήν εύτυχία μου, σου χαρίζω τή μοή! Μήπως δεν είμαι ενώ ή αίτία τού φόνου; Και μήπως σε σε-να δεν όφείλω σήμερα τήν εύτυχία μου; Ο Ντοράιντ δε μπόρεσε να με υπερασπιστή. Μήτε κι' ο Τουμασίρ να με φυλάξει. Σου άνηκε! Είμαι ή σκλάβά σου, τό λάφυρό σου. Πάρε με...

Ή Σολάγι κάλεσε άπάνω του. Τά μακριά της δάχτυλα χάιδεσαν τό λαμό του. Ή μυωμένη της άνδρα άγγιζε τό στήθος του. Μπρος στο ύπό τό χείλη, σ' άστραγείο της δόντια, στο γυνίνο της λαμό, μπρος στήν προσφορά τούσων θησαυρών, ο Άμο ένοιωσε τό μυαλό του να θολώνη. Και τήν τρόβησε πού κοντά του.

Εκείνη έγειρε τό κεφάλι της έρωτικά στο υπράστος του, πού προπόλησε τήν καρδιά του. Ο Άμο τώσα καντανάσανε. Τά πόδια του λυγούσαν. Ή θέλησή του παράλυσε. Τήν έφίλε πανω του κυριαρχικά και τήν πήρε στο θώρος της σκηνής...

Στό μεταξύ άκούστηκε θόρυβος. Οι φωνάδες είχαν πληροφωρίσει τόν Ντοράιντ γιά τό κατορθώματό του θωροτό καθάλαρη. Όλη ή φυλή έρχόταν να πάρη πίσω τά αγαθά της και να νιοράση τήν ήττα του Τουμασίρ.

- Πάμε να φύγουμε, Άμρι εί-

πε ή Σολάγι. Μή με άφήνεις πά-λι στά χέρια του Ντοράιντ... - Ή γυναίκα με τό γλυκό χαμόγελο, τής άποκρίθηκε εκείνος, είναι άλήθεια, όπως λένε, ότ' φέρονεις τή συμφορά σε όσους σ' αγαπούν. Δεν έφτανε πού έβίνα παροκτόνος, θέλεις να γίνω και έπίορκος; Ύποσχεθήκα στο αύτί-μό σου να σ' έλευθερώσω άπό τό χέρια των έχθρών. Μπαίνοντας στή σκηνή σου, ή σκέψή μου ήταν άγνή: Πίστευα πως ή θέλησή μου ήταν άκλόνητη. Με άποκάλεσαν «Καθάλαρη του θανάτου». Μά ό έρωτας με νίκησε... Άς είσαι εύλογημένη, Σολάγι. Ήμουν ένας καταραμένος και μού άνοιξε τις πύλες της εύτυχίας.

Ο Άμο, νονάτισε μπροστά της και φίλησε τά πόδια της. Ύστερα καθάλαρισε τή φοράδα του κι' έφυγε πρds τήν έρημο καλπάζοντας...

Πέρασαν χρόνια, όταν ο Άμο συνάντησε μία μέρα ένα καραβάνι άπό Βεδουίνες Πήγαίναν να συναντήσουν τή φυλή τους. Πο-λειμίες άλλων φυλών τις ακολουθούσαν με τήν έλπίδα να τις στραμώσουν κάπου. Ο Άμο πρόταξε τότε τις γυναίκες να φύγουν νρήνορα, ενώ αυτός κύμπε πάνω στους πολεμιστές. Ο άρχηγός τους, όμως, ένας έφηβος, τού φώναζε: - Ποίος είσαι έσύ πού τολμάς να σταματήσεις τήν όρμή της πορείας μου και τήν πραγματοποιή-ποι των πόθων μου;

- Μάθε, παιδί της ντροπής, πως είμαι ό «Καθάλαρος του θανάτου»... τού φώναζε ο Άμο. - Μάθε κι' έσύ, πατέρα της άλαζονείας, πως είμαι ό γυιός του έακουσμένου Ντοράιντ, πού μ' έκανε τήν ίδια μέρα πού σκοτώθηκε ό βασιλιάς Τουμασίρ. Άπό καιρό όνειρεύομαι να σδύσω τή λαχτάρα της έλδοσχίας μευ στο αίμα. Θέλω ν' άποκτήσω ήμνη ήρωα μ' ένα κατορθώμα σπουδαίο...

Ο Άμο άναπήδησε. Τό σπαθί τρεμούλιασε στά χέρια του. Ή άνάμνηση της έρωτικής εύτυχίας πού πέρασε με τή Σολάγι, στή σκηνή του Τουμασίρ έπληνσε μέ-σα του. Όλη του ή σκέψη γέμισε άπό άγάπη πού τού τή θυμισε αύτός ό έφηβος, ο άυπόμονος να τόν σκοτώσει.

Αυτός πού είχε μπροστά του δεν ήταν άλλος άπό τό γυιό του και τό γυιό της Σολάγι. Παρα-σμένος άπό τρυφερότητα και υπερφάνεια, θέλησε να ριχτεί στο θάνατό του. Ο νεαρός πο-λεμιστής, υπερήφανος γιά τό άποτέλεσμα πού έφεραν τά λόγια του, πρόσθεσε σαρκαστικά: - Ή άντρεία σου ύπάρχει μό-να στή στήν σου κι' όχι στήν καρδιά σου. Πάρε τό κοντάρι σου και φύγε.

Ο καθάλαρος θυμήθηκε τότε τό καραβάνι των Βεδουίνων και γύρισε τό χαλινόρι γιά να πάη κοντά τους.

- Α φέυνεις κιόλας! κάνχα-σε ό έφηβος.

Τόν πρόφτασε όμως και πέταξε τό κοντάρι του στις πλάτες του αντίπαλόν του.

Ο καθάλαρος ένοιωσε τότε πως δε θα ζούσε πολύ. Σπνρού-νισε τό άλόγο του, μά ή ζωή του κυλούσε σιγά - σιγά άπ' τήν πληγή του. Κι' άπάνω στή σέλλα εί-χε πάρει τέτοια περφηγή στά-σι, πού ό πολεμιστής τόν κυ-τούσαν χωρίς να τολμούν να τόν πληξάσουν...

Τέλος, άφησε να τού σφύνουν τά όπλα και τό χαλινόρι. Καί σω-οιάστηκε κατά γνή.

Ο έφηβος, κυριευμένος άπό θηνασισμό, τρέξε και νονάτισε δίπλα του. Ο καθάλαρος τόν κυττάζε χαμογελώντας.

- Όχι! Πέθανε τήν ημέρα πού με γέννησε. Πέθανε, άφου πρώ-τά μούδωσε τό όνομά σου.

- Τότε να είσαι εύλογημένη παιδί μου, πού με λυτρώσες άπ' τή ζωή!

Κι' ό έτο-μοθάνατος έσουσε κοντά στήν καρδιά του τό κατά-πληκτο παλληκάρι. Έτσι πέθανε άπό τό χέρι τού γυιού του ο Άμο-Μπέν-Άριο, ό φωνάς του πατέρα του, πού οι νομάδες της έρήμου τόν άποκαλούσαν «Κα-θάλαρη του θανάτου».

ΜΥΡΙΑΜ ΧΑΡΡΥ

Ο ΝΕΑΡΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΖΑΠΛΟΥΤΟΣ

Κληρονόμησε ένα δισεκατομύριο από τόν πατέρα του, έλλοτε πρεσβευτή της Αιθιοπίας στή Ρώμη!...

ΕΝΑΣ νεαρός Ίταλός μαραγκός, ο Άντόνιο Σιλιάνο, άπό τό Λον-γκομπούκο της επαρχίας Κοζέντσα, πρόκειται να γίνη σε μερικές ημέρες ένας άπό τους πλούσιους άνθρώ-πους της χώρας του. Αυτό θα συμβεί μάλις ευστραφής τήν τεραστία κληρο-νομία, πού τού άφισε ό φυσικός πα-τέρας του: ό άλλοτε πρεσβευτής της Αιθιοπίας στή Ρώμη Βοντέντ Μεγκασία Βουμπί.

Ο Άντόνιο, έπese άπό τά συν-νεφα, σαν έμαθε πως τόν περι-μενε μία περιουσία ύπολογιζόμενη γύρω στο ένα δισεκατομύριο δραχ-μών και σαν τού άποκάλυψε, άμέσως έπειτα, ή μητέρα του, πού δεν μπο-ρούσε πιά να κάνει διαφορετικά, ότ' ό μακρινός και άγνωστος Αιθιοπας, πού τού κληροδοτούσε τήν κολοσσία αυτή περιουσία, ήταν ό πραγματικός τού γεννητορας!

Ή ιστορία τού παράξενο είδυλί-ου, πού ένασε έναν μαύρο πρεσβευ-τή με μία Ίταλίδα χωριάτοπούλα, έχει τήν άρχή της σε... μία παρα-δοσία των καιόνων τού διεθούς δι-καίου άπό τό φασιστικό κράτος! Ο-ταν, τό 1935, οι Ίταλοί άποφάσι-σαν τόν κατακτητικό πόλεμό τους έ-ναντίον της Αιθιοπίας, δεν έπιτρέ-ψανε - αντίθετα άπ' ότ' γίνεται πάντα σε περιπτώσεις κηρύξεως πο-λέμου - στον Άθιοπικό πρεσβευτή να έπιστρέψη στήν Άντις Άμπέμππα. Τόν συλλέξανε και τόν στείλανε με συνοδεία σ' ένα όρεινό χωριό, τό Λονγκομπούκο.

Άκριβώς πλάι στο σπίτι, όπου εί-χαν έγκαταστήσει ό μελανοχίτωνες τόν άλλοτε πρεσβευτή, έμενε μία νε-αρή και έξαφρετικά όμορφη χωριάτο-πούλα, ή Τζουζέππινα Μπρακόνα. Ή Τζουζέππινα ήταν άφραβωνισμένη μ' έναν συγχωρισμό της, τόν Τζουζέππε Σιλιάνο, πού έπιστρατεύτηκε λίγες μέρες μετά τήν κήρυξη τού πολέμου και στάλθηκε στήν Αιθιοπία. Έτσι, άδικέμα στον πρεσβευτή και στήν Τζουζέππινα, πού ύποφέρανε κι' οι δύο άπό μοναξιά, δεν άφηνε να δη-μιουργηθή μία φυλή και ή φίλια αυτή, πριν περάσει πολλή καιρός, πη-ρε μία μορφή έντελώς διαφορετική.

Στις άρχές τού 1938 και ενώ ο Τζουζέππε βρισκόταν πάντα στήν Αι-θιοπία, τό είδύλλιο άνάμεσα στήν άφραβωνισσινιά του και στον άλ-λοτε πρεσβευτή έδωσε τόν μοιραίο καρπό. Ή Τζουζέππινα έφ'ρε στον κόσμο ένα όγίστατο άγοράκι, κάπως πύ μελαφό άπό τά Ίταλικά του Λονγκομπούκο, μά όχι και τόσο πο-λύ, ώστε να προδίη, γιά όποιον δεν ήξερε τήν ιστορία τού είδυλλίου, τήν καταγωγή του.

Τόν άλλο χρόνο, οι Ίταλοί έπι-τρέψανε έπιτέλους στον Βουμπί να ξαναγυρίσει στή χώρα του, πού είχε στο μεταξύ ένωματωθή στήν Ίταλική «αυτοκρατορία», ένα, λίγο καιρό άρ-γότερα, ό Σιλιάνο, άποστρατευμέ-νος, ξαναγύρισε στο χωριό του. Γε-μάτος νοσταλγία, έτρεξε κοντά στήν άφραβωνισσινιά του, μά έκώλη του θύλασε πως δε μπορούσε πιά να γί-νη γυναίκα του, άποκαλύπτοντας του πως τού είχε άπιστήσει και πως είχε άπαχτήσει άπό τήν άπιστία της αυτή ένα νόθο. Ο Τζουζέππε, όστόσο, έ-ροτευμένος πάντα μαζί της, δείχτη-κα πρόθυμος να τήν συγχωρήσει και να τήν παντρευτή, άπατιώντας μονά-χα να μη μάση ποτέ τό παιδί πως δεν ήταν αυτός ό πραγματικός τού πατέρας.

Έτσι, ό μικρός Άντόνιο μεγάλω-σε σά γυιός τού Τζουζέππε, έμαθε άπό κείνον τή τέχνη τού μαραγκού και όταν έκείνος, πρόπορσι, πέθανε, τόν διαδέχτηκε στο μαγαζί του. Μά ό άλλος, ό άληθινός τού πατέρα, δεν είχε έχασει τήν άγαπημένη του Τζουζέππινα και τό παιδί, πού είχε άφίσει στήν Ίταλία. Άπό τό 1945, πού άπελευθρώθηκε ή Αιθιοπία, ή Τζουζέππινα έπαυσε ταπεινά γράφ-ματά του, πού φρόντιζε, όμως, να τά κρύβη άπό τόν Άντόνιο.

Τελουταία, ό Βουμπί, πού είχε φτάσει στο άξίωμα τού πρεσβέρου της Αιθιοπικής Βουλής, πέθανε στήν Άν-τις Άμπέμππα, άφίνοντας όλη τήν τε-ραστία περιουσία του στον μοναδικό κληρονόμο του, τό γυιό έκείνου πού είχε άποκτήσει άπό τήν Ίταλίδα φι-λένδα του.

ΥΑΚΙΝΘΗ ΚΑΡΑΒΙΤΗ

Τα
ωραιότερα
χέρια
χρησιμοποιοούν

ROL μέ 07

Τα χιονάτα ρούχα
είναι πλυμένα με ROL

Δυο αλήθειες... μαζί με χίλιες έκπλήξεις σε
κάδε κουτί του ROL... Άνδοδοχεία - Αυτοκίνητα
άγώνων - Κάκτοι, Άνάγλυφα παραμύδια...
Έκπλήξεις πρωτότυπες, έμπνεύσεις του ROL!...

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΥΤΙ ΤΟΥ ROL

η Νικώ σας παρουσιάζει:

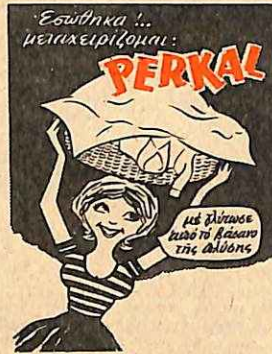
Anett

Η περιποίηση τονίζει την ομορφιά! Η ομορφιά δημιουργεί προσωπικότητα! Η προσωπικότητα φέρνει επιτυχία! Οι τελευταίες εγκαταστάσεις μας και το ειδικευμένο προσωπικό, σας εγγυώνται την εξάλειψη κάθε ελαττώματος, που αδικεί την ομορφιά σας. WIENER KOSMETIKUM - A N N E T. Επιστημονικό Ινστιτούτο Αισθητικής — Φυσιοθεραπείας, Αιγινήτου 8, 'Ιλίσια. Τηλ. 4.249. Επιστημ. Ελέγξις μασάζ - μακιγιάζ προσώπου - εξάλειψη ρυτίδων, πανάγων - καταπολέμησης παχυσάρκιας, κυτταρίτιδας. Ριζική άνοδος αποτρίχωσης - PEELING. Συμβουλαι δωρεάν.

STYLCO
«ELECTROCALOR»

Έχετε ακούσει τίποτε για τα ηλεκτρικά καλοριφέρ ελαίου «ELECTROCALOR» που αποτελούν το πιο μοντέρνο και εξυπηρετικό σύστημα θέρμανσης; Τα ηλεκτρικά καλοριφέρ αυτά θερμαίνονται μόνο τους χωρίς να παράγουν καύση, όπως οι άλλες θερμαντικές συσκευές. Είναι πολύ ασφαλή, όπως ανεξάρτητη θέρμανση σε κάθε χώρο, άσχημη λειτουργία, οικονομία χώρου. Η δαπάνη ρεύματος είναι από 4—8 δρχ. την ημέρα. Πριν αποφασίσετε για θέρμανση επισκεφθείτε την «Εκδοσι «STYLCO» Ν. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ — Παρισσού 3α (Πλατ. 'Αγ. Γεωργίου Καρύτη) Τηλ. 24.194.

ΛΙΓΟ ΠΕΡΚΑΛ

Μαζί με οποιοδήποτε σαστούν τα ρούχα πλένονται μόνο τους χωρίς κόπο. Και έπειτα ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΞΕΒΓΑΛΜΑ. Ζητήστε από τον παντοπώλη σας δείγμα δωρεάν. Αντιπροσωπεία: Λέκκα 14 τηλ. 31.265 Αθήναι. Τό φακελλάκι για πολλές πλύσεις, πωλείται δρχ. 5.

Κουκιδία
ΑΘΗΝΑΙΑ
Περικλέους 12^Β

Το εικονιζόμενο κουμπί, που έδειχνε τις καλύτερες κολλειές Ντιόρ, Ντεσέ και Μπαλνέν θά βρήτε στο κατάστημα ΑΘΗΝΑΙΑ — Περικλέους 12^Β, σε μόνον σαγρέ και σε κοκκάκινα κουμπιά. Ράβεται με κλωστές του ίδιου του υφάσματος. Το κατάστημα «ΑΘΗΝΑΙΑ» είναι το μοναδικό εν Ελλάδι που λαοσάγει κατ' αποκλειστικότητα την Έκδοσι αυτή, καθώς και άλλες.

MAISON DE GANTS

Είναι το μοναδικό για την Αθήνα κατάστημα που λαοσάγει όλες τις νέες μόδες για κάθε σεζόν σε δερματίνες ζακέτες, ταγιέρ, φορέματα, παλτά έτοιμα και επί παραγγελία. Επίσης πλούσια συλλογή πάντων των γαντιών. Όλα αυτά θά τα βρήτε με καλό γούστο και σε καλή ποιότητα στη **MAISON DE GANTS** της Κας 'Ελένης Λέκκα και Σία, 'Ερμού 44, 2ος όροφος, τηλ. 34.992.

ΠΡΟΣΟΧΗ: 'Αναλαμβάνουμε το καθάρισμα των δερματίνων ζακετών και δερματίνων ειδών υπεούχων και με απόλυτη επιτυχία.

ΣΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗΤΕ

Κυρίες μου, και σεις μπορείτε να ξεκουρασθήτε. Το RIVEX πλένει μόνο του, καταργώντας την πρωτόγονη μπουγάδα. Κάνει τα ρούχα πεντακάθαρα χωρίς τρίψιμο και δεν καταστρέφει τα χέρια. 'Αρκεί μόνο βρασμένο νερό, λίγο σαπούνι και άσχημα προϊόντα του ελαστικού εργοστασίου «KENTAVROS», συσκευάζεται στην 'Ελλάδα και υπερέχει όλων. Θά το βρήτε σε όλα τα παντοπωλεία. 'Αποκλειστικοί εισαγωγείς RIBEX: Πλατ. 'Ομονοίας 4. Τηλ. 527.677.

Χει Διαμαντι

Ένα και δύο και τρία και τεσσερα, όχι παιδιά, αλλά καταστήματα των Α/ΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, σας περιμένουν κάθε μέρα με τους ευγενικότερους υπαλλήλους των, για να σας βοηθήσουν να φτιάξετε το σπίτι που διειρευσάσατε. Γά καταστήματα πλαστικών ειδών Α/ΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ «DIAAMANT PLASTICS» Μητροπόλεως 48, 'Αγίου Κωνσταντίνου 5. 'Ομόνοια, 'Ερμού 87. Μοναστηράκι και Φωκίωνος και Μητροπόλεως γωνία, είναι τα μόνον που προσφέρουν την μεγαλύτεραν ποικιλίαν πλαστικών ειδών, για όλες τις χρήσεις του σπιτιού, από όλα τα πλαστικά είδη, ως την γυαλάπα που βλέπετε.

Flame-Glo

ΔΥΟ ΝΕΑ καταπληκτικά χρώματα: Το ROMA ROSE (Ρόμα - ροζ) ένα μοντέρνο ροζ κόκκινο χρώμα που ακτινοβολεί το πρόσωπό σας. Και το PAREE PINK (Πάρε - ροζ) ένα ανοικτό νεανικό ροζ χρώμα, κατόλληλο για κάθε μοντέρνα γυναίκα. ΦΛΕΙΜ — ΓΚΛΟ τραγούν χειλέων και βερνίκια όνυχων ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 'Ασύγκριτα σε ποιότητα, φτηνά σε τιμή. ΓΕΝ. ΑΝΤ/Α Δι' δλην την Εύρωπη, ΑΘΗΝΑΙ, δδδς Λιμπονα 9, τηλέφ. 28.033.

Pozari

Όλες οι φίλες μου άπορήσανε που βρήκα τόσο άραία πράγματα για τον γυίο μου, την κόρη μου και για μένα κι' όλα από το ίδιο μάλιστα κατάστημα. Δεν είναι μυστικό. Στη Ροζαρί — Καλαμιώτου 15. Έκει βρήκα τα πιο καλόγουστα κοστούμια, μπλουζάκια, ποδίστες και κατ'ιούστανα κρουαζιέρες. 'Αλλά και για νεαρές δεσποινίδες άραιότατα φορέματα — άνσάμπλ μάλλινα και ύπεροχα έσώρουχα. Μιά συλλογή άνειρώδης στη Ροζαρί — Καλαμιώτου 15.

Ο ΜΥΛΟΣ ΤΡΙΠΤΗΣ

Με το μολαράκι αυτό με τα τρία ανταλλακτικά κάνει η οικοκυρά στη κουζίνα της, χίλιες δουλειές. Τρίβει το τυρί γρήγορα και χωρίς υπόλοιπα. Το παξιμάδι, το κρεμμύδι, το σκόρδο κλπ. για τα φαγητά. Τη σκολάτα, τους έηρους καρπούς, κλπ. για τα γλυκίσματα. Κόβει όλα τα χορταρικά για τις χορτόσουπες και κόβει σε ψίλλες φέτες τα κρεμμύδια, τα καρότα, τα ραπανάκια, τα πατζάρια, το λάχανο για σαλάτα και τις πατάτες ψιλλές για τα περίφημα ΣΙΠ (POMMES — SH PS), του γαλλικού εργοστασίου LE MOULIN LEGUMES. Πωλείται εις όλα τα καταστήματα οικιακών σκευών. Εισαγωγείς Ρ.Π. Χαλόφτη, τηλ. 620.319.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΙΤΥΡΙΔΟΣ «SULFRIN»

Χίλια δυό Σαμπουνά κηκοφορούν, όμως άπεδείχθη πλέον, ότι το μόνον άποτελεσματικό κατά της πιτυρίδας και της λιπαρότητας των μαλλιών, της κεφαλής, είναι το «SULFRIN» του παγκοσμίου γνωστού Γερμανικού οίκου «DRALLE SULFRIN». Όμορφο, υγιή, πλούσια μαλλιά χωρίς πιτυρίδα και λιπαρότητα. Δοκιμάστε το. Δεν πρέπει να λείπει από κανένα σπίτι. Για τα παιδιά σας χρησιμοποιήστε το Σαμπουνά IRSA του ίδιου οίκου που δεν τσούζει στ' μάτια.

ΛΟΣΙΟΝ SEBORINE

ΠΙΤΥΡΙΔΑ... ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΣ... Μην άνησχετε, κύριέ μου. Για σας κατασκευάστηκε η Λοσιόν... SEBORINE!!!

Πωλείται εις όλα τα καλά φαρμακεία και Μυροπωλεία. Γεν. 'Αντιπρ. Χ. ΤΟΥΤΣΙΑΡΙΔΗΣ, Σακράτους 50. Τηλ. 522.439.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΟΛΟΝΙΑ
ENFANTS

Τώρα το φθινόπωρο, με τις άλλες γες του καιρού, τα περισσότερα παιδιά συγχώνονται και κρυολογούν. Χρειάζεται λοιπόν μία έντριδη ή κομπρέσες, που θά τα βοηθήσουν να περάσουν χωρίς διασάρετες συνέπειες αυτά τα πρώτα κρυολογήματα. Προσάχθι έμια, μη χρησιμοποιήσετε για το σκοπό αυτό, ολόγυμνα που θά προκαλέση κοκκινίλες και έγκαύματα, στα εύαισθητα παιδικά δέρματα. Το μόνο κατάλληλο είναι η ειδικά παρασκευασμένη για παιδικά δέρματα κολόνια «ENFANTS».

LOOK AT ME

Στο LOOK AT ME — Παγετιστημίου 17, θά βρήτε τα άραιότερα μάλλινα πλεκτά. Κοσμήο πραγματικό και όχι άπομίμηση. Ζακέτες, ταγιέρ, πουλόβερ με θαυμάσια κεντήματα σε όλα τα νεότερα και έλκεκτα μάλλια. Φούστες κομψές που πραγματικά δεν τσαλακώνουν, Ιταλικές «TERITAL». Πλούσια συλλογή κολλιέ.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΤΣΩΝ ΗΓΓΥΗΜΕΝΑΙ

Γερμανικά «KOLIBRI», «PROTARI», «PERFETTA», «STELLA», κ.λ.π., με θελονία αυτόματα «UNIVERSO». Χρημαί τιμαί. Εύκολαι και η έμάθησις δωρεάν. 'ΑΘΗΝΑΙ: ΜΠΑΓΑΝΙΩΤΟΣ Ο.Ε. Θεμιστοκλέους 4. Στοά. ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ — ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ Π. Μελά 12.

Την ίδια φροντίδα που θέλει το δέρμα σας, την ίδια ζητάει και το δέρμα των υποδημάτων σας. Προσέξτε όμως, χρησιμοποιήστε πάντοτε το κατάλληλο βερνίκι, το βερνίκι υποδημάτων «ΛΥΓΓΙΑΣ KIWI». Τρέφει το δέρμα των υποδημάτων σας και διατηρεί πάντοτε καινούργια. Το βερνίκι KIWI κυκλοφορεί σε πολλούς χρωματισμούς και πωλείται παντού.

TERYLENE
Réve

Το τελευταίο μοντέλο του DIOR σε ταγιέρ, είναι το ταγιέρ πλισέ. Το εργοστάσιο πλισέδων Σ. ΜΑΚΡΗ και Σία, μετά την μεγάλην επιτυχία του σε φούστες πλισέ, σημερον σας προσφέρει και το νέν ταγιέρ μοντέλο του DIOR από ύφασμα TERYLENE-REVE. Δέ χαλάει ό πλισές και δεν τσαλακώνει ποτέ. Σε όημα γνησιότητας, ζητάτε πάντα την οδηγία χρήσεως, που φέρει τη σφραγίδα της φήμης μας: Σ. ΜΑΚΡΗΣ και Σία. Έκθεσις-πράτηρον εργοστασίου, 'Ερμού 53 και Πλατεία Καπνικαρέας 3, 2ος όροφος.

EDIPA

ΤΟΝ ΜΑΥΡΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΣΠΟΤΤΟ

Κυρία μου, θά γνωρίζετε, ότι τα περιποιημένα πόδια άποτελούν κύριο σημείο κομψότητας. Θέλετε να άπαλωθήτε από τους κάλους, τις σκληρότητες των πελμάτων και να άποκτήσετε βελούδινη πτέρνα; Με ταχυρίσθητε ΜΟΝΟΝ το μαύρο γερμανικό σπόγγο «EDIPA» και θά τεισθήτε άπόλυτα. Πωλείται στα φαρμακεία, μυροπωλεία, κομμωτήρια και καταστήματα νεατερισμών. Γεν. άντιπρόσωπος ΑΓΝΗ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗ, δδδς Σατωβριάνου άριθ. 31, 5ος όροφος, τηλέφ. 522.704.

"Soir d'Athènes"

Τό φετεινό έξαίσιο μοντέλλο του οίκου Ι. ΤΣΟΠΑΝΕΛΛΗ

Σέ όλα τα μοντέλλα μας χρησιμοποιούμε τα άόρατα, δτερεά, έλαφρά φερμονάρ νάυσον **"ΦΕΡΛΟΝ"** τα όποια έχουν άποδειχθ τα άνώτερα όλων!

Ι. Τσοπανέλλη

Παρατηρήστε προσεκτικά!

"Αδίκαια θα προσπαθήσετε να βρήτε ψεγάδι. 'Ακαθαρσίες, μιμητίκια, μαύρα στίγματα, εξαφανίσθηκαν. Τό δέρμα του προσώπου μου είναι τώρα καθαρό και διάφανο, χωρίς να χρησιμοποιώ άκριβη ή περίπλοκα μέσα καλλωπισμού.

"Ένα μπουκαλάκι με την περίφημη Λοσιόν προσώπου SCHERK είναι αρκετό. Με τη Λοσιόν Σερκ καθαρίζω κάθε μέρα την επιδερμίδα μου και με τον απλό αυτό τρόπο επιτυγχάνω να την διατηρώ πάντα ολοκάθαρη, απαλή και δροσερή.

Η ΑΛΛΑΘΑΣΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΡΚ
Πλένετε το πρόσωπό ως συνήθως
Κατόπιν βρέχετε ένα βαμβάκι με Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ και κάμετε μία έντριβη στο πρόσωπο και στον λαιμό σας.

Θα παρατηρήσετε πως το βαμβάκι θα λερωθή πολύ, ενώ η επιδερμίδα σας θα λάμψη και θα γίνει δροσερή.

Δεν υπάρχει καλλίτερο μέσον για το φρεσκάρισμα της επιδερμίδος.

Scherk
Face
Lotio

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ • ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

"Οχι πειά γκρίζα μαλλιά!

"Ένα απλό λούσιμο με το Χρωμοσαμπουάν PALETTE επαναφέρει το φυσικό χρώμα των μαλλιών σας ή σας δίδει μία μοντέρνα απόχρωσι της προτιμήσεώς σας. Το Χρωμοσαμπουάν Παλέτ είναι ασυναγώνιστο, στο είδος αυτό, γιατί είναι πολύ εύκολο στη χρῆσι και έχει μεγάλη ποικιλία ωραίων χρωματισμών.

**Ταυτόχρονα λούζει
και μακιγιάρει τα μαλλιά.**

Προσέχετε το σωληνάριο να φέρη παντοτε την όνομασία PALETTE και το σῆμα του SCHWARZKOPF που ἐγγυάται ἕνα θαυμάσιο ἀποτέλεσμα σὲ κάθε περίπτωση.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ HANS SCHWARZKOPF-HAMBURG

Τό νέο Χρῶμα - Σαμπουάν "Παλέτ", σᾶς δίδει νεανικά μαλλιά, χωρίς ἄσπρες τρίχες!

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ • ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛΕΦ. 25-739

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και τὸ μέλλον σας

ΟΙ προβλέψεις τοῦ Δρος ΚΑΜΑ γιὰ τὴν περίοδο 12 - 18 Ὀκτωβρίου 1961

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Ἀπριλίου	★ Αποφύγετε τις προστριβές, που μπορούν να οδηγήσουν σε ρήξη με συν-εργάτες και προϊστάμενους. ★ Θα παρουσιασθή μια σπουδαία ευκαιρία, την οποίαν όμως ή διατακτικότητα θα σας κάνει να χάσετε.	★ Τα άσπρα σας κάνουν πιο ευερέθιστο από συνήθως. Προσέξτε πολύ τα λόγια, που θα πείτε σε στιγμές θυμού. ★ Υπάρχει κίνδυνος να πληγωσέτε άγανα πημένο πρόσωπο και να επιτρέψετε σε αντίζηλο να επωφεληθῇ.	★ Αύξηση της ζωτικότητας, βοηθάει τον οργανισμό σας ν' αντιδράσει κατά των διαφόρων κινδύνων κι' έτσι ή υγεία παραμένει καλή. ★ Αποφύγετε μόνο τις συζητήσεις με πρόσωπα, που σας ἐκνευρίζουν. ★ Τυχρό το 3.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Ἀπριλίου 21 Μαΐου	★ Η Κυριακή 15 είναι ή πιο τυχερή μέρα της περιόδου. Πιθανόν την ή-μέρα αυτή να έχετε και διαπραγμα-τεύσεις, που θα επηρεάσουν ενοίκια το επαγγελματικό σας μέλλον. ★ Δείξε-τε διπλωματία.	★ Από ενέργεια των ημερών αυτών θα εξαρτηθῇ κατά μέγα μέρος το μέ-λλον ενός ασθηματικού βεσμού. ★ Δεν πρέπει να επιβάλλετε διαρκώς τις δι-κές σας απόψεις. ★ Έχουν και οι άλλοι δικαιώματα στη ζωή.	★ Προσέξτε το κυκλοφορικό σύστη-μα, ιδίως αν περάσατε τα σαράντα. ★ Η πίεσι απαιτεί συστηματική παρακολού-θησι και οι διάφορες μικροενοχλήσεις άμεση καταπολέμησι. ★ Τυχρό σας πετράδι το ρουμπίνι.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Αν ή εργασία σας χρειάζεται κά-ποια διαφήμιση, ή περίοδος αυτή εἶ-ναι ή πιο κατάλληλη γιὰ τὴ σχεδιά-σετε και να την πραγματοποιήσετε. Μή διατάξετε ν' ακολουθήστε κι' εσείς το ρεύμα του μοντερνισμού.	★ Πάμετε να κρατάτε σε απόσταση πρόσωπο, που κατά βάθος εξακολουθεῖ ν' αγαπάτε. ★ Η υπομονή του έχει δό-ρια και πιθανόν να εξαντληθῇ πιο σύν-τομα απ' ὅσο νομίζετε. ★ Μή καταχρά-σθε της εύπιστίας του.	★ Αποφύγετε τα σπῶρ και τις ἐκ-δρομές, που θα σας κούραζαν και θα σας καταλαιμώσουν. ★ Μή εκθέσετε το κεφάλι σας στον ήλιο και προσέξτε κατά τις ημέρες αυτές τις επαφές με τη θάλασσα.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Αποφύγετε τις ἀλλογές και περι-ορίστε τὰ ἐξοδά σας στο ελάχιστο. ★ Η τύχη θα ενοήση τις ενέργειες των ημερών αυτών και θα οδηγήσει τὰ σχέδιά σας στην επιτυχία. ★ Θα σας δώσουν χείρα βοηθείας.	★ Η συμπεριφορά αγαπημένου προ-σώπου θα σας στενοχωρήσει και θα σας γεννήσει σκέψεις, που ποτέ μέχρι σῆ-μερα δεν είχατε κάνει. ★ Μελετήστε προ-σεκτικά την κατάσταση, πριν αποφάσι-σετε να του κάνετε παρατηρήσεις.	★ Η καρδιά παρουσιάζει μία μεγά-λη ευσταθσία. Φροντίστε να μη την κουράσετε και αποφύγετε κάθε ζοφερή συγκίνηση. ★ Υπάρχει κίνδυνος ή λαί-μαργία να θάψει την υγεία σας. ★ Χρώμα σας το κόκκινο.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Θα χρειαστή να πάρετε σοβαρές αποφάσεις. Φροντίστε να είναι λογικές και μελετημένες, γιατί θα επηρεάσουν αίσθητά το μέλλον. ★ Απαιτείται μεγα-λή προσοχή αν πρόκειται να δώσετε νέα κατεύθυνσι στη δραστηριότητά σας.	★ Θα γνωρίσετε ευχάριστες στιγμές κοντά σε πρόσωπο νεώτερό σας, που γνωρίσατε προσφάτως. ★ Φροντίστε να ήθετε τὰ πράγματα όπως είναι και να μη παρεξηγήσετε την απέναντί σας στάσι του. ★ Χρειάζεται υπομονή.	★ Τα άσπρα σας κάνουν να νοιώσε-τε μία εὐ-ξία, που πιθανόν όμως να είναι απατηλή. Γι' αυτό μη μειώσετε τις προφυλάξεις και που παντός ή ἐκ-τίθεσθε σε κανένα κίνδυνο. ★ Τυχρό το 13.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Τις ενέργειές σας πρέπει να τις χαρακτηρίσει φρόνησι. ★ Υπάρχουν αν-θρώποι, που σας παρακολουθούν και περιμένουν να διαπράξετε κάποιο σφάλ-μα, γιὰ να το εκμεταλλευθῶν προς δι-φέλως τους. ★ Αποφύγετε την άταξία.	★ Τα άσπρα εξακολουθούν να επηρε-άζουν ενοίκια τον ασθηματικό τομέα. ★ Γενικά οι άνω των σαράντα θα νοι-ώσουν περισσότερες χαρές από τους νε-ούς, που κινδυνεύουν λόγω απειρίας να χάσουν μία ευκαιρία.	★ Αύξηση της ζωτικότητας σας επι-τρέπει ν' αναπτύξετε κατά την περίοδο αυτή μεγάλη δραστηριότητα. Φροντίστε όμως να εργασθῇ με σύστημα, γιὰ να μη χάνετε άσκόπως δυνάμεις και πολύτιμο χρόνο. ★ Τυχρό το 7.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Πριν προσφύγετε στα δικαστήρια, φροντίστε να θεσπισθῇ ότι το δικιο-φάνει με το μέρος σας και πως ή δική είναι προκαταβολικά κερδισμένη. ★ Αλ-λως είναι προτιμότερο να επιδιώξετε ή να συμβιβασθῶ.	★ Η περίοδος αυτή θα είναι ιδιαί-τερα ευχάριστη για τους ρομαντικούς. ★ Έχουν πολλές πιθανότητες να συναν-τήσουν το ιδανικό τους πρόσωπο. ★ Προ-κειμένου να διαλέξετε, προτιμήστε πρόσωπο του Κριού.	★ Πονοκέφαλοι, πονόδοντοι και άλ-λες μικροενοχλήσεις, που άφειλονται μάλλον στον καιρό και θα είναι παρο-δικές. ★ Προσέξτε πολύ κατά τις ἐ-παφές σας με τη φωτιά και τις ηλεκ-τρικές συσκευές. ★ Τυχρό το 4.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Φροντίστε όλες σας οι ενέργειες να κατευθύνονται προς μία και μόνη ε-πιδίωξη. Διασκορπίζοντας τις δὲ θα ἐ-πιτύχετε ἀπολύτως τίποτα. ★ Το δεύ-τερο δεκαπενθήμερο του Ὀκτωβρίου θα είναι πιο ενοίκια από το πρώτο.	★ Ευχάριστες εκπλήξεις θα φέρουν περισσότερο κοντά σας αγαπημένο πρό-σωπο και θα νοιώσετε έτσι μεγάλη ικα-νοποίηση. ★ Ενοίκια και για τους παρ-τρεμένους, ή περίοδος αυτή επιτρέπει συμπληρώσεις και συμβιβασμούς.	★ Η γενική παθολογική κατάσταση φαίνεται ικανοποιητική. Τα νεφρά μάλλον παρουσιάζουν ευαισθησία και άπαι-τούν διατήρηση προσοχή. ★ Φροντίστε να μοιράσετε τις προσπάθειες, μη αφίνον-τας την εργασία να συσσωρεύεται.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Δεν πρέπει τὰ ἐμπόδια, που θα παρουσιαστούν, να σας κάνουν ν' ανα-κόψετε τις προσπάθειές σας. Μόνο ή ἐ-πιμονή και ή υπομονή θα σας εξασφα-λίσουν τελικά την επιτυχία. ★ Απαι-τείται μυστικότητα.	★ Σας δίδεται ευκαιρία να πλησιά-σετε πρόσωπο, που θεωρούσατε άπρσι-το και να το άποκαλύψετε τὰ αισθη-ματά σας. ★ Ευχάριστα νέα από πρό-σωπο, που βρίσκεται μακριά, ή ταξιδι-άκι με ευχάριστη συντροφιά.	★ Απαιτούνται μεγάλες προφυλά-ξεις γιὰ ν' αποφύγετε τη γρίπη, που σας απειλεί κατά την περίοδο αυτή. ★ Για τις ζαλάδες και τις άδυναμίες, υπεύθυνο είναι μάλλον το στομάχι. ★ Φροντίστε τὰ δόντια σας.
ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Χάρη στη μεσολάβησι σημαίνον-τος προσώπου θα επιτύχετε πιο εύκολα κάτι, που από καιρό επιδιώκατε. ★ Η βελτίωση των οικονομικών θα συνιστή-ση ὅσον ἐντείνετε τις προσπάθειές και δὲ τις χαλαρώσατε.	★ Ακολουθεῖτε λαθραίο δρόμο και θα δοκιμάσετε πολλές απογοητεύ-σεις, αν δὲ σταματήσετε εγκαίρως και δὲ μεταβάλετε πορεία. ★ Αύξάνουν οι πειρασμοί και πρέπει γι' αυτό να δείξετε πιο δυνατό χαρακτήρα.	★ Πάμετε να σκέπτεστε διαρκώς την υγεία σας και φροντίστε να διασκε-δάσετε διασχίζοντας κάθε άνησυχία. ★ Οι σκέψεις με το άλλο φύλο απαιτούν ή διαίτητη προσοχή. ★ Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος νευρικής κρίσεως.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Η τύχη εξακολουθεῖ να είναι με το μέρος σας. ★ Επαφελήθητε και μη χάνετε καμμία από τις παρουσιαζόμε-νες ευκαιρίες. ★ Προκειμένου να ζητή-σετε αύξηση ή προέλαση ή περίοδος είναι άκρως ενοίκια.	★ Η τύχη θα σας ενοήση και θα μπορούσε εύκολα να πιεστεί αγαπημέ-νο πρόσωπο να ξενοαγισθῇ κοντά σας. ★ Για τους συζήτους, τὰ νεφρὰ, που σκιάζουν τον όρίζοντα της εὐτυχίας τους, διαλύονται όριστικά.	★ Ένα κρυολόγημα με ενοχλητικές και δυσάρεστες συνέπειες είναι ο μόνος κίνδυνος που απειλεί κατά την περίοδο αυτή την υγεία σας. ★ Τὰ δόντια σας, που εγκαταλείψατε από καιρό, σας ἐ-πιφυλάσσουν δυσάρεστες εκπλήξεις.
ΙΧΘΥΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Τα άσπρα οδηγούν στην επιτυχία τὰ σχέδια, που θα κατασπάρσατε και τις προσπάθειες, που θα καταβάλετε κατά τις ημέρες αυτές. ★ Μή σπατα-λάτε τη δραστηριότητά σας προς διά-φορες κατευθύνσεις συγχρόνως.	★ Η ευσταθσία σας κάνει να μον-τερετε τις επιθυμίες αγαπημένου προ-σώπου και να διασκεψῇ στην κατάλλη-λη στιγμή τὰ λόγια, που πρέπει να πῆ-τε. Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό της επιτυχίας σας.	★ Το νευρικό σύστημα επηρεάζεται ενοίκια από τὰ άσπρα και ή κατάσταση παραμένει μία γενική βελτίωση. ★ Μή παύσετε φάρμακα, που δὲ σας συμβόλεψε ο τακτικός γιατρός σας. ★ Χρώμα σας το μώδ.

— Και τώρα τί γίνεται;